

A FOURTH REPORT
OF
OPERATIONS IN SEARCH OF SANSKRIT MSS.
IN THE BOMBAY CIRCLE,

APRIL 1886—MARCH 1892.

BY
PROFESSOR PETER PETERSON.

EXTRA NUMBER
OF THE
JOURNAL OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL
ASIATIC SOCIETY.

1894.

BOMBAY:
SOCIETY'S LIBRARY, TOWN HALL.
LONDON:
KEGAN PAUL, TRENCH, TRÜBNER & Co.,
PATERNOSTER HOUSE, CHANCERY LANE, W. C.

TABLE OF CONTENTS.

	PAGE
Index of Authors	i—cxi
Report	1— 17
Extracts from MSS. purchased for Government ...	1—177
List of MSS purchased for Government	1— 58

TO
MY UNWEARIED ASSISTANTS
RAMCHANDRA DINANATH
AND
BHAGWANDAS KEVALDAS.

INDEX OF AUTHORS.

Ajatasatru upādhyāya—

• Author of a Puṣhpabhāṣya. He wrote it for his pupil Viṣṇuśaśa 3, Appendix p 350 See Weber, I p 76

Ajita sūri—

Mentioned as one of the glories of the Brihad gachchha 3, App p 80

Ajitadeva sūri—

Author, in Samvat 1273, of a Yogavidyā, which is quoted in the Vichitraratnasangraha. Ajitadevasūri mentions his predecessor Śrī Bhānuprabhaguro, and names with honour Śilagana (? Śilagana Samvat 1250 See Weber, II pp 956 and 1001), Manatunga, Mahāśārī, and Bhadrāgupta, all of the Chandra-kula 3, App p 306 The Cambay palm leaf MS of Manatunga's Siddhājayanīcharita was written and presented to Ajitadevasūri in Samvat 1261 3, App p 45.

Ajitaprabha gaṇi—

Mentioned as one of three teachers who were lecturing in Vijapurā (Gujarat) in Samvat 1292 3, App p 36

Ajitasinha—

Mentioned as pupil of Śmhaprabha and guru of Devendrasinha in the Anchal gachchha 3 App p 220 Born, in Samvat 1283, of Jinadeva and Jinadevi Klatt, Specimen cites Jaina Onomasikhons, p 23, with a reference to the pattiṇali of that gachchha given at the end of the Vidhupakshagachchhiyapratikramanastūtra, Ed Bombay, 1889, p 508

Ajitasena sūri—

Of the Rāja gachchha, pupil of Jinesvara, who was pupil of Abhayadevasūri (author of the Vādamahārṇava), who was pupil of Pradyumnasūri with whom that gachchha began 3, App p 189 ' in Samvat 1213 originated the Anchalikamatam ' Klatt, Ind Ant XI p 249 Compare Weber, II. p 1047

Anchaln gachchhn—

The following succession list of this gachchha is given in the Tīrthamalastavana of Munichandra 3, App p 219 —
 (1) Āryaśakṣita (2) Jayasinha (3) Dharmaghoṣha
 (4) Mahendrasinha (5) Sindhaprabha (6) Ajitasinha (7) Deven-
 drasinha (8) Dharmaprabha (9) Śubhatilaka (10) Mahen-
 draprabha (11) Merutunga (12) Jayakīrti (13) Jayakesarin
 (14) Siddhantasagara (15) Bhāvasagara (16) Guṇanidhāna.
 (17) Dharmamūrti (so correct, writing Dhammamutti).
 (18) Kalyāṇasagara (19) Amarasagara Compare Vidhi-
 pakṣagachchhyapratikramanasūtra, pp 504 to 516

Ananta—

Author of the Karmasamūha Son of Mandana 3, App p 366 He wrote this book in A D. 1457 Aufrecht in Ox Cat and C C

Ananta bhṛṅga—

Author of the Rāmakaḥpadrūpa Son of Kamalākarabhaṭṭa, who was the son of Rāmakṛṣṇabhaṭṭa, who was the son of Nārāyaṇabhaṭṭa He wrote his book at the request of Śrī Garībādasa, minister of Maharāja Rājāsīma 1, p 107.

Anantakīrti—

Apparently another name for Dharmadāsagani, author of an Uvaśamala 3 App p 131, v 2.

Abhayadeva sūri—

Founder of the Brihat Kharatara gacl chha See Weber II p 626 Commonly called the Navangavrittikrit from the commentaries composed by him on nine of the angas (3 to 11) He was born at Dhara the son of Dhanu a merchant of that place and Dhanadevi his wife His name before his conversion was Abhayakumara He obtained the position of acharya at the age of sixteen He was made sūri by Jinesvarisūri at the request of Vardhamanasūri in Samvat 1088 He died at Kappadavanijgrima in Gujarat in Samvat 1135 or according to other authorities Samvat 1139 See Klatt Ind Ant XI pp 248 and 253 Vardhamana Jinesvara Jinachandra and our Abhayadeva (Jinnachandra's laghu gurubhāṭṭa) are Nos 39 40 41 and 42 with Klatt Abhayadeva is known to have written the following works —

1 A commentary on the Sthānanga 3 App p 100 Abhayadeva wrote this work in Samvat 1120 at Anahilapattana in the house of the merchant Achchhupta for an assembly of pundits under the leadership of Dronacharya Yasoderagani, pupil of Ajitasinhacharya assisted him See Weber II p 401, and Indische Studien XVI p 277

2 A commentary on the Samavayanga 3, App p 176 Written in the same year and at same place See Weber, II p 420

3 A commentary on the Bhagavatisūtra 3 App p 172 Abhayadeva wrote this work at Anahilapattana in the house of the merchant Achchhupta, in Samvat 1128 See Weber II p 464

4 A commentary on the Jnatidharmakathanga Abhayadeva finished this book on the Dasserah of Samvat 1120 1, App p 35 3 App pp 60, 73 146 See Weber, II p 482

5 Commentaries on the Upasakadāsa, the Antakṛid dāsa, and the Anuttaraupapātika the 7th 8th and 9th angas 1 App p 36 For the ascription of these commentaries which are anonymous, to Abhayadeva see Weber II pp 490 491 notes And note that in this MS 1, 3 are bound together, so to say, with Abhayadeva's commentary

on the 6th anga Compare 3, App p 73, where the anonymous commentaries on the 7th 8th and 9th angas make in the same way one book with Abhayadeva's commentaries on the 10th and 11th angas, the whole being apparently ascribed to him The MS of the commentary of the 9th anga at 1, App p 36 (written in Samvat 1184), has the two verses, given in the *Iditio Princeps* which fail in the Berlin MS (Weber, II p 507), but without the ascription to Abhayadeva, which the edition has It is apparently an interpolation there

6 A commentary on the *Praśnavyākaraṇa* 3, App pp 70 and 73 Abhayadeva states that this was submitted to the revision of the company of pandits under Drona's leadership already referred to. Weber, II p 524

7 A commentary on the *Vṛkṣasūtra*, the eleventh anga 3, App p. 73

8 A commentary on the *Uveśisūtra* 3, App p 59 See Weber, II p 544 where a reference to Drona's company of pandits is again given.

9. *Ārīḥanapāgarāṇa* (*Ārīḥhanaparakāraṇa*) 1, App pp 17 and 84, 3, App p 24

10 A Commentary on the *Panchāśaka* of Haribhadra That Abhayadeva wrote such a commentary is mentioned in the *Vicharimṛtisaṅgraha* See Weber, II p 889, l 22, and p 920, l 14 Abhayadeva composed this commentary at Dhavalakkepurī (Dholka) in Samvat 1124 My entry at 3, App p 45 of a separate book of the same name as Haribhadra's work is therefore a mistake The book must be a copy of Abhayadeva's commentary. The passage quoted by Weber from the *Vicharimṛtisaṅgraha* shows that the collection of prakaraṇas, called the *Panchasaka*, took its name from the fact that each prakaraṇa consisted of fifty gūṭhis The number of prakaraṇas was nineteen. See 1, App pp 16 and 68

11. *Jayatilhyanastotra* (*Pārsvanāthastuti*) See 3, p 25, and App p 245 Composed in Samvat 1111 (Klatt, On)

12. A Commentary on the *Navatattvapāgarāṇa* of Jina-

chandragani 3, App p 280 No 1275 of this Report's Collection is a copy of this book

13 Nigodāśhatṭṛinsā 3, App p 212 No 283 of my collection of 1882 3 is a copy of this book Compare also Weber II p 437, where however, the work is not ascribed to Abhayadevasūri

14 Panchaṅgranthavichārasaṅgrahāni . Government of Bombay Collection of 1879 80 No 387

15 Pṇḍulashatṭṛinsā Klitt On

16 A Saṅgrahāni on the third pada of the Pannavānā (the fourth upaṅga) GBC Collection of 1882 3 No 295

17 A commentary on the Viśhvasākyabhāṣya of Jinabhadra

18 A commentary on Haribhadra's Shodāśaka GBC Collection of 1880 1, No 407 This Report's Collection No 1355 is a copy of this book

19 A Commentary (in gathās) on the Sattari (the Sattarikaprakaraṇa or Saptatika) of Devendra See Weber, II p 838

Abhayadeva sūri—

Called Maladhārī, a title (bīruda) he got from Karna King of Gujarat (Samvat 1120 50) Mention is made of his influence with Khengar King of Surashtra (Sorath) Forbes, Ras Mala, 1 pp 14 70 whom he converted and who, at his instigation, remitted the taxes levied on pilgrims to Gīrnar Of the Prasavāhānā kula Kotika gana Madhyama śkhī, Sthulibhadramuni vāsa Haishapuriyagachchha Pupil of Jaysinhāsūri, and guru of the Hemachandrasūri who composed the Bhavābhavāna in Samvat 1170 Having converted to the Jain faith more than a thousand Brahmīns ' and the yaksha Kadamada ' he caused a temple of Mahāvīra to be built in the city Medat (near Ajmere) 3 App p 156 p 133 p 274 See also Kielhorn's Palm Leaf MSS Report, p 43

Abhayadeva sūri—

Pupil of Bhadresvarasūri, and guru of the Āśada, who, in Samvat 1248 composed the Vivekamanjari 3 App p 101

At 3, App. p. 7, v. 1, Parnmāunda says that his teacher Abhayadevasūri was the pupil of Śantisūri, who was the pupil of Bhadrāsvarasūri. These then are the same.

Abhnyadova sūri—

Pupil of Vijayachandrasūri (Vijayendu), and guru of Deva-bhadrāsūri. He was third in succession from Jinasekhara, (Jinasekhara, Padmachandra, Vijayachandra, Abhayadeva), who is known to have flourished in Samvat 1204. Styled a second Abhayadeva, not inferior to the first. The Rudrapalliyagachchha rose to great eminence under him. Cf. Klatt in Ind Ant. XI. p. 248. "In Samvat 1204 at Rudrapalli the Rudrapalliyakharatarasikhā was founded by Jinasekharacharya,—this was the second gachchhabbeda." I, p. 93 In Weber, II. p. 1080, it is mentioned that this writer got from the King of Kāśī the title (hiruda) of Vādisinha. He was the author of a Jayantavijayakāvya, a copy of which is in this Report's Collection, No. 1248. This was composed in Samvat 1278.

Abhayadova sūri—

A contemporary of Guṇākarasūri, who in Samvat 1426 composed, in Sarasvatīpattana, a Bhaktāmarastotraṭīkā. Jacobi's MS. (Klatt, On.). A copy of this commentary has been bought for Government this year. Klatt says that this Abhayadevasūri composed a Vijayapahntastotra in Samvat 1451.

Abhinanda—

Quoted by Kshemendra, in his Savṛittatilaka, where he mentions that Abhinanda loved the anushtubh metre.

Amrachandra sūri—

Twin pupil and successor (with Ānandasūri) of Śantisūri, who was the successor of Mahendra in the Nāgendra gachchha. Ānandasūri and Amrachandrasūri were styled Vyāghraśiśuka and Sinhaśiśuka respectively by Siddharāja (ascended the throne Samvat 1150). They were succeeded by Harihhadrasūri, Harihhadrasūri by Vijayasenasūri, who was the guru of Udayaprahhasūri, author of the Dharmābhyndayamahākāvya. 3, App. p. 17.

Amarachandra—

Author of the *Jimendracharitra*, otherwise called the *Padmā-nandakāvya*. Pupil of *Jimadattasūri* 1, p 58 App p 2. My conjecture about this *Jimadatta* is wrong. See *Bhandarkar's* Second Report, p 6, and the entry *Jimadatta* of the *Vāyada gachchha* in this Index. *Amarachandra* completed the *Kāvyaakalpalatī* of his friend *Arasimha*, and wrote a commentary to the whole book, which he styled *Kavīśikshāvṛtti*. He wrote also the *Chhandogatanvāla*, the *Kalikālāpa*, and the *Bālabbhārata*. "*Arasimha* and *Amarachandra* were fellow students, and lived, according to the account given by *Rijśekhara*, in the *Prabandhachaturvimsati*, in the time of *Viśaladeva*, before he got possession of the throne of *Patan*, i. e., about the middle of the thirteenth century." *Bhandarkar*.

Amaraprabha sūri—

Author of a Commentary on the *Bhaktīmarastotra* of *Mānātungasūri*. He wrote this at the request of his "vāchanāchārya" *Devasundara* 3, App p 228. *Gunasigara*, author of a commentary on the *Kalyāṇamandirastotra* of *Kumudachandra*, tells us that he succeeded *Sīgareṇḍu* (*Sīgarchandra*), who succeeded *Amaraprabha*, who succeeded *Devasūri*. This is probably the same *Amaraprabha*. His teacher *Devasundara* was born *Samvat* 1396, took *vṛata* 1404 at *Mahēśvaragrāma*, and became *sūri* in *Samvat* 1420 at *Anahilapattana*. *Klatt*, *Ind. Ant* XI p 255. See also *Weber*, II p 938, note 3.

Amarasāgara—

Mentioned as pupil of *Kalyāṇasigara* in the *Anchalagachchha*.

- In the *pattivālī* of that *gachchha*, *Bomb Ed.* p 516, the dates for this teacher are given as follows: born, *Samvat* 1694 in *Oodeypore*, *dīkṣā*, *Samvat* 1705, *āchāryapada*, *Samvat* 1714, in *Cambay*, *gachchhesapada*, *Samvat* 1718 in *Bhoj*, died, *Samvat* 1762 in *Dholka*. *Vidyāsāgara* succeeded him. Mentioned as pupil of *Sivasindhusūri* (= *Kalyāṇasigara*) who was pupil of *Dharmamūrti* of the *Vidhupaksha gachchha*, in the *Chandra kula*. He was succeeded by *Vidyāsāgara*, who was succeeded by *Udayābha* (*Udayasigara*), author of a *Snātupanchāśikā*. 3, App p 238.

Amara-sûri—

Mentioned among the yugapradhâna. 3, App. p. 308.

Amalachandra gani—

Wrote at Broach in Samvat 1158 the first copy of Devabhadra-sûri's Kathâratnakosâ. 3, App. p. 141.

Amitagati—

Author of the Dharmaparīkṣā. He was the pupil of Mādhanasena, who succeeded Nemishena, who succeeded Amitagati, "ganinātha," who succeeded Devasena, who succeeded Virasena, "śrī matharīṇaṃ yamūṇaṃ garīṣṭhaḥ." All these writers were Digambara Jains. 3, p. 11; App. p. 294. Amitagati's name is known as the author of the Subhāshitaratnasandoha, a book written in Samvat 1050. Bhandarkar's Report, 1882-83, p. 45. In a manuscript bought for Government this year the date of the Dharmaparīkṣā is given as "Samvatsarāṇaṃ vigate śhasro samaptataṃ (sic. correct saśrīptataṃ) vikramapūrtibhasya." Our author is therefore to be identified with the author of the Subhāshitaratnasandoha. For the description of Vhasena as 'head of the Mathura ascetics' see Weber's notice of the Dharmaparīkṣā, II. p. 1110, and the passage referred to there at II. p. 182, where the sects of the Digambara Jains are said to be four: (1) Kāśītāsaṅgha, (2) Mūlisaṅgha, (3) Māthuraśaṅgha, and (4) Gopyasaṅgha.

Amṛtachandra sūri—

Author of a Commentary on the Samayasāra of Kundakundīchūrya. 1, App. p. 86; 2, p. 161. The name of the commentary is Ātmakhyātī. No. 1485 in this Report's Collection is a copy of text and commentary of this work. According to a Digambara patṭivulī procured this year Amṛtachandrasūri lived in Samvat 962, and wrote, besides his Samayasāratika,

(2) Pravachanasāratikā.

(3) Panchīstikāyaṭikā.

(4) Tattvārthasāra.

(5) Purushārthasiddhiyupāya.

(6) Tattvadīpikā.

No. 1458 in this Report's Collection is a copy of No. 2, and No. 1454 a copy of No. 5.

Ambadeva—

The chief pupil of Uddyotanasūri, pupil of Nemichandrasūri.
3, App p 68

Arahamitta—

Mentioned among the yugapradhānas 3, App. p 308.

Arahimitta—

Mentioned among the yugapradhānas 3, App p 308.

Arjuna yati (Ajjana jai)—

At his death, 1350 years after Mahāvīra, the Jnātasutra in its original shape was lost 3, App p 22.

Ananta—

Author of a Commentary on the Kātyāyanaśrautasūtra. 2, p 10 He was the author also of a Pratijnāpanishtaabhāṣya. L 2578 "He is quoted by Devabhadra and by Yājñikadeva, and quotes on his part, Vasudeva, Karṣa, Pitribhūti, Yaśogopin and Bhartriyajna." Aufrecht in C C

Alaka—

Author of the Vishamapadoddṛota to Ratnākara's Haraviṣaya. 1, p 13. He was the son of Rājānaka Jayānaka He finished the Kāvyaaprakāśa, left incomplete by Mammata 2, p. 15 He wrote a commentary on the Alankārasarvasva 2, p. 17.

Ānandameru—

Guru of Padmamera, who was guru of Padmasundara, who wrote the Rāyamallabhyodayamahābhāṣya in Samvat 1615 3, App p 257

Ānanda rājānaka—

Author (in A D 1665) of the Kavyaprakāśanidarśanā 1, p 21, 2, p 15 He was the author also of a Naistadhīyatikā. Buhler's Kashmir Report, p. X. Weber, II p 143.

Ānandavira gaṇi—

Guru of Sanghaviragaṇi, who was guru of Udayaviragaṇi, who was guru of Udayasinghamuni, who wrote out, in Samvat

1644, a copy of Ratnasekharasûri's *Śrīddhāpratīkramana-sūtravṛtti* 3, App p 227.

Ānanda sūri—

Twin pupil, in the Nāgendra gachchha, with Amarachandra sūri, of Santisuri. Styled Vyāghrasāsaka by Siddha Raja 3, App p 17.

Ānanda sūri—

*Mentioned as a famous writer in the Brīhad gachchha 3, App p 80

Āmradeva sūri—

Wrote, in Samvat 1190, a Commentary on the Ākhyānaka māhāṭsa of Nemichandra. Nemichandra is known to have written his *Uttarādhyāyanavṛtti* in Samvat 1129. Our author was the pupil (or perhaps only in the line of) but compare the dates) of Jinachandra who was the pupil of Nemichandra 3, App p 81, see also 1, App p 69, v 609

Āryanandīla (Ajjanandīla)—

Author of the *Yasrutastotra* (*Vairatyastavana*) 3, App p 329
Compare Weber, II, pp 674 and 919

Āryamahāgiri—

3, App p 177. Eighth in the *Tapīgachchhapattavalī* tenth in the *Kharataragachchhapattavalī*. 'Āryamahāgiri and his laghugurubhratar Āryasubastin the former, of the Elapatya gotra, lived thirty years in gr̥ha, 40 in vr̥ta 46 as sūri, and died at the age of 100, 249 V. Klatt, Ind Ant XI p 246

Āryarakṣita—

Mentioned as a *yugapradhāna* 3 App p 308. Cf pp 51, 271 2. 'At the same time [as Chandra eighteenth in the *Kharataragachchhapattavalī*] lived Āryarakṣita, son of the purohita Somadeva, and Rndrasoma dwelling at Dasapura. He learnt from Vajra nine purvas and a fragment of the 10th and taught them to his pupil Darbhakapushpamitra. Klatt, Ind Ant XI p 247.

Āryarakṣita—

Founder of the Anchala or Vaidhupakṣha gachchha Guru of Jayasinha who was guru of Dharmaghoṣha 3, App p 219 This Dharmaghoṣha wrote in Samvat 1203 1, App p 12 In Merutunga's Satapadiśnoddhara (Nos 1340—1, of this Report's Collection) it is stated that this Āryarakṣita was born in Samvat 1136, in the village Dantani that he took vrata in Samvat 1142 and that he died, at the age of 91 in Samvat 1226 He was called Goda by his father, Vijaya chandra by his guru and Āryarakṣita by his surname In the pattavali of the Anchala gachchha (Bombay Ed 1889) it is stated that Āryarakṣita founded the gachchha in Samvat 1109

Āryasuhastin—

A contemporary of Āryamahāgiri 3, App p 177.

Āsada—

Author of the Vivegamanjari (Viveka-manjari) This book he composed in Samvat 1248 1, App pp 56, 75, 3, App pp. 12 23, 31, 100 For Āsada see 3, p 39

Indurāja (Bhaṭṭendurāja)—

Quoted by Kṣhemendra in his Savrittatilaka 1 p 7 Also in the same writer's Anchityavicharacarcha Peterson "The Anchityānukāra of Kṣhemendra, &c p 20 Indurāja is quoted in Abhinavagupta's Dhvanyalokatikā Buhler's Kashmir Report p 66 and at the end of his Bhagavadgitatīka Abhinavagupta says he was his teacher and adds that he was son of Śrībhūtnāja and grandson of Sauchaka of the Katyayana-gotra, p 80 Verses by Indurāja are found in the Sarvagaddharapaddhati and the Subhasitavali

Indradīna—

Mentioned as belonging to the Suhastī vāṇsa 3 App p 303 Indradīna is thirteenth in the Kharatara gachchha, and tenth in the Tapā gachchha in Klatt's tables

Indranandin—

Mentioned as, with Bharatanarapati and Śrīddhadeva, author of thirty-six Upanishads (vedas, vedānta). 3, App. p. 332. Author of a Pārśvanāthāṣṭaka. 3, App. p. 264.

Indrabhūti—

Or Gautama. The first gaṇadhara. 3, App. p. 38. See Weber, II. pp. 983 and 1030. "Mahāvīra's first disciple was Gautama, also called Indrabhūti, of the Gautamagotra, son of the brahman Vasubhūti and his wife Prithvī, born in Govaragrāma in Magadha, died at Rājagṛha at the age of 92, twelve years after Mahāvīra's nirvāṇa." Klatt, Ind. Ant. XI. p. 246.

Indrācharya—

Mentioned as the author of a Yogavidhi. 3, App. p. 286.

Isāna—

Mentioned among the yugapradhānas. 3, App. p. 308.

Utpalarāja—

Or Utpalarājadeva. Quoted by Kshemendra in his Savṛt-tatilaka. 1, p. 7. Quoted also in the same writer's Kavīkaṭhībharaṇa and Auchityavichāracharchā.

Udayadharma sūri—

Of the Āgama gachchha. Apparently mentioned as the author of the Dharmakalpadiśuma. 3, App. p. 235.

Udayaprabha sūri—

Author of the Dharmābhyndayamahākāvya. Udayaprabhasūri gives his spiritual genealogy as follows:—

- (1) Mahendraprabha. Of the Nāgendra gachchha.
- (2) Śāntisūri.
- (3) Ānandasūri and Amarachandrasūri Contemporaries of Siddharāja.
- (4) Haribhadrasūri. Called Kāṭhālagautama.
- (5) Vijayasenāsūri.
- (6) Udayaprabhasūri. Our author.

3, App. p. 16. See also 3, p. 31. He was the author also of an Ārambhasiddhi, for which see Weber, II. p. 306. The "saṅghipati" whom he honours here is his patron Vastupāla,

minister of Viradbavala (died 1241 A. D.) No 874 in this Reports Collection is a copy of the *Ārambhasiddhi* 1, App. p. 33, 3, App p 16 Udayaprabha is mentioned in an inscription, dated Samvat 1287 Wilson, *Asiatic Researches*, XVI p 309, Weber, II p 942 note

Udayaprabha sūri—

Author of a *Vishamapadavyākhyā* to Nemichandra's *Pravachanasiddhānta*. He gives his spiritual genealogy as follows —

- (1) Dharmaghosha He conquered his opponents in the presence of the King of Sapadalaksha
- (2) Yasobhadra
- (3) Raviprabha
- (4) Our author He was assisted by Jayaprabhamuni. 3, App pp 126 and 262.

Udayaratna gaṇi—

Of the *Āgama gachchha* Pupil of Munisinhasūri He wrote out, in Samvat 1430, a copy of the *Sripalacharita* of Ratnasekhara, a work composed in Samvat 1428 Udayaratnagaṇi wrote it out in the city Madhnamati of Saurashtra. 3, App p 203

Udayavallabha—

Pupil of Ratnasinha and one of the three gurus of *Labdhisagara*, who wrote the *Sripalakatha* in Samvat 1557. These writers belonged to the *Tapā gachchha*. 3, App p 220

Udayavira gaṇi—

Guru of Udayasinghamuni, who wrote out, in Samvat 1646, a copy of Ratnasekharasuri's *Seaddhapratikramanasūtravṛtti*. See under Udayasinghamuni 3, App p 227.

Udayasāgara—

One of the three gurus of *Labdhisagara*, author, in Samvat 1557, of the *Sripalakatha* 3, App p 220

Udayasāgara—

Author of the *Snātripanchāsikā* "Yādhipakshagachchhādhipapāṇyabhattarakāḥ" Udayasāgara, who composed this book

in Samvat 1804 (? wrote perhaps "varshe'bdhikkâshtindumite) in Pâdripta city (Palitana) of Surâshtra (Sorath), gives his spiritual genealogy as follows —

(1) Dharmamûrti Of the Chandrakula and the Vidhiksha gachchha See Weber, II p 257.

(2) Sivasindhusûri

(3) Amariybdhisuri (Amarasigarasuri)

(4) Vidyasagara. "upakesavansajanushah"

(5) Udayodadhi (Udayasigara) Our author Sivasindhusuri in this list is a synonym of Kalyanasigara (see that entry siva kalyâna, and sindhu-sagara) His guru was Dharmamûrti (Dharmagutti at 8, p 220, must be a mistake for Dhammamutti)

* Udayasigara wrote at the request of Vimalasadhu 3, App p 236

Udayasingha muni—

Wrote out in Visvala city (Visnagar) in Samvat 1646, a copy of Ratnasekharasûri's Sraddhapratikramanasutravrittî Udayasinghamuni gives his spiritual genealogy as follows —

(1) Somavimalasuri Of the Tapa gachchha

(2) Hemasomasûri

(3) Ânandaviragan

(4) Sanghaviragan

(5) Udayaviragan

(6) Our scribe 3, App p 227.

Uddiyotana sâri—

Pupil of Nemichandrasûri, who was pupil of Devasûri (Klatt, Kharatara gachchha Nos 36, 37, 38) Guru of Vardhamana (Klatt, No 39) 3 App pp 68 314 "Uddiyotana, with whose pupils originated the 64 gachchhas now existing He died on a pilgrimage which he had undertaken from Malavakadesa to Satrunjaya to worship Rishabha Uddiyotana consecrated, 1464 Vira or Samvat 994, Sarvadevasûri, according to others, eight sâris, under a large fig tree (vata) in the boundary of the village Tel on Mount Arbuda (Abu) Thence originated the Viphad or Vada (Vata) gachchha' Klatt, Ind Ant XI pp 248 and 252 See also Weber, II. pp 1004 and 1035

Umāsvāti—

Author, among many other works, of the *Tattvārtha*. See 3, p 33. Siddhasenagani, who wrote a commentary on the work, gives the following information about his author (3, App p 83 corrected with the help of a copy of Siddhasena's book bought for Government this year). In his 'pravṛjī kinava' his 'pitamaha' was Śivasī. The pupil of Śivasī was Ghoshanandīśhamana (so correct p 84, l 4 Klatt, Onomasticon had already corrected Ghoshanandīśhamasrama). His pupil was Umāsvāti. In his "vachanachārya" his 'pitamaha' was Mundapida 'mahāvachanaśhamana'. Mundapida's pupil was Mulavachaka. His pupil was Umāsvāti. Our author was born in Nyagrodhikī grama, but was residing in Pāṭliputia or Kusumapura when he wrote the *Tattvārtha* (write viharatī in l 8). His gotra name was Kaubhishana. His father was Svāti. He was known as Svātitanaya, because Svāti was the name of his father, and as Vatsīsata because his mother was Uma of the Vatsa gotra (read Vatsīsantena in l 9). He was called Nagarvachaka by reference to his sakha, and we are apparently to understand that that name is used in the text which Siddhasenagani has before him.

In the Digambara *pitavali* published by Hoernle, *Indian Antiquary*, XX p 341 Umāsvamin (sic but this must be an erroneous correction from Umāsvāti) is put down as the sixth sūri of the Sarasvatī gachchha, between Kundakunda and Lokich'rya. Compare 2, p 163. '19 years grihastha, 25 dīksha 48 years 8 months 1 day pattastha, 5 days viraha, sarvayub 84 years 8 months 6 days, Samvat 101 kṛti sudi 8 till 142 ashādhi sudi 14' Klatt Onomasticon from Hoernle.

(N B—Hoernle conjectures, p 344 that the term viraha in these *pitavali*s means the time which intervened between the death of one pontiff and the enthronisation of his successor, but I am told that the interval referred to is the interval between the nomination by a dying pontiff of his successor and the death of the former). 'With the *burda* gṛdhrapichchha, see Bhanī Rep 1883-4, p 417, l 12, fr b. Quoted in *Arhatdarana* of Mūdhava's *Sarvadarsanasangraha*, Fd Bibl Ind p 31, l 8 "yad avochad Vachanacharyah," see Hall, *Bibliogr.*

p. 162; Aufrecht, Cat. Bodl. p. 247, l. 1; Ind. Stnd. 16, 371-2.' Klatt, Onomasticon. In the Tirthakalpa of Jinaprabhasūri (No. 1256 of this Report's Collection) it is stated that Umāsvāti was the author of 500 Sanskrit prakaraṇas, and also of the Tattvārtha and the commentary to it. In Indian Antiquary, XII. p. 20, n. 7, Pathak says that our author was born at Girinagara near the Ujyantagiri in Saurashtra, but he does not give his authority for this.

"Umāsvātivāchakaśramaṇa composed Śrāvaka-prajñapti, Tattvārtha, Prasamarati, see Vichārāṃṣitasangraha, Weber, II. p. 919, l. 14. fr. b., 920, l. 2, 500 sanskrit works, see Gaṇadhara-s'ribh. v. 50, 51, ib. p. 986, Tattvārtha sabhāshya, Peterson, II. Rep. p. 79, 86, l. 1, Digambarapatt. v. 5 p. 163, Pratishthakalpa, Weber, II. p. 837, l. 9, Vichāravallabhā, attributed to Umāsvāti by the Kharataras, Bhand. Rep. 1883-4, p. 152, ll. 22-23, Daśasūtrīkā, Buhler, Rep. n. 606. Siddhasenadivākara's (470 Virā) commentary on Tattvārtha, see Decc. Coll. p. 195, n. 7. Quoted in Śrutasigara's (about S. 1550) Yasodharacharita, see Mitra, No. VIII. p. 84, l. 3, in Sakalabhūṣaṇa's Upadeśaratnamālā composed Samvat 1627, Weber, II. p. 1090, l. 14. fr. b." Klatt, Onomasticon.

The Daśasūtrīkā of this list is the Tattvārtha with its commentary. The commentator here, Siddhasenagaṇi, is to be identified with Siddhasenadivākara. See the entry Siddhasenagaṇi.

Uvaṭa (Ūvaṭa, Uṣṭa)—

Mentioned as author of a Nigamabhāṣya (his Commentary on the Yajurveda) 2, p. 94. For this writer see Bhandharkar's Report, 1882-83, p. 3. "He composed the Mantrabhāṣya while living in Avantī and while Bhoja was ruling over the country." The Bhoja referred to ruled from 906 to 1051 A. D.

Kakka sūri—

Mentioned as the pupil of Devagupta and the guru of Siddhasūri, of the Ukeśa gachchha, 3, App. p. 283: mentioned again as the guru of Siddhasūri. 3, App. p. 193. He is third in ascent from writers who wrote in Samvat 1174 and Samvat 1192 respectively. He is therefore No. 52 in the pattāvalī

published by Hoernle ' In the year 1154 (A Vikr) 'Sri Siddhasûri was succeeded by Sri Kakkasûri On the advice of Hemasûri (the well known Hemachandra) and Kumarapala he expelled the manis who neglected their religious duties (kriyâhina) Indran Antiquary XIX p 241 In both our passages Kakkasûri is succeeded by Siddhasûri and Devagupta in that order The patt valî puts Devagupta before Siddhasûri In 3 App p 283 this Kakkasûri is said to have been the author of a Mûn nsa a Jinachaityavandanavidhî and a Panchapram :†

Kanakaprabha sûri—

Guru of Pradyumnasûri The latter assisted Balachandra with his commentary on the Vivekamanjarî of Asada 'See under Balachandra In 1 App p 5 it is stated that Kanakaprabhasûri was the pupil of Devavindasûri and that fact seems also to be mentioned in our first passage v 15

Kapardisvâmin—

The Vedic commentator Mentioned 2, p 102 v 3

Kamalakara—

Kamalakara bhattacha son of Ramakrishna bhattacha son of Narayana bhattacha son of Ramesvara bhattacha younger brother of Divakara bhattacha father of Ananta bhattacha wrote the Nirnayasindhu in 1616 (A D) Aufrecht in Catalogus Catalogorum, 1 p 107

Karka—

The Vedic commentator 2 p 10

Kalasa (Kalasaka)—

Quoted by Kshemendra in the Snyûttatilaka 1, pp 7 and 86 See the entry in Introduction to Subhushitaval

Kalyana—

Mentioned among the yngapradhanas 3 App v 308

Kalyānavijaya—

Mentioned by Yasovijaya, the author of the Jñānabīnduprakāraṇa. Yasovijaya gives his spiritual lineage as follows —

In the gacchhā of Vijayadeva there arose—

- (1) Kalyānavijaya (śrīmahopādhyāya)
- (2) Lībhavijaya
- (3) Jitvijaya, and hisgurubhratar Nayavijaya
- (4) Yaśovijaya

The Vijayadeva of this list is the sage of the name who is No 60 in the Tapīgacchhāpattāvalī. "Born, Samvat 1634 dīkṣha, 1643 pranyasapada, 1655 sūripada, 1656 received from the emperor Jehanghīr the brādha Mahatāpa, died Samvat 1713, Āshada śnā 11, at Umnānagara" Klatt in Indian Antiquary, XI p 256 3, App p 192.

Kalyānasāgara muni—

Mentioned as pupil of Dharmamūrti (so correct) and guru of Amarasāgara in the Anchalagacchhā 3, App p 220.

Kālaka—

Mentioned among the yugapradhānas 3, App p 308 Born 336 Vira 3, App p 285, where his title Śyāmārya is mentioned. "Kālākachāryakathā 3, App p 27 This second Kālākachārya, about whom the tale is was born 453 Vira 3, App p 286 A third sage of the name changed the paryushana from the fifth to the fourth day of the month, 993 Vira in the time of Śalivāhana and put the Chaturdasī of the chaturmasa in place of the purnimā, at beginning and end of chaturmasya. 3, App p 285 Born 990 from Vīramokṣha 3, App p 272

Kālidāsa—

His love for the mūdakrīṇṭa metre noticed by Kshemendra 1, p 10 Lakṣmīnaraṇa praises his "kāvyaṭrayī" (Raghuvansa, Kumārasambhava and Meghaduta) 3, App p 55

Kirtimūrti—

Mentioned among the yugapradhānas 3, App p. 308

Kundakunda āchārya—

In a Digambara paṭṭāvalī purchased for Government this year the spiritual lineage of this teacher is given as follows —

- (1) Bhadrabâhu
- (2) Guptigupta
- (3) Mâghanandin He belonged to the Balatkâra gana, which arose in the Nandi sangha, which was an offshoot of the Mula sangha. "Paripadansavedin"
- (4) Jinachandra
- (5) Padmanandin He had five auspicious names Kundakunda Vakragriya Bhicharya Grâhnapichchla and Padmanandin His successor was—
- (6) Umasvati, 2 pp 80 and 163 He made a stone image of Sarasvati and caused it to speak 2 p 166

No 277 of my 1833 4 Collection is a MS of Kundakundâcharya's Shatpabudâ with a commentary by Sâi Srutasagara The commentator gives the same five names for his author, 2, p 160 In the Sarasvatigachchhapattavali (Indian Antiquary XX p 351) Kundakunda is said to have succeeded in samvat 49 grihashta 11 years vnta 33 years sâripada 51 years 10 months, 10 days viraha 5 days died having lived 95 years 10 months and 15½ days The pattavali also gives his five names No 1441 of this Report a Collection is a copy of Kundakundâcharya's Panchastikiya with a commentary in which it is stated that Kundakundacharya wrote the work for the edification of Sivakamara Maharaja

Compare the statements with regard to Kundakunda found in inscriptions Rice's Inscriptions at Sravana Belgola (Index to Introduction Padmanandin)

Kumâra kavi—

"Nripâkshapataladhyaksha" Corrected carefully for his friend Muniratnasûri that author's Amamasvamincharita a work written in Anahlapattana in Samvat 1252 3, App^s p 99

Kumudachandra—

Another name for Siddhasenadivakara author of the Kal yanamandirastotra See Durgaprasada Kâvyamâlâ, Part VII p 10 Compare Weber II p 938, note 3, App. p 227 Referred to 3, App p 39

Kulachandra paṇḍita—

Flourished at Vijāpurapattana (in Gujarat) in Samvat 1295.
3, App. p. 124.

Kulaprabha sūri—

To a writer, or writers, of this name are attributed an *Ārahaṇasattari*, 3, App. p. 12, and a *Shadāvaśyakalaghuvṛitti*, 3, App. p. 31.

Kulamandana—

Mentioned as the second of the five pupils of Devasundara, 3, App. p. 226. According to the *Tapāgachchhapattāvali*, Kulamandana, pupil of Devasundara, was born in Samvat 1409: "vrata, 1417: sūripada, 1442: died, 1448 Chaitre. His works are *Siddhāntatūlāpakoddhāra*, &c." Klast, Ind. Aat. XI. p. 255. Cf. v. 3 of our passage. No. 628 in my 1884-6 Collection is a *Vichārasaṅgraha* by this writer.

Krishna kavi—

Son of Nṛsiṅha. Author of the *Murārivijayanāṭaka*, 3, p. 21 (where he is wrongly identified with *Kṛishnapaṇḍita* or *Seshakṛishna*), App. p. 337. "End of 16th century." Aufrecht in *Catalogus Catalogorum*. No. 1017 Ulwar is a *Muktācharitāṇṭaka* by *Kṛishnakavi*.

Krishnadatta—

Son of Sadārāma and Ānandadevi. Author of the *Sāndrakutūhalaprahasana*, 3, App. p. 359. No. 365 in my collection of 1884-6. Author also of the *Rādhārāhasyakāvya*. He was an inhabitant of the village Trāmaṣṭya in the Vājjaḍa district. 3, App. p. 362. He was apparently a contemporary of a king called Dharmavarman, and wrote his *Sāndrakutūhalaprahasana* in Samvat 1809 (?).

Kṛishaadāsa—

Called *Vihārikṛishnadāsa*. Author of a *Pārasīprakāśa*, which he wrote at the request of Akbar. 3, p. 46, App. p. 219.

Kṛishna paṇḍita—

Called Śeṣha-kṛishna. Author of the *Prākṛitichandrikā*. Son and pupil of Narasimha heard at the time of the Śeṣha vāṇsa (called Śeṣhanṛsimha). Kṛishna mentions (v 30) that he wrote this book after his *Padachandrikā*, a work (I O 903) written under the auspices of 'prince Narottama. He was author also of a commentary to the *Prakriyākaumudī* of Rāmachandra Ulwar 1152, &c. For our author see Bhandarkar's Report, 1883 84, 59. According to Bhandarkar, Rāmachandria, who was our author's nephew, lived, about 1150 A D.

Kedāra bhāṭṭa—

Author of the *Vaṭṭaratnakara* 3, App p 225. No '869 of this Report's Collection is a copy of this work with the commentary of Sulhāna (L 157). It is stated there that Kedāra was the son of Pīdhveka (sic correct Pībveka. Aufrecht writes Pabbeka and Pavyeka) of the Kasyapa vāṇsa, who is described as proficient in the Śaivasūtra (śaivasiddhāntavetta Śaivatattvarabodhah). Aufrecht notes that our author is quoted by Śivarāma on *Vasavadatta*, p 185, by Mallinātha, Oxf 113a, by Padmanabha, Oxf 110b, by Chitrasena, Oxf 197b, and others.

The commentator Sulhāna was the son of Bhīṣkara, who was the son of the good poet (sukavi) Vailāditya, a Dakṣhiṇatya of the Kṛishnātreya gotra. Sulhāna called his commentary *Sukaviṇḍayanandini*, by a reference to his grandfather's *biruda* which perhaps shews that Vailāditya was alive when it was composed.

Kaiyaṭa—

Author of the *Mahābhīṣhyapradīpa*. Bhūmasena the author of a *Kavyaprahasaṇikā*, says that Kaiyaṭa, Uvaṭa and Mammata were three sons born to Jayata from the "blessed womb" of his wife 1, pp 26 (but write "elder brothers"), and 94. Aufrecht in *Catalogus Catalogorum* styles this, however, a silly tradition. That Kaiyaṭa and Mammata were brothers is believed by the Kashmir paṇḍits. See Buhler's Kashmir Report, p 72.

Koḍinna—

Mentioned among the *yugapradhīnas* 3, App p 308.

Kshatriyāṅka—

Mentioned as one of the sages who were acquainted with the twelve *angas* 3, App p 256.

Kshemarāja (Rājānaka Kshemarāja)—

Author of a commentary on the *Sambhāpanchāsikā* 1, p 85 No 212 of my collection of 1882 3 He mentions his guru Abhinavagupta But my identification of him on that ground with Kshemendra, 1, p 11, is wrong For a list of Kshemarāja's known writings see the *Catalogus Catalogorum*

Kshemīvara—

Author of the *Nṛśabdhirandanīṭaka* 3, p 21, App p 340. Great grandson of Viṇayakośhita. Author also of the *Chanda-kausikanīṭaka*. No 299 of my collection of 1884 6

Kshemendra—

Called also *Vyāsadīva* 1, pp 4, 75 He was son of Prakīśendra and grandson of Sindhū Pupil in *alankāra* of Abhinavagupta He lived under Anantariya of Kashmir (A D 1029 64), and under his son Kalasa See Bühler's *Kashmir Report*, p 46. See also Introduction to *Subhashitavali*, the *Auchityalankāra* of Kshemendra (Peterson), and, for a list of his known works, the *Catalogus Catalogorum*

Gṃgādēva—

Mentioned as one of those proficient in the twelve *angas* 3, App p 256

Gandinaka—

A poet quoted by Kshemendra in the *Suvṛttatīlaka* 1, p 86.

Gandhahastin—

Mentioned by Śiṅgichīrya as his predecessor in the task of expounding the *Āchārīṅga* 1, App p 40 See also 3, App p 282, 1 5 Anfrecht has a 'Gandhahastamahāraka' who is quoted by Chaitrasinha (Hall, p 166)

Gajapati—

See under Pratāparudra.

Gajasāru—

Author of the Chaturvīṃśatidaṇḍakastotra. He was a pupil of Dhavalachandra. 3, App. p. 212.

Gaṇa—

Author of the Āśvāyurveda or Siddhāyogasangraha. 1, pp. 95-7.

Garga—

Author of an Āśvāyurveda. 1, p. 95.

Garga maharshi—

Author of the Karmavivāga (Karmavipāka). 1, App. pp. 27 (where the book is wrongly ascribed to Jinavallabha) and 34 : 3, App. p. 7 (where the number of gāthās is wrongly given as 1688 instead of 168).

Garga rishi—

Author of the Pāsakakevali. This, and not Pāsakāvali as Weber prefers, is the proper form of the title, which contains a reference to the supernatural knowledge of the Kevalins. Compare first line of our extract (Kevalajñānabhāskara). Our book agrees with that described at Weber, I. p. 269 (edited by Weber). These two Gargas may be the same. *A Jain, 3, App. p. 212. No. 400 of my collection of 1884-6. Weber. II. p. 1185. A Gargarshi is mentioned *honoris causā* by Siddharshi 3, App. p. 147, as his guru (Samvat 962). Klatt, in der Wiener ZKM, 4, 64.

Gaga bhāṭṭa—

See under Viśvesvarabhāṭṭa.

Gaṇachandra—

This writer assisted Udayaprabhasūri in his Pravachanasāroddhāravishamapadavyākhyā. 3, App. p. 263, v. 11. See also 3, App. 126. This is the Gaṇachandra who, according to Merutunga, assisted this latter with his Prabandhachintāmaṇi. 2, p. 89.

Gunaratna—

Mentioned as one of the pupils of Devasūdana, and as the author of a *Shaddarśanasamuchchayaśikā*, and a *Kṛyāratanasamuchchaya*. 3, App. p. 226. See Bhandarkar's Report, 1883-84, p. 157. See also Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 255. Weber, II. p. 884.

Guṇavallabha—

Author of the *Nemināthacharitra* (Prākṛit). 1, App. p. 24.

Guṇavinaya—

Pupil of Jayasomasūri, the compiler, in Samvat 1657, of the *Vichārāratanasangraha*. 3, App. p. 310. This is the author of commentaries on the *Khaṇḍaprasāsti*, *Damayantīkathā* (composed in A. D. 1390) and *Raghuvansā*. Among the books bought for Government this year is a *Vairāgyakāśikāśikā* by this Guṇavinaya, which was composed in Samvat 1647. See entry Jayasomasūri.

Guṇabekkhara—

Mentioned as the pupil and successor of Chandrasūri and Vimalachandra, and the guru of Somatilaka and Devendra in the *prāśasti* 1, p. 93. See under *Sanghatilaka*, who comes next and last in the *prāśasti*, and whose date is Samvat 1422.

Guṇasāgara—

Author of a commentary on the *Kalyāṇamandirastotra*. He was the pupil of Sigareṇḍu (Sigarachandra), who was the pupil of Amaraprabha, who was the pupil of Devasūri. 3, App. p. 228. Compare the entry *Amaraprabha*.

Guṇasundara—

Mentioned among the *yugapradhānas*. 3, App. p. 308.

Guṇākara—

Mentioned along with a Nemichandra and a Pīśvadeva as having assisted Āmradevasūri in his commentary on the *Ākhyāyamanikōśa* of Nemichandrasūri. Āmradevasūri wrote in Samvat 1190, in the time of King Jayasinha. 3, App. p. 82.

Guṇākara—

Author, in Samvat 1296, of a commentary on the Yogaratna
malā 3, App p 313

Guruchandra—

Author, in Samvat 1139, of a Śrīvirachariya (Śrīviracharitra) He was a pupil of Samativachala . Guruchandra wrote at the request of Prasannachandra, who was a pupil of Abhayadeva the commentator on nine of the angas 3, App p 306

Gopālādāsa—

Called Rasikananda Guru of Vidyabhushana, author of the Śhūtyakāumudī 2, p 99

Gopinātha—

Author of the Jātiviveka He was son of Śirngadhara who was son of Visvanātha who was son of Samaraja, a pandit dwelling in Pratyanda 2 p 117

Govardhana—

Mentioned as one of the five śrutapāragas 3, App p 256.

Govinda—

Author of the Kavyapradīpa Son of Kesava and Souddevī. Younger brother of Ruchikara, i e, Śrīharsha 1, p 26

Govindagani—

Author of a Karmastutikā Pupil of Devanāga 3, App p 6

Govinda—

The sthāvira 3, App p 303

Gautama—

The first ganadhara 1, App p 4

Chañḍa—

Author of the Prākṣitalak-hana 3, App p 265

Chakra (Śrīchakra)—

Quoted by Kṣhemendīa in the *Suvratītilaka* 1, p 87.

Chakrosvara sūri—

Second in ascent from Tilakāchārya, who wrote an *Āvaśya kalaghuṃriti* in Samvat 1296. Tilakāchārya was the pupil of Śivaprabhasūri, who was the pupil of our Chakresvarasūri. The guru of the latter was Dharmaghosha, a contemporary of King Jayasinha. Dharmaghosha was the pupil of Chandraprabha 1, pp 61, App p 8. Mentioned along with Paramānandasūri, as teaching, in Samvat 1221, while Kṣemarapala was reigning 3, App p 69.

Chandrakīrti gani—

Pupil of Vimalasūraganabhrit. He studied also under Dharmaghosha. Author of the *Siddhāntavibhāra* 1, App p 32.

Chandraprabha sūri—

Founder, in Samvat 1159, of the Purnimā gachchha (Purnimīyākapakṣha). See Bhandarkar's Report 1883-4, p 147. Pupil of Jayasinhaśūri and guru of Dharmaghosha 3, App p 40. Author of the *Darsanasuddhi* 3, App p 91. See also 3, App p. 95. For his *Darsanasuddhi* see 1, App p 41, and 3, App p 145 where it is called by its other name of *Samayaktiaprakaraṇa*.

Chandra mahattara—

Author of the *Sattvikī* (*Saptatikā*) known as the sixth Karmagrantha. 1, App p 27. Compare Weber, II, p 837.

Chandra sūri—

Of the Harṣhapuriya gachchha. Succeeded Vijayasinha, who succeeded Hemasūri (contemporary of King Siddha), who succeeded Abhayadevasūri 3, App p 133. Author of the *Saṅghayaurayana* (*Saṅgrahaviratna*) 1, App p 75, where he calls himself pupil of Maladhāri Hemasūri, 3, App p 8, 32 (where for Maladhāri we should probably read Maladhāri-chandrasūri) 154. The difference in the number of the gāthās perhaps rests on the laṅgha and brīhat recensions of the book. At 3, App p 32, the number of the gāthās has been wrongly

given as 73 instead of 273 Author of a *Khetṭasamīsa* 3, App p 20 Wrote a *pradesavyākhyatuppannaka* on the *Āvasyakasūtra* in Samvat 1222 1, App p 3 3 p 11 Wrote a commentary on the *Niryavali* 1228 (MS) 3, App p 8

Chandra sūri—

Twin pupil with Devachandragani of Viragani, and guru of the Yasodera who in Samvat 1180 during the reign of Jayasinha wrote a *Pakshikasūtravṛtti* 3 App p 129 Weber, II p 821 has an avachum which is based on a *Pakshika sūtravṛtti* of "Yasobhadra, pupil of Chandrasūri"

Chandra sūri—

Twin pupil with the Āmradevasūri who wrote an *Ākhyānam nīkosatika* in Samvat 1190 of Jinchandra 3, App p 81

Chandra gani—

Wrote a *Sirivirachariya* (*Siriviracharita*) in Samvat 1139 3, App p 300 Pupil of Sumativachaka He wrote at the request of Prasannachandra, pupil of Abhayadeva the commentator on nine of the angas

Chandrasena—

Author of the *Utpadāśidhhiprakaraṇa*, which he wrote in Samvat 1207, Apparently styled pupil of Pradyumnasūri, Nemuchandra assisted him in the work 3, App p 209

Chāmundaṛāja—

Author of the *Charitrāsna* For this Digambara writer and ling see Rice's *Inscriptions at Sravana Belgola* His date is given as 900 Saka He was pupil of Jinasenabhakṛtarka 2, p 141

Chāritrayardhana—

Author of a commentary, called *Saṁhitasūtrī* on the *Rājānavaṇsa* His *vicharacharya* was Naraveshasarasvatī of the *Kharatara gachchha* 3, App p 210

Jagachchandra—

The copy of *Dharmadasagan's Upadesamūla* with the commentary of Ratnaprabhasūri, which is No 316 of the Cambay

Palm-leaf MSS was written at the expense of certain laymen, who had listened to the teaching of Vidyānanda, pupil and successor of Devendra, who was pupil and successor of Jagadīśhendra 3, App p 169 This Jagadīśhendra is the well known founder of the Tapa gachchha See Khitt, Ind Ant XI p 254 3, App p 226

Jagaddova —

Son of the Treasurer Yasodīśhara in the city Varāṇasī He got the title Bhaṭṭa from Hemasūri 3, App p 96

Jagannātha paṇḍitarāja —

Author of the Prāśastya a poem in praise of Pramaṇīya, king of K. maṇḍapa Printed, with a commentary by the author, in Kavyamālā He was a Tāḍaṅga, son of Perama (read sūmanperama) 3, App p 331

Jagannātha —

Author of the Atandradāndrakaprakaraṇa Son of Pīṭhīśvara, and grandson of Rāmapāda 2, p 120

Janārdana —

Author of a commentary on the Meghadūta He refers to the commentaries of Sthiradeva, Vallabha and Āśada 3, App p 324

Jambu —

The 1st Kevalin. 3, App p 256 See also pp 21, 303, and 308

Jambu kavi —

Author of the Chandradūtakāvya 3, App p 272

Jakkhā and Jakkhadinna —

Mentioned as sisters of Sthūlībhadrā. 3, App p 271.

Jaya —

One of the knowers of the twelve āṅgas 3, App p 256

Jayakīrti —

Mentioned as pupil of Merutunga and guru of Jayakeśara in the Anchalī gachchha 3, App p 220 In the Anchalī

gachchhapattivallī his dates are given as follows born Samvat 1433 dikshā, Samvat 1444 suripada Samvat 1467, gachchhanīyakapada Samvat 1473, died, Samvat 1500 Guru of Śilāratna who wrote a commentary on Merytunga's Megha dāta in Samvat 1491 3, App p 249

Jayakīrti—

Author of a Śilopadesamālā (Śilopadesamālā) Pupil of Jayasinha 1, App p 82 No 636 of my collection of 1884 G At 3 App p 214 a Śilopadesamālā is ascribed to one Jayavallabha pupil of Jayasinha but Jayavallabha there is probably only a mistake for Jayakīrti Weber, II p 1085

Jayakeśarīn—

Mentioned as pupil of Jayakīrti and guru of Siddhāntasāgara in the Anchala gachchha In the Anchalagachchhapattivallī his dates are given as follows born, Samvat 1461 dikshā, Samvat 1475 ich ryapada Samvat 1494, gachchhanīyakapada, Samvat 1501 died, Samvat 1542 3, App p 220

Jayachandra—

One of the five pupils of Somasundara who was the pupil of Devasundara * Devasundara and Somasundara are Nos 49 and 50 in the Tapagachchhapattivallī It is there stated that Somasundara had four pupils—Munisundara, Jayasundara with the biruda Kṛṣṇasarasvatī Bhuvanasundara and Jinasundara Our author Ratnasakharasūri (No 52 in the same list) gives him the five pupils—Munisundara, Jayachandra, Bhuvanasundara Jinasundara and Jmakīrti The Jayachandra and Jayasundara of the two lists are the same Compare Klatt Ind Ant p 256, note He is the author of the Pratīkramakrama 3 App p 219 No 1291 of this Report's Collection is a copy of the Pratīkramakrama in which it is stated that that work was composed in Samvat 1506 The author calls himself Jayachandra, a pupil of Somasundara ("Nayachandra" in bottom line, 3 App p 229 is a mistake for 'Jayachandra' There is no commentary by Nayachandra The mistake has already been corrected by Weber, II p 912, note)

Jayatīlaka sūri—

Of the Tapāgachchha. Third in ascent from the Labdhisāgara who wrote, in Samvat 1557, the Śīpālakhā. Labdhisāgara tells us that he succeeded the three teachers, Udayavallabha, Jñānasāgara and Udayasāgara, who succeeded Ratnasūtra, who succeeded Jayatīlaka. 3, App. p. 220. A writer (or writers) called Jayatīlaka wrote a Malayasundarīcharitra, 3, App. p. 210, and a Saṁśācharita, Weber, II. p. 1134.

Jayadeva—

Called Pīṭṭhakarasha. Son of Yājñika Mahādeva. Author of the Chandrālōka. 2, p. 169.

Jayadēva—

Mentioned among the yugapradhānas. 3, App. p. 308.

Jayapāla—

One of the knowers of the eleven angas. 3, App. p. 250.

Jayaprabhā—

Assisted Udayaprabhasūri in his Pravachanasāroddhāravishamapadavyākhyā. 3, App. pp. 126 and 262.

Jayamangala—

Mentioned among the yugapradhānas. 3, App. p. 308.

Jayamangala āchārya—

Author of a Kavīśikshā. He flourished under Siddharāja, whom he praises. Aufrecht in Catalogus Catalogorum notes that he is quoted by Ratnakantha on Stūtikusumānjah. 1, p. 68; App. p. 78.

Jayarāma—

Author of a commentary, called Tilaka, on the Kāvyaaprakāśa. He was a pupil of Rāmachandra Bhattacharya and guru of Janārdana Vyāsa. Aufrecht in C. C. notes that this book of his was used in the compilation of the Ekashashṭyalankāraprakāśa, L. 1447. 2, p. 107.

Jayavallabha—

See under Jayakṛti, pupil of Jayasinha.

Jayasinha—

Mentioned as the pupil of Āryaraksita and guru of Dharmaghoṣa in the Anelala gacchha 1 App p 12, 3 App p 219 In Merutunga's Satapadīśiroddhara (No 1340 of this Reports Collection) the following dates are given for this Jayasinha Born at Sopurika of Bihāra and Nadhi in Samvat 1179 dikṣit at the age of eleven śūripada Samvat 1202 died Samvat 1258 at the age of eighty Compare Bhandarkar's Report, 1883-4 p 130, where it is noted that our Jayasinhāsuri was a contemporary of Siddharṣya

Jayasinha—

Succeeded Śrīrādevāsuri in the Bihār gacchha 3, App p 40 .

Jayasinha sūri—

Of the Haishapuriya gacchha Guru of Abhayadevasūri Maladhūra 3, App pp 155 and 274

Jayasinha—

Pupil of Saṅgatasinhāsūri. 3, App p 192

Jayasekhara—

Author of a Jain Kumarasambhavarakṣya 3 App p 251 A copy of this book bought for Government during the present year shows that Jayakesara, as I have printed in the verse given at p. 252 is a mistake for Jayasekhara (Of 1 1 same page) Two Jayasekharas are known, one belonging to the Nāgapuriya branch of the Tap gacchha, see Bhandarkar's Report, 1882-83, p 43, who lived in the time of Hammira (1301 to 1365 A D), and one belonging to the Anelala gacchha who wrote in Samvat 1436 See Bhandarkar's Report, 1884-6, p 130

Jayasoma sūri—

Author of the Vichāratnaśaṅgraha, which he compiled in Samvat 1657 Pupil of Pramodamākyāsuri, and guru of

Gunavinyā Jayasomasuri was assisted in his task by his gurubhātār Dayāringa. These writers lived in the city Serunī. 3, App p 310. The Gunavinyā mentioned here is the writer who composed in Samvat 1646 a *Damayantika* *thūka*. See Aufsicht under Gunavijayagām collected in Errata.

Jayāditya—

Joint author with Vāmana of the *Kasika Vṛtti*. 1 p 29

Jinakīrti—

One of the five pupils of Somasundara. See the entry *Jaya candra*. 3 App p 227. This writer is the author of the *Chamapakhaśaśubhāṭhāṇika* which has been edited and translated by Weber (also by Bohtlingk). See Weber II, p 1109. No 279 in my Collection 1882 3 is a *Dharmasāhita* by him (the date, Samvat 1497, given as the date of the MS, must be the date of the composition of the book). He composed the commentary to his own *Namaskṛastava* in Samvat 1451. Klatt On from L VIII pp 245 6. Klatt gives two more works by this writer the *Dinākalpadrūpa* (Gough Pip p 92 n 200) and the *Sūptagopālāṭhā* (Bhanu Dajī Mem p 42).

Jinakūśala—

Mentioned as in the vāṇsa of Jinavallabha Jinadatta Jinachandra (Nos 44, 45 and 46 with Klatt). He is therefore Klatt's No 50 of the *Kharatara gachchha* (born, Samvat 1337 dīkṣit, Samvat 1347 sūramānta, Samvat 1377 died Samvat 1389). 3, App p 311. He gave acharyapada to Tarunaprabhā the author of the *Srāvākapratikramana* *sūtra* vivaraṇa. 3 App p 222. Author of the *Chaitya* and *nakulavṛtti*, Kielhorn's Report, 1880 I, p 13.

Jinachandra—

Pupil of Jinastara in the *Kharatara gachchha*. (Jinastara and Jinachandra are Nos 40 and 41 with Klatt). Mentioned

as pupil of Jinesvara and Buddhisigra and author of the *Samyegarangasū* 3 App p 305 See also pp 64, 309 and 314 Klatt says that this Jinachandra is mentioned in the last verse of the *Śrīvākaiddhi* Peterson 1 App p 49, v 22, but that is doubtful Jinachandra there does not seem to be the name of a suri

Jinachandra ganī—

Of the *Ukeśa gachchha* Pupil of Kakkasūri Author of the *Navapaya* 1 App pp 28 46, 62 (in this last place Kakkasūri is wrongly given as the author of the work) 3, App p 12 See also 3 App p 281 Afterwards called Devaguptasūri, under which name he wrote in Samvat 1073 a Sanskrit commentary (*Śrīvāka māndā*) on his own *Navapaya* 3, App p 304 He boasts of a third title Kulachandra 3, App p 304 At 3, App p 283, there is the following lineage from Jinachandra (Devagupta) in the *Ukeśa gachchha* —

- (1) Devagupta Our author
- (2) Kakkasūri Author of the *Nimamsī*, *Jinachaitya vandanavidhi* and *Panchapramanī*
- (3) Siddhasūri
- (4) Devagupta
- (5) Yasodeva, previously called Dhanadeva He wrote in Samvat 1174

According to the *pattāvalī* of the *Upakeśa gachchha* published by Hoernle, *Ind Ant* XIX p 233 the author of the *Navapadaprakaraṇa* was succeeded by Siddhasūri, who was succeeded by Kakkasūri, who was succeeded by Devaguptasūri, who was succeeded by Siddhasūri

Jinachandra—

Pupil of Jinadatta in the *Kharatara gachchha* (Jinadatta and Jinachandra are Nos 44 and 45 with Klatt) 3 App p 221 "sanmammanditabhālah" 3, App p 314 App p 323 "Born, samvat 1197, dikṣhā, samvat 1203, āchārya pada, samvat 1211, died, samvat 1223" *Ind Ant* XI. p 248

Jinachandra (Sri Jinachandra)—

Guru of Āmradevasūri and pupil of Nemichandra. This last was the author of an Ālkhinayamamkosa, on which Āmradevasūri wrote a commentary in Samvat 1190 (date of the composition of the work, not of the MS. as Klatt puts it) 3, App. p 81

Jinachandra—

Pupil of Jinaprabodha in the Kharatara gachchha (Jinaprabodha and Jinachandra are Nos 48 and 49 with Klatt) "Born, Samvat 1326 dikshā, Samvat 1332 padamahotsava, Samvat 1341. He converted four kings and went under the biruda of Kālikulakeśara. Died, Samvat 1376." Klatt, He gave dikshā to Tarunaprabha, who wrote in Samvat 1411 3, App p 221

Jinachandra—

Of the Kharatara gachchha. Mentioned as the guru of Jinasigara, in acknowledgment of whose teaching a copy of Haribhadrasūri's Āvasyākabhūhadavṛtti was made at the expense of certain śravikas in the city of Devakulapataka in Mewar, Kumbhakarna reigning, in Samvat 1492 3, App p 203. Klatt, Onomasticon, identifies this Jinachandra with No 53 in his list. But that teacher died in Samvat 1415. A successor of his can hardly have been alive in Samvat 1492.

Jinadatta sūri—

- * Succeeded Jinavallabha in the Kharatara gachchha (Jinavallabha and Jinadatta are Nos 43 and 44 with Klatt) 3, App p 221.
- "Ambādatayugapradhānapada," 3, App p 314 3 App p 323 "Born, Samvat 1132, mūlanama, Somachandra, dikshā, Samvat 1141, dikshāmama Prabodhachandragamin, suripada from Devabhadraśarva at Chitrakuta (Chittore), Samvat 1169. He propagated the Jain religion by miracles which he performed in many cities, he composed the Sande hadolavali and many other works, and died at Ajmere, Samvat 1211' Klatt. See also Bhandarkar's Report, 1882-83, pp 16-47

Jinadatta sūri—

Guru of Amarachandra, the author of the *Śiṣyasaṃvādaśāstra* 1 App p 2 This is the author of the *Vivekavilāsa* See Bhandarkar's Report, 1883-84, p 156 'About Samvat 1265-85, of the Viyāda gachchha pupil of Basu and Jyadeva Jinadattasuri of the Viyāda gachchha was present at the pilgrimage (Samvat 1277) of Vastupala, see Śukatisankarāna ed Bühler, pp 25, 48, v 11, Merntunga, *Prabandhaśaṅkṛāntam*, p 258, l 1 ' Klatt, On

Jinadāsa ganimahattara—

Author of an *Anuyogachūṣa* 3, App p 185 "Pupil of Pradyumnakṣhamasramana, *niśīthavrihatkalpabhiśhyāna* *syādikachurnikarab*, older than Haribhadra (Samvat 1285) *Jal Ant XI* 253^a, l 3-4, Weber, II 1004 l 5-6 " Klatt, On See also Kielhorn's Report, p 22

Jinadharmasūri—

As Klatt, On p 23, has already pointed out, this name, at 3, App p 130, is a mistake A copy of Siddharsha's commentary on the *Upadesamālā* of Dharmadasagani got for Government this year shows that the right reading is "jinadharmasūri" The gloss "haribhadrasūriye" is written above Comment 3, App p 148, where the verse occurs with the reading "haribhadrasūriye"

Jinapati—

Pupil of Jinachandra and guru of Jinesvara in the Khariara gachchha (These three writers are Nos 45, 46 and 47 with Klatt) 3, App pp 222, 223 Author of a commentary on the *Panchalingaprakaraṇa* of Jinesvara (No 10 with Klatt) 3, App p 250 "Born, Samvat 1210 died, Samvat 1218 *jadasthapanā* (by Jyadevaśāhāya) Samvat 1223 died, Samvat 1277 *Jal Ant XI* p 248 In the *Tirthakalpa* of Jinapala (No 1256 of this Report's Collection) it is mentioned that Jinapati 'vikramapurivāstavya' consecrated a statue of Mahāvīra in the city of Kalyāṇa in Samvat 1233 Author of the *Charchari* No 118 in Kielhorn's Collection of

1873 4 Author also of a *vrddhatika* on the *Saṅghapittaka* (Weber, II p 928, V 3) and a *Samichaiipattā* (Bilmeier Cat) Klatt, On He converted Nemiśchandra, author of the *Shrīśrīśatāka* (Bhandarkar's Report, 1883 4, p 149) Klatt, On

Jinaprabhasūri—

Author of a commentary on the *Bhayaḥarastotra* which he composed in *Saketa* in *Samvat* 1365 Pupil of *Jinamahāsuri* 1, pp 52 and 88 Weber, II p 933, has a copy of this commentary in which the name of the author's guru is given as *Jinamahāsa* Author also of a commentary on the *Ajitasūtrasūtra* of *Nandishena*, which he composed in the city of *Disarathi* (= *Saketa* = *Ajodhya*) in *Samvat* 1365 (read *sira* for *sira*, p 231, l 10) Mention is made of his guru *Jinamahāsa* 3, App p 230 *Ratnasakharasūri*, author of the *Njayaḥandalipanjika*, studied under him 3, App p 273 Author of the *Surimantapadesavivaraṇa* 3, App p 365 Helped *Mahāśenasūri* with his commentary on the *Syadvadamānjari* of *Hemachandra*, *Saka* 1214 (= *Samvat* 1349) 3 App p 207 Author of a *Tirthakalpa*, 2, p 70 (No 596 of my Collection, 1883 84, and 1256 of this Report's Collection) The *Apīpavṛttikālpā* No 235 of my Collection, 1882 83, is a part of the *Tirthakalpa*, which was written in *Devagunagara* in *Samvat* 1327 (No 1256 of this Report's Collection) The city called *Apīpa* was called *Pīpa* after *Mahāvīra*'s death there Author of a *Panchaparameshtisūtra* No 349 of my Collection, 1882 3 See Klatt's *Onomasticon* for a list of the known works of this writer His known dates range from *Samvat* 1349 to *Samvat* 1369 His guru *Jinamahāsuri* founded the *Laghuhharatara gachchha* in *Samvat* 1331 Of the works attributed to *Jinaprabha* which are cited by Klatt note that the *Tuthanīmasaṅgrahakālpā* is the same as the *Tirthakalpa*, the *Nṛsāṅgikālpā* is part of the *Tirthakalpa*

Jinaprabha—

Of the *Rudrapalliyā gachchha* Mentioned as his "vidyā guru" by *Saṅghatīlaka* who wrote a commentary on the *Samyaktvaśatīlaka* *Saṅghatīlaka* tells us that *Jinaprabha*

converted (read "nirñja" for "nirmāya") Śīhi Mahammada "sakakulakṣmīpāchhādmani," reigning at Delhi, by his Shaddarsanī. This sovereign must be Mohammed Toghlok, who reigned Samvat 1381 1407. Rajaśekhara, who was a pupil of our writer, based his Shaddarsanasamuchchaya on Jinaprabha's Shaddarsanī 1, p. 92 (No. 1352 of this Report's Collection).

At Weber, II, p. 1085, there is a commentary on Jayakīrti's Sīlovasamūh by Somatilakasūri, pupil of Saṅghatīlakasūri, in the colophon of which our Jinaprabha is described as "sakakṣatipabodhakṛit" (write so for "prabodhakṛit").

Jinaprabha's date is, therefore, as Kṛitt has it, about Samvat 1400.

Jinabhadra ganikshamāśramana—

Mentioned among the yugapradhanas, 3, App p 308 Praised, 3, App p 91 (' vakyair viseshātīśayair vīśvasāndebahīribhīh) Author of a Sankshiptajātakaḷpa, which he extracted out of the ' Mahāsruta ' (the Purva), 3, App p 277 Author of the Kshetrasamasa 1, App p 26; Kjelhorn's No 16 Palm Leaf MSS is a copy of this book with the commentary of Malayagiri author of the Dhyanasataka 1, App p 43 This is the 14th chapter of the Āvasyākaniryaṅkti See Weber, II p 756 . In the Tṛipagachchhapattivaḷi it is stated that Jinabhadragani was looked upon as *bhinna* on account of his Dhyanasataka Ind Ant XI p 253 Author of Vrihat sangrahaṇi, 1, App p 51 No 1336 of this Reports Collection is a copy of his Viseshavasyākabhashya Weber, II p 787. "Samvat 585 645, tenth yugapradhana, between Hārillasūri and Umisvati, 14 years householder, 30 monk, 60 pontiff, total 104 " Klatt, Oo

Jinabhadra—

Mentioned as one of the three pupils of Jinesvara, the other two being Jinachandra and Abhiyadeva, in the Kharatara gachchha (Jinesvara, Jinachandra, and Jinachandra's laghu guruhhratai Abhiyadeva are Nos 40-2 with Klatt) Compare Weber, II p 463. 3, App p 302 Author of a Snrasundari kāthā Klatt, On with a reference to Jinadattasūri's Ganadhā rasardhasataka, v 70 His mūhanman was Dhanesvaramuni Ibid p 9-2

Jinabhadra munindra—

Pupil of Silibhadra Author, in Samvat 1204 of a malapagaranakātha (perhaps Gajasukumālapagaranakātha) Klatt notes that Kjelhorn's No 13 is a copy of the Kalpachurni, which was written for "Jinabhadraṇicharya" in Samvat 1218 1, App p 63

Jinabhadra—

- Mentioned along with Jinakusala as in the line of Jinachandra, pupil of Jinadatta (Nos 44 and 45 of the Kharatara gachchha with Klatt The Jinakusala referred to is No 50 Our Jinabhadra is No 56) 3, App p 314

Jinaratna sūri—

Mentioned as pupil of Jinariyasūri and guru of Jainratna in the Kharatara gachchha. (These three writers are Nos 63 5 with Klatt) 3 App p 315 Suriyāra, Samvat 1699, died at Agra, Samvat 1711. Inl Ant XI p 250 His original name was Rupachandra. His mother took dīkṣā along with him. Klatt On Weber II p 10 3

Jinarāja sūri—

Mentioned as pupil of Jinasmā and guru of Jinaratna in the Kharatara gachchha. (These three writers are Nos 62 4 with Klatt) "Born, Samvat 1647 dīkṣā Samvat 1656, when he received the name Rājasūmudra suripada Samvat 1674. He made many pratishthas, for example, erected 501 statues of Rishabha and other Jinas on the Satrunjaya, Samvat 1675, composed a vr̥tti on the Nṛsiṃhastakavya, called Jainaraj and other grants, and died at Putina, Samvat 1699. Klatt, Inl Ant XI p 250 Samyāsundara compiled his Gāthā-sahasī in Samvat 1686, 'when Sri Jinariya was reigning' 3, App p 200 Jinaraja is mentioned as guru of Jayasagara, 2, p 126 as pupil of Jinasmā and guru of Jayasagara, 2, p 127

Jinalabha—

Author of the Ātmabodha (Ātmārabodha) which he composed in 'Sr mamrikhyabandara' (the last word is the Anglo Indian bander) in Samvat 1833. He gives his spiritual genealogy as follows—

In the line of Saṃharinaganabhīrat in the pure Chandra kula in the Svāhātī prākṣa there arose—

- (1) Udyotana
- (2) Vardhamana
- (3) Jinesvara. Obtained in Samvat 1080 from the king the biruda kharatara
- (4) Jinachandra and his younger brother in the faith, Abhyadevasuri the commentator on the nine angas
- (5) Jinavallabha
- (6) Jinadatta
- (7) Jinachandra

In their line there subsequently arose Jinakusala Jinabhadra and others. Then Jainachandra. He converted Akbar. He was succeeded by (tadanvaye ?)—

- (1) Jinambasūri
- (2) Jinaraja
- (3) Jinaratna
- (4) Jainachandra
- (5) Jinasankhya
- (6) Jinabhakti
- (7) Our author 3, App p 314

* Born, Samvat 1784 dikshī, Samvat 1796 when he received the name Lakshmilabha padasthāpana (at Mandavibindira), Samvat 1801 died, Samvat 1834' Klatt, Ind Ant p 250. He was born at Bikaner. His original name was Lalachandra. In Samvat 1819 he made a pilgrimage with 70 sādhus to an unnamed shrine of Gaudī Parsvesa (Parsvanth) in Samvat 1821 he conducted a similar company of 85 sādhus to Mount Abu, &c, &c. Klatt, On Weber, II pp 1054 5, pp 53 and 93.

Jinavallabha—

Author of the Pindavisuddhiprakāraṇa 1, App pp. 63 71, 101, 3, App pp 9, 31. Mentioned as the pupil of Abhaya devasūri and guru of Jinadattasūri in the Kharatara gachchha (These three writers are Nos 42 4 with Klatt) 1, p 93, 3, App pp 221, 314, 373. Author of the Ganadharasardhasataka 3 App p 304. Author of the Shadasūti (called also Agamī kavīstuticharāṇa) 1, App pp 28 99. (In the latter place accompanied by a commentary which bears date Samvat 1172) Author of a Karmagrantha 3 p 126, r 3. Author of 1 Karmadivicharāṇa 1, App p 100. Nos 55 (Vicharāṇa) and 77 of Kielhorn's Collection of 1880 81. Author of a Vardhamānastava 3 App p 216. This has been published in the Kavyamālā, 1890. For other works by Jinavallabha see the list in Klatt's Onomasticon. For an account of this writer, see Bhandarkar's Report, 1882 3, p 47. 'Samvat 1167 he was consecrated sūri by Devabhadraśāhārya and died six months afterwards Ind Ant XI 246^b, Weber, II 1040. Samvat 1145 or 1150 pravachanabhiya 16 p 1005, No 39.

Founder of the Vallabha (Kharatara gachchha), *Ind Ant* XI 254a, 11, f b, 254 1 9 11, Weber, U 1006 7 " Klatt Onomasticon Jinavallabha pupil Rimadeva wrote the Shradhasil achurni in Samvat 1173 In that work it is stated that Jinavallabha inscribed all his chitral vyas on the stones of the Vachrutya at Chitrikuta [Clittore] and the Dharma siksha and Saughapattaka on both sides of the doors of the chutya Among these was also inscribed what goes by the name of Jinavallabhaprasasti or Ashtasaptatikī which Jinavallabha composed in Samvat 1164 " Bhandarkar's Report, 1883 4 p 152

Jinasagara—

Was teaching in Samvat 1492 See the entry Jinachandra, guru of Jinasagara 3, App p 203

Jinasinha sūri—

Of the Pārnamī gachchha Pupil of Manratnasūri, who wrote his Amamasvamincharitra in Samvat 1252 3 p 39, App p 96 He is the author of the prasasti attached to that book in the Cambay Palm Leaf copy, 3, App p 99

Jinasinha sūri—

Mentioned as the guru of Jinayasadu in the Kharatara gachchha 3 App p 315 (These two writers are Nos 62 and 63 with Klatt) "Boin, Samvat 1615 dil shi, Samvat 1623 sūripada Samvat 1670 died Samvat 1674 Klatt "Jinachandra is mentioned as transferring at the suggestion of Akbar, his spiritual rule over Lahore to Jinasinha (Samvat 1649 *Ind Ant* XI p 250) accompanied by religious festivities to which the minister Karmachandra contributed During the joint spiritual sovereignty of these two and the political sovereignty of Sūrasinha at Yodhapura Vallabhaganā composed his commentary on Hemachandra's Nūnamala in Samvat 1667 " Bhandarkar's Report, 1883-4, p 126

Jinasundara—

Mentioned as one of the five pupils of Somasundara and gurus of Ratnasekhara (Samvat 1496). 3, App p 227 See the entry

Jayachandra, pupil of Somasundara Somasundara, guru of Jinasundara is No 50 in the Tapigachchhapattavali with Klatt Author of a Dipahikalpa (Gough Pap p 93) and of an Eladasingisūtrathadhikāśa (colophon of Śrīddhavadhivams charya, Brit Mus No 2120) Klatt, Op No 201 of G B C Coll of 1870 71 is a copy of Jinasundara's Dipahikalpa

Jinasekhara sūri—

Mentioned as the pupil of Jinavallabha and the guru of Padmaclandra 1 pp 53 and 93 This is the teacher who in Samvat 1204, founded at Rudrapur the Rudrapallyalharitaraśākhā the 2nd gachchhabheda Ind Ant IX p 245b, No 44 Weber, II p 1010, No 44 With the colophon of the Samyaktva śāstrikā in our place compare for Jinasekhara the colophon of the Śūltarangasū, Weber, II p 1088, v 1 and that of the Prasottararatnam līkṣitī śā 1 122, v 6 (No 1299 of this Report's Collection is a copy of this last book)

Jinasena sūri—

Mentioned at the head of those who were proficient in the fragment of the sacred text left after the ^{fall} of Sabbhadra Yasobhadra, Yasobhā and Lokarya, sages who were conversant with the Acharāṅga (compare Ind Ant VII p 340) 3, App p 256 This is apparently the author of the Ādhyātma and Harivansa See Bhandarkar's Report, 1883 4, p 118 No 1502 in this Report's Collection is a copy written in Samvat 1580, of Jinasena's Harivansa which contains the prastāva of which Bhandarkar has quoted a verse in his Early History of the Deccan Supplement, p 1. Jinasena wrote in Saka 700, Indrayudha ruling in the North Śrī Vallabha son of king Kṛṣṇa in the South, Vatsarāja * King of Avanti in the East, and the hero Jayavaraha over the country of the Saurvas

* My MS वत्सदिराजे which ought not to be corrected to वत्सधिराजे वत्सदिराजे and जयपुदे (Ed 'victorious') are expedients for getting unmetrical names into the verse Compare e g जिनादेकुशल for जिनकुशल 3, App p 252, v 9

Jinasaukhya sūri—

Mentioned as pupil of Jinachandra (Jainachandra *metri jratī?*) and guru of Jinabhatti in the Kharatara gacchha. (These three teachers are Nos 657 with Klatt) 3 App p 315 Bori Samvat 1739 dikshī Samvat 1751 suripada Samvat 1763 dēd Samvat 1780 Klatt *Jal At XI* p 250 Parashasūrida of the Chopada gotra, in Sarat celebrated his padamahotsava at an expense of 11,000 rupees Klatt, On Weber, II p 1054

Jinaharsha—

Composed at the request of Kanakavijayagani in Pattana a b l vabohha on dublasaganas Sūti and siki Klatt On p 54 is disposed to assign this Kanakavijayagani to Samvat 1850 3 App p 235

Jinesvara sūri—

Mentioned as the pupil of Vaidhamana in the Chandra-kula and the guru of Jinachandra Abhayadeva and Jinabhadra (Vaidhamana Jinesvara Jinachandra and Abhayadeva are Nos 3942 with Klatt) Buddhigara was his 'bandha,' or kinsman in the faith 3 App p 302 See also I, p 92, 3 App p 64 The Kharatarasūhasatati sprung from him 3 App p 305 Composed his Ashtakavṛtti in Samvat 1080 being at the time resident in Javalapura 3 App p 309 Received from the king after a victory in a controversial tournament the biruda Kharatara 3, App p 314 Author in the reign of Durlabharaja of Gujarat of the Panchalingiprakara 3 App 251 Author of Viracharita 1 App p 98 (cf *विचरित* there with *मुनिवैतरेण* *सत्तर* 1, p 92) 3 App p 64 Composed, Samvat 1092 in Ās pall a Līl vatikathā and in Dindhyanaagrama a Kathanakakosa Bhandarkar's Report 1887 3 Original name Sivesvara son of the Brahmana Soma received at the dikshā the name Jinesvara went with his brother Buddhigara from Maradesa to Gurjaradesa, to debate with the claustravivimsa In Samvat 1080 in a rajasabha of Durlabha king of Anahapura after the passages on the sūbhyaclāra were read from a copy of the Dasavaṅkūka sūtra which had been brought from the Sarasvatibhandigira,

he overcame the *chṛityavāsins*, and received the *biruda* of *Khariatara*, *Ind Ant* XI 248a, Nos 39-40, Weber, II, 1036—8 Nos. 39-40 " Klatt, *Onomasticon*. See Forbes' *Ras Mala*, I, p 20

At I, p 24, there is a work by one *Vāmadeva* who was pupil of *Jinesvarasūri*.

Jinesvara sūri—

Mentioned as the pupil of *Abhayadevasūri* and guru of *Ajitasūri* in the *Raja gachchha*, *Vajra sikhā* ("santatichālikā") *Kotika gana*. Seventh in ascent from *Munhyachandra*, who wrote in *Samvat* 1276. Our author was a contemporary of king *Munja* (*Samvat* 1050) 3, App p 159 Klatt identifies this *Jinesvarasūri* with the *Dhancvarasūri*, at the court of *Munja*, pupil of *Abhayadevasūri* and guru of *Ajitasūri* who is mentioned in Weber, II p 851, v 3.

Jinesvara—

Appointed by *Muniratnasūri* (*Samvat* 1252) to succeed (the dead) *Sūraprabha*, who had been joint guru with *Muniratnasūri* in the *Purnimā gachchha*. 3, p 39, App p 96.

Jinesvara—

Mentioned as pupil of *Jinapati* and guru of *Jinaprabodha* in the *Khariatara gachchha* (These three teachers are Nos 46-8 with Klatt) 3, App p 222 "Born, *Samvat* 1245 *dikshā*, 1255, when he received the name *Viraprabha sūripada*, *Samvat* 1258 died, *Samvat* 1331' Klatt This is probably the *Jinesa* out of regard for whose teaching the *Srāvaka Lāshanī*, in *Samvat* 1299, caused the *Cambay* palm leaf copy of *Haribhadrāsūri's* *Samaridityacharitra* to be written 3, App p. 123. Author of a *Chandraprabhasvāmicharitra* Klatt, On with a reference to *Flor G* 43, f 2^b 3^a "His pupil *Abhayatilakagani* composed, *Samvat* 1312, a commentary on the *Dvāsayāhosa*, *Ind Ant* IV p 269, VI p 182 His pupil *Jinaprabodhasūri*, in the colophon of *Jinaprabodha's* *Panjā idurgopadaprabhoda*, *Kielhorn's Report*, p 26. His pupil *Jinasūrihasūri* in *Jinasūristavana*, *Prak ratn* II. p 256, v. 13 At the head of the *Laghukharatarasakhā*, preceptor of

Jinasambastūri who founded the Śakha in Samvat 1331 Klatt
On No 404 in the GBC collection of 1879 80 is a copy of
Abhayatilakagani's commentary on the Divyayakosa

Jitavijaya—

Mentioned as twin guru with Nayavijaya by Yasovijaya the
pupil of the latter and author of the Jñānabīnduprakaraṇa
3 App p 192

Jiyadhara—

The sthāvīravalī 3, App p 303

Jayata—

Father of Mammata 1, p 94

Jñānatilakagani—

Author, in Samvat 1660, of the Gantamakulakavṛtti Pupil
of Padmarājagani 3, App p 223

Jñānavimāla gani—

Composed, in Samvat 1634 (1694 2 p 65, is a mistake), a
commentary on the Śabdajalabhedā of Mahesvara 2 pp 65
and 124 This writer is probably to be identified with the
Jñānavimāla whose pupil Srivallabha wrote a gloss called a
durgapadapīṇabodha on Hemachandra's commentary on his own
N mamala in Samvat 1661 in Yodhapura under king Śūrya
śinha Weber in his Index of authors separates the two But
the date given there for our Jñānavimālagani Samvat 1590,
is a mistake See Weber, II p 264

Jñānasāgara—

Mentioned as the first of the five pupils of Devasundara in the
Tapāgachchha (Devasundara is No 49 with Klatt) 3 App
p 226 'Born Samvat 1405 vrata, Samvat 1417 sunipada,
Samvat 1441 died Samvat 1460, wrote avachūṛṇis on the
Avasyaka and Oghamryukti and on other books Śrīmuni
suvratāstava, Ghanaughanaavalakhandaparavānātīastava, etc"
Klatt, Ind Ant XI p 255 Jñānasāgara composed his work
on the Oghamryukti in Samvat 1439 Weber, II p. 819.

No. 1214 of this Report's Collection is a copy of this book (anonymous there). His *avachûrni* on the *Āvaśyaka* is the same as the *Chaityayandanavidhi*, Weber, II. p. 805. No. 1240 in this Report's Collection is a copy of that book.

Jñānasāgara—

Mentioned as *pūpila* of *Ratnāsinka*, and *guru* of *Labdhisāgara* who wrote in *Samvat* 1557. 3, App. p. 220.

Jyeshthabhūti—

1400 from *Vira*: in his time the *Kalpavyavahāra* *sūtra* disappeared. 3, App. p. 22.

Jyeshthānka—

Mentioned among the *yugapādhīnas*. 3, App. p. 308.

Jyotirīśvara (Jyotirīśa)—

Called also *Kaviśekhara*. Son of *Dhīrśvara*, and grandson of *Rīmeśvara*. Author of the *Panchrāśyaka* 2, p. 110. Author of the *Dharmasamīgamaprahasana*. No. 80 in my collection of 1883 4.

Tarunaprabhasūri—

Author of the *Srāvakapratikramanasūtravivaraṇā*. *Tarunaprabhasūri* gives his spiritual lineage as follows. In the *Chandra kula* there arose —

- (1) *Abhayadevasūri*. The commentator on nine of the *āngas*.
- (2) *Jayavallabha*.
- (3) *Jinadatta*.
- (4) *Jinachandra*.
- (5) *Jinapati*.
- (6) *Jineśvara*.
- (7) *Jinaprabodha*.
- (8) *Jinachandra*.
- (9) *Jinakuśala*.

Our author *Tarunaprabhasūri* was one of *Jinakuśala*'s pupils. He received *dīkṣhā* and *śāhīryapada* from *Jinakuśala*. *Yasah-kīrti* and *Rājendrachandrasūri* were his teachers. In v. 13

read (लिलिखे ह्यगमा Tarunaprabha wrote this book in Samvat 1411 3 App p 221 Tarunaprabha gave sūrimantra to Jinapadma and Jinalabdhī the two successors in that order of Jinakūśala 4 Weber, II pp 1047 8 And padisthapana to Jinoditya who succeeded Jinalabdhī, at Cambay in Samvat 1415 Weber, II p 1048

Tilaka Achārya—

Author of an Āvśyakalaghuvṛtti, which he wrote in Samvat 1296 He gives his spiritual lineage as follows In the Chandra gachchha there arose —

- (1) Chandraprabha
- (2) Dharmaghoṣha King Jayasinh (Siddharaja) was one of this teacher's disciples
- (3) Chakresvarasūri
- (4) Sivaprabha
- (5) Tilakacharya

Padmaprabhasūri assisted this last in his task and Yasabtila kapandita one of Tilakacharya's pupils, wrote out the first copy of the book 1 p 60, App p 6 Author of a commentary on the Dasvaikīlīśūtra 3 App p 49 Author of the Pratyekabuddhacharitra 3, App p 109 This book, according to a statement in a puttavali purchased this year was composed in Samvat 1261 No 1182 of this Report's Collection is a Pratikramanaśūtralaghuvṛtti by this writer

Tilaka sūri—

Mentioned as the pupil of Padmadeva and the guru of the Rijasekhara, who was the author of a pañjikā to Śrīdhara's Nyayakāṇḍah 3 App p 275

Tilakachandra—

Mentioned as the third of the three pupils of Samudraghoṣha the other two being Suraprabha and Maniratna (Samvat 1252) 3, App p 36

Tisatadeva—

Author of the Chikitsakāhikī, otherwise called Yogamālā Son of Viṅbhata 2, p 133, &c See Ox p 307^b, where

Aufrecht notices a commentary on the work composed by the author's son Clanlrata. See also Bk. p. 636 and L. No. 3051. Weber's No. 946 would seem to be another book altogether. Tisata refers to a book called Yogasamuchchaya, apparently as an elementary work on the subject he himself treats of.

Tungara (Bhaṭṭatungara)—

Praised as his teacher by the author of the *Sarasvatamandana*, 3, App. p. 205.

Dayātilaka—

Mentioned apparently as the teacher of one Cl andramantrideva who assisted Jayasoma the author (Samvat 1657) of the *Vichāratnasāgraha*. 3, App. p. 309.

Damodarāgupta—

Author of the *Sambhalimata* (not *Sumbhalimata*) or *Kuttanmata* (*Kuttanumatā*). 1 p. 65. App. p. 19. Printed in *Kavya mahā*, 1887. In *Rajatarangini*, 4, 495. Damodaragupta is called Jayapīṭhikavī. *Kuttanumatākāra*. Jayapīṭha reigned in Kashmir from 779 to 813 A. D.

Dinna sādhu—

20,900 years from Mahavira. In the lifetime of this sādhu, the *Dasavaikulika* sūtra will be lost. 3, App. p. 22.

Dinna—

In the line of Ārya Subāstru. This is Klatt's No. 14. 3, App. p. 303.

Dinnaginna—

1250 from Vira. In his time the *Bhagavatsūtra* and the six angas in their original state were lost. 3, App. p. 21.

Dipaka—

Quoted by Kshemendra in his *Savittatīlaka*. 1 p. 7.
7 A

Duḥprasahayati—

In the time of this yati, 21,000 from Vira all remnants of the meaning of the Dasavaikāhikasūtra will be lost 3 App p 22 Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 308.

Durgadeva—

Author of the Shashtisamvatsari part of an Arghakanda (so correct) 3 App 241 Aufrecht in C C notes that there is also a Samvatsarapala by Durgadeva at B 4, p 204

Durgasvāmin—

Mentioned as pupil of Dellamahattara by Siddharshi who was his garubhratar (both received dikṣā from Gargarshi) and successor Durgasvamin left a house stored with wealth to become a Jain monk an example which led to the conversion of many He died in Bhillamala and was succeeded by Siddharshi, who wrote in Samvat 952 The first copy of Siddharshi's work was written for him by Gana a female disciple of Durgasvamin 3 App p 147

Davakumāra—

Was teaching in Samvat 1295 3, App 124.

Davagupta—

Another name of Jinachandra See that entry

Devagupta—

Mentioned as the pupil of Siddhasūri who was the pupil of Kakkasuri who was the pupil of Devagupta (Jinachandragani) This second Devagupta was guru of Yasodeva who wrote in Samvat 1174 3, App p 283 and of Siddhasūri who wrote the Vṛhatkṣetrasaṁśasavṛtti in Samvat 1192 3 App p 193

Devachandra—

Mentioned as the author of a Santinathavṛtti in Prākṛit which Munidevasūri condensed and put into Sanskrit Munidevasūri says of his author that he was the teacher of the great Hemachandra Compare Bubler's Hemachandra, p 7 Ras Mala p 145 Weber, II p 1006 1, App p 5

Devachandra gaṇi—

Mentioned by Yaśodevasūri, who wrote in Samvat 1180, as twin pupil, with Yaśodeva's guru Chandrasūri, of Viragaṇi in the Chandra kula. 3, App. p. 129. May be the same as the last.

Devachandra sūri—

Mentioned as pupil of Pradyumnasūri and guru of Mānadeva and Pārṇachandra, in whose time, Samvat 1292, a copy of Hemachandra's *Yogaśāstravivaraṇa* was written. 1, App. p. 22.

Dovechandra gaṇi—

Flourished in Samvat 1648, in which year he wrote out a copy of the *Yamakastuti* with commentary for the use of his pupil Munnichandra. 3, App. p. 312.

Devanāga—

Guru of Govindagaṇi, the author of the *Karmastavatikā*. 3, App. p. 5.

Devaprabha (Susiddhahasta)—

Mentioned as guru of Pradyumnasūri, the author of the *Vichārasāraprakaraṇa*. He was the pupil of Padmaprabha. 3, App. 271.

Devaprabha—

No. 253 of the Cambay Palm-Leaf MSS. (3, App. 86) is a copy of Nemichandra's commentary on the *Uttarādhyayana* which was written in Samvat 1308 (correct the entry 1380) at the expense of Kūtuka, who with all his house had listened to this teacher expounding the book. Kūtuka went to this expense for the spiritual betterment of his father and mother, and he was careful to defray it out of his self-acquired money. Devaprabha's spiritual lineage is given as follows. In the Chandra gachchha there arose :—

- (1) Nannasūri.
- (2) Amitayaśovādisūri.
- (3) Sarvadēva.
- (4) Pradyumnasūri.

When these sages had become but a name there arose in the same gachchha —

- (1) Bhadresvara.
- (2) Devabhadra
- (3) Siddhasena
- (4) Yasodêva
- (5) Manadevâ
- (6) Ratnaprabha
- (7) Devaprabha

Devaprabha sūri (Maladhārīn)—

Author of the *Pandavacharitra* Devaprabha gives his spiritual lineage as follows

In the *Kotika gāṇa*, *Madhyama sâkhā*, *Srīprasnavahanâ kula*, *Harshapuriya gachchha*, there arose —

- (1) Abhayadevasuri
- (2) Hemasuri A contemporary of Siddharaja.
- (3) Vijayasinhāsuri
- (4) Chandrasuri
- (5) Munichandrasuri

Our author, Devaprabhasuri, was one of the disciples of Munichandrasuri. That teacher's successor was, however,

- (6) Devanandasuri

Yasobhadra and Narachandra corrected the *Pāṇḍavacharitra* for Devaprabha 3, App p 131, 1, App p 98, 3, App p 275, where Devaprabha is called the "kramika" of Munichandrasuri, and is succeeded by Narachandra. A *Mṛigavaticharitra* by Maladhārīdevaprabhâchārya is among the books bought for Government this year

Devaprabhu (Devaprabha ?)—

Mentioned as the guru of Padmaprabha who wrote the *Munisuvratacharitra* in Samvat 1294 3, p 14, App p 302. The relations between Devānanda on the one hand, and Devaprabha Vibudhaprabha and Padmaprabha on the other are not clear, but the three latter are not the pupils of Devānanda. Perhaps Devananda was succeeded by the twin pupils, Devaprabha and Vibudhaprabha, and they by Padmaprabha

Devabhadra—

Mentioned as the pupil of the second Abhayadeva (founder of the Rudrapalliya gachchha) and guru of Prabhānanda. 1, p. 93. Mentioned along with Devendrasūri and Vijaya. chandrasūri as teaching in Samvat 1287, 3, App. p. 114; in Samvat 1292, 3, App. p. 36; in Samvat 1295, 3, App. p. 124 (where he is called Tapadevabhadragau); in Samvat 1296, 1, App. p. 35; in Samvat 1301, 3, App. p. 73; and in Samvat 1307, 3, App. p. 61. "Abhayadevasūri" a pupil Devabhadrasūri in an inscription, dated Samvat 1296, see *Arch. Survey of India*, v. p. 183. Bühler, *Epigr. Ind.* Part III. April 1887, pp. 118-9." Klatt, On.

Devabhadra—

Mentioned as pupil of Bhadrēśvara and guru of Siddhasena in the Chandra gachchha. 3, App. p. 87. This Siddhasena wrote in Samvat 1242 a commentary on the Pravachana-sāroddhāra, in the praśasti of which he calls himself the pupil of Devabhadra, who was the pupil of Ajitasinha, who was the pupil of Bhadrēśvara (unless we are to understand that Ajitasinha and Devabhadra were twin-pupils of Bhadrēśvara). See Weber, II. p. 850. Siddhasena tells us that Devabhadra was the author of a Pramāṇaprakāśa, a Śreyānsacharitra and other books.

Devabhadra—

Mentioned as a contemporary of king Bhoja. 3, App. p. 91, v. 23.

Devabhadra—

Author of the Pāsanābhachariya (Pārśvanāthacharitra). Devabhadra gives his spiritual genealogy as follows. In the Chandra kula, Vajra śākhā there arose:—

- (1) Vardbamāna.
- (2) Jineśvara and Buddhisāgara.
- (3) Jinachandra and Abhayadeva (the commentator).
- (4) Prasannachandra.

- (5) Devabhadra Our author He mentions his upādhyaya Sumati He speaks of three other works of his own, the Samvegarangasāla (so correct at 3, App p 64) an aradhanasastra (compare the Samvegarangasāla written by Jinachandra, No 3 in the above list, in Samvat 1125 Bhandarkar's Report, 1882 3 p 46) the Virachariya and the Kaharayanakosa (Kathāratnakosa) He wrote this book his Pasannachariya at Broach (a city glorious with the temple of Munisuvrata, topped with golden spires) in Samvat 1168 Amalachandra wrote the first copy 3, App p 64 No 283 of the Cambay Palm Leaf MSS is Devabhadra's Kaharayanakosa. He speaks there also of his guru Prasannachandra, and his ' vacchakā Sumati He mentions his Virachariya and his Samvegarangasāla His Kaharayanakosa was written in Broach in Samvat 1158 Amalachandra, as in the latter case, wrote the first copy 3 App p 141 Mentioned as the pupil of Prasannachandra and the author of four books 3 App p 302 Compare Weber, II p 1040, where it is stated that Devabhadra in Samvat 1167 by order of Abhayadeva consecrated Jinavallabha in the great temple of Vira of Chittore

Devabhadra sūri—

- Author of a vr̥tti on the Saṅgrahant of his guru Chandrasūri
• 1, App p 3 Compare Weber, II p 189

Devabhadra—

- Mentioned (perhaps) as the author in connection with an Upadesaratnakosatika 1, App p 71

Devamitra—

- Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 308

Devardhi—

Pupil of Lohitya and Dūshagaṇi. The sthavira. 3, App. p. 303. "Vīra, 980 V, the Siddhānta was reduced to writing by Devarddhigaṇikṣamaśramaṇa, the pupil of Lohityasūri (otherwise called Devavāchaka and pupil of Dūshagaṇi) at the council of Valabhi. In Devarddhi's time only one pūrva remained." Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 247.

Devasūndara—

Mentioned as the guru of five pupils Jñānasāgara, Kulamaṇḍana, Guṇaratna, Somasūndara, and Sādhuratna. Devasūndara was succeeded by Somasūndara, who in his turn had five pupils. Ratnasekharasūri, who studied under these five pupils of Somasūndara, wrote his *Śrāddhapraticrauṇasutrayṛitti* in Samvat 1496. Devasūndara belonged to the Tapāgachchha, and stood in the line of Jagachchandra. 3, App. p. 226. Devasūndara's pupil Sīdhuratna composed his *Yatijñakalparṛitti* in Samvat 1456 (correct 1446). 3, App. p. 279. No. 1253 of this report's collection is a copy of this book. Devasūndara was teaching in Samvat 1447. 3, App. p. 71. Referred to by Amaraprabha as his "vāchanāchārya." 3, App. p. 228. Devasūndara is No. 49 of the Tapāgachchha with Klatt. "Born, Samvat 1396: vrata, 1404, at Maheśvara-grāma. sūripada, 1420, at Anabillapattana; had five pupils (same as in our entry)." Klatt, *Ind. Ant.* XI. p. 255.

Devasūri—

Author of the *Jaīdinacharyā* (*Satidinacharyā*). 3 App. p. 216.

Devasūri—

Mentioned as pupil of Munichandrasūri and guru of the Ratnaprabhasūri who wrote an *Upadeśamālātika* in Samvat 1238. Reference is made to his victory over the Digambaras in the matter of the salvation of women at the court of king Jayasinha, 3, App. p. 167. Cf. 1, App. p. 5, v. 12, where Devasūri "vādavidyavāṇ" is declared to be greater than the guru of the gods (Devasūri, i. e. Bṛhaspati), on the ground that the latter has not yet left school (*lokhaśālā* = 'the writing school' as

well as 'the hall of the immortals') At 1, p. 59 summarizing this prasasti I have made Devasûri Hemachandra's teacher. But that was Devachandra v 13. Mentioned as the guru of Ajtasuri 3 App p 79. As one of the predecessors of Amara prabha 3 App p 228. A pupil of Munichandra was Devasûri who conquered the D gambara Krmudachandricharya in a dispute before Jayasimbadeva (alias Siddharja who reigned Samvat 1150-99. The dispute took place Samvat 1181) king of Anahilapattana and thereby hindered the entrance of the D gambaras into that town. In Samvat 1204 Devasuri founded a chaitya and raised a *bimba* at Phalavard dhigrama [Phalodi] and made a Neminathapratishtha at Arisana. He composed Syadvadaratnakara a pramanagrantha [Cf No 361 in my collection of 1882-3. Among the works purchased for Government this year are the sutras of the Syadvadaratnakara and a commentary on them called Ratna karavatarika by Devasuri's pupil Ratnaprabhasûri]. Devasûri was born Samvat 1143 diksha 1152 sôripada 1174 svarga 1226. Klatt *Ind Ant* XI p 254.

Devasûri—

Mentioned as pupil of Manadeva 3 App p 68.

Devasena—

Mentioned as the pupil of Virasena (mathur nam yaminâni garishthah) and guru of Amtagati 3 App p 294.

Devasena (Bhattacharjendrasena)—

Author of the Darśanasāra (Darśanasāra). He calls himself pupil of Rāmasena and states that he wrote the Darśanasāra in 99. 3 App p 374. According to the statements of a commentator Devasena was born in Samvat 951 and wrote the Darśanasāra in Samvat 990. He was author also of the Bhāvanāgraha the Tatvasāra and the Arhanasāra three books written in Prakrit. His Nayaśakra (No 519 of my collection of 1884-6. See also Weber II p 929) and Ālpaśikṣā were composed in Sanskrit. His Dharma sangraha was in Sanskrit and Prakrit. 3 App p 22.

Devasona gauṇī—

Mentioned as pupil of Yaśobhadra and guru of Prithvichandraśūri (see that entry), the author of a *Paryushanākālpatippanaka* 3, App. p. 307. See also 3, App. p. 16, and 1, App. p. 69.

Devānanda sūri—

Mentioned as the author of a *Siddhasārasvata* grammar by Pradyumnaśūri, who was the pupil of Kanakaśrabha, who was the pupil of Devānanda 1, App. p. 6. Cf. 3, App. p. 103, v. 15. A copy of Hemachandra's *Yogaśāstra* was written for Devānanda's use in Samvat 1294. 3 App. p. 8. In Jinaprabhasūri's *Tīrthakalpa* (No. 1256 of this Report's Collection) it is stated that Devānandasūri made a *pratiśthā* in Samvat 1266.

Devānanda—

Mentioned as the pupil and successor of Munichandra. Twin-pupil of Devaprabha, the author of the *Pāṇḍavacharitra*. See the article Devaprabha. 3, App. p. 133.

Devendra—

Mentioned as the pupil of Jagadechandra and guru of Vidyāvāranda. 3, App. p. 169. Author of the *Karmagrantha* or the six *Karmagranthas*. Devendra is the author of the text of the first five, and part author of the text of the sixth. He is the author also of the commentaries on the first five: Mahayagiri's commentary is on the sixth, called *Saptatī*, only. Cf. Weber, II. p. 83), and correct my entry at 3, App. p. 70. The book there is the sixth *Karmagrantha* only. No. 1220 of this Report's Collection is a copy of Devendra's five *Karmagranthas* with his own commentary. (This is distinct from his *avachūri*. No. 1221). 1, App. p. 29. No. 1218 of this Report's Collection is a copy of the text of the six *Karmagranthas*—*Karṇavipika*, *Karmastava*, *Bandhasāmitva*, *Śhaḍaśitika*, *Śitaka*, and *Saptatī*. At the end of this last Devendra states that that tract is the work of Chandramahattara, to which he has himself added 19 *gāthās*, bringing the total number up to 89. Author of the *Śrāddhadinakṛtya* and *Śrāvakaḍina-kṛtya*, text and commentary. 1, App. p. 41.

Report's Collection is a *Prasnottararatnamālāvṛtti* by this writer, which he composed at the request of his two brothers, Bhola and Khetta. Compare the entry *Sanghatilaka*.

Devendra—

Mentioned as the guru of Bhadrēśvara. 3, App. p. 101.

Devendrasinh—

Mentioned as the pupil of Ajitasinhāsūri and guru of Dharma-prabha. According to Meintunga's *Shatpadi* (No. 1340 of this Report's Collection) this teacher was born, Samvat 1299; *dīkshā*, 1306; *sūripadā*, 1323; *gachchheśvara*, 1339; died, 1371 in Pablanpore. 3, App. p. 220. Compare the entry *Anchala gachchha*.

Devendra gani—

Afterwards called Nemichandra. Author of a commentary on the *Uttarādhyayanāsūtra*. 1, App. p. 41; 1, App. p. 83, 3, App. p. 71; 3, App. p. 77; 3, App. p. 80, v. 10. Devendra-gani composed this commentary in Samvat 1129. Bhandarkar's Report, 1883-4, p. 441. Author of the *Alkhānayamaṇi-kosa* (*Ākhyānakamaṇikośa*). His commentator Āmradevasūri says that he intimates by the use of his name Devindrasādhu in the last *gāthā* that he wrote the book after he had become a *sādhu*. His previous name was Nemichandra (*siddhāntika-siromani*). He is often styled Nemichandrasiddhāntika). Āmradevasūri gives the following account of the line in which both he and Devendragani were. Out of the *Bṛihad gachchha* there arose, as jewels from the ocean —

Pārijāta, in the shape of Devasūri.

Dhanvantari, in the shape of Ajitasūri.

Airāvata in the shape of Ānandasūri.

The horse (*Uchchaiḥravāh*), in the shape of Nemichandra. The author of this book (*Alkhānayamaṇi-kosa*), a commentary on the *Uttarādhyayana*, and a *Vīracharita*.

The moon, in the shape of Jinachandra.

Jinachandra had two pupils our commentator Āmradevasūri and Chandrasūri 3 App p 78 Author of the Tilayasundarīyanachudalaka He here traces his spiritual genealogy to the three suris Deva, Nemichandra and Udyotana (Nos 36, 37 and 38 in the Kharatara gachchha with Klatt) He then praises Yasodeva, Pradyumna and Munadeva as three illustrious men in their gachchha He himself he says was the pupil of Amradeva who was the pupil of Udyotana Cf Bhandarkar's Report 1883-4 p 441 Cf also Weber, II p 844 Devendragiri is the Devendrasūri of 3 App p 10 author of the Uvāśakulaya He speaks of himself by that name, 3 App p 78 l 2 from foot In a collection of kulakas bought for Government this year I find this kulaka under the designation Bhavanakulaya, which is therefore probably the right name for it

Author of the Pavayanasaruddhara In the prasasti to that work he tells us that he was the second of three pupils of Āmradeva his elder brother in the faith being Vijayasena and his younger Yasodeva Amradevasūri he styles the pupil of Jinachandra 1 App p 88 (Correct 1, 68 where I have a wrong order)

Della mahattara—

Mentioned as pupil of Sûrâchârya and guru of Durgasvâmin by Siddharshi, the author of the *Upamitibhavaraprâncâ*. A MS of this work obtained for Government this year shows that Siddharshi's reference to Sûrâchârya and Dellamahattara should run as follows —

द्योतिताखिलभावार्थ सद्रव्याप्यप्रबोधक ।
 सुराचार्योभयद्वीप साक्षादिव दिवाकर ॥ १ ॥
 स निवृत्तिकुन्दादूतो लादेशविभूषण ।
 भाजारपचक्रोद्युक्त प्रसिद्धो जगतीतले ॥ २ ॥
 अभूद्वत्तहितो धीरस्ततो वेदमहत्तर ।
 द्योतिर्निमित्तयास्त्रत प्रसिद्धादेशविस्तर ॥ ३ ॥

Siddharshi goes on to say that Durgasvâmin (the pupil of our Dellamahattara) took with himself *diksha* from Garga. This last is noted as a Jain astronomer and it is possible that we are to understand that Dellamahattara ("jyotirumittasâstrajna") and Garga are the same. 3, App p 147.

Dronâcharya—

Of the Nirvritika kula. He was at the head of the pandits who corrected Abhayadeva's commentary on the *Jâtâdharma-kathâ* in Samvat 1120. 1, App p 36 v 10. Compare Weber, II p 401, p 819, p. 992, l 18 *Indische Studien*, XVI p 277. Also our entry Abhayadeva. Dronacharya himself wrote a commentary on the *Oghaniryakti* (No 1213 of this Report's collection is a copy of that work. Also No 95 of Buhler's collection of 1872-73, Gough, p 109).

Dhananjaya—

Author of the *Dhanjayi Nâmamâlî*. A Jain writer. 3, App p 217. He is called in the colophons *Dhananjayakavi*. He may therefore be the same as the poet whose skill in "dvaisandhâna" poetry is, according to an extract in the *Haribârâvali*, praised by Râjasekhara. 2, p 59, Nos 511—2 in my collection of 1884-86 are copies of a "dvaisandhâna" kavya, called *Raghavapândavîya*, by Dhananjaya (No 511 with the commentary of Nemichandra). Cf. 2, p 61 note.

Dhanapāla—

Author of the *Rishabhpanchavali*. This has been edited by Klatt in the Journal of the German Oriental Society xxxiii, p 45 fg 1, App pp 85 and 92 3 App p 28 Mentioned as the author of the *Tilakamanjari* 3 App p 91 (where Dhanapāla is styled a king's favourite) This book which is almost certainly in existence has not yet been recovered It is mentioned by Sibhasilagami Weber, II p 1117 Aufrecht in C C notes that it is quoted by Nami on *Kiryāṅkara* 16 3 (Mr Bhagvandas Kevaldas informs me at the time of writing that an incomplete copy does exist at Sarat) According to a beautiful story in *Morutunga's Prabandhachintamani* the poet called his book after his own daughter in the following circumstances He composed it from day to day and handed over each day's work to his patron Bhoja When his patron and he fell out the incomplete work was by order of the king destroyed and Dhanapāla saw no means of recovering what had cost him so much labour, or of finishing the work Sitting sorrowful he was accosted by his daughter who asked him the cause of his grief He told her when she smiled and said that she knew all of his poem that had been composed by heart so carefully had she committed it to memory from day to day This proved to be the case and the grateful poet called the poem by her name Shastri Ramchandras edition, p 99 (The Dhanapāla of 3 App p 138 may be our poet Devabhadra the author of the *Kathāratnakosa* was a poet in Bhoja's court 3 App p 91)

Dhanapāla was the author also of a *Payalachchhi Nama* which he wrote in Samvat 1229 This has been edited by Buhler No 859 of this Report's collection is a copy of this rare book Dhanapāla tells us that he wrote this book for his sister *Sundari* who was walking in the blameless way 'one who had turned her back upon the world' It would seem as if Dhanapāla who was a convert to Jainism was so to say converted with all his house (Buhler differently)

Dhanavijaya vāchaka—

Author of a *Bhashavṛtti* on the *Lokanāthasūtra* which he wrote apparently in Samvat 1141 When he wrote *Vijaya*

devasuri was at the head of his gachchha, and Vijayasinha was flourishing. This last must be the Vijayasinha who, in Samvat 1183, wrote a *Sraddhapratikramasûtravritti*. See Weher, II, p. 8891. 3, App. p. 223.

Dhanasinha—

Mentioned among the *yugapradhanas*. 3, App. p. 307.

Dhanesvara aûri—

Of the *Viśavāla* gachchha. Author of a commentary on the *Sârdhāṣṭaka* of Jinavallabha, which he wrote in Samvat 1171.

Dhammīla—

Mentioned among the *yugapradhānas*. 3, App. p. 307.

Dharma—

One of the seven *āchāryas* of the *Kotika* gaṇa. 3, App. p. 308.

Dharmakumara sādhu—

Author of the *Śilbhadracharitra*, which he wrote in the year "Jinātiśayayaksha." Dharmakumārasādhu gives his spiritual genealogy as follows. In the *Nāgendra* gachchha there arose:—

- (1) Hemapratihastûri.
- (2) Dharmaghosha.
- (3) Somaprabha.
- (4) Vibhadracharita.

Our author was one of the pupils of this last. Another teacher by name Pradyumna corrected it. The first copy was written out by Prabhāchandra. 3, App. p. 174.

Dharmagupti—

A mistake for Dharmamurti. 3, App. p. 220.

Dharmaghosha—

Mentioned among the *yugapradhānas*. 3, App. p. 308.

Dharmaghosha—

Author of twenty eight stutis described as anturyatiparyan
 tavinyastayamak ih His Sangh chara is mentioned Pupil
 of Devendra and guru of Somaprabha (These three writers
 are Nos 45 7 in the *Tap: gachchha* with Klatt) 3 App
 p 312 v 2 Compare 3 App p 168 where (beginning at foot
 of page) there is a prasasti stating how No 316 of the Cambay
 Palm Leaf MSS was the present of certain sravakas who had
 listened to the teaching of V dyananda and Dharmaghosha
 the two pupils of Devendra No 21 of the Cambay Palm Leaf
 MSS (1, App p 14) is a copy of the writers Sangl achara
 written before he attained suripada under his upadhyaya
 name Dharmakirti In Samvat 1302 Devendra converted
 Viradhavala and Bhimasinha sons of the Mahebhya Jina
 chandra at Ujjayini and in Samvat 1323 (Avach t 1304)
 gave to Viradhavala the sūripada under the name of Vidyānan
 dasūri and to Bhimasinha the upādhyayapada under the name
 of Dharmakirti Devendra died Samvat 1327 in Malava
 and his appointed successor Vidyānandasuri thirteen days after
 him at Vidyapura therefore the brother of the latter Dharmas
 kirtynup dīyaya received the surpada under the name Dharmag
 hoshā I I Ant XI p 255 No 1227 of this Report's
 Collection is this writer's Kalasattari

harmaghosha sūri—

Mentioned as pupil of Chandraprabha, in the Kotika gana, Vajra śākhā, Chandra gachchha, and guru of Samdraghosha. He gave the dignity of sūri to twenty pupils. He was the author of a grammar which apparently was called *Sabdasiddhi*. He was praised by Siddharāja. 3, App. p. 25. Compare 1, App. p. 8, where he is mentioned as the guru of Chakresvara-sūri, and his connection with King Jayasinha is again referred to. Mentioned as the pupil of Chandraprabha and grandpupil of Jayasinha. By Jayasinha's orders he founded the Purṇimā gachchha. 3, App. p. 40. Compare Bhandarkar's Report, 1883-84, where an account is given of the founding of the Paurṇamīyakupaksha in Samvat 1149 by Chandraprabha.

Dharmaghosha—

Pupil of Jayasinha in the Anchala gachchha. He composed the *Satapadikā* in Samvat 1263. His pupil Mahendrasūri made an easier recension of it in Samvat 1294. 1, App. p. 12. Compare 3, App. p. 219, where the succession (1) Aryarakshita, (2) Jayasinha, (3) Dharmaghosha is given. No. 1340 of this Report's Collection is a copy of a *Satapadikāśāroddhāra* by Merutunga, with a prasasti in which Merutunga says of Dharmaghosha that he was born in Marudeśa in Mahapura in Samvat 1208. His father's name was Chandra and his mother's Rājalede. Vrata, Samvat 1216: sūripada, Samvat 1224: svarga, Samvat 1268, at the age of 60. Merutunga also says that this Dharmaghosha converted "Prathamarāja" in Śākambhari.

Dharmaghosha sūri—

Mentioned as the pupil of Hemaprabha, in the Nāgendra gachchha, and guru of Somaprabha. 3, App. p. 174.

Dharmaghosha—

Author of a *Maharīsikula*. 3, App. p. 28.

harmachandra gau—

Mentioned as the sister's son of Mānatunga, author (in Samvat 1260) of the *Siddhajayantīcharitra*. 3, App. p. 42.

Dharmadāsa gaṇi—

Author of the *Uvaṣamālā* 1, App pp 9, 13, 32, 45, 55, 61, 64, 71, 90, 95, 103, 3, pp 24, 27, 130 (a commentary of *Siddhasādhā* The gathā quoted there as the first is really the second See Kielhorn's Report, 1880-81, p 51), 165 (commentary of *Ratnaprabhā*) See Weber, II p 1119, where *Dharmadāsagaṇi* is quoted by Devendra (Samvat 1429) and p 1082, where there is a copy of *Jayasekharasūri's* *ayachūri* on the book (At p 1084 there is a fragment of another commentary)

Dharmaprabhā sūri—

Mentioned as pupil of Devendrasinha in the *Anchala gachchā* 2, and guru of *Sinhatilaka* 3, App p 220 This writer was born in Samvat 1331 *dikshā*, Samvat 1341 *sūripada*, Samvat 1359 *gachchhesapada*, Samvat 1371 *svarga*, Samvat 1393, at the age of 63 See under *Merutunga*

Dharmahansachārya—

So read for "Dharmasinhāchārya," l. 18. Mentioned as the guru of the anonymous commentator on Indrānandin's Nigamastavyana. 3, App. p. 327.

Dharmottarāchārya—

Author of the Nyāyabinduṭīkā. 3, p. 33, App. p. 33.

Dhṛtiśheṇa—

Mentioned as one of the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 256.

Dhruvasena—

Mentioned as one of the knowers of the eleven angas.

Nakshatra—

Mentioned as one of the knowers of the eleven angas. 3, App. p. 256.

Naga—

Mentioned as one of the knowers of the twelve angas. 3, App. p. 256.

Nandin—

Mentioned as one of the five "śrutapârāgas." 3, App. p. 256.

Nandimitra—

Mentioned as one of the five "śrutapârāgas." 3, App. p. 256.
As one of the yugapradhânas 3, App. p. 307.

Nandīla—

One of the sthāviras. 3, App. p. 303.

Nandīsheṇa—

Author of the Ajitasāntastava. 1, p. 88; App. p. 10; 3, App. pp. 8 and 230.

Nanna sūri—

Mentioned as in his time at the head of the Chandra gacchha, and guru of Sarvadeva (read "amitayāsū vādisūtiḥ" v. 2). 3, App. p. 87. Govinda and Nanna were, according to the Bappasūricharitra (No 297 of my collection of 1883-4), the two pupils of Bappabhattisūri (died, Samvat 895)

Nami—

Author, in Samvat 1125, of a commentary on Rudrata's Kāvyaśālaśāra. 1, pp. 14 and 84. He wrote a Shadāśāyaka-tikā in Samvat 1122. He was a pupil of Śālisūri. 3, p. 13.

Narahari—

Author of a *Kāvya-prakāśatikā*. He gives his genealogy as follows. In the *Āndhra* desa, and the *Vatsa* gotra there arose —

- (1) Rāmesvara
- (2) Narasinha.
- (3) Mallinātha.
- (4) Nārāyaṇa and Narahari.

Narahari was born in Samvat 1293. When he became an ascetic he took the name *Sarasvatī-tīrtha*, and under that name composed this *tīkā* in *Kāśī*. Aufrecht in C. C. says that Narahari *Sarasvatī-tīrtha* was the author of a commentary on the *Meghadūta*, of which there is a copy in the Cambridge University Library. 1, pp 25 and 74.

Narendraprabha—

Mentioned as the pupil of Narachandra in the *Harshapuriya-gachchha*. He was the author of an *Alankāramahodadhī* and a *Kūkutsthaleli*. 3, pp. 28 and 275.

Nagarāja—

Author of the *Bhāvaśataka*. He gives his genealogy as follows. In the *Karpatī* gotra there arose —

- (1) Vidyādhara.
- (2) Jālapa. Described as "*Takavansaprasāsyah*."
- (3) Nagarāja. "*Takavansāvatansa*" 3, pp 21 and 338. Compare Bhandarkar's Report, 1882-83, pp 9 and 198. "The *Tāla* race here mentioned is probably the same as that to which *Madanapāla*, the patron of the author of the *Madanapārīkṣā*, noticed above, belonged. It was a family of petty chiefs whose capital was, as stated in the introduction to the latter, a town of the name of *Kāśthā* situated as the *Yamunā* to the north of *Delhi*."

Nāgabastin—

The *stbavira* 3, App p. 303. Mentioned among the *yuga-pradhāns* 3, App p 308.

Nāgarjuna—

The sthāvira 3, App p 303. Mentioned among the yuga-pradhānas. 3, App. p 306. The reputed author of the Yogaratnamālā. 3, p. 17, App p. 313 (where the work is variously called Yogaratnamālā, Āśchāryaratnamālā and Yogaratnāvalī).

Narāyaṇa—

His Veṇīsanhāra is quoted by Kaśhemendra. 1, p 7.

Nārāyaṇa—

Author of the Padmalilāvṛtāsini. 2, p. 131.

Nārāyaṇa—

Called Sāmodrika Author of a commentary on the 'Tājaka-tantrasāra. 2, p. 130.

Raghnātha. In the line of Ambīchārya, who was in the line of Vatsa. 2, p. 104.

Nemikumāra muni—

Flourished in Samvat 1295. 3, App. p. 124. Is this the father of Vāgbhaṭa?

Nomichandra—

See under Devendra.

Nemichandra—

Mentioned as the pupil of Vairasvāmin and the guru of Sāgarendamuni, by Māmkya-chandra, Sāgarendamuni's pupil, who wrote in Samvat 1276. He was a great teacher of Tuka, in which science he combatted the views of Kapāda. 3, App. pp. 160, 322.

Nomishena—

Mentioned as the pupil of Amitagati of the Māthura sect of Digambara Jains, and the guru of Mādharasena. His conversion of one Kamalākara appears to be referred to. 3, App. p. 294.

Pakshila—

Another name of Vātsyāyana, the author of the Nyāyasūtra-bhāṣya. Aufrecht in O. C. with a reference to Ox. 217^a. Referred to as an authority on Nyāya. 3, App. p. 205.

Padma-chandra—

Mentioned as the pupil of Dharmasūri and the guru of the pāṇḍala Rājivallabha, who wrote the Chitrāśanapadmavati-charitra in Samvat 15—. 3, App. p. 215.

Padmachandra upādhyāya—

Mentioned as belonging to the Śrīkṛṣṇarājārshi gachchha. Prabhīmandasūri, who flourished in Samvat 1391 (see below under Prabhīnanda), is said to have been in his line. 3, App. p. 114.

Padmachandra—

Mentioned as the pupil of Jināśekhara and the guru of Vijayendu in the *Chandra gachchha* 1, pp 53 54 93 Cf Weber II p 1088

Padmadeva sūri—

Pupil and successor of Manatungasuri No 36 of the Cambay Palm Leaf MSS is a copy of Hemachandra's *Yogaśtra* varana which was caused to be written for this teacher, and presented to him in Samvat 1292 by a Jain nun 1 p 65 App p 23 The prasasti at 3 App p 104 gives the following account of a Padmadevasuri who is probably the same In the Pragyāta vansa (Pervad banas) there arose Sida who had Viradevi to wife To them was born Pārnadeva Purnadeva and his wife Vāhlavi listened to the teaching of Vijayasūhasuri Vāhlavi is described as receiving from Vijayasūhasuri himself the garland she won by performing the upadharma penance To this couple were born eight sons, two of whom they dedicated to a sadhu's life

7. Virachandra.

8. Jimachandra.

Going back now to Vilhana, first son of Bohadī, and grandson of Purnadeva, to him and his wife Rūpīnī were born four sons and one daughter—

(1) Aśipāla, who had Khetukā to wife. They had four sons—Sṛjṇa, Abhayaśiṅha Tejaka, and Sahaja.

(2) Siddhanta, who had Soharī to wife.

(3) Jagatsiṅha. This man took dikṣhā and sūripada, and received the name Ratnaprabha. His elder brother Aśipāla listened to his instruction, and caused to be written for his use in Samvat 1322 the copy of Bālachandra's commentary on the Viveka-māñjarī of Āṇḍī, which is No. 260 in the Cambay Palm-Leaf MSS

(4) Padmasiṅha, who had Vāḍa to wife. They had a son called Nīgapāla, who, instigated thereto by the teaching of his uncle Ratnaprabha (Jagatsiṅha), erected an image of Sumatinātha in a chaitya in Dīhī-jadrapara

(5) Viri. 3, App. p. 104.

No. 225 in the Cambay Palm Leaf MSS. is a copy of the Kālpasūtra which was written for the use of the pupils of Padmadevasūri, successor of Vijayasīṅha, in Broach, in Samvat 1247, Bhimadeva reigning, Sobhanadeva being his governor in the Līṭa country, and Ratnasīṅha being employed under Sobhanadeva. For Sobhanadeva compare Rās Mill. 3, App. p. 51.

Padmadeva—

In the Narachandrasūriyaṅśa. Mentioned as the guru of Tilakachārya (Samvat 1261-1296), who was guru of the Rājāśekhara who wrote a pañjikā on the Nyāyakandali of Siddhanta. 3, App. p. 275.

Padmanābha—

Son of Balabhadra and Vijaya? Brother of Govardhanamāra (Anficht in C C) and Visvanātha the latter being an elder brother. Author of the Viṣṇubhadradevacharita which he composed in Samvat 1648 1 p 101 And of the Kīrtidāraḥasya, a commentary on his own Raddhantamuktīhita. 3, App p 261

Padmaprabhadēva—

Author of the Pārsvastavāna 3, App p 212

Padmaprabha—

Author of a Maṃsāvratacharitra, which is quoted in the Vichāraratnasangraha. He gives his genealogy as follows In the Chandra kula there arose —

- (1) Vardhanāśura
- (2) Jñānēśvara and Baddhāsāgara.

Paṇḍaravāṇa muni—

Author of the *Yonmabhrīṭa* 1, p 91

Paramānanda chakravartin—

Author of a commentary, called *Vist riḥ*, on the *Kavyapra-
kīṣi*. He mentions his guru, *Īśana* 2, p 108

Paramānanda —

Author of a commentary on the *Kaṁṁavāṇ ga* of Garga
He gives his spiritual genealogy as follows —

- (1) Bhadrasyamasuṇi
- (2) Sūrisuṇi
- (3) Abhayadevasāri

Padalīpta (Pālitā)—

Author of a concise *Saṭraṅgajālpa*, which professes to be a compendium of previous works by Bhadrabāhu and Vajrasūyam 3 App p 296 Mentioned as the author of a collection of tales called *Taraṅgavāṭī* “*apurvāḥ śrutasiṅgāḥ | yasmāt taraṅgavāṭyākhyam kathaśroto vimṛśayāu*” 3, App p 91 Referred to as a great poet by Vijayavinhayana (read ‘pālitakā’) 1, App p 38 Compare with Weber, the reference to ‘the author of the *Taraṅgavāṭī*’ Weber, II, p 706 See also the note at Weber, II p 574 where Pādālīpta’s connection with an alteration in the commencement of the series of *nakṣatras* is referred to Also *Indische Studien*, 16 p 404

Pārsvachandra—

Author, in *Samvat* 1597, of a *vāṭṭikā* on the *Chaturvāraṇa prākāśanaka* of Virabhadrasīdhu 3 App p 214 This must be the Pārsvachandra who wrote *bhāṣābodhāṇa* (translations into Gujarathi) of the first two *āṅgas* and of other works Weber, II pp 365 and 371

Pārsvadevagaṇi—

Author, in *Samvat* 1169 of a *pañcika* on the *Nyāyapraveśa* of Haribhadra 1, App p 81 Mentioned as one of three *gaṇi* who assisted Ānandadevasūri in *Samvat* 1190, in writing his commentary on the *Ākhyānamūrtikā* of Nemichandra 3 App p 82

Pārsvanāga—

Author, in *Samvat* 1042 of the *Ātmanasāstra* 3, p 31 App p 9

Pālakāpya—

Author of the *Gajayurveda* (*Gajachikitsā*, *Gajavaidya*, *Hastyaurveda*) 1 App p 93 Aufrecht in C C notes that Pālakāpya is quoted by Kṣhīrasaṁhita on *Amurāhosa* Hemadri in *Vṛatakhyaṇa* in the *Sirugaddharapaddhati* and by Mallinātha

Prithvichandra sūri—

Author of a *Parivanshākalpatippanīka*. He gives his spiritual lineage as follows. In the *Chandra kala* there arose —

(1) Śilābhadrā

(2) Dharmaghoshā. He converted the king of Śākhambharī.

(3) Yasobhadrā

(4) Dēvasenagun

(5) Our author. 1 App p 69 (correct Dēvasenagun), 3, p 17, App pp 15 and 307.

Prithvichandra sūri—

Mentioned as in the line of Padmachandra in the *Rājarsu gachchhā*, and guru of Prabhānandī. No 295 of the Cambay Palm Leaf MSS, 3, App p 144, was written at the expense of certain śaivakas in Samvat 1391, who had listened to Prabhānandī's teaching.

Prajñānanda—

Pupil of Prajñāsvatūpa. Author of a *Tattvālokatīkā* called *Tattvaparikāśika*. 3 App p 208. He is the author also of a *Tripatīprakarīmatīkā*. L No 163 (Aufrecht in C. C.)

Pratāparudra Gajapati—

('Son of Parashottamadeva grandson of Kapileśvaradeva, patron of Viśvanāthasena' Aufrecht in C. C.) Referred to by Śrī Vidyābhūṣinī. 2, pp 10 and 99

Pradyumna sūri—

Of the Rāja gachchhā. Mentioned as the guru of Abhayadeva in that gachchhā. His prowess in tūkas is referred to. Using the medicine of his words he made his opponents sweat, and so cured them of the fever of their pride. Reference is made to his victory over the Digambaras, by means of which he recovered for his own sect the city Venka. 3, App p 158. Eighth in ascent from Minkyaachandrasūri, who wrote the *Parivanshācharitā* in Samvat 1276. He is said to have composed eighty four books, and to have pleased by them the kings of Sapādalakṣa, Tribhuvānagiri, and other countries. Ib p 162.

Pradyumna sûri —

Author of the *Mulasudhīprakarana* 1. App pp 46 and 64

This is perhaps the same as the last.

Pradyumna sûri—

Of the *Chandīa gachchha* Mentioned as the pupil of Sarva
deva 3 App p 87

Prabhova—

The sthavira. 3, App. pp. 303 and 308.

Prabhāchandro—

Mentioned as the pupil of Lokachandra and the guru of Nemi-chandra in a Digambara pāṭivali. 2, App. p. 164. These three teachers are Nos. 15-7 in Hoernle's list, Ind. Ant. XX. p. 351. Mentioned as one of the seven kavis who come after the śrutakevalins and sūris. 2, App. p. 160.

Prabhāchondro deva—

Mentioned in a Digambara pāṭivali as pupil of Ratnakirti and guru of Padmanandin, who was succeeded by Subha-chandra. 2, App. p. 164. These four teachers are Nos. 82-5 in Hoernle's list, Ind. Ant. XX. p. 354. In our place it is mentioned that Prabhāchandra wrote a commentary on the Pūjyapādyaśāstra. Hoernle gives his date as 1310. A commentary on the śāstra of Pūjyapāda is attributed also to the first Prabhāchandra, Samvat 453.

Prabhāchandra sūri—

Wrote in Samvat 1334, the first copy of Dharmakumārasi-dhu's Silibhadracharitra. 3, App. p. 175. This must be the author of the Prabhāvakacharitra, and our passage therefore confirms Bühler's date for that book. Bühler's Hemachandra, not 1.

Prabhāchandra—

Pupil of Prithvichandra. Was teaching in Samvat 1391. 3, App. p. 145. Author, in Samvat 1390, of a commentary on Haribhadra's Jambhūdvīpasingrahi. 3, App. p. 254. He belonged to the Kṛishna gachchha. Cf. Weber, II. p. 596.

Prabhānanda sūri—

Mentioned as the pupil of Devabhadra and guru of Chandrasūri and Vimalasūri in the Chandra gachchha. 2, p. 93. Cf. Weber, II. p. 1089.

Prasannachandra sūri—

Mentioned as the pupil of Abhayadeva the commentator on nine of the angas and guru of Samatī 3 App pp 64 and 306
Called pupil of Jinachandra, Abhayadeva's elder 'brother'
3 App p 302 Praised with a reference to his 'sevaka'
Samatī 3 App p 140

Pritikara—

Author of an Ūhaginadarpana and an Ūhyaginadarpana
2 p 11° Aufrecht in C C adds his S mavedapraśana
and his Veyadarpana

Proshthila āchārya—

One of the knowers of the twelve angas 3 App p 256

Phalgumitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3 App p 308

Bappabhatti sūri—

Praised as an incomparable poet along with Padalīpta and
Hastibhadra 1, App p 38 Author of the Sarasvatīstotra
3 App p 212 His date given as 1300 after Mahāvīra's
nirvāṇa 3 App p 272 Compare 3 App p 285 v 10°
See also Weber II p 1004 where Bappabhatti's dates are
given as Vira 1270 Vikrama 800 (birth) and Vira 1305
Vikrama 835 (death) and where his conversion of Amaraja
is referred to See also ib pp 932 and 1116

Bāṇa—

Quoted by Kshemendra 1 p 7 Praised by Lakshmana
3 App p 56

Balachandra—

Author, in Samvat 1322 of a commentary on the Vivekaman
jari of Asada 3, p 39 App p 100 In Kielhorn's
Palm Leaf MSS Report No 6 is a commentary by Bala
chandra on the Upadesakanda; another work by Asada

Bālasarasvati—

A name under which Rājada, son of Āsada, was known.
3, App. p. 102.

Bāleśvara—

One of the compilers of the *Vivādārnavakhaṅga* 2, p. 118.

Budhila—

One of the knowers of the twelve angas 3, App p. 256.

Buddhasāgara—

Mentioned as twin-pupil with Jineśvara of Vardhamāna in the *Chandra kala*. 3, App pp 302 and 305. Compare Klatt in *Ind Ant* XI, p. 248 "Vardhamāna converted the two sons Siveśvara and Buddhisāgara, and the daughter Kalyānavatī, of the Brāhmaṇa Soma. Siveśvara received at the dīkṣhā the name of Jineśvara."

Buddhisāgara—

Mentioned as the guru of Pradyumpasūri in the *Chandra kala*.
1, App. p. 22.

Bhaktivijaya—

Author of the Gujarathi translation of the *Chitrāsenapadmavācīcharitra*. Pupil of Nayavijaya. Wrote in Samvat 1522.
3, App p. 215.

Bhadrakīrti—

Praised as a friend of Āmarīja This is the name of the king who was converted by Bappabhatta. 3, App. p. 91.

Bhadrāgupta—

Mentioned among the yugapradhāna. 3, App p. 308. "After Sinhagiri had taught him (Vajra Nn. 16 of the *Kharatara gacchhva*) the eleven angas, Vajra went from Daśapura to Bhadrāgupta at Avanti (*Ujvyini*) to learn the twelfth, viz, the *Drṣṭivādāṅga*." Klatt in *Ind. Ant.* XI, p. 247. Compare Jacobi's Introduction to his edition of the *Parīśiṣṭa-parvan*, pp. 75 and 80.

Bhaṭṭoji dikṣhita—

The well known grammarian Author of a Sandhyāmantra
vyākhyāna 2, p 106

Bhadrabāhu svāmin—

Author of ten Niryuktis The texts thus commented on by him are—(1) the Āvasyakasūtra (2) the Dasavaikālikasūtra, (3) the Uttarārdhyāyanasūtra (4) the Āchārangasūtra, (5) the Sutrakṛtāṅgasūtra, (6) the Dasasrūtraskandhasūtra, (7) the Kalpasūtra, (8) the Vyavahārasūtra, (9) the Sūryaprajñaptisūtra, and (10) the Rishabhāshitasūtra 1, App p 15. His Āvasyakaniryukti, with the commentary of Tilakāchārya 1 App p 7 For other copies see Index of Books in Third Report His Dasavaikālikasūtraniryukti, 1, App. pp 51 and 97, 3, App p 165 (with the commentary of Harabhadra write achāryaharabhadrena) His Āchārangasūtraniryukti, 3 App p 89 His Sutrakṛtāṅgasūtraniryukti (with the commentary of Śilāchārya 3, App p. 70 His Dasasrūtraskandhasūtraniryukti (Āyāradasaṁjyuti), 3, App p 182 Praised by Muniratnasuri, who compares his ten niryuktis to the ten mandūlas of the Rigveda 3, App p 90 Malayāgiri, author of a commentary on the Sūryaprajñaptisūtra, states that in his time Bhadrabāhu's niryukti on that text had appeared 3, App p. 173 Referred to as one of the five "śrutapīṛagas" 3 App p 266. His Satrunjayakalpa is referred to 3, App p 306 Mentioned among the yuga pradhānas 3 App p 308

For Bhadrabāhu see Klatt, Ind Ant XI p 246. "7 and 8 Sambhūti vijaya and his lghagurubhrātar Bhadrabāhu the former of the Mūhara gotra, lived 42 years in grīha, 40 in vrata, 8 as yugapradhāna, died at the age of 90, in 156 V. Bhadrabāhu, of the Prichina gotra composed the Upasargakharastotra the Kalpasūtra and niryuktis on ten sastras, lived 45 years in grīha, 17 in vrata, 14 as yugapradhāna, died in 170 V, at the age of 76 " This is from the Kharataragachchhapattāvallī In the Tapogachchchhapattāvallī Sambhūti vijaya and Bhadrabāhu are bracketted as No. 6 Compare Weber, II p 999

Bhadresvara sūri—

Mentioned as the guru of Devabhadra in the Chandragachchha Bhadresvara and Devabhadra arose in that gachchha when the older sūris Nanna Amitayāsah Sarvadeva and Pradyumna had become only a memory 3 App p 87 Devabhadra was succeeded by Siddhasena At Weber II p 850 there is a commentary on the Pravachanasūtrodbhava which was composed by this Siddhasena in Samvat 1242 Siddhasena gives his lineage as follows —

- (1) Abhayadeva This is the Abhayadeva of the Raja gachchha See that entry
- (2) Dhānesvarasūri A contemporary of King Munja
- (3) Ajitasinha
- (4) Vardhamana
- (5) Devachandra
- (6) Chandraprabha
- (7) Bhadresvara (Our author)
- (8) Ajitasinha
- (9) Devabhadra Called in our passage the pupil of Bhadresvara
- (10) Siddhasena

At 3 App p 101 Balachandra, author of a commentary on Āśada's Vivekamanjarī tells us that Āśada who wrote in Samvat 1248 was the pupil of Abhayadeva, who was the pupil of Bhadresvara who was the pupil of Devendra. Āśada (S 1248) then is third from Bhadresvara and Siddhasena (S 1242) is third or fourth The dates agree but the name of Bhadresvarasūri's guru is different in the two lists (At 3 p 39 I have wrongly transferred the epithets for Devendra in the passage to his pupil Bhadresvara) Bhadresvara, the guru of Abhayadeva is mentioned by Paramananda, pupil of Abhayadeva, who however inserts a Śantisūri between Bhadresvara and Abhayadeva 3 App p 7

Bhadresvara sūri —

Mentioned as pupil along with Ratnaprabhasūri of Devasūri the contemporary of King Jayasinha Ratnaprabhasūri wrote his commentary on the Upadesamālā of Dharmadasagami to please his fellow pupil in Samvat 1238 3 App p 167 May be the same as the last

Bharanimitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 308

Bharata —

Described as the author of the *Āṅgikā* in the *Kāvya-prakāśa*
2 pp 12 and 99

Bharateśvara sūri—

Mentioned as pupil of Śiṣabhadra and guru of Vairāṣyamin by
Munīyachandra See that entry 3 App p 159 and p 321

Bhartrihemtha—

Quoted by Kṣhemendra in his *Suṣṭītatīlaka* 1, pp 7 and 9
Kṣhemendra preserves the 5th verse of his *Hayagrīvavādha*
1, p 9

Bhavabhūti —

Quoted by Kṣhemendra 1, p 7 Kṣhemendra notes his
fondness for the *śikharinī* metre. 1, p 110

Bhāvadēva sūri—

Author of a *Kālikacharyakathanaka* 1, App. p 30

Bhāvasāgara—

Mentioned as pupil of Siddhantasāgara, and guru of G^oṇa-
nādhina in the *Anchalagachchha* 3 p 220 In the
Anchalagachchhapattavali the following dates are given for
Bhāvasāgara Birth, Samvat 1510 dīkṣhā in Cambay from
Jayakesariśūri Samvat 1520 acharyapada, Samvat 1560
death, Samvat 1583

Bhīmasena—

Author, in Samvat 1779, of a commentary on the *Kāvya-pra-
kāśa* which he called *Sudhasāgara* 1, p 94 He was the
author also of a commentary on the *Ratnavali* Aufrecht
in O C

Bhāravi—

Quoted by Kṣhemendra in his *Suṣṭītatīlaka* 1, p 7 Kṣhe-
mendra notes his fondness for the *vaṇasāstha* metre 1, p 10

Bhuvanasundara—

Mentioned as third of the five pupils of Somasundara 3, App p 227 Their pupil Ratnaśekharaśūri wrote in Samvat 1496 Cf Klatt, Ind Ant XI p 256, and Weber, II p 1012 In this latter place he is called Mahāvīdyatippaṅkākāraka

Bhuvanatunga śūri—

Author of a Śiṣyachariya 3, App p 293.

Bhūtadharmasri—

Mentioned among the yugapradhānas. 3, App. p 308

Bhūtābali—

Mentioned in the Jagatsandāriyogamalā 1, p. 91. In a Digambara pattivālī purchased for Government this year Bhūtābali is assigned to Samvat 35 He was the pupil of Arhadbali

Bhūtadīna—

The sthāvira 3, App p 303 Mentioned among the yugapradhānas 3, App p 303 See Weber, II p 1004

Bhaumaka—

Referred to by Kshemendra as the author of a Rīvanāṛjuni yakāvyā 1, p 8

Maṇiratha—

Mentioned among the yugapradhānas 3, App p 307.

Mandana āchārya—

Apparently referred to as the pupil for whose benefit the anonymous author of the Surasvatamandana, pupil of Bhatta tungara, wrote In my Index of books I have wrongly made Mandana the guru of the author In C C Aufrecht ascribes the book to Mandana. 3, App p 205

Matanga—

Referred to as father of Pālakāpya 2, p 98

Madanendra—

Mentioned as the pupil of Datasūri (Vādīvara) 1, App p 6

Mammata—

The author of the *Kavyaprakāśa* 1 p 21 and 6 p 94
2 p 10 & 6 p 106

Maladhara—

3 App p 33 A mistake or abbreviated expression for Mala-
dhara Chandrasekara

Maladhara—

Referred to as the guru of Narachandra author of the *Prakṛatprabodha* 1 p 91 Here also the name proper has
probably fallen out

Malayakirti—

Was teaching in Samvat 1292 3 App p 36 Also in
Samvat 1295 3 App p 124

Mallishena sūri—

Author of a commentary, which he called *Syādvādamanjari*, on Hemachandra's hymn in thirty-two verses (and therefore called *Dvātrīṃśikā*) in praise of Vardhamāna (correct my entry). He was the pupil of Udayaprabhasūri (write so in v. 6). He composed this commentary in Śaka 1214. He acknowledges assistance given by Jinabhadra. 3, App. p. 207.

Mahāgiri—

(Ārya Mahāgiri). Ārya Mahāgiri and Ārya Suhastin, according to Haribhadra, were two brothers originally called Jayashestin and Vasubbhāti. 3, App. p. 46. These teachers are No. 10 and 11 in the Kharatara gacchhā with Klatt. Ind. Ant. XI. p. 246.

Mahādeva—

Author of a ṭippaṇi on Bāṇa's *Kādambari*. 2, p. 121.

Mahimachandra—

Mentioned as the pupil of Padmachandra and guru of Rājavalabha the author of the *Chitrāsenapadmāvatīcharitra*. 3, App. p. 215.

Mahendraprabha sūri—

Mentioned as the pupil of Sīnhatilaka and guru of Merutunga in the *Anchala gacchhā*. 3, App. 220. In the *Anchalagacchhapattāvali* his dates are given as follows:—Birth, Samvat 1363; *dikshā* in Vijayapur, Samvat 1375; *āchāryapada* in Anahilapattana, Samvat 1393; *gacchhānyakapada*, in Cambay, Samvat 1398. death Samvat 1444.

Mammata—

The author of the *Kavyaprakāśa* 1 p 21 and *fg* p 94
2, p 10 & *fg* p 106

Maladhārin—

3 App p 32 A mistake or abbreviated expression for Mala
dhari Chandrasuri

Maladhārin—

Referred to as the guru of Narachandra author of the *Pra
kritaprabodha* 1, p 91 Here also the name proper has
probably fallen out

Malayakirti—

Was teaching in Samvat 1292 3 App p 36 Also in
Samvat 1295 3, App p 124

akeśhadeva muni—

Author of five verses attached to a copy of the *Ankura* of Haribhadrasuri. He describes himself as a pupil of Sangamasūtrasuri and says that he had left Nagpore to profit by the teaching of Jayasūtrasuri. 3 App p 192

śaṅkhaśāstra upādhyāya—

Younger brother of Śaṅkhaśāstracharya. Wrote the first copy of a commentary on the *Samyaktvaśāstratīka* in Sarasvatī pāṭhana in Samvat 1422. 1 p 93

Meghavijaya upādhyāya—

Author, in Samvat 1757 of a commentary on Hemachandra's *Sābdanusāsana*, which he called *Chandraprabhā* 3, p 10

Medhavin—

Pupil of Jinachandra Author of a *prasasti* attached to Vasuśāstra's *Ācharavṛtti* (a Digambara book) 2, p 136

No 1430 of this Report's Collection has a *prasasti* by the same writer in which his date is given as Samvat 1519.

Merutunga—

Mentioned as pupil of Mahendraprabhā and guru of Jayakīrti in the *Anchalā gachchha* 3 App p 220 Author of the *Sūmantrakalpasiroddhara* 3, App p 364 Author of a commentary on the *Meghaduta* 3, App p 248 In the *Anchalāgachchhapattavali* the dates for this teacher are given as follows —Birth Samvat 1403 *dīkṣā* Samvat 1418, *śikṣā* *śrīpāda*, Samvat 1426, *gachchhanāyaka* Samvat 1446, death, Samvat 1471 Compare Weber, I p 297. Guru of Manikya chandrasuri. 1, p 123 (No 262)

Merutunga—

Author of the *Mahāpuruṣacharitra*, otherwise called *Upadeśasāra* 8, App p 266 He refers to his guru Chandraprabhā, as he does also in the beginning of his *Prabandhachintamāni* A third name for the present book is *Dharmopadeśa* (No 1209 of this Report's Collection Insert the author's name) Compare Weber, II p 1024 "According to Blau Drjt, *Journal of the Bombay Branch Royal Asiatic Society*, 9, p 147 (1867), Merutunga composed also a *Theravali*, which Bhau Drjt gives there, a *Shuddhasanavichara* and the *Prabandhachintamāni* This last book composed Samvat 1367, according to Bühler (*Life of Hemachandra*) rather Samvat 1362, at Vardhamānapura or Vadvana in Kattivar' Weber Compare 2, p 87. The *Prabandhachintamāni* has been published with a translation into Gujarathi by Mr. Dinanath Ramchandra Sastri (Bombay, 1898)

Modha rishi—

Mentioned among the *yugapradhmas* 3, App p 308

Yakehadewa muni—

Author of five verses attached to a copy of the *Anekantajayapatika* of Haribhadrasuri. He describes himself as a pupil of Sangamasinhāsuri and says that he had left Nagpore to profit by the teaching of Jayasinhāsuri. 3, App p 192

Yasahkalasa upādhyāya—

Younger brother of Somakalasa⁴chika. Wrote the first copy of a commentary on the *Samyaktvasaptatika* in *Sarasvatī patana*, in Samvat 1422. 1 p 93

Yasahkara—

A Kashmirian. Author of a *Devistotra* contained in his *Alankaratanukarodaharaṇṭ*. 1, p 81

Yasahkirti—

Mentioned as the vidyaguru of Tarunaprabhasuri (Samvat 1411). 3, App p 222

Yasatilaka pandita—

Pupil of Tilakacharya. Wrote the first copy of that writer's *Avasyakamirynktika* (Samvat 1296). 1, p 62 1, App p 9

Yasāhpala—

Was present at the sabha in the temple of Śantinatha at Anahilapataka at which the *Amamasya* mīcharitra of Munirajnasuri was read for the first time in Samvat 1252. 3 App p 89. This is probably the same as the Mantri Yasāhpala who was author of the *Moharajparijaya* tuka. 3 App p 208. See Kuhlhorn's *Palm Leaf MSS Report* p 32. 'An allegorical play in five acts celebrating the support given by Kharapala to the Jain religion composed by Yashpala, the son of the minister Dhanadeva and of Rukmini of the Modha family, and himself minister of king Ajayadeva. The play is represented as having been first acted at Phirpadrapura, the capital of Marwar.'

Yasodeva gami—

Author of the *P'rathasanti*śe. He styles himself dharma-
nāpti of Prāharaṇi. 1 App pp 3 90 and 98. In

the last of the three places he is described as pupil of Udyotanasūri and co pupil with Munichandra. He wrote the tract in the village Vaddavali. Mentioned as pupil of Udyotanasūri and guru of Pradyumnasūri. 3, App pp 68, 69

Yasodeva sūri—

Author of a Pāṭalikasūtravṛtti. He wrote it in Anahilapataka in the reign of king Jayasīma, in Samvat 1180. He gives the following account of his spiritual lineage. In the Chandra gachchha there arose

- (1) Viragana
- (2) Chandrasūri and Devachandra
- (3) Yasodeva. Pupil of Chandrasūri

3, App p 128. No 45 of 'Kielborn's' Palm Leaf MSS Report is a copy of this book. No 47 of the same Report is a copy of the Pundarīkoddhī of Jīvaśāstrī, with a commentary by our author, which he wrote in Samvat 1176. He may be the same as the Yasodeva, formerly called Dhanadeva, pupil of Devagupta, who in 1174 composed at Anahilapataka a commentary on the Navatattvaparakāśa.

Yasodeva—

Mentioned as the pupil of Siddhasena and the guru of Mānadeva. 3, App p 87.

Yasodeva sūri—

Author of a Dharmopadesamāla. 1, App pp 25 and 47

Yasodeva—

Author of a Vandanachurni. 1, App p 70. This is part of the Prathamapanchāsakachurni by Yasodeva mentioned at Weber, II p 84. This Yasodeva was brother of Nemichandra, author of the Pravachanasūtrōddharaprikāśa and a contemporary of Abhayadevasūri. See Weber, notes 2 and 5. See also Klatt, Ind Ant XI p 253.

Yasobahu—

Mentioned as one of the four knowers of the Ācharāṅga. 3, App p 236

Yasobhadra—

Mentioned in the same way as Yasobhan 3, App p 256
 Mentioned among the sthāviras 3, App p 303 Among
 the yugapradhanas 3, App p 308

Yasobhadra sūri—

Mentioned as the pupil of the Dharmaghoshasūri who converted the king of Sakambhari 1, App p 69 See also 3, App p 15, where Prithvichandra says that his guru Deva segamani was the pupil of Yasobhadra who was the pupil of Dharmaghosha See also 3, App p 262 (3, App p 307)

Yasobhadra sūri—

Corrected the Pāṇḍyacharitra of Devaprabhasūri 3, App p 134

Yasobhadra sūri—

Teacher of the five sons and three daughters of Martāṇḍa, king of Nandāśāpura and Sobhana his wife 3, App p 164
 Ābhada, son of Yasaschandra and grandson of Martāṇḍa was instructed by Manatunga

Yasobhadra sūri—

Author in Samvat 1182 of a Pratyākhyānasvarūpa This may be No 39 in the Tapogachchha 1, App p 76

Yasomitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3, App p 307

Yasovijaya—

Author of the Jñānabīnduprakāraṇa Pupil of Nayaviṣṇu 3, App p 192 Author of a Mahāvīrastavaṇa 3 App p 194

Ratnakarṇṭha—

Mentioned in connection with Yasakara's Devīstotra 1, p 81

Ratnachandra gaṇi—

Author of the Nandīśādhyaṇchchhandahsūtra and its commentary Pupil of Devacharya the author of 108 prakāraṇas 3 App p 224

Ratnaprabha sūri—

Mentioned as pupil of Maṇḍeva and guru of Devaprabhā in Samvat 1308 3, App p 88 Was teaching in Cambay, Samvat 1295 3, App p 124

Ratnaprabha sūri—

Author of a commentary on the Upadesamālī of Dharma dayagani, which he wrote in Samvat 1238 He gives his spiritual descent as follows In the Brihad gachchhā there arose

- (1) Munichandrasūri
- (2) Devasūri The victor over the Digambaras at the court of king Jayasinha
- (3) Bhadresvarasūri
- (4) Our Author

He wrote the book to please Bhadresvarasūri, and in payment of the debt he owed to Vijayasenasī the "brother" of Devasūri's sishya, i. e., Bhadesvara The book was written in Broach, in the Aśvavabodhatritha Compare Weber, II, p 922, note 7 Weber takes vasulokarhavarsha to mean 1278

Ratnayogindāra—

Author of the Nagakumāracharitra 3, App p 125.

Ratnakokhara sūri—

Author of a commentary on the Siddha (or Srivak) pratikraminasūtra, which he wrote in Samvat 1496 He gives his spiritual descent from Devasundara (No 49 in the Tapi gachchhā with Klatt) as follows —

- (1) Devasundara
- (2) The five pupils of Devasundara, i. e., Jñānasigara, Kulamandana, Gunaratna, Somasundara, and Siddharatna Of these it was Somasundara who succeeded Devasundara
- (3) The five pupils of Somasundara, i. e., Munisundara, Jayachandra, Bhuvanāsundara, Jināsundara, and Jinakirti

- (4) Our Author, Ratnasekharamani Laksminibhadra corrected the work for him. He called his commentary *Arthadipikā* 3, App p 226. Compare Weber, II p 683

This teacher is No 52 of the *Tapa gacchhā* with Klatt "Ratna cihara (haruda Bilasarasvatī), born, Samvat 1457 (*Uchit* 1472), vrata, Samvat 1463, pāṇḍitapada, Samvat 1481, vichakajada, Samvat 1493, saṁpada, Samvat 1502, died, Samvat 1517 Pausya vadi 6 composed *Śriddhivratik ramanyasti*, *Śriddhavidhivatti*, and *Āchārāpradīpa*." Ind. Ant XI p 256

*

Ratnasokhara sūri—

Author of the *Śrīpīlācharitra*. Pupil of Hematīlaka, who succeeded Vajrasena. He dictated his book in Samvat 1428 to his pupil Hemachandra. The Cambay copy was written in Samvat 1470 by Udayaratnagani, pupil of Munisinhasūri. Compare Weber, II. p 1022 3, App p 203. Vajrasena and Ratnasokhara occur in the list of eminent persons belonging to the Nāgārjuna branch of the *Tapa gacchhā* given by Bhāṇḍārka II, Report, 1852-53, p 13 from Harshacharita. "Ratnasokhara to whom Periyasali gave valuable garments. Periyasali must be Pheroz Shah Taghlik who reigned at Delhi from 1351 to 1358." Bhāṇḍārka. No 1349 of this Report's collection is a copy of Ratnasokhara's book (correct the entry)

*

Ratnasokhara sūri—

Author of a *Guṇasthānākramārohanapraṅkarana* 3, App. 214.

Ratnasinha sūri—

Mentioned as pupil of Jayatilaka and guru of Udayavallabha. 3, App. p. 220. See the entry *Lābhasāgara*

Ratnasinha sūri—

Guru of Vinayendu (*Vinayachandra*) sūri, who, in Samvat 1327, composed a short commentary on the *Kalpāsūtra*. He was the pupil of Śrīdhantika Śrī Mañchandra. 3, App p 34. Compare Weber, II p 1200, where Weber mentions Klatt's conjecture that this Ratnasinha sūri is the author of

the *Pudgalashatṭras* k. Weber II p 464 Author of a commentary on a *Nigodashatṭras* k. ascribed there to Abhaya devasuri 3 App 212 Compare Weber II p 937 where in a collection of stavas there is a *Nigodavichâragāthâshatṭras* k. with a commentary by Ratnasinhāsuri pupil of Munichandra Weber is disposed to take this Munichandra to be No 40 in the *Tapogachhapattivah* died Samvat 1178

Ratnākara—

Called *Vidyādīpati* Son of *Amratabhū* a descendant of *Durgadatta* Lived under *Avantivarman* of Kashmir Author of the *Vakroktapañchaka* Author also of the *Dhvanigāthapañjika* and the *Haraviṣayakāvya* See Bühler's Kashmir Report p 42 fg The *Haraviṣaya* has now been printed in the *Kavyamālā*

Ratnākara sūri—

Pupil of *Devaprabhāsuri* Author in Samvat 1308 of a prasasti giving the circumstances under which No 253 of the Cambay Palm Leaf MSS was copied 3 App p 86 (correct the date given there)

Ratnōvara—

Author of a commentary on the *Sarasvatīlāṭhābharana* 3 App p 350 The nominal author *Ratnasinhadeva* must be his patron

Rathamitra—

Mentioned among the *yūgapradhānas* 3 App p 308

Ravi—

Author of a commentary on the *Kavyaprakāśa* which he called *Madhumatī* Son of *Ratnaprasanna* grandson of *Achyuta*, who was minister of *Śivasinha* king of Mithila 3 p 20 App p 33⁹

Ravigupta āchārya—

Author of the *Lokasamvyaṣāhara* a *sahityasastra* 1 App p 68 A poet of that name was author of a *Chandraprabhaviṣayakāvya* See Introduction to *Sabhashtayālī*

Ravidava—

"One of the claimants for the Nalodaya." Aufrecht in C. C. 3, App. p. 335. Son of Narāyaṇa from Malwa. The Rākṣha-sakāya is also ascribed by some to him, as also a commentary on the Nalodaya called Jātivabodhini.

Raviprabha sūri—

Mentioned as the pupil of Yasobhadra and the guru of Udayaprabhasūri, the author of a viśhamapadavyākhyā to the Pratyacharṇasiddhānta. 3, App. p. 263.

Ravimitra—

Mentioned among the yugapradhānas. 3, App. p. 307.

Rāhāṇya—

Mentioned among the yugapradhānas. 3, App. p. 308.

Rājamukutaṃaṇi—

Author of a Laghustava and its commentary. 3, App. p. 264.

Rājavallabha pāṭhaka—

Author of a Chitrasenapadmaśāstichevitra, which he wrote in Samvat 1521. Pupil of Mahimachandra. 3, App. p. 215.

In the line of the Namchandra of this list there arose—

- (i) Padma leya
- (ii) Tikhlasūri
- (iii) Rajasellara Our author

3 p 23, App p 274 At Weber II p 259 there is an Ikksharan mīmāṃsī, a pupil (śāṅkhakārya) of this Rajasellara Compare also Weber, II p 1207 where Rajasellara's date is given as Samvat 1107 with a reference to Bühler Journ Bombay Br R A S 10 p 31

Rajondrachandra sūri—

Mentioned as one of the teachers of Tārānāthasūri
3 App p 222

Rāma rishi—

Author of a commentary on the Nalodaya which he composed in Samvat 1064 Son of Vriddhavyasa and brother of Nimbadeva and Harivansa 3 I 20, App I 334 Aufrecht notes that Ramarishi wrote also a commentary on the Bhāṭṭa bhāṭṭa (in 1 Jac 597) and a Vrindavanakavyatīka (I O 2079)

Rāmakṛishna bhāṭṭa—

Son of Nārāyanabhāṭṭa 1, p 107

Rāmakṛishna bhāṭṭa—

Son of Madhavabhāṭṭa 1, p 102

Rāmachandra kavī—

Author of the Virbhayabhimavyayoga Described as prabandhasatākartri This then is the famous one eyed pupil of the great Hemachandra See Bühler's Hemachandra pp 19 and 44 His Raghuviśaṅkavākyā (so correct the title) is in GBC Bühler's Collection of 1875 6 No 760 At Weber, II p 943 there is a Viharsatīka by this Rāmachandra The other ninety seven works on which his fame rested have still to be found For a further account of this writer see body of this Report

Vajra—

Mentioned among the *yugapradhānas* 3 App p 307 Said to have been born in the *Koṭṭhagana* 3, App pp 94, 158, 308. Described as in the line of *Suhastin* • 3, App p 303 An old *Śatranjayakalpa* attributed to him 3, App p 206 Born five hundred years after *Vīra* 3, App p. 284 Account of him by *Hemachandra* in that writer's *Parisiṣhtaparvan* 3 App p 51

This is the sage who is No 16 of the *Kharatar* *gachchha* and No 13 of the *Tāpā* *gachchha* with *Klaṭṭ* "Vajra, of the *Gantvina* *gotra*, son of *Dhanagiri* and *Sunandā*, who dwelt at *Tumbavanagrīma*, born 496 V, lived 8 years in *grīha*, 44 in *vṛata*, 36 as *sūri*, died at the age of 88 in 584 V After *Sinhagiri* had taught him the eleven *āṅgas*, Vajra went from *Disapura* to *Bhadrāgupta* at *Avanti* (*Ujjayinī*), to learn the 12th, viz the *Dṛiṣṭivīda* He was the last who knew the complete ten *pūrvās* (*vajrasamito dasamapūrvacchatrthāṇḥanānādivyuchchhedāḥ*), and he extended the Jain religion southward in the kingdom of the *Banddhās* From him arose the *Vajrasikhi* ' *Ind Ant XI* p 247 Cf ib p 252 See also *Jacobi*, preface to his edition of the *Parisiṣhtaparvan*

Vajrasena—

Mentioned as the guru of *Hematilaka*, who was the guru of *Rātnasekharaśūri*, author of a *Śrīpāṇcharita* 3, App p 204 Cf *Weber*, II p 1023 Assisted *Mahesvara* with that writer's commentary on the *Āvaśyakasūptatī* of *Munichandrasūri* 3, App p 245 *Vajrasena* is one of the eminent teachers of the *Nigirpariya* branch of the *Tāpā* *gachchha* mentioned by *Harshakīrti* "Vajrasena, to whom, at the suggestion of *Sihya*, the emperor *Allavadi* gave a valuable garment and *Pharmanā* (*firman*) in the town of *Runa* " *Bhandarkar, Report*, 1882 3, p 43 See also *Weber*, II pp 207, 859

Vararuchi—

The *Śratabodha* ascribed to him 3, App p 225

Varāhamihira—

Author of the *Bṛhajjataka* (or *Horāśāstra*) 1, App p 87.
Author of the *Yogayātra* 1 p 100

Vardhamāna sūri—

Author of the *Upamitānī vāpīpānchānīmasamuchchaya* 3, p 30, App p 3 See also 1, p 92 (dharanendra and jachā rānā) 3, App pp 61 305, 314, 209, 302 "Vardhamāna, the first sūri jēnhar to the Kharatara gachchha, was at first the pupil of the Chutya vāsin Jinachandra, but passed over to Uddyotana. He converted the two sons Sivavara and Buddhisigara and the daughter Kalyānī of the Brāhmaṇa Soma. Sivavara received at the dīkṣā the name of Jinavara. Klatt, Ind. Ant. XI p 248. Klatt goes on to quote the passage in the pūṭī describing how Vardhamāna consecrated Vimalasūya temple on Mount Abu in Samvat 1086, and shortly afterwards starved himself to death.

Vardhamāna ganin—

Pupil of Hemachandra. Author of a *Kumāravilāsaprasaṅga* tikivya. He mentions the minister Vibhata, 3, App p 316

Vardhamāna sūri—

Of the Raja gachchha. Pupil of Ajitasenāsūri, and guru of Śilābhadrī 3 App p 159 According to the Kharatariga clchī apattivālī the Ryagachchha rose in the time of Jina Kusala (born Samvat 1326)

Vallāṭa bhāṭṭa—

Quoted by Kshemendha in his *Savritatīlaka* 1 p 86

Vallabhadeva—

Author of a commentary on the *Vakroktiṭpanch śūlī* of Ratnākara. Aufrecht refers to his commentaries on the *Kumāra sambhava*, *Meghadūta*, *Raghuvansa*, *Śaṅkavādīya*, *Suryasataka* and our book. Son of Anandadeva, father of Chandīditya grandfather of Kayyata (who wrote a commentary on *Anandavārdhana's* *Devisataka* in 977 A D). *Kavyamala*, 1, 101. He is quoted by Mallinatha, *Ox. Cat.* p 113. Aufrecht in C C. Vallabhadeva calls his father "amātyavara".

Vallabhadaya—

The compiler of the *Subhashitāvali*. (Printed in the Bombay Sanskrit Series). Aufrecht in C. C. assigns him to the 16th century, and says that he has laid the *Sarvagāddharapaddhati* under contribution. 1, p. 30 fg.

Vasunandin—

Author of a commentary on the (*Digambara*) *Āchārasūtra*. 2, p. 131.

Vakpati—

Author of the *Gandavadhikāya*. 1, App. p. 103.. See Shankar Pandit's edition in the Bombay Sanskrit Series.

Vāmadeva—

Author of a *dīpikā* on the *Panchaṅgraha* of Nemichandra Pupil of Jineśvara. 1, App. p. 74

Vāmadeva kavi—

Praised in the *Śuktāvali* of Lakshmana. 3, App. p. 55 Aufrecht notes that he is quoted in the *Sūktikarnāmpita*.

Vāmana āchārya—

Author of the *Langīnūśīana*. 3, p. 40; App. p. 110. "Whether the *Sūtrapāṭha*, *Unādisūtra*, *Liṅgasūtra* belong to the same Vāmana [the joint author of the *Kāśikākriti*] is by no means certain. He quotes the *Panjikā* and Jainendra." Aufrecht in C. C.

Valmiki—

Praised by Lakshmana 3, App. p. 55.

Vasudeva—

Author of the *Yudhishthiravijayakāya*. 3, App. p. 355.

Vāhari ganin—

Silāṅga at the end of his commentary on the *Sūtrakritāṅga* calls himself *Vāhariganisabāya*. 1, App. p. 37. Compare Weber, II. p. 1200. So also at the end of his commentary on the *Āchāṅga* he styles himself *Vāharisādhūsabāya*. Weber, II. p. 367.

Vijaya—

Pupil of Rāhuacharya 3 App p 196 Mentioned among the knowers of the twelve angas 3 App p 206

Vijayachandra sūri—

The copy of a Sutrapīṭha Uaṇḍi, and Linginusasana by Vamanacharya which is No 266 of the Cambay Palm Leaf MSS was written at the expense of certain śrīvakas who had listened to the instruction of this teacher along with others in Samvat 1287 3 App p 114 Devendrasuri whose name is also given was the guru of Vijayachandra See 3 App p 61 (Devabhadragana is also mentioned in both places) Compare Klatt Ind Ant XI p 205 In the time of Devendra (No 45 of the Tapa gachchha) lived Vijayachandra who had been a lekhyakarmakara mantri in the house of Vastupāla, and was made sūri by Jagachchandi Compare Weber, II p 1008 No 247 of the Cambay Palm Leaf MSS was in the same way caused to be written by certain śrīvakas who had profited by the instruction of the same three teachers in Samvat 1301 3 App p 73

Vijayachandra (Vijayendu)—

Mentioned as the pupil of Padmachandra and guru of Abhayadeva (styled the second) 1, p 93

Vijayadeva sūri—

Was 'reigning' in Samvat 1112 3 App p 223

Vijayasinha sūri—

Was 'reigning' along with Vijayadevasūri in Samvat 1142 3 App p 223 No 220 of the Cambay Palm Leaf MSS is a copy of the Kalpasūtra which was written in Samvat 1247 for a pupil of Padmaderasuri, who was pupil of Vijayasinhāsūri 3 App p 51 Mentioned as pupil of Malalhari Hemachandra and guru of Chandrasūri 3 App p 133. Compare Weber, II p 923

Vijayasena sūri—

Mentioned as the pupil of Haribhadrasūri and guru of Udayaprabhasūri in the *Nāgendra gacchhā*, author of the *Dharmibhṇḍaryamāhikāya*. 3, App. p. 18. Assisted to correct the *Vivekamanjū* of Āśoka. 3, App. p. 103. Dharmasigaraṇa calls the Vijayasēna who is No. 42 in the *Tupā gacchhā* "vivekamanjūśuddhikṛit." See Weber, II. p. 1007, and compare Klatt in *Ind. Ant.* XI p. 251.

Vijayānanda—

Mentioned among the *yugapradhānas*. 3, App. p. 307.

Vidyānanda sūri—

Mentioned as the chief pupil of Devendrasūri. 3, App. p. 160. See the extract from Klatt given under Devendra.

Vidyābhūṣaṇa—

Author of the *Sāhityākaumudī*. 2, pp. 10 and 99. Aufrecht in C. C. says that this writer's *Utkalīkāvallarītikā* was written in 1765 A. D.

Vidyāsagara—

Mentioned as pupil of Amarasigara (*Amarābhi*) and guru of Udayasigara (*Udayodābhi*), author, in Samvat 1304, of the *Śāntipanchāsikā*. See the entry Udayasigara. 3, App. p. 239.

Vinayakusala—

Author of the *Srīmandaloprakarana*. 3, App. p. 240.

Vinayachandra (Vinayanda) sūri—

Pupil of Ratnasinhasuri. Author, in Samvat 1325, of a nirukta to the *Kalpasūtra*. 3, App. p. 301, 302. (For Vinayachandra in 1, App. p. 35, read Vijayachandra.)

Vinayamitra—

Mentioned among the *yugapradhānas*. 3, App. p. 308.

Vibudhachandra (Vibudhendu)—

Mentioned along with Chandramunindra as a "śāśya" of Hemachandra. 3, App. p. 275. Compare Weber, II. p. 800, where a passage is cited in which Hemachandra acknowledges the assistance given to him by Vibudhachandra and others in his "Śiṣyabhāṭā."

Vibudhaprabha sūri—

Mentioned as the pupil of Somaprabhasūri and the guru of Dharmakumārasiṃha, author of the Śāhībhadracharita. 3, App. p. 175.

Vibudhaprabha sūri—

Mentioned as the pupil of Devānandāsūri. 3, App. p. 302.

Vimala gani—

Author of a commentary on the Darśanaśūddhi of Chandraprabhasūri. Pupil of Dharmaghoshasūri. 1, App. p. 41. Abhayadeva acknowledges the help of a pupil of his of this name at the end of his commentary on the fifth anga. Weber, II. p. 463.

Vimala sūri—

Author of the Padmacharitra or Rāmacharitra. Pupil of Vijaya. His date is given as 530 after Viṣṇu's nirvāṇa. At 3, p. 44, this writer is wrongly identified with the author of the Praśnottararatnamālikā. 3, App. p. 191.

Vimala sūri—

Mentioned as guru of Chandrakīrti. See that entry. 1, App. p. 33.

Vimalachandra—

Author of a Praśnottararatnamālikā. 1, App. p. 15. For other copies of the book see Index of Books. Compare Weber, II. p. 1118, and the references given there. Klatt

notes there that in a *Bṛhadgṛhechhāgṇirvāli* (Decc Coll p 66, No 245) *Vimalachandra* is described as the *bhṛatṛ* and *bandhu* of *vadī Devasūri* (Samvat 1226), fol 18 *vadī Deva sūrin* in *ṛtṣe Vimalachandrah paṭhako*, yet in "Iraṃpatya Jinavarendram prasottararatnaṃ addhatim vakshye iti prasottararatnamaligranthah kṛitah pravartate."

Vimalachandra—

Mentioned as pupil of *Prabhuclandra* See under *Singha tīlīkasūri* 1, p 93

Vimalavijaya—

Author of a *Chaturvīṣaṭījnastotrā* 3, App p 213

Viśakha āchārya —

Mentioned as pupil of *Bhadrabāhu* 3 App p 256

Viśvanātha—

Author of the *Śatruṣalyakāvya* Son of *Vaidya Narayana*, 3, App p 342 Author of the *Jagatprakāśa* 3 App p 354 Author of the *kośakalpitaru* Aufrecht in C C notes that he mentions the *Medinikōśa* as one of his sources 2, 1 123

Vikṣvāra bhāṭṭa—

"Surnamed *Gagabhāṭṭa* Son of *Dinakara* son of *Rīma* *krishna* son of *Narayana*, son of *Ramesvara* nephew of *Kamal kara* (1612 A D) Aufrecht in C C His commentary on the *Chandraloka* called *Rīk gāma* 2 p 109

Vishnu—

Author of a *Śankyāyansūtrapaddhati* Son of *Sūpati* *Sarman* who was son of *Jagannātha* *Devedin* Aufrecht cites the book from the Catalogue of Sanskrit MSS in the Sanskrit College of Benares and says that it is called *Kratu ratnamāla* and that its author was *Vishnu Kavi* 2, p 101

Venkaṣaṇātha vaidīkaśarvabhauma—

Son of Ranganathya, grandson of Sarasvatīvallabha
 • Author of the *Smṛitirātnikā* 2, p 104

Vaidyanātha—

Son of R māchandra (R mābhata), grandson of Vithala
 Author, of a *Kavyaprakāśadharanichandrikā* which, according to Aufrecht in C C, he wrote in Samvat 1739

Vaiṣṇavāmin—

Mentioned as pupil of Bharatesvara and guru of Nemichandra
 in the *Rāja-gachchhā* 3, App p 160 See also 3, App p 321

Vaiśākha—

Mentioned among the *yagapradhīnās* 3, App n 308 In his time the Naittha sūtra was lost 3, App p 22.

Vyāsa—

Reputed author of the *Vyāsaśiddhanta* 2, p 105

Śaṅkara (Oṣāṣaṅkara) kavī—

Son of Sudhikara by Mādhamaṭī Grandson of Śaṅhikara
 Author of the *Smṛitisudhikāra* & *smṛitīśaraṅgātītyāmbandha*
 2, p 100 Author also of a *Granthavāidhādharmakusuma*
 Aufrecht in C C with a reference to Lal ore 14

Sambhu kavī—

Author of the *Rajendrakavyūṣa* 1, p 82 A poet of Kashmir, father of Ananda vādyā (Śrīkaṣṭhacharya, 25, 97) 'Aufrecht in C C Author also of the *Anvoktīmuktīkā* 1, p 81, where and at p 118 it is called *Muktīśatāsāhita* The *Rajendrakavyūṣa* is a poem in praise of Harshadeva of Kashmir

Śaṅkhaḍhara—

(So correct) Author of the *Kavīkaṣṭhikā* (or *kavīkaṣṭhī*), a work on *alanikāra* 3, p 21, App p 340 Author also of the *Latakamelanāyabhasana* 2, pp 57 and 122 He was court poet of Mahīmāudāhikādhirājagovindanṛpa

. Satruḡha Sarman—

Author of the *Mantrārthadīpikā*, which he composed at the request of Dharmachandra, son of King Rāmachandra. 2; p. 114. Aufrecht, who notes that Satruḡha is quoted by Keśavaśāstra in the *Dvaitapañiṣṭi*, adds two other works of his, a *Rudraṇapabhāṣya*, and the *Vedavilāsinī*.

Sinti sūri—

Mentioned as pupil of Mahendraprabhū and guru of Ānanda and Amarachandrasūri in the Nagendra gachchha 3, App. p 17.

Santi sūri (Santyaśhārya)—

Author of a commentary on the Uttarādhyāyanaśūtra 3 App p 63. 'Samvat 1096 died Sintisūri, named Vadive tala of the Thūpādī gachchha, who wrote a tika on the Uttarādhyāyanaśūtra (conf Prabhavakāshar sringa XVI" Klatt in Ind Ant XI p 253 Compare Weber, II p 1005, and Bhandarkar, Report for 1883-4, p 129

Sālabhadra sūri—

Mentioned as guru of Jīvabhadrasūri (Samvat 1204) 1, App. p 83

Sāhhotra—

The reputed author of the Tarangasūtra 1, p 95.

Siva jyotirvid—

Author of the Munditaprahasana 2, p 122

Sivaprabha sūri—

Mentioned as the pupil of Chakresvarasūri and guru of Tilakicharya (Samvat 1206) 1, App p 8

Sivabhadra—

Author of the Sivabhadraśūtra (No 167 of my Collection of 1882-3) 3, App p 292 Aufrecht notes that the Sivabhadraśūtra is quoted by Āmā h 4, and by Rāyamukuta

Siva sarman—

Referred to as (part) author of the Karmagrantha 3 App. p 70 Compare Weber, II p 919 See also ib p 837 and Indische Studien, 16, p 354

Sivasindhu sūri—

Mentioned as pupil of Dharmamārti and guru of Amarābha (Amarasagara) in the Chandra kula, Vidhyapaksha gachchha 3, App p 238

Silagaṇa sūri—

Mentioned as an ornament of the Chandra gachha 3, App p 304 Mentioned as the pupil of Jayasinha 3 App p 31

Silabhadra sūri—

Mentioned as pupil of Vardhamāna and guru of Bhartṛhasara in the Rājagachha 3 App p 10 See also 3, App p 31

Silabhadra sūri—

Mentioned as guru of the Dharmaghoṣa who converted the king of Sikkāmbhārī 3, App p 15 and 307

Silamitra—

Mentioned among the yugapradhinas 3, App p 303

Silaratna sūri—

Author of a commentary on Meratunga's Meghadūta, which he wrote in Samvat 1191, in Anubhūtiṭīkā He describes himself as pupil of Jayakīrti who was pupil of Meratunga 3, App p 218

Silānka—

Author of a commentary on the Āchāryasūtra 1, p 18 App p 31, 3 p 30, App p 80 He bases his work on an older commentary by Gāndhārastha He wrote his book in Śaka 784 or 798 Compare Klatt in Ind Ant XI p 247 "The MSS quote further Jambhadrakāśhāmasramana composer of Viśeṣavasyakadibhāṣya and his pupil Silānka, called Kōtyacharya, composer of vṛttis on the first and second angas' In a note Klatt says that according to Prabhāva kachar (XIX v 10a fg) Silānka wrote vṛttis on eleven angas which with the exception of two have been lost "The Āchāryavṛtti contains the date of its composition, Śaka 798 But as the verse which contains the date has been added after the colophon of the MS it seems to be of no great weight The first of the two Cambay copies, which was written in Samvat 1303 in Anubhūtiṭīkā, while Viśaladeva was reigning at the expense of the minister Tejalpala, has no date But the second copy, which was written in Samvat 1307 or

only 24 years later has the verse with the date but the date is 784 For the verse see Weber II p 370

Author also of a commentary on the Sutrakṛtingasūtra I, App p 37, 3 App p 70 This he wrote with help of Vaharigani

Subhasila gani—

Author of a Sūtripanchasikā Pupil of Munisundara of the Tapa gachchha 3 App p 23a This is the author of the Panchasatiprabodhasambandha, (Weber II p 1112) pupil both of Lakṣmīśāgarasūri (No 53 of the Tapa gachchha with Klatt) and of Munisundarasūri (No 51 of the same list) He wrote his Panchasatiprabodhasambandha in Samvat 1021

Sobhana—

Author of the Śobhanastuti I, App p 101 3 App p 22 Compare Weber, II p 944 Sobhana was a brother of Dhana-pala, author of the Rishabhapanch śikā He wrote in the second half of the tenth century A D According to Prabha-valacharitra (sringa 17, v 314 fg) Dhanapala wrote a commentary on the stuti of his brother (Weber from Klatt) The Śobhanastuti has been edited and translated by Jacobi, Journal of the German Oriental Society, XXXII pp 509 534 "Fourteen groups of four verses each the first in praise of the twenty four tirthankars the second in praise of all the Jinas, the third in praise of the Jain doctrine and the fourth in praise of various deities

Sobhākaramitra—

Son of Trayisvaramitra Author of the Alankararatnakara and Udāharana 1 pp 12 and 77 (Also No 71 of my collection of 1882 3)

Syāmala bhāṭṭa—

Quoted by Hsienendra. I App 67 In the Subhāṣitavali he is called Sṛ malaka

Srinivāsachārya—

Mentioned as the guru of the anonymous author of the Jalandharaṣṭhamībatmya 2, p 116 No 22 of my Collection of 1883 4

Sriprabha—

Mentioned among the yugapradhinas 3, App p 307

Srirāma—

Author of the Kansarādharmakavya 3, App p 355 This poet's name should have been entered as Rāma

Srivatsalānchhana (Vatsavarman)—

Author of a commentary, called Sarābodhani, on the Kavya prakāsa 2, p 130 No 103 of my Collection of 1883 4. Aufrecht ascribes to this writer three other works, Kavya paikāṣi, Kavya amṛita, and a Rāmodayanātaka

Srutakīrti—

Author of a commentary on the Pārsvanāthasūtakā of Indranandin 3, App p 264

Srutasaṅgara—

Author of a commentary on the Śatprabhritā of Kuṇḍakundaśarmā. Pupil of Vidyamanidin, who was pupil of Devendrakīrti, who was pupil of Padmanandin. He wrote the work at the repeated request of Mallabhūṣana 2, pp 80 and 158. For this writer see Bhandarkar's Report 1883 4 p 117. Bhandarkar has there a Jaiendravarjavividhā by Śrutasaṅgara at the end of which there is the same succession from Padmanandin. Śrutasaṅgara also wrote a Tattvārthadīpikā. His date can be deduced from a statement of Nemiḍatta who wrote in Śamvat 1585. Nemiḍatta's teacher Śuhasanandin had the following lineage —

- (1) Padmanandin, High priest of the Śrāvastīya gṛahakṛ of the Mula saṅgha.
- (2) Devendrakīrti
- (3) Vidyamanidin
- (4) Mallabhūṣana Teacher of Śuhasanandin who was the teacher of Nemiḍatta (Śamvat 1585)

"Nemidatta describes himself as 'devoted to the service of Śrutasigara and other yatis. So that Śrutasigara's literary activity must be referred to about the year 1550 Samvat or 1494 A. D.

Sangatimitra—

Mentioned among the yugapradhānas 3, App p. 308.

Sangamasioha sūri—

Mentioned by Yakshadeva, apparently as one of his teachers 3, App p. 192

Sangatilaka sūri—

Of the Rudrapalliya gachchha. Author, in Samvat 1142, of a commentary on a Samyaktvasaptati (in Prukrit) of an anonymous author. Sangatilakasūri gives his spiritual descent as follows. In the Chandra gachchha there arose—

- (1) Vardhamāna "Dharmendrayandyaचारणाह'
- (2) Jinesvara 'Suvihitasrenibrahsekharah.'
- (3) Abhayadevasūri
- (4) Jinavallabha

So far the list has followed that of the Kharataragachchha pattavali, except that Jinachandra Abhayadeva's elder brother in the faith, is passed over. In the Kharataragachchhapattavali Jinavallabha is succeeded by Jinadatta. Our list starts now from another pupil and successor of Jinavallabha—

- (5) Jinasekhara The founder of the Rudrapalliya gachchha
- (6) Padmaśāndra
- (7) Vijayendra
- (8) Abhayadeva 'Vidisaṃha. A second Abhayadeva not inferior to the first, under whom the Rudrapalliya gachchha attained to great splendour
- (9) Devabhādra,
- (10) Prabhānanda
- (11) Chandrisuri and Vimalasagurn (Vimalachandra suri)
- (12) Gunasekhara

- (13) *Sanghatilakāchārya*. Our Author. He wrote the book at the request of his pupil Devendramuni, brother in the faith of another pupil *Somatilakāchārya*. 1, pp. 53 and 92.

Compare Weber, II. p. 1085, where a work by the *Somatilakasūri* mentioned here is described.

Sanghadāsa kshamāsramana—

Author of a *Mahatpanchakalpabbāshya*. See Weber, II. p. 826; 3, App. p. 178. Compare Weber, II. p. 919. Author of the first *khaṇḍa* of *Vasadevaliṇḍi*. 1, App. p. 4; 3, App. p. 196. Compare Weber, II. p. 919.

Sanghavira gani—

Mentioned as pupil of *Ānandavīragani* and guru of *Udayavīragani*, by *Udayavīragani*'s pupil *Udayasingha*, who flourished Samvat 1646. 3, App. p. 227.

Sambhūtivijaya—

The *sthavira*. 3, App. 303. In his time the *Samarāyāṅga* was lost. 3, App. p. 22. Mentioned among the *yugapradhāna*. 3, App. p. 308. '7 and 8. *Sambhūtivijaya* and his *laghagurubhrātara Bhadrabāhu*: the former of the *Māthara* gotra, lived 42 years in *griha*, 40 in *vraṭa*, 8 as *yugapradhāna*, died at the age of 90, in 156 V." Klatt in *Ind Ant* XI. p. 246. Compare ib. p. 251 (*Sambhūtivijaya*).

Sakalachandra gani—

Mentioned as pupil of *Jinabandraganīdhīpa* and guru of *Samayasundara* (Samvat 1686). 3, p. 3; App. p. 290. Compare Weber, II. pp. 587, 1063, where works by *Sāntichandra* (a contemporary of Akbar), a scholar of this *Sakalachandra*, and by a pupil of *Sāntichandra* are described.

Sandila—

The *sthavira*. 3, App. p. 303. Compare Weber, II. p. 673.

Satyamitra—

Mentioned among the *yugapradhmas* 3 App p 308 Compare Weber, II. p 1003 where Dharmasigirigani states that Satyamitra lived 1000 V., and that in his time there was *pūrvavyavachchheda* See Klatt in Ind Ant XI p 252

Satyahansa sūri—

Mentioned as pupil of Ratnasekharsūri (died Samvat 1517) 3, App p 227.

Samayasundara—

Author of the *Gāthāsahasri*, which he compiled in Samvat 1686 He describes himself as the pupil of Sakalachandragani, who was the pupil of Jinachandraganadhīpa He wrote when Jinariya was 'reigning' and when Jinasigani had obtained the title of *acharya* 3, App p 284 The Jinariya mentioned here is the teacher of that name who is No 63 of the *Kharatara gachchha* with Klatt, and whose dates run from Samvat 1647 to Samvat 1699 'Samvat 1686 (the date of our book) originated the *Laghvachirvakkharatarnasikha* from *acharya* Jinasigarasūri, occasioned by Harshanandara, pupil of Samayasundara, this is the eighth *gachchhabheda*' Klatt in Ind Ant XI p 250 Compare Weber, II p 1053 Author also of the *Visamvadasataka*, which he wrote in Samvat 1685 3 App p. 290

Samarasinha—

Of the *Prāgvāta vīṇsa* Son of Kumārasinha, who was son of Samanta, who was son of Sobhanadeva, who was son of Chandasinha, who was minister of one of the Chalukya princes of Gujarat Author of the *Tyuktāntarasūtra* 2, p 130 "The author traces his descent to Chansinha of the *Prāgvāta* family, who was a minister of the Chalukya kings of Gujarat He was probably the same person as Chanliya, who, as stated by Somesvara in the *Kirtikārumudī*, (III 1-4), also belonged to the *Pragvata* family and was a *mantrin* or counsellor and ancestor of *Vastupala*' Bhandarkar, Report, 1882 3, p 32

Samudra (Āryasamudra)—

The sthāvira 3 App p 303 See Weber, II p 984, and compare the same p 673

Samudra sūri—

Mentioned as the guru of Vijayasinhāsūri 1, App p 38

Samudraghosha sūri—

Mentioned as pupil of Dharmaghoshāsuri (a contemporary of Siddharaja) and guru of Sarāprabha Rāhasuri and Tilaka clandra Described as overcoming all opponents at the courts of Kug Narvarmaleva of Diuri the king of the Golrada country, and Siddharja king of Gujarat 3 App p 95

Sarasvatītirtha—

See under Narahari

Sarvadeva—

Mentioned as the root of that tree which is the Vata gachelha otherwise called the Vrihad gachelha He was succeeded by Jayasinhāsuri 3 App p 40 For the establishment in Samvat 994 of the Vrihad or (Vata) gachelha under a large fig tree (vata) on Mount Abu, see under Uddyotana Sarvadeva is No 36 in the Tipa gachelha with Khat See the Sanskrit extract there Indian Antiquary, VI p 252

Sarvadeva sūri—

Mentioned as the pupil of Vādisuri and the guru of Pradyumnāsuri in the Chandra gachelha 3 App p 87

Sarvadeva sūri (Tārkika)—

Author of the Prarānamanjari 3 App p 265 No 395 of Bühler's Collection of 1875 76 is a copy of this book

Sarvamitra—

Mentioned among the yugapradhanas 3 App p 307

Sahajakuśala—

Perhaps alluded to as the author of the Śrūtisvadasiksha 3, App p 270

Sāgarachandra (Sāgarendu)—

Mentioned as pupil of Nārachandra and guru of Māṅkyachandra, author of the *Parvānāthacharitra* and the *Karjaprahāsaśanketa* 3, App pp 161 and 322 The *Parvānāthacharitra* was composed in Samvat 1276 so that the Sāgarachandra who wrote out in Samvat 1252 at Pattan the first copy of the *Amaraśaśanketa*, 3 App p 22, is probably to be identified with Māṅkyachandra's guru

Sāgarendu (Sāgarachandra) —

Mentioned as pupil of Amaraprabha and guru of Guṇasigara 3, App p 228

Sādhurātri sūri—

Author of a *Yatīptakalparipatti* which he wrote in Samvat 1456 (so correct) Pupil of Devasundarsuri (No 4) of the *Tapi-gīṇchhā suripīṭha*, Samvat 1420) In his introductory verses he refers to Jambhadrāgambhīrāmanana as the author of a 'saikshya-jitakalpa' Sūriprabha expanded the book, and Somatikā wrote a commentary on it 3, App p 277 Mentioned as one of the five pupils of Devasundara and author of the *Yatīptakalparipatti* 3, App p 226

Samba—

Author of the *Simhapanchika* or *Sūryastotra* 1 pp 18 and 85 (No 212 of my Collection of 1882 3) Aufrecht in C C ascribes, from Burnell, two other works to him, a *Sūryadvādaśya* and a *Sūryasaptarīṣi*

Sāhila—

Quoted by Kshemendra in the *Savrittatīlaka* 1, App p. 87.

Sinha—

Mentioned among the *yugapradhānas* 3 App p 308.

Sinhagiri—

The sthāvira "In the line of Sahastin" 3, App p 307 He is No 15 of the *Kharatira-gīṇchhā* with Klatt, with the entry "jātismārasajjīnavaṇ" His birth was a sleep without forgetting A contemporary of Vikramāditya Ind Ant XI p 247.

Sinhantiloka sūri—

Mentioned as pupil of Dharmaprabhasūri and guru of Mahendraprabhasūri in the *Ānchala gachchha*. 3, App. p. 220.

In the *Ānchalagachchhapattāvali* the following dates are given for this writer: born, Samvat 1345; *dikshā*, Samvat 1352; *āchāryapada*, Samvat 1371; *gachchhanāyaka*, Samvat 1393; died, Samvat 1395, in Cambay.

Sinhasrabha sūri—

Mentioned as pupil of Mahendrasinha and guru of Ajitasinha-sūri in the *Ānchala gachchha*. 3, App. p. 320.

In the *Ānchalagachchhapattāvali* the following dates are given for this writer: born, Samvat 1283; *dikshā*, Samvat 1291; *āchāryapada*, Samvat 1309; died Samvat 1313.

Sinhachārya—

The sthavira. 3, App. p. 303.

Siddharshi (Siddha rishi)—

Author of the *Upamitibhavaprapanchā*, which he wrote in "the year" 962. From the fact that he tells us, 3, App. p. 148, that Haribhadra wrote his *Lalitavistara* for his edification it would appear that this is a Vira date, and that the book was therefore written in 962 V. = Samvat 492 = A. D. 436. The first copy was written for him by the nun Garga, a disciple of Durgasvāmin. Siddharshi gives his spiritual descent as follows—

- (1) Sārachārya.
- (2) Dellamahattara.
- (3) Durgasvāmin.
- (4) Saddarśin.
- (5) Siddharshi.

It is mentioned incidentally that it was the sage Garga who gave *dikshā* to Durgasvāmin and Siddharshi. 3, App. p. 146. p. 42. No. 7 of Kielhorn's *Palm-Leaf Collection* is a copy of this book. Referred to as author of the *Upamitibhavaprapanchā*. 3, App. p. 91, v. 21. Author also of a commentary on the *Uvāṇsamīlā* of Dharmadāsagani. Describes himself

Sāgarachandra (Sāgarendu)—

Mentioned as pupil of Nemichandra and guru of Māṃkya chandra, author of the *Paravṇuthacharitra* and the *Kavya prakāśasanketa* 3, App pp 161 and 322. The *Paravṇuthacharitra* was composed in Samvat 1276 so that the Sāgarachandra who wrote out in Samvat 1252 at Pattan the first copy of the *Amamasvamincharitra*, 3, App p 98, is probably to be identified with Māṃkyachandra's guru

Sāgarendu (Sāgarachandra)—

Mentioned as pupil of Amraprabha and guru of Guṇasigara. 3, App p 228

Sādhurata sūri—

Author of a *Yatijitakalpavṛtti*, which he wrote in Samvat 1456 (so correct) Pupil of Devasundarasūri (No 49 of the *Tapīgachchha samṛpda*, Samvat 1420) In his introductory verses he refers to Jinabhadraganikshamāramana as the author of a 'sukṣhṇpta' *jitakalpa* Somaprabha expanded the book, and Somatilaka wrote a commentary on it. 3, App p 277 Mentioned as one of the five pupils of Devasundara and author of the *Yatijitakalpavṛtti*. 3, App p 226

Sāmba—

Author of the *Simbapinchāsikā* or *Sūryastotra* 1, pp 13 and 85 (No 212 of my Collection of 1882 3) Aufrecht in C C ascribes, from Burnell, two other works to him, a *Sūryadvādśaryā* and a *Sūryasaptaryā*

Sāhila—

Quoted by Kshemendra in the *Suvṛttatilaka* 1, App p. 87

Sinha—

Mentioned among the *yugapradhanas* 3, App p 308

Sinhagiri—

The sthavira "In the line of Subastin" 3, App p 303 He is No 15 of the *Kharatara gachchha* with Klatt, with the entry "jāṭismaranasajj mayān" His birth was a sleep without forgetting. A contemporary of Vikramāditya Ind Ant XI p 247.

Sinhatilaka sūri—

Mentioned as pupil of Dharmaprabhasūri and guru of Mahendraprabhasūri in the Anchala gachchha 3 App p 220

In the Anchalagachchhapattivali the following dates are given for this writer born Samvat 1345, diksha Samvat 1352, acharyapada, Samvat 1371, gachchhanayaka, Samvat 1393, died, Samvat 1395, in Cambay

Sinhaprabha sūri—

Mentioned as pupil of Mahendrasinha and guru of Ajitasinha sūri in the Anchala gachchha 3, App p 320

In the Anchalagachchhapattivali the following dates are given for this writer born, Samvat 1283, diksha Samvat 1291, acharyapada, Samvat 1309, died Samvat 1313

Sāgarachandra (Sāgarendu)—

Mentioned as pupil of Nemichandra and guru of Mānkyachandra author of the *Parasamāhacharitra* and the *Kavya prakāśana* etc. 3, App pp 161 and 332 The *Parasamāhacharitra* was composed in Samvat 1276 so that the Sāgarachandra who wrote out in Samvat 1252 at Pattan the first copy of the *Amamāyavacharitra*, 3 App p 93, is probably to be identified with Mānkyachandra's guru

Sāgarendu (Sāgarachandra)—

Mentioned as pupil of Amraprabha and guru of Gunāṣṭhara 3, App p 228

Sādhurātna sūri—

Author of a *Yatijatakālpavṛtti*, which he wrote in Samvat 1456 (so correct) Pupil of Devāsundarasūri (No 49 of the *Tapi gaḍchha samputa*, Samvat 1420) In his introductory verses he refers to Jinabhadraganukṣitramīśramaya as the author of a *sāḥśrūpta yatakālpa* Somaprabha expanded the book, and Somatilaka wrote a commentary on it 3, App p 277 Mentioned as one of the five pupils of Devāsundara and author of the *Yatijatakālpavṛtti* 3, App p 226

Sāmba—

Author of the *Sambapanchasika* or *Sūryastotra* 1, pp 13 and 85 (No 212 of my Collection of 1882 3) Aufrechtia C C ascribes, from Burnell, two other works to him, a *Suryadvadasarya* and a *Sūryasaptarya*

Sāhila—

Quoted by Kshemendra in the *Suvṛttatilaka* 1, App p. 87

Sinha—

Mentioned among the *yugapradhanas* 3, App p 308

Sinhagiri—

The sthāvira "In the line of Suhastin" 3, App p 303 He is No 15 of the *Kharratara gaḍchha* with Klatt with the entry "jitasmaranajñānavin His birth was a sleep without forgetting A contemporary of Vikramaditya Ind Ant XI p 247.

Sinhatilaka sūri—

Mentioned as pupil of Dharmaprabhasūri and guru of Mahendraprabhasūri in the *Anchala gachchha* 3, App p. 220.

In the *Anchalagachchhapattāvali* the following dates are given for this writer: born, Samvat 1345; dikshā, Samvat 1352; āchāryapada, Samvat 1371; gachchhanāyaka, Samvat 1393; died, Samvat 1395, in Cambay.

Sinhaprabha sūri—

Mentioned as pupil of Mahendrasinha and guru of Ajitasinha-sūri in the *Anchala gachchha*. 3, App. p. 320.

In the *Anchalagachchhapattāvali* the following dates are given for this writer: born, Samvat 1283; dikshā, Samvat 1291; āchāryapada, Samvat 1309; died Samvat 1313.

Somasundara sūri—

Mentioned as fourth of the five pupils of Devasundara. He succeeded Somasundara and in his turn had five pupils—Munisundara, Jayachandra, Bhavanasundara, Jinasundara and Jinakirti. 3, App p 226. Devasundara, Somasundara, and Munisundara are Nos 49, 50, and 51 of the Tapa-gachchha with Klatt. "Somasundara born, Samvat 1430 vṛta, Samvat 1437 vichakṛpada, Samvat 1450 sūripada Samvat 1457 died, Samvat 1499. Wrote *balavabodhas* on *Yogasāstra Upadesamālī Shad, vasyaka, Navatattva, &c*. His pupils were Munisundara, Jayasundara (in a note Klatt says that this pupil is in colophons of MSS and otherwise called Jayachandra) with the *biruda* *Kṛṣṇasarasvatī, Bhavanasundara* and *Jinasundara*, author of *Dipīkhaḥkalpa*. Ind Ant XI p 256. He was the author of a commentary on the 6th paṇṇa. Weber II p 612. Of a commentary on the *Pratyakhyanaśāstra*. Weber, II p 803.

Skandila āchārya—

The *sthavira*. 3, App p 303. Mentioned among the *yuga pradhānas*. 3 App p 308. This is the name of the guru of the *Vijñānabhāṣya*, whose pupil *Siddhasenadiyāna* converted *Vikramāditya*. See Weber, II p 938, note, and the references given there.

Sthūlabhadra (Sthūlabhadra)—

The *sthavira*. 3 App p 303. Mentioned among the *yuga pradhānas*, 3 App p 308. In his time the fourteen *pūrvas* were lost. 3 App p 21. *Sthūlabhadra* is No 9 of the *Kharatara gachchha* and No 7 of the *Tnpī gachchha* with Klatt. 9 *Sthūlabhadra*, from *Pataliputra* of the *Gautama* gotra. His father was *Sakadila* *mantrin* of the ninth *Nanda* and his mother *Lakṣmidevi* (variants *Sakatila* and *Lakṣmivati*). He converted the *vesya* *Kosā*, and was the last who knew the fourteen *pūrvas*, but with this modification—*dasa pūrvam vastudāyānyūnāni sūtrata rthatas cā papātha antyāni chaturāni pūrvāni ta sūtrata evadhitavan anarhata ita viddhapravādaḥ*. He lived 30 years in *gṛha*, 20 in *vṛta*, 40 as *śrī* died 210 V, at the age of 90. Ind

Ant. XI. p. 246. In the *Tapigachchhapattāvalī* it is stated that the year of *Sthūlabhadra's* death coincided with the year in which the ninth Nanda was killed by Chandragupta. Ib. p. 251. According to a statement in Hemachandra's *Parisishataparvan* part of the *Āchārāṅga* was revealed to an elder sister of *Sthūlabhadra's* by the Jina *Simandhara* Weber, II. p. 370, note 2.

Svāti—

The *sthavīra* 3, App. p. 303. A date 1250 from *Vira* is assigned to a teacher of the name. 3, App. p. 285.

Hariprasāda—

Author, in Samvat 1784, of the *Kāvyāloka* Son of Gangeśa ("mātharamiśra"). 3, App. p. 356. Author also of a *Sād-dharmatattvākhyāṇika* (*māsādinirnayapraharana*). No. 68 of my Collection of 1883-4.

Haribhadra sūri—

Author of—

- (1) The *Anekāntarajapatākā*. 3, App. p. 191; ib. p. 194 (a tippaṇṇa on). No. 362 of Kriehorn's Collection of 1880-1 is a copy of this book, with the commentary of *Munichandrasūri*.
- (2) An *Āvaśyakatīkā*, called *Śiṣyahitā*. 3, App. p. 202 (also ib. p. 154). For an account of this book see Weber, II. pp. 763 to 786. Weber, p. 764, note, points out that the anonymous *Āvaśyakatīkā* which is No. 275 of the Cambay Palm-Leaf MSS. begins in the same way as his MS., but is apparently of lesser bulk. The colophon of the *Āvaśyakatīkā* should apparently run thus (my p. 202 compared with Weber, p. 786) — "Samāptā cheyam śiṣyahitānāmāvaśyakatīkā. Kṛitih sūlāmbharāchāryajna-bhatanigadanusārine vidyādharakṇatīlālāchāryajnadattaśiṣhyasya dharmato jainī (i. e. yākinī: cf. 3, App. p. 165, where "harichandrena" is a misprint for "haribhadiena") mahattarasunor alpamater āchāryaharibhadrasya."

- (3) The Upadeśapada. 1, App. p. 34; 3, App. p. 46.
- (4) A Chaityavandanavṛtti (Lalitavistara). Siddharshi (Vira 962) states that Haribhadra wrote this commentary for his (Siddharshi's) benefit. 3, App. p. 148. The Chaityavandanavidhipan-chāsaka, 1, App. p. 16, may be the same book.
- (5) The Jambudvipasangrahaṇi. 1, App. p. 49; 3, App. pp. 213, 253 (with the commentary of Prabhānanda-sūri), 276 (with the commentary of Prabhānanda-sūri). For a description of this book see Weber, II. pp. 593-6.
- (6) A Jñānapanchakavivarana. Quoted by Samaya-sundara in his Gathisahasri. 3, App. p. 285.
- (7) A Darśanasaptatikā. 3, App. p. 13. No. 275 of my Collection of 1882-3.
- (8) A Daśavaikālikaniryuktisikā. 3, App. p. 165 ("havi-chandrena" in the extract is a misprint for "havi-bhadrena"). In the colophon to this work he is described as the dharmaputra of Yāknī. In the list of Haribhadra's writings given in the Ganadharmaśīrdhaśataka (Weber, II. p. 987) he is credited with a brīhadvṛtti and a laghuvṛtti to the Daśavaikālikasūtra. At Weber, II. p. 807, will be found a description of an āchārya on the Brīhadvṛtti of Haribhadra on the Daśavaikālikasūtra.
- (9) A Dīkshāvidhipan-chāsaka. 1, App. p. 16.
- (10) The Dharmabinda. 1, App. p. 44; 3, App. p. 53.
- (11) The Nānācatrīkā. 1, App. p. 48 (Nānānta: I take the title from Klatt, Onomasticon, who refers to Weber, II. p. 987).
- (12) A Pañchāśikā. 1, App. p. 16. No. 742 of Bühler's Collection of 1875 is a Pañchāśikāvṛtti by Haribhadra.
- (13) A Munipatīcharitra. No. 314 of my Collection of 1882-3. Flor. G 196 A (Klatt).
- (14) A Lagṇakundalika. 1, App. p. 83.

- (15) A *Vedābhīyatānirākaraṇa*. No. 291 of my Collection of 1882-3.
- (16) A *Śāvakadharmavidhīpanchāśaka*. 1, App. p. 16.
- (17) A *Samarādityacharita*. 3, App. p. 118. Compare Weber, II. p. 987 (1st in *Gaṇadharasārdhaśataka*). Klatt takes "*Arhachchhrīchudāmaṇi Samarādityacharita*" to be the name of one book. A copy of this book is among the Pattan Palm-Leaf Manuscripts described in the body of the present Report.
- (18) A *Yogabinduṇṇaprakaraṇavṛtti*. 3, App. p. 327. There is a *Yogadrishṭisamuchchhaya* in the list in the *Gaṇadharasārdhaśataka*. Weber, II. p. 987. Weber refers to the *Shaddarśanasamuchchhaya* of Haribhadra. Weber, II. p. 180.
- (19) *Panchasūtravṛtti*. 3, App. p. 293. Malayagiri, the commentator of the *Nandisūtra* refers to a previous work of the kind by Haribhadra. 3, pp. 356, App. p. 36. A *Panchavastaka* by Haribhadrasūri is quoted in the *Gāthāsahasri* 3, App. p. 286 (*Panchavastutikā*, Gough Pap. p. 110, n. 115, Weber, II. p. 987, l. 17; *Panchavastuka*, l. 23. *Panchavastukavṛtti*.)

For other known works of Haribhadrasūri see Klatt, *Onomasticon*. He is said to have protected the Word of the Arhats like a mother by his 1,400 works. 3, App. p. 91. See also 1, App. p. 5 (correct the number "1114" at 1, p. 59. He used the word "*viraha*" as his mark in the last verse of each of his works. 3, p. 34. Praised with *Pādāḍṭa* and *Bappabhatti*, as an incomparable poet by *Vijayasinhāsūri*. 1 App. p. 33. In the *Gachchhotpattiprakīrṇaka* (quoted in the *Gāthāsahasri*) the date of his death is given as 535 *Vikrama*. 3, p. 3, App. p. 284. Cf. 3, App. p. 272.

Haribhadra sūri—

Mentioned as the pupil of *Ānandasūri* and *Amarachandrasūri* and guru of *Vijayaseṇasūri* in the *Nāgendra gachchha*. Called *Kalikālagantama*. 3, p. 32; App. p. 18. So also 3, p. 40; App. p. 103. Klatt refers to *Buhler's Sukritasamkīrtana*, pp. 24-5. This Haribhadrasūri must be the same as the

"Haribhadrasūri, about Samvat 1225, pupil of Amarichan drasūri (about Samvat 1150 92), pupil of Santisūri (Samvat 1150 99) of the Nāgendra gachchha author of Tattvapra bodha Brit Mus Or Nr 2112, whom Klatt distinguishes from him (assigning about Samvat 1260 to our author)

Harischandra (Harichandra) bhāṭṭāraka—

Author of the Dharmasāramabhyodayakavya 2, pp 77 and 141

Harishopa—

Author of the Jagatsundariyogamālā 1 p 91

Harissaha—

Mentioned among the yugapradhwas 3, App p 307

Harila—

Mentioned among the yugapradhwas 3 App p 303

Himavān—

The sthaviṛa 3, App p 303

Hemachandra (Maladhārihemachandra) sūri—

Pupil of the Abhavadevasūri who founded the Maladhari line
See that entry Author of—

- (1) The Jivasamasa 1, p 63 (where I have wrongly confounded this Hemachandra with the better known teacher of that name), App p 18 the copy there is the book written by Hemachandra with his own hand Samvat 1164 No 151 of Kuelhorn's Collection of 1873-4
- (2) The Bhavabhavana 3 App p 155 (For other copies see Index of Books) In the colophon Hemachandra assigns his teacher Abhayadeva and himself to the Prasayāhara kulī Madhyama sakha Harshapuriya gachchha

- (3) Uvaesamala 1 App p 91 At 3 App p 176
there is an Upadesamalavrittī which Buhler (Life
of Hemachandra p 75) conjectures may be a
commentary in Sanskrit by the author himself
See also 3 App pp 71 and 89 (For other copies
of the text see Index of Books)
- (4) An Anuyogasutratika 3 App p 36 Weber II
p 692 To these Buhler (loc cit) adds—
- (5) Satakavrittī Vinayahitī Kielhorn's Palm Leaf
Report p 41 The prasasti there is identical with
the prasasti to the Anuyogasutratika
- (6) Śshyabītavrittī, a Sanskrit commentary to Jina
bhadrās bhāṣya on the Āvśyasūtra Weber II
p 787

Referred to as pupil of Abhayadeva and honoured by Siddha
rāja 3 App p 133 So also 3 App p 274

Hemachandra—

Pupil of Devachandra of the Vajra saṅgha For all that is
known of this famous teacher the student must be referred to
Buhler, Ueber das Leben des Jaina Monches Hemachandra
What follows here is a conspectus of the references to this
Hemachandra in my three reports Author of—

- (1) A Śabdānuśāsana Called Śiddhal emachandra (it
composed by Hemachandra by request of Siddha
rāja) For copies see Index of Books For a de
scription of the work and the literature that grew
round it see Weber II pp 208 to 254
- (2) An Abh dhanachint mānī or Namāmālā 3 App
pp 53 and 109 with a commentary by the author
3 App pp 109 and 154
- (3) The Anekārthāṅgrālā With a commentary by
the author's pupil Mal endrasūri 1 p 51 App
p 89
- (4) The Dvasrayamahāk vya 3 p 19 App p 322
(with a commentary by the author) See Kielhorn's
Palm Leaf MSS Report i 15

- (5) The *Tiishashtisalakapurushacharita*, with the appendix called *Parisishtaparvan* For copies see *Index of Books* For an account of the book see preface to Jacob's edition (in the *Bibliotheca Indica*) of the *Parisishtaparvan*
- (6) The *Yogasutra* For copies see *Index of Books* With a commentary by the author.
- (7) The *Syādvadamanjari* A hymn in praise of Vardhamāna in 32 verses which Hemachandra modelled after the earlier work of the kind by Siddhasenadivākara 3 App p 206 See Weber, II p 940

Referred to as the pupil of Devachandra 1, App p 5 As the bandhu of Pradyumnasūri 3, App p 209

Hemachandra—

Mentioned as the pupil of Ratnasakharsūri (Samvat 1428) 3, App p. 204

Hematilaka sūri—

Referred to as the pupil of Vajrasenagandhara 3, App p 204

Hemaprabha sūri—

Mentioned as the guru of Dharmaghoshā, who was the guru of Somaprabha, in the *Nāgendra gachchha* 3, App p 174

Hemasoma sūri—

Was teaching in Samvat 1646 3, App p 227

JOURNAL

OF THE

BOMBAY BRANCH

OF THE

ROYAL ASIATIC SOCIETY.

EXTRA NUMBER

*A Fourth Report of Operations in search of Sanskrit MSS.
in the Bombay Circle April 1887—March 1892 By*
PROFESSOR PETERSON

The chief feature of the present Report must be the foregoing Index of Authors in which an endeavour has been made to present in a form convenient for reference all the information about the various writers that can be gleaned from the extracts furnished with my first three Reports. That information has been supplemented, wherever it was possible and seemed desirable from other sources so that the whole forms, it is hoped, a pretty complete Onomasticon of the writers dealt with. I cannot hope to have escaped mistakes. The ground is one which it is difficult to traverse without tripping. But I trust it will be thought that due care has not been wanting and that the list is calculated to be of some little service. As the work of printing the extracts for the present Report went on pari passu with the Index it has not been possible to include any reference to them. They will be dealt with, in Index form in my next Report.

The list of manuscripts purchased is for the period from April 1887 to March 1892. During the whole of that long period I had

not—with one exception which did not prove fruitful—any opportunities such as I previously enjoyed of travelling about the country personally in search of manuscripts. In the Christmas vacation of the year of writing however (1893) I was able to carry out a long cherished project of a visit to Anhilvad Patan the results of which were in some respects so noteworthy that I propose to give here a short conspectus of them. My chief object in visiting that once flourishing and ever-famous town was to endeavour to obtain access to what may be called the Hemachandra bhandar or library which has not yet been seen by any of our officers. The attempt failed as all previous attempts have done. The owner or guardian was absent and before leaving he had not only locked the door of the treasure he loves too well but to make assurance doubly sure had run up a brick wall in front of it. My cordial thanks are due to the Gaikwar authorities at Baroda and Patan itself who had done all in their power to guard against such a mischance. I have great expectations with the continued assistance of meeting with better luck another time. But the hope of turning over with my own hands the books which fed the marvellous knowledge of one of India's greatest writers had for the time at least to be abandoned.

The Hemachandra library however is not the only collection of those palm leaf manuscripts which are the sole glory now of a city which was once the capital of an Empire of Gujrat. In his Report for 1883-4 my colleague Bhandarkar gives a list of eleven bhandars all of which are reputed to contain palm leaf books. It is convenient to produce his list.

- 1 Bhandar of Phophaliūpido belonging to the Tapagachchha
- 2 Another (smaller) one in the same ward do
- 3 Bhandar of Bh bhūp do belonging to the Vimalagachchha
- 4 Do Sangl vinop do
- 5 Do Rajavijaya Dayavijaya
- 6 Do Lunr op do
- 7 Do Vidi P rsvanātha Mandira
- 8 Do Rūpasagarj
- 9 Do Ratanvijaya Kletars Mahai
- 10 Do Makamod a Vā a
- 11 Do Hemachandra in the charge of Svarupachandra Yati

A reference to Bhandarkar's account will show the difficulties that have to be contended with by those desirous of inspecting books that are in all probability of unique importance. Svarûpa-chandra Yati (whose recent death, be it said in passing, was the reason why I ventured to hope for success where Bühler and Bhandarkar had failed) positively refused to show his books. The owners or guardians of other bhandars had, in anticipation of his visit, removed their persons or their books from Patan. In the end Bhandarkar and his companion got access among others (Nos. 2, 3 and 4) to the large bhandar in the Phophaliâpâdo; and if I have been able to glean something there after them it is for a reason which I will state, as it was stated to me, without vouching for the truth of it. Since his visit it has been discovered that a large box in that bhandar, supposed to contain only vestments, is really a library in itself. It is full of palm-leaf manuscripts of great antiquity. These were all freely exhibited to me by the people in charge, who treated me throughout with the greatest courtesy; and, thanks to the exertions of Ramchandra Shastri and assistants procured in the place itself, I secured extracts from upwards of 200 books of the kind I was most anxious to inspect. These will be given *in extenso* in my next Report, which is already in hand. In the meantime the following is a brief account of the more notable discoveries made in one of the eleven bhandars which Patan boasts. It is not too much to say that they raise curiosity as to what still remains to be discovered at Patan to a very high pitch, and I will not leave that side of the matter without urging on the authorities concerned the extreme importance of taking all legitimate steps to overcome the reluctance of the jailors of these books to let them see the light.

By a strange chance my most important discovery at Patan is closely connected with what must, I think, have been regarded at the time as the most important of the Cambay books described in my Third Report. I refer

A commentary on the Nyâyahindutikâ by Mallavâdyachârya.

to the Nyâyahindutikâ of Dharmottara, a commentary by a Buddhist writer, well known previously by name, on the Buddhist logical sutras. It will be remembered that while it was known from Tibetan sources, made available at Peking, that Dharmottara had written such a book, the Cambay copy was at the time of its

discovery the only copy known to exist in India. No. 14 of the Phophrhap de bhandar collection is a commentary (tippana) on this work of Dharmottara, by one Mallavadyacharya. The MS is dated Samvat 1231=A. D. 1175. Now the name Mallavadin Malla the Disputant, has been known to us previously by tradition only and tradition which has been regarded very sceptically. The Jain legend with regard to him is thus given in the Prahandhachintamani (Ramechandra's edition p. 273). Once upon a time the Svetambra Jains and the Buddhists calling King Siladitya to preside, and binding themselves by the usual vow that the party worsted in the fight would leave the country held a great theological tournament. Victory on this occasion lay with the Buddhists the Svetambaras went into exile, and the great figure of Ādināth on Mount Satranjaya was thenceforth worshipped under the style of Buddha. Siladitya's sister's son Malla was only a youth at the time of these events and the victorious Buddhists thought it safe not to insist on his exile. Sprung as he was of the warrior caste Malla brooded over the injury done to his faith. He applied himself night and day to study in the hope of confuting in his turn the enemies of the religion he clung to. Once in the middle of the night he heard a voice asking him what food he ate. He looked and saw no speaker, but answered 'valla grain'. Six months passed and again the Goddess of Speech for it was she who had been his visitant came and said 'with what'. Malla remembered and said simply 'with gulaghrita'. Pleased at the faithful memory of the boy Sarasvatī gave him a boon and he asked for a book which should enable him to overthrow in argument the hated Buddhists. The Goddess gave him (inspired him to write) the Nayachakri. Armed with this Malla sought and obtained from his uncle a renewal of the war of words. He conquered in this fight and the Svetambra faith became again the established religion. Malla was called in consequence Vidan.

In the Prabhavakacharitra (Klatt Vienna Oriental Journal Vol IV p. 67) it is stated that Mallavadin was the author of a Padmacharitra, and a date Vira 884 is assigned to him.

The Pitin book therefore restores to his long vacant place in India's literary pantheon a prince and sage who probably dates from A. D. 353.

No. 26 of the Pattan books is a copy of the Upamitabhavaprapanchakathā of Siddharshi, which contains the prasasti already given, Third Report, Appendix, p. 146, but in a more correct form. The MS. is dated Samvat 1294, A.D. 1238. The account Siddha gives here of himself agrees in the main with the account Klatt gives, in the paper just now referred to, from the Prabhāvakacharitra. In particular it is stated in both places that it was Gargarshi who initiated Siddha. In this colophon Siddha states that Haribhadra composed his Lalitavistara for Siddha's benefit. Klatt takes this to mean that Siddha, who long wavered between Buddhism and Jainism, found conviction on reading this book by a long deceased author. But that is certainly not the natural meaning of Siddha's own words. I cannot say how far Klatt is right in saying that the context of the corresponding passage in the Prabhāvakacharitra lends itself to the interpretation he favours. Haribhadra is said to have died in Samvat 585. It appears to me that it has been too hastily taken for granted that the date Siddha gives for the composition of his Upamitabhavaprapanchakathā is a Vikrama date. Take it to be a Vira date and the whole difficulty of the reference to Haribhadra vanishes, for the book then goes back to Samvat 592, only seven years after Haribhadra's death. This speculation has an important bearing on a date it is of even more importance to know, that namely of the poet Māgha, the author of the Śiśupālavadha. As against Jacob, who (Vienna Oriental Journal, Vol. III, p. 121) from internal evidence places Māgha after Bhāravi (not later than A.D. 634) and before Suhandha and Bina, Klatt, assuming that Siddha's date is Samvat 962, places his cousin Māgha at the same late time. Durgaprasāda has already shown that this is impossible, inasmuch as Māgha is quoted by Anandavardhana (flourished under Avantivarman 855-884). But if Siddha's date is not a Vikrama date, there is a strong probability, in the case of so famous a Jain writer, of its being a Vira date. And in that case we have good reason for placing Māgha in the end of the sixth or the sixth of the Vikrama centuries, A.D. 536. This gives us also a *terminus ad quem* for Bhāravi a hundred years earlier than our present earliest date. Of the fact that Siddha and Māgha were cousins there appears to be no reasonable doubt. Their common grandfather was Suprabhadra, minister of the king of the time of Śrīmāla in Gomardesa. Suprabhadra

had two sons, Datta and Subhankara Māgha (who tells us himself that he was the son of Dattaka and the grandson of Suprabhadeva) was the son of the one and Siddha the son of the other (Klatt *loc cit* from the Prabhavakacharitra)

No 49 is an old copy, unfortunately, however not dated of the

The Mahāvīracharitra of Mahāvīracharitra of Hemachandra From Hemachandra the colophon it would appear that the manuscript originally included the whole of the Trishashtsalikapurushacharitra of which the Mahāvīracharitra is the tenth and last parvan After the colophon comes a prasasti in which the spiritual descent of Hemachandra is traced from Jamhū Jambu Pīshhava Sayambhava Yasobhadra, Sambhuta and Bhadrabahu, follow each other in the well established order (see Klatt in Indian Antiquary, XI p 246) Sthulabhadra succeeded Sambhūta He was the last who knew the fourteen purvas His pupils and successors Mabāgiri and Subastin knew only ten Subastin had an illustrious convert in King Samprat, who set up Jain temples in every town village and akara of this 'Ardha Bharata' Sasthita and Suprabhaddha succeeded Subastin. With Sasthita originated the Kotla gaus The prasasti here leaps to Vajrasūri (No 16 with Klatt Sasthita being No 12) He was the vajra (thunderbolt) of the Vajra Śākha, which arose under him in the glorious Tambavanapattana On the occasion of a great famine this sage placed the community on a carpet which he then raised into the air with his lotus hand, and carried through the sky to Mahapuri where food in abundance was to be had (Compare Klatt "He extended the Jain religion southwards in the direction of the Buddhas") The Vajra śākha ranged itself alongside of the previously existing Uchchanigarka and Mukhya śākhās The Chandra gachchha was an offshoot of the Vajra śākhās In it arose—

(1) Yasobhadra His death on Mount Gurnar ("Nemiyneend rapavitasirasyadrau") is described After the manner of Jain saints he at the end starved himself to death fasting for thirteen days, with the additional mortification of refraining from the slightest movement of any of his limbs ("sanlekhanam kṛtvā of the common "abkhita iva") In this way the sage attained to pure knowledge and died By this exploit he rendered the similar tales told of old sages credible to an unbelieving generation He was succeeded by

(2) Pradyumna He was succeeded by

(3) Guhasena (Senān) He was succeeded by

(1) Jayasinha, of the Prasnatthana kula and the Harshapurija gachchha. He was succeeded by

(2) Abhayadeva. Among this sage's many virtues it is specifically mentioned that he never owned more than one suit of clothes (in two pieces) at a time, and that he was as dirty without as he was pure and purifying within. Hence his title *Maladh rin*, the Lathy One. He was held in high honour by the chief men of *Āmana* and *Anahilavada* cities, and at his request King Bhuvanapala remitted the taxes levied on the worshippers in Jain temples. At his request King Jayasinha ordered that throughout all his dominions no living thing should be put to death on these five days, the eighth and the tenth of the bright and the light halves of the month, and the fifth of the light half. Prithviraj King of *Sakambhari* was one of those who listened to his teaching and it was at his suggestion that that sovereign adorned with a golden pot the Jain temple at *Ranasthambhapura* (*Ranasthambore*, near *Ajmere*). There is a long and very poetical description of Abhayadeva's self-imposed death, and the grief caused thereby to the citizens, in the course of which it is mentioned that *Silibhadra* was at the head of the monks not his immediate pupils who thronged the room where the sage was slowly starving himself to death. They carried him to the burning place in a lordly way. He was placed on a chariot of sandalwood, and in every house in the town one man only remained the rest accompanying Abhayadeva's funeral procession. King Jayasinha himself, accompanied by his court, stood at the western battlements of *Anahilavada* to watch the procession go past. It started with the rising of the sun, but it was afternoon before the burning place was reached. His ashes were distributed among the eager people standing round for a protection against fever and evils of every sort. Those who could not get part of the ashes were fain to be satisfied with part of the soil on which the pyre had stood. Thus was the end of Abhayadeva. He was succeeded by

(3) Hemachandra. A description is given of the crowds who assembled to hear this sage expound Siddha's *Upamitubhava* pancha. No single one among them failed to understand this difficult book. His *Upadesam* 1. *Bhuvabhavana*, *Anuyogadharavritti*, *Jiva samasa*, *Satahavritti*, *Mūlavasyakavritti* and *Visesabhasutravritti* the last two of 5 000 verses and 28 000 verses respectively are referred to. King Jayasinha came in person to attend his lectures. He

obtained from Jayasinha protection for his co religionists at Dhandhuka and Satyapura, who were being oppressed by the orthodox Hindus. On one occasion Hemachandra led a great crowd of pilgrims from Anahilavala to Girnar. The wealth of the caravan excited the cupidity of King Khengar, and things would have gone hard with the pilgrims had not Hemachandra sought and obtained an audience, in the course of which he induced the king to let the assembly go. Hemachandra starved himself to death at Śatrunjaya. He was succeeded by—

(4) Śrichandrasūri, Vibudhachandra and Tinnu (?), of whom Śrichandrasūri was the first in rank. He was staying at Broach when the Nāgar Seth of the town, 000 Dhavala, and other pious Jain laymen came to him with Jinachandra at their head and asked him to compose a life of Munisuvrata. Hence the present book. He wrote it in the city Āsavalī, being the guest of the merchant Nagār of the Śrīmālā kula. The first copy was written by Pūrsavaderaganī.

This manuscript is dated Samvat 1418. The commentator tells us that he wrote in Samvat 1286, finishing his task when but two ghatikas were left of the tenth day of the dark half of Kṛtika. He gives the following account

of the text of the work. In the Chandragachchhā there arose

(1) Sarvadevsūri. He was succeeded by the two teachers

(2) Suprabhadrasūri and Somaprabhasūri. The first of these is the author of Udayasinha's text, and he composed himself a commentary on it. In Samvat 1253 this commentary was lost (nashita). Suprabhadrasūri had four pupils and successors.

(3) Bhuvanāratnasūri, Nemiprabhasūri, Manikyāprabhasūri, and Mahimachandrasūri. With all these our commentator Udayasinhāsūri stood in a relation which he specifies. The first was his dīkshiguru. The second was his maternal uncle. The third was his sukshiguru. The third was his padapratishthiguru. He adds that he was the servant of the third, Manikyāprabhasūri. His new commentary on the Dharmavidhi was corrected for him by Vinayachandra the pupil of Raviprabhasūri. He acknowledges the assistance given to him by Vimalachandraganī. The first copy of the book was written out by the pious woman Rājmatī, daughter of Somadeva in the city Chandravatī. This Patan copy was written in the temple of Kach

el huli, irsvartha in the village Kachchituli lying below Mo nt Abu. Here the scribe tells us Mankyaprabhasuri died, and there Udayasinha was born. This manuscript is written on cloth with black ink the leaves being 13 inches long and five inches broad. It is in beautiful preservation.

The manuscripts under review add something, as was to be expected to our at present scanty knowledge with regard to Devachandra the teacher who laid the foundations of Hemachandra's learning. According to Jain accounts (Buhler's Hemachandra p. 7 fg.) Hemachandra was born in the Vikrama year 1145=A. D. 1089 on the full moon day of the month Kārtika. His parents were of the Bana caste. Chichugi and Pāhini. The mother was a pious disciple of the monk Devachandra. Once upon a time she dreamed a dream, and seemed to herself to be presenting to her honoured teacher the "chintamani" stone, that grants all desires. Devachandra expounded this dream as meaning that she would bear a son who would be the Kaustubha jewel as it were, in the ocean of Jain learning. Time passed and the son was born but the dream and its interpretation were forgotten. When the young Chingadeva—for such was Hemachandra's baptismal name so to speak—was five years old he accompanied his mother to the temple and to the surprise of all sat down on Devachandra's seat. When Devachandra heard that this youth was Pāhini's son he reminded her of the dream, and claimed the child. He took him to Cambay where on the fourteenth day of the light half of the month Māgha of the Vikrama year 1150=A. D. 1085 a Sunday, Chingadeva received the first initiation and the new name Somachandra. This legend undoubtedly means as Buhler points out that Devachandra, anxious to secure a successor, induced Pāhini and her husband to part with the boy, that he might become a yati. In theory, the ranks of 'yatis' are recruited from persons who have been awakened to a sense of the idleness of worldly things, and who seek shelter from temptation in the quiet of the monastery. In practice it was and is different. The community procure the children of poor parents and present them to the yatis that the line of teachers may be kept up. The illegitimate children of Brahminical widows are frequently the objects of their choice. Their mothers are willing and anxious to part with

them, and the stock of which they come gives promise of intellectual power. What took place in Hemachandra's case it is impossible to say, but there is, at all events, no inherent probability in the account given by all the authorities as to his transfer from his parents to Devachandra at a very early age. Rijasekhara tells us that Devachandra belonged to the Purnachandra gachchha and the line of Yasobhadra, a Rana of Vatapadra, who had been converted by Dattasūri. Yasobhadra was succeeded by Pradyumnasūri, the author of many books, and Pradyumnasūri's scholar Gunasena was the teacher of Devachandra. Rijasekhara adds that Devachandra was the author of a Commentary on the Sthūninga and a 'life of Śāntinātha'. This last, a Śāntināthacharitra in Prakrit by Devachandra is referred to by the author of a later work in Sanskrit on the same theme, Devasūri (My First Report, p. 59, App. p. 4. See under Devasūri for correction). No. 59 of the Patan books is this Prakrit work of Devachandra. After due meed of respect to his teacher whom he styles Gunasūri, Devachandra mentions *honoris causa* the following Jain sages: 1 Indrabhūti. This is the first disciple of Mahāvīra, otherwise called Gautama. 2 Bhadrabhi. Of this sage (No. 7 with Kṛtī) Devachandra asserts that he composed in a book of 100,000 slokas a Vasudevavarajacharitra. 3 Hanubhadra. His Samarādityacharitra (in Prakrit) is referred to. The Samarādityacharitra hitherto known is a work in Sanskrit (No. 1361 of this Report's Collection. By Pradyumnasūri). That Hanubhadra wrote such a work of the name was known from the list given at Weber II. p. 987 from the Gaurihasasardhasatika. A copy of it is among the books we are considering. 4 Indrasūri. Author of a Kavalīyamālā. 5 Siddhasūri. Author of the Upamitibhāvaprapanchakathā.

The granthaṅga of the book is given at 12,100. This copy was the property of Śrī Devapratīśvara, the pupil of Śrī Vasubhadra-sūri who was the pupil of Śrī Vijayachandrasūri. The scribe was a disciple of Śrī Jinchandra.

This is a complete copy of one of the old books quoted by Jayasomasūri in his Viśvaratnasāra-graṇtha (Third Report, p. 13). The author's name is not Guruchandragana (as at p. 17 and in foreign Index) but Gunachandragana. Our

Viśvaratna (Mañjavali-
charitra) by Gunachandra

author who wrote in Samvat 1139 gives the following account of his spiritual ancestry. Beginning with Sudharman and Jambu the genealogy leaps to Varasvamin in whose Śakha (the Vajra Śakha) arose the Chandra-kula. In the Chandra-kula arose

(1) Vardhamana. He had two pupils and successors

(2) Jinesvara and Budhisagara. Of Budhisagara it is said that he was the author of a grammar and a work on metres. These two teachers were succeeded by

(3) Jinachandira, whose authorship of the Samvegaraṅgaśāstra is referred to. He was succeeded by his fellow pupil

(4) Abhayadeva. He was succeeded by

(5) Prasannachandra. It was at the request of this teacher that Ganachandragani, pupil of Sumati, wrote this account of Mahavira. The book was composed under the following circumstances. Jivadevasuri had a pupil Jinadattasuri, who converted the merchant Govardhana of Kapiladavanipura. Govardhana built fifty-two shrines to his new faith. His wife was called Sodhi. They had four sons Amrita, Siddha, Jajjanaga, and Nanna. After the death of Govardhana his first three sons migrated to the city of Chhatravalli. Nanna remained in his native town. The book was written to Siddha's order.

This is a Prakrit poem on the conversion to the Jain faith of

Kumarapālāprasthā
malākārya by Somaprabhāchārya

Kumarapala. At the end there is a prasasti in Sanskrit. The work consists of five prashtas. The account of the lineage of the author starts with these

‘two wheels of the chariot of righteousness

(1) Munichandra and Munadeva. They were succeeded by

(2) — — — — — Jivadevasuri (?) Ajitadevasuri. He had many pupils, of whom the first in rank was

(3) Devasuri. He was succeeded by

(4) Vijayanshasuri. He was succeeded by

(5) Somaprabhacharya.

Somaprabhacharya wrote his poem in the house of Srisiddhapala, one of the court poets of Kumarapala, as his father Sripala had been one of the court poets of Siddharaja. Mention is made of

the fact that Siddharaja called Śrīpīla kavindra and brother. (This is the Śrīpīla kaviraja of the Śārngaddharapaddhati). The poem was recited to Hemachandra's pupil Mahendramuni. This is the author of the Anekārthakairavakaumudī (First Report, p 51).

It was recited also to Vardhamāna and Guṇachandragaṇi.

The date Samvat 1241 is that of the composition of the work. It was written in Gurjarendrapura, i. e., Patan. The number of the slokas is 1,800. The copy now at Patan was written at Cambay by one Kheta to the order apparently of a disciple of Jatyatilaka.

Forty-eight of these manuscripts are dated, as follows :—

No. 1. Saptatikāchūri. Samvat 1118=A.D. 1062. This is twenty years older than the oldest book in the Government of Bombay Collection of Palm-Leaf MSS.

No. 2. Yogadṛṣṭisamuchchaya. By Haribhadra. With a commentary. Samvat 1146=A. D. 1090.

No. 3. Oghaniryukti. Samvat 1154=A.D. 1098.

No. 4. Pratīkramaṇachūri. Samvat 1178=A.D. 1122.

No. 5. Oghaniryukti. Samvat 1181=A.D. 1125.

No. 6. Jinadattākhyānam. Samvat 1186=A.D. 1130.

No. 7. Parigraha-pramāṇa. This is the notebook of the merchant Dhavala, containing the substance of the instruction Dharmaghoshagave himas to the duties incumbent upon the pious layman. Samvat 1186=A.D. 1130.

No. 8. Bhagavatīkā. By Abhayadeva. Samvat 1187=A. D. 1131. Abhayadeva composed this book in 1128, and died in Samvat 1135, so that this copy was written only fifty-two years after the author's death.

No. 9. Śabdīnuṣāsanatīkā. By Hemachandra. Samvat 1216=A. D. 1160. Hemachandra was alive when this copy of his grammar was written at Pattan, where it has remained ever since. He died in Samvat 1229. Bühler puts the composition of his Śabdīnuṣāsana in Samvat 1194-7, or only twenty years before this copy was written.

No. 10. Karmastavatikā. By Govindasūri. Samvat 1218=A. D. 1162. See my Third Report, App. p. 5.

No. 11. The Same. Samvat 1226=A. D. 1170.

No 12 Vigrahaśaṅkara Samvat 1227=A D 1171

No 13 Uttarādhyayanatīkā By Nemichandra Samvat 1228=A D 1172

No 14 Atīpanna on the Nyāyabīndatīkā of Dharmotaraśāstra By Mallavīdyāśāstra Samvat 1231=A D 1175

No 15 Kumārāpālapratibodhamālāśāstra By Somaprabhāśāstra Samvat 1241=A D 1185

No 16 Dasavāikāhikāśāstra By Haribhadra Samvat 1248=A D 1192

No 17 Nāgānandanatīkā By Śrīharṣa Samvat 1258=A D 1202

No 18 Dharmaratnālaghavarīti By Śāntisūri Samvat 1271=A D 1215

No 19 Langkāśāstra With the Commentary By Yamaśāstra Samvat 1273=A D 1217

No 20 Vīghantūśeṣaśāstra By Hemachandra Samvat 1280=A D 1224

No 21 Śābdanūśāsanavarīti By Hemachandra Samvat 1285=A D 1232

No 22 Rāshabhadraśāstra By Vardhamānasūri Samvat 1289=A D 1233

No 23 Vīghatkalpasūtra and Chūrṇaśāstra Samvat 1291=A D 1235

No 24 Yogasūtraśāstra By Hemachandra Samvat 1292=A D 1236

No 25 Pīṇāśūdhīśāstra By Jīvaśāstra Samvat 1293=A D 1237

No 26 Upadeśamālāśāstra By Siddharṣa Samvat 1294=A D 1238

No 27 Upadeśakāṇḍaśāstra By Āśoka With the Commentary of Bhaṭṭaśāstra Samvat 1296=A D 1240 See my Third Report, p 40

No 28 Śātapadiśāstra By Mahendrasūri Samvat 1300=A D 1244 The book was composed in Samvat 1263

No 29 Śrāvakaśāstraśāstra By Vijayasinha Samvat 1317=A D 1261 See Bhandarkar's Report 1883-4, where it is

mentioned, from Ratnaśekhara, who wrote a commentary on the Śrāvaka-pratikramana-sūtra, that Vijayasinha wrote his chūri on that work in Samvat 1183.

No. 30. Nisīthabhāṣya. By Jinadīśamahattara. Samvat 1320 = A.D. 1264. See Klatt, Indian Antiquary, XI., p. 253, and Kiellhorn's Palm-Leaf MSS. Report, p. 22.

No. 31. Pākshikasūtravṛtti. By Yaśoderasūri. Samvat 1327 = A.D. 1271. This book was composed in Samvat 1180. See my Third Report, App. p. 128.

No. 32. Upadeśamālātikā. By Siddharshi. Samvat 1331 = A.D. 1275.

No. 33. Chaturviṃśatijinastotra. By Narachandra. Samvat 1334 = A.D. 1278.

No. 34. Kalpasūtra with Kālikāchāryakathā. Illustrated. Samvat 1336 = A.D. 1280.

No. 35. Uttarādhyayanatikā. By Śāntyāchārya. Samvat 1343 = A.D. 1287.

No. 36. Kalpasūtra with Kālikāchāryakathā. Samvat 1344 = A.D. 1288.

No. 37. Bāṣaṇikālikasūtra. Samvat 1352 = A.D. 1298.

No. 38. Kalpasūtra. Samvat 1354 = A.D. 1298.

No. 39. Hemakumāra (i. e., Hemachandra and Kṛmāpāla) charitra. By Somaprabhāchārya. Samvat 1368 = A.D. 1312.

No. 40. Śabdānuśāsanalaghuvṛtti. By Hemachandra. Samvat 1370 = A.D. 1314.

No. 41. Kalpasūtra with Kālikāchāryakathā. Samvat 1377 = A.D. 1321.

No. 42. Śāntināthacharitra. By Ajitprabha. Samvat 1384 = A.D. 1328. A teacher of this name was lecturing in Samvat 1292. See Index.

No. 43. Śabdānuśāsanalaghuvṛtti. By Hemachandra. Samvat 1403 = A.D. 1347.

No. 44. Upadeśamālāvṛtti. By Hemachandra (Maladhārin). Samvat 1425 = A.D. 1369.

No. 45. Āvaśyakavṛttivṛtti. By Haribhadra. Samvat 1442 = A.D. 1384.

No. 46 Sutrakṛitāṅgatikā By Śilīkhāchārya Samvat 1455 = A D 1399

No 47 Anuyogadvāchārṇi By Mahāsenā Samvat 1456 = A D 1400

No 48 Srīvakīṭichārṇi Samvat 1466 = A D 1410

Of the palm leaf manuscripts in the smaller Phophali P do bhandar, the following seven are dated

No 1 Upamitibhāraprapanchakathā By Siddharshī Samvat 1261 = A D 1205.

No 2 Jitakalpachārṇi With the Commentary of Śrīchandra Samvat 1284 = A.D 1223

No 3 Antarīngasandhā By Ratnaprabhā Samvat 1392 = A D 1336.

No 4 Saḍd nusāsana By Hemachandra Samvat 1297 = A D 1241

No 5 Vitaragastotra and other prakāras, including the Viveka manjarī of Āśada Samvat 1372 = A D 1316

No 6 Kāryāntasasanavṛtti and Chhandonusāsanaṇvṛtti. By Hemachandra Samvat 1390 = A D 1334

No 7 Pratyekabuddhacharitra Samvat 1398 = A.D 1342

The library in the Sanghavinopado at Patan is known to be peculiarly rich in palm leaf manuscripts. A list with extracts, was prepared for Dr Buhler by Narayana Shastri of Surat, but it has not been thought expedient to publish it in the absence of further examination *in situ* of the manuscripts themselves. I hope I may be able to present it, after such examination, in my next report. On the present occasion I was unable to obtain admission to this bhandar on account of the absence of the priest in whose charge it is. His people showed me, however the books contained in a box that was lying in the outer court of the bhandar, and by good luck four of these were palm leaf ones. Two are incomplete, and seem to be fragments of

The Rag'vīṇasāṇī
śaka of Hemachandra

different books. A third is a copy of the drama by Hemachandra, the famous one-eyed pupil of Hemachandra, which was first brought to notice by Dr Buhler (No 760 in his collection of 1875 G

Compare also his Hemachandra, p. 44). The copy in the Government collection is probably a copy of that in the Sanghavinopāḍo bhandar at Pātan; but I am able from inspection of the latter to correct the title, which Buhler's Sbāstri gave incorrectly as Raghavilīpāṇāṭaka. In the prologue Rāmachandra boasts, according to the manner of Indian dramatists, of being the author of four other works, a Dravyāṅkāra, Rāghavābhyudaya, Yādavābhyudaya and a Nalvilāsa. That Rāmachandra was one-eyed appears to be a historical fact. Two legends are current with regard to the circumstance. According to the one, Rāmachandra was one day taken before the sage Jayasinha, who bade him "have a single eye" to the furthering of the Jain faith. On this Rāmachandra lost one of his bodily eyes! According to the other legend, the loss was a punishment for criticism passed by Rāmachandra, in spite of the warning of his teacher, on a poem of Śrīpāl's. There appears to me to be an interesting reference to his semi-blindness in the opening verse of the Raghavilāsa. It will remind the English student of the line:

"So much the rather Than Celestial Light"

by a greater poet. The verse runs—

Satīm jah kevalīm dṛishtiṃ hṛitūm atyagraharmanā

Tīrtvā mohābhaṃ anaśhid Virāyaśmai namo namaḥ.

"All glory to that Vīra who, when their sins had removed the eye of faith of the good, crossed the ocean of illusion and brought it back."

The fourth of these books is a copy of a Yogasāra by an author whose name is not given. The manuscript is dated. It was written by the scribe Vāmakīrti for Amalakīrti, the pupil of Jayakīrti, in Samvat 1192, A. D. 1136.

EXTRACTS FROM MSS. PURCHASED
FOR GOVERNMENT.

No. 1.

अग्निब्राह्मणम् ।

आ०—ॐ अग्निरिन्द्रः प्रजापतिः सोमो य-णस्तटांगिरसः पूषा
सरस्वतीद्राघ्नी इडा निधनानि पदनिधनानीकारनिधनानीत्याग्नेयानि ।

च०—य एव वेद दुष्टता दुरुपयुक्ता न्यूनाधिका च सर्वस्मात्स्व-
स्ति देवकपिभ्यश्च ब्रह्म सत्यं च पातु मामिति ब्रह्म सत्यं च पातु
मामिति ॥ ४ ॥ इत्याग्निब्राह्मण समाप्तम् ॥

No. 2.

अनुवाकपरिशिष्टम् ।

आ०—अथानुवाकान्प्रक्षयामि ब्रह्मणा विहितान्पुरा ।

विप्राणां यज्ञकालेनु जपहोमार्चनादिषु ॥ १

इषे त्वैका वसतो. प्रवित्रं तिस्रोऽग्ने ब्रतपते सप्त पवित्रे स्यो हे ।

च०—एकीकृत्य समाख्यातं तु त्र्यधिक शतत्रय तु त्र्यधिकमि-
त्यनुवाकसख्या समाप्ता ॥ इत्यनुवाकपरिशिष्टम् ॥

No. 4.

आज्यशस्त्रादि. ।

आ०—अथाज्यशस्त्रं अध्वर्युः पराङ्मुखो भवति तदा होता
जपति ।

च०—शुभदमे सुवीर्यं वर्षिष्टमनुपक्षिता ३ वि ।

आ०—अथ प्रडगशस्त्रं हि ३ भूर्भुव.स्वरों ३ शों ३ सावों ३
पायुरमे गायश्रीः साक ।

च०—धियो विश्वा विराजतो ३ त्रिः ।

आ०—अथ मैत्रावरुणशस्त्रं हिं ३ भूर्भुवःस्वरो ३ शों ३ सायो ३ मानो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतं ।

च०—ते स्याम देव वरुण ते मित्र सृष्टिभिः सह इयं स्वध धीमहो ३ त्रिः ।

आ०—अथ ब्राह्मणाच्छंसि शस्त्रं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरो ३ शों ३ सायो ३ मायाहि ।

च०—शियः सखा श्वाग्रहोमद्यवमन् ऊरुधारे वदो हतों ३ त्रिः ।

आ०—अथाच्छायाकशस्त्रं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरो ३ शों ३ सायो ३ मिद्रामी आगत ।

च०—इन्द्राग्नी शर्म यच्छतों ३ शों ३ सायो ३ गोमद्विरप्य-
वदसु यद्रामश्वा यदामहे इन्द्राग्नी तद्वने महे ३ त्रिः । इति प्रातःसवनम् ॥

आ०—अथ मध्यदिनसवनं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरो ३ मध्ययों
शों ३ सायो ३ मा त्वा रथं यथोत्तये सुज्ञाय वर्त्तयामसि...

अथ निष्केवल्यशस्त्रं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरो ३ मध्ययों शों ३
सायो ३ ममित्वा श्रुनो नुग्मो दुग्धा इव धेनुवः...

अथ मैत्रावरुणशस्त्रं । हिं भूर्भुवःस्वरो ३ मध्ययों शों ३ सा-
यो ३ कयानश्चित्र आभुयदूती सदा वृधः सखा...

अथ ब्राह्मणाच्छंसि शस्त्रं । हिं भूर्भुवःस्वरो ३ मध्ययों शों ३
सायो त वोदस्ममृतीपहं वसोर्मन्दानमधसः...

अथाच्छायाकशस्त्रं । हिं भूर्भुवःस्वरो ३ मध्ययों शों ३ सायो ३
तरोभिर्वो विददसुमिद्रं सबाध ऊतये ...

आ०—हिं ३ भूर्भुवःस्वरोऽमध्वर्यो शो ३ सार्वो ३
तत्सवितुर्वरेण्यो भर्गो देवस्य धियो नो ज्ञानमश्नुते ॥

च०—अभिषेको माहि न यज्जरित्रो ३ त्रि इति तृतीयसप्तनं
समाप्तम् ॥

वृषाकपिशखम् ।

आ०—अथ वृषाकपिशखं । हिं ३ भूर्भुवःस्वरोऽमध्वर्यो
शोशो ३ सार्वो ३ वयमुत्त्वामूर्व्यस्यूरत्नकचिद्धर ती वस्यवः ॥

च०—बाहुभ्य आसगमेभ्यः । एय मे देवेषु वसुधायार्थ्य । सुक्ता
ब्रूहि ॥ इति वृषाकपिशखं समाप्तम् ॥

No. 11.

इष्टकापूरणस्य भाष्यम्—याज्ञिकदेवः ।

आ०—ॐ नमः----- नमस्कृत्य----- दायकम् ।
इष्टकापूरणस्याहं कुर्वे विवृतिमुज्ज्वलाम् ॥ १ ॥ अथातः छप - -
-----कातीयसूत्रशेन ऋजुपक्षस्यानुव्याख्यास्यामः । अत्राथशब्दो
मंगलार्थः । अनन्तर्यार्थो ना...

इति पुरणभाष्ये याज्ञिकदेवकृतौ प्रथमा कण्डिका ॥

चयनमवचने यथायोगं योगशब्देन वर्णयस्यो बाह्या इत्यादिपक्ष-
भाणयुक्तिरभिधीयते योगमनतिक्रम्य यथायोगम् ...

इति याज्ञिकदेवकृतौ पुरणभाष्ये द्वितीया कण्डिका ॥

लोक पूर्णाः विविच्य कथ्यन्त इति शेषः—द्विसाहस्री प्रथमा...

॥ ३ ॥ इति याज्ञिकदेवकृतौ पुरणभाष्ये तृतीया कण्डिका ॥

द्वितीयायाः स्रक्तिषु जंगमात्री द्वितीयाया नितौ सर्वास्तु स्र-
क्तिदश...

॥ ४ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये चतुर्थी कण्डिका ॥

प्रथमया तृतीयोक्ता तृतीया चितिः प्रथमया चित्या उक्तः...

॥ ५ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये पञ्चमी कण्डिका ॥

द्वितीयावचतुर्थी चतुर्थी चितिर्द्वितीयावद्भवतीति शेषः '...

॥ ६ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृते पूरण- - - - - (अस्मात् पत्र-
मेकं गतम्)

॥ ७ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृते पूरणभाष्ये सप्तमी कण्डिका ॥

अथ धिष्ण्यानां पूरणमुच्यते । सू० । धिष्ण्येदु न पादलोकाः ...

॥ ८ ॥ इति श्रीयाज्ञिकदेवकृतौ पूरणभाष्ये अष्टमी कण्डिका ॥

सू० अथातः सर्वासां पकेटकानां समासेन संख्यां 'प्रमाणान्यनु-
व्याख्यास्यामः ।

च०—शास्त्रान्ते मंगलमाचरति ।

अयुतं च सहस्रं च शतं च सप्ततिस्तथा ।

संख्यैषा शांडिलस्याग्नेस्तस्मै च मुनये नमः ॥

इति श्रीसम्राट् स्थपत्यभिचिदेकोनत्रिंशत्कृतुत[कृ]महायाज्ञिकम-
जापतिसूनुना याज्ञिकदेवेन कृतं पूरणभाष्यं समाप्तम् ॥ संवत् १५६७
अषाढादि आवणकृष्णद्वितीयायां तिथौ मृगशशिलांजनवासरे धनि-
ष्ठानक्षत्रे अश्लेषा श्रीमदिलमहादुर्गाभ्यन्तरनागरजानीयाभिचिस्तस्माद्
स्थपतिमहायाज्ञिकश्रीगोपालसुतदेवीदासेन आत्मनां अध्यापनाय अ-
न्येषामीक्षणाय च पूरणभाष्यं स्वयमेव लिखितम् । महाराजाधिरा-
जश्रीभीमिन्द्रस्य साम्राज्ये । लेखकपाठकयोः स्वस्त्यस्तु ॥

No. 58.

नैगेयानामृक्षु देवतम् ।

आ०—ॐ नमः सामवेदाय ॥ ॐ अथार्यमार्घिकस्याग्नेभिरेहि

त्वामग्रे भरद्वाजो बर्हिस्पत्योभि मेधातिथिः काण्वः प्रेष्ठमुशकाव्य-
स्त्यन्नः सुदीतिर्बार्हद्विरसः सौहोत्रः पुरुमीढो वा तेवश्यः कण्वोमे
सुमित्रो वाध्यश्चो वध्यश्चो वानूपः ॥ १ ॥...

प्रथमः प्रपाठकः ।

पुरुदीर्घतमा औतथ्यः प्रहोत्रेमेयजिष्ठो विश्वामित्रो गाथिनोमे
राहूगणो गोतमो जज्ञानस्त्रित आत्य उत इरिंविठिः काण्व ईडिश्च-
नस्तस्य श्रुटीव्यश्चमनावैयश्चोपभरद्वाजौ बर्हिस्पत्यः ॥ १ ॥ ...

द्वितीयः प्रपाठकः ।

उत्तरा प्रगाथः काण्वो गिर्वणो विश्वामित्रो गाथिनः ...

तृतीयः प्रपाठकः ।

इमे वशिष्ठो मैत्रावरुण इमे शौनको गृत्समद ...

चतुर्थः प्रपाठकः ।

गृणे प्रगाथः काण्वो यस्य भरद्वाजो बर्हिस्पत्य ऐन्द्रनृमेध ...

पञ्चमः प्रपाठकः ।

उपसद्वे अमहीयुरांगिरसः पुनानो बृहन्मतिरांगिरस आंविशन्न-
सितः] .

पष्ठः प्रपाठकः ॥ इति छंदस्यार्पम्—

इन्द्रशंयुर्बर्हिस्पत्य इन्द्रो वशिष्ठो मैत्रावरुणो यस्येदमुच्छुशेषः ...

आरण्यकमार्पं समाप्तम् ।

अथोत्तरमुपासितः काश्यपो देवलो वादविकश्यपो मारीचः ...

इति नैगेयानानृक्षुमार्पं समाप्तम् ।

इति प्रथमः प्रपाठकः ।

ॐ नमः ॥ वेदविद्भ्यो नमस्कृत्य नैगेभ्यस्तु विशेषतः ॥

नृचर्चार्चर्चपादानां तेषां वक्ष्यामि दैवतम् ॥ ...

च०—तृतीये देवाश्चतुर्थे एकादशे चाग्नि सप्तमे भद्र द्वे वेश्व-
देव्यौ ॥ २० ॥ त्रैयानामृशु देवत समाप्तम् । द्वितीय प्रपाठक ।
ग्रन्थसख्या ३५६ सवत् १७२० वर्षे द्वितीयचैत्रवदी १ शनौ
सूरजीसुतमाधवजी लिखितम् ॥

No 60

पाशुकानि चातुर्मास्यानि ।

आ०—उं नम शिवाय ॥ अथ चातुर्मास्यानि हौत्र लिख्यते ।
वैश्वानरपर्जन्येष्टि । सप्तदश सामिधेन्य ।

च०—पत्नीसजायादि पूर्ववत् । हृदयशूलोपस्थानात् कर्म ॥ इति
पाशुकानि चातुर्मास्यानि समाप्तानि । सवत् १७३९ वर्षे फाल्गुन-
शुदि १ शनौ लिखित । दी । अनन्तेन ।

No 99

शुल्बसूत्रवृत्ति — रामचन्द्र ।

आ०—रामो निमित्रयास्तव्य सोमपीथो गुरुन् हरिम् ।

प्रणम्य वृत्तिमाधत्ते शुल्बसूत्रेऽग्निरास्तराम् ॥ १ ॥

उद्धृत्य सारभूतार्थं स्मृताच्छुल्बवार्त्तिकात् ।

सूत्रार्थविवृतिद्वारा बालेभ्यः प्रदेदे स्फुटम् ॥ २ ॥

रज्जुसूत्रं वक्ष्याम ॥

च०—शुल्बे व्रतुक्रता नेत्रे मखदशप्रकाशके ।

अयोध्याप्रिकलिते वृत्तिर्भेषजमस्तित्रयम् ॥ १ ॥

उ उक्तु जनमोहपानवि[नि]रतं चातु महीदेवता

देवैश्चाश्रमनामराम उदभूतस्यानुकपापदम् ।

सम्राटन्धयगोपयाजिकमुतर्भनैयज कृष्ण इ-

त्यास्ते तस्य कृते कृतेनि विवृति शुल्बस्यराम स्फुटम् ॥ २ ॥

इति निमिषीयसोमसुद्रामचद्रानार्यकृतायां भुल्यसूत्रवृत्तौ पष्ठी
कंडिका समाप्ता ॥ संवत् १६३४ वर्षे चैत्रकृष्णभौमे अश्लेष रेवाती-
रवास्तव्यनागरज्ञातीयथाशिकश्रीविश्वक - - - - -

No. 105.

सामप्रकाशनम्-प्रीतिकरः ।

आ०-यो गजवदनचरणक्रमलं नत्वा सामप्रकाशनं ग्रंथम् ।

विरचयति सामसमूहात्प्रीतिकरस्तारमुद्धृत्य ॥ १ ॥

च०-।७।मिश्रितमिदमिति सुखदं कौतुकसहितं च दुर्घटं श्लोकैः ।..

प्रीतिकरेण यथाक्रममुदितं गानस्य सर्वस्वम् ॥

समाप्तमिदमिति सामप्रकाशनाख्यग्रंथम् ॥

श्वरामशरसंख्यापु[स्त]कं ग्रंथः प्रीतिकरेरितः ।

सामप्रकाशनाख्योय सम्यक्संपूर्णसामगान्

[सपूर्णतामगात्] ॥

No 106

सामब्राह्मणम् ।

आ०-प्रजापतिर्वा इदमेक आसीन्नाहरासीन्न रात्रि-

च०-मूर्ध्ना यत्सर्वमृद्धिमृध्नुयति य एतदुपनयति ॥ १८ ॥

इति पंचमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ संवत् १४६० वर्षे

No. 117

सामरथन्तराणि चत्वारि ।

२५

आ०-॥ ॐ नमः सामवेदाय । रथन्तराणि चत्वारि ॥ आ मि

१ १ १ ४ १ २१ १ १ १
त्वा श्रू नो नु मो या । आ दुग्धा इय धेनव ई शा नमस्य

१ १ १ २ १ ४ १
जगतः सु या २३ ईशाम् । आ हशा नमा २३ ईशा ३ । स

^{४ २ २ ५} स्थू २३४ पा नु वा ६ । हा उ वा । ^{२ १} ई शो वा । ^२ नार्मिद्र सु-
^{२ २ २} स्थुपो न त्वा वाऽ ^१ अन्यो दिवि यः । न पा २३ ^{१ २} र्थिवाः । न जा
^{२ २ १} तो ना २३ जा ३ । ना ^४ ईप्या २३४ ता । ^{२ २ ५} उ वा ६ । हा उवा ।
^{२ १} न जो वा । ^२ तोन जनिष्यते ^{२ २ २} अथायतो मध्वन्नो । ^१ इ वा २३ ^२ जिनाः ।
^{१ १ १} गद्यं तस्त्वा २३ हा ३ । वा मा २३४ हा ^{२ २ ५} उ वा ६ । हा
 उवा ॥ हु ॥ १ ॥

^२ च०-३ पा यि । ^{१ २} अ मू ३ । ^{४ ५} चाथाः । ^२ पवमान महा २३
^१ होइ । ^{१ २} त्वा ना ३१३ वा २३ ^{१ १ १ १ १ १ १} इ ट् इ डा २३४ ५७ इति पष्ठः
 प्रपाठकः । संवत् १७०२ वर्षे पोपसुद ८ भौमे त्रयाडी कीकास्त
 जीया तथा गणेश तथा गोपालजी तथा नारायणजी हरजी मुकु-
 त्जी । ३० गोपालजीयेन लिखितम् ॥

No. 120.

सोमोत्पत्तिः ।

आ०-अग्निहोत्रं हुतासीनं गार्ग्यं वृद्धि[द्वं] महामुनिम् ।

विनये[विनयेनो]पसंक्रम्य भागुरिः परिवृच्छति ॥ १ ॥

च०-इति सोमोत्पत्तिः । संवत् १७४४ वर्षे शाके १६०९

प्रवर्त्तमाने उत्तरायणगे मासोत्तम अषाढमासे कृष्णपक्षे पञ्चमी श-
 निवासरे अध्यास्त्विवरामेण लिखितं त्रयाडि जागेश्वरपठनार्थम् ।

No. 203.

दत्तकसिद्धान्तमञ्जरी-बालकृष्णः ।

आ०-प्रणम्य पर(मात्मानमद्वै)तानंदविषहम् ।

क्रियते युक्तिमुक्ताभिर्दत्तसिद्धांतमंजरी ॥ १ ॥

मान्यान्प्रणम्य विहितोजलिरेष भूयो
 भूयो विधाय विनयं विनिवेदयामि ।
 दुष्यं वचो मम परं निपुणं विभाव्य
 भावावबोधविहितो न दुनोति दोषः ॥ २ ॥

च०—इति शौनकरीत्या पुत्रप्रतिमहविधिः ॥

सतां संतोषसिद्ध्यर्थं दत्तसिद्धांतमंजरी ॥

अकारि बालकृष्णेन तेन तेषां मुदंस्तु सा ॥ ॥

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यसर्वतंत्रस्वतंत्रश्रीमदद्वैतानंदभ-
 गवत्पादारविदभृंगायमानांतःकरणेन श्रीमत्पल्हनीटकरकुलोत्तंसश्री-
 मदेवभट्टदीक्षितपंडितात्मजेन बालकृष्णशर्मणा विरचिता दत्तसिद्धांत-
 मंजरी समाप्ता ।

No: 246

प्रवरमञ्जरीसारोद्धारः—शंकरदेवज्ञः ।

आ०—वित्रौघध्वांतविध्वंसमार्तंडं सिंदुराननम् ।

ब्रह्मादिविवृधैः सेव्यपादपद्मं भजाम्यहम् ॥ १ ॥

रणत्र[भू]पुरसंस्कारैः कण्ठहीणादिवादनैः ।

जातहर्षा प्रफुल्लास्यां भारतीं भावयाम्यहम् ॥ २ ॥

बौधायनादिसूत्राणां व्याख्याकृद्भिः पुरातनैः ।

प्रपंचितं विस्मरेण तत्संक्षिप्य मयोच्यते ॥ ३ ॥

विग्राहसिद्धयै किल वैदिकानामुर्वीक्षितानामबहुभुतानाम् ।

संदोहगोत्रप्रवरानुपूर्व्या विरच्यते शंकरतांत्रिकेण ॥ ४ ॥

च०—इत्थं सगोत्रप्रवरः संदोहः परिगुंफितः ।

आदरेण बुधैर्भाव्यः क्षम्यतां मम साहसम् ॥

इति श्रीमच्छिवास्मजशंकरदेवशविरचिते प्रवरमंजरीसारोद्दारे
 गोत्रप्रवरनिर्णयः समाप्तः ॥ ॥

No 281.

रुद्रकल्पद्रुमः—अनन्तदेव ।

आ०—सिद्धिबुद्धिप्रदातार विघ्नव्यूहत्रिदारणम् ।

महागणपतिं यदे लक्ष्मीविष्णवार्दिभिर्नृतम् ॥ १ ॥

सच्चिदानन्दरूपाय शिवादेहार्धधारिणे ।

नम उँकारयान्याय शिवायाम्बीटदायिने ॥ २ ॥

श्रीगृत्सिंह रमानाय सच्चिदानन्दस्मिहम् ।

विधीन्द्रोपासित यदे भक्तकल्पमहोरुहम् ॥ ३ ॥

कात्यायनान्गुरुकृत्या श्रीमदुद्वयस्तनुना ।

तन्यतेऽनन्तदेवेन रुद्रार्चपद्धतिर्मया ॥ ४ ॥

पद्धत्यो विविधा अन्या स्फुटा सतीह यद्यपि ।

ताभ्यस्तस्या विशेषो यः पठितै सोऽन्यार्थताम् ॥ ५ ॥

अथ काण्यमाध्यद्दिन्यादेवाजसनेयोशाखानुसारेण रुद्राभिषेक-
प्रयोग उच्यते ॥ ...पत्रे ४६ इति श्रीमद्विदेदी उद्वयस्तनुना द्विवेदीदेवानुजेन द्विवेदी
श्रीमदनन्तदेवेन विरचिते श्रीरुद्रकल्पद्रुमे रूपकाख्यायसरुद्राभिषेक-
पद्धतिः समाप्तिमगमत् ॥ अथ द्वितीयो रुद्र उच्यते ॥

च०—श्रीमतानन्तदेवेन श्रीमदुद्वयस्तनुना ।

त्रैवेद्यमोढसंज्ञेन काशीपुरनिवासिना ॥ १ ॥

श्रुतिस्मृतिभ्य उद्धृत्य रुद्रकल्पद्रुमोर्पित ।

मदीयनाथयोर्विष्णुवद्यो शिवपादयो ॥ २ ॥

मुहुर्मुहु प्रार्थयेह सज्जनान् शुद्धमानसान् ।

मयीक्तामिह सशोध विचार्य सदसद्य यत् ॥ ३ ॥

यथ भ्रमः समुत्पन्नो यथस्यास्य विलेखने ।

सर्वारमा तेन विश्वेशः प्रीयता परमः शिवः ॥ ४ ॥

इति श्रीमद्विवेदी उद्धयस्तनुना द्विवेदीश्रीदेवानुजेन द्विवेदी अनंत-
देवेन -----

No. 285.

लघुकारिका-कर्काचार्यः ।

आ०—श्रीदेवदत्तोप्यविनायकः पुरा

माध्यदिनीयोप्यथ गौडनासी ।

श्रीविष्णुशर्मा इति तस्य नंदनः

स कारिकाकारत्रया बभूव ॥ १ ॥

च०—चतुर्विंशतितंतूनां वशिष्ठो वाक्यमत्रयीत् ।

अधिकारी सपत्नीको दंपत्योरुपविष्टयोः ।

जलेशाभिमुखी दशाष्टाङ्मुखा यः [५०] प्रयोगतः ॥ २७१ ॥

इति श्रीकर्काचार्यविरचिते लघुकारिकायां यजुर्वेदब्रह्मसूत्रे ---
प्रकाशः ॥

No. 296.

विष्णुभक्तिचन्द्रोदयः—नृसिंहारण्यमुनिः ।

आ०—वंदेः श्रीनृसिंहेशं पुण्यारण्य प्रभूपमम् ।

च०—श्रीमन्नृसिंहमुनिना ख्यातो धर्मप्रकाशकः ।

विचार्य धर्मशास्त्राणि चक्रे ग्रंथं महामुनिः ॥

बुद्धिप्रेरककृष्णस्य पादपद्मं प्रसीदतु ।

ध्यानासमर्थजीवानामस्माकं सर्वदा स्वतः ॥

इति श्रीश्रीमन्नृसिंहारण्यमुनिविरचिते श्रीविष्णुभक्तिचन्द्रोदये
एकादश्यादिमाहात्म्यं निर्णयषोडशकलाप्रकरणम् ॥

No 396

भागवतामृतम् ।

आ० श्रीगोपतुमार उवाच ॥

ब्रह्मलोकादिमा प्रथमीमागच्छन् दृष्टवानहम् ।

पूर्वं यत्र यदासीत्तद्ब्रह्मोऽप्यस्ति न कुत्रचित् ॥

च०—अथ श्रीरामेण प्रवरकरुणाकोमलददा

जगच्चित्तज्ञेन प्रणयमृदुनाश्वास्य वचसा ।

ब्रज द्वारावत्या सुखमिति समादिदय गमितः

सम ता भल्लूकावलिपरिवृटेनाहमचिरात् ॥

इति श्रीभागवतामृतनाम्नीतिहासे गोलोकमाहात्म्यखण्डे वैकुण्ठनामा
चतुर्थोऽध्यायः ॥

No 402.

हरिलीला—बोपदेव ।

आ०—नम कृष्णाय नित्यैकसच्चिदानन्दमूर्त्तये ।

जगत्सर्गविसर्गादिसाक्षिणे चैतन्यशक्तये ॥ १ ॥

श्रीमद्भागवत स्कधाध्यायार्थादि निरूप्यते ।

विदुषा बोपदेवेन मन्त्रिहेमाद्रितुष्टये ॥ २ ॥

आनन्दस्य हरेर्लीला वक्ता भागवतागम ।

स्कधैर्द्वादशभिः शाखा प्रतन्वन् द्विजसेवित ॥ ३ ॥

सा च द्वितीये दशमे दशकाद्दर्शिता तद्यथा ।

अत्र सर्गो विसर्गश्च स्थानं बोपणमृतयः ॥ ४ ॥

मन्त्रतरेशानुसूया निरोधो मुक्तिराश्रय ।

सर्गादयस्तृतीयादिस्कधेषूक्ता दश क्रमात् ॥ ५ ॥

श्रीतुर्मुक्तुश्च लक्ष्माणे द्वितीये अवगणे विधिः ।

इतीदं द्वादशस्कध पुराणं दशलक्षणम् ॥ ६ ॥

च०—इति भागवते लीलानुक्रमणी रमणी कृता ।

विदुषा बोपदेवेन विद्वत्केशवसूनुना ॥ १७५ ॥

हरिलीलाविवेकोऽय हरिभक्तोर्विलोक्यताम् ।

अस्याविलोकनादेव हरौ भक्तिर्विवर्धते ॥ १७६ ॥

अनन्वे तत्त्वधीर्येषा तन्वे चातत्त्वधीर्नृणाम् ।

न नानानन्दयत्वेता बोपदेवस्य सूक्तयः ॥ १७७ ॥

यस्य व्याकरणे वरेण्यघटना. स्फीताः प्रबंधा दश

प्राख्याता नव वैद्यकेऽपि तिथिनिर्धारार्थमेकोद्भूतः ।

साहित्ये त्रय एव भागवततत्त्वोक्तौ त्रयः सस्यभु-

व्यतर्वाणिशिरोमणेरिह गुणा. के केनलोक्तोत्तरा. ॥ १७८

इति श्रीबोपदेवपण्डितविरचिता हरिलीला समाप्ता ।

No. 448

न्यायसारः—माधवदेवः ।

आ०—नत्वा विश्वेश्वरं देव गुरु श्रीलक्ष्मणाभिधम् ।

द्वय्यादीनां पदार्थानां विवेकः कियतेऽधुना ॥ १ ॥

च०—इति धारासूरनिवासिलक्ष्मणदेवात्मजमाधवदेवविरचितो

न्यायसारः समाप्तोऽयम् ॥

श्रीमन्माधवदेव इत्यभिहितो ब्रह्मांडभांडोदरे

सूरिः सूर्यनिभ शरत्कुमुदिनीबंधुप्रभाधीरभूत् ।

तत्रद्राविडधीकृताखिलजगद्ग्रीमाधुव सूरिराट्

तत्त्वार्थं निखिलं विचार्य विदधौ श्रीन्यायसारं सुधीः ॥ १ ॥

गोदातीरविभूषण पृथुयशाः श्रीलक्ष्मणाख्यः सूरौ

धारासूरपुरे स्थितोऽखिलजगद्ब्रह्मोर्जुनानुमही ।

तत्सुनुस्त्रिपुरारिराजनगरे श्रीन्यायसाराभिध

प्रथ माधवदेवपण्डित इमं शास्त्राकरोदाकरम् ॥ २ ॥

No. 481.

उक्तिरत्नाकरः—साधुसुन्दरः ।

आ०—स्मृत्वा श्रीभारतीं देवीं गुरुपादांश्च भक्तितः ।

उक्तीनां समग्रं वक्ष्ये स्वान्ययोरहितहेतवे ॥ १ ॥

च०—खरतरेभणूपाद्य [तरमतपायो] राशिवृद्धौ मृगांका

यवनपतिसभायां ख्यापितार्हन्मताज्ञाः ।

प्रहतकुमतदर्पाः पातकाः साधुकीर्ति-

प्रवरसदमिधानापिवासिंहा [नाःसिंहतुल्या] जयतु ॥

तेषां शास्त्रतद्वस्तुसारविदुषां शिष्येण शिक्षाभूता

भक्तियेन हि साधुसुन्दर इति प्रख्यातनाम्ना मया ।

पंथोयं विहितः कथीश्वरवनोबुद्धचोक्तिरत्नाकरः

स्वान्यानां हितहेतवे बुधजनैर्मान्यश्चिरं नन्दतु ॥

इति श्रीउक्तिरत्नाकरः संपूर्णः ॥

No. 485.

कातन्त्रदोर्गसिंहीवृत्तिटीकासमेता ।

मू० आ०—राज्याभिषेके कनकाचलस्यः

सर्वांगदिव्याभरणमभिरामः ।

त्रियेऽस्तु वो मेरुशिरोवतंस-

कल्पद्रुकल्पः प्रथमो जिनेन्द्रः ॥ १ ॥

देवदेवं प्रणम्यादौ सर्वज्ञं सर्वदर्शनम् ।

कातन्त्रस्य प्रयक्ष्यामि व्याख्यानं शार्वर्वात्मिकम् ॥ २ ॥

सिद्धोऽयं समासायः । सिद्धः खलु वर्णनां समासायो वेदितव्यः । न
 पुनरन्यथोपदेष्टव्य इत्यर्थः । सिद्धशब्दोऽत्र नित्यार्थो निष्पन्नार्थः प्रसिद्धा-
 र्थो वा । यथा सिद्धमाकाशं सिद्धमन्नं कापीत्ये सिद्धो देवदत्त इति ॥

टी० आ०—उँकारं विंदुसंयुक्तं यं ध्यायंतीह योगिनः ।

कामदं मोक्षदं तस्मै उँकाराय नमो नमः ॥ १ ॥

अविरलशन्दमयौवा प्रक्षालितसकलभूतलकलंका ।

मुनिभिरुपासिततीर्था सरस्वती हरतु दुरितं नः ॥ २ ॥

पट्टकं निश्चलं कृत्वा यथा मेरुं सुनिश्चलम् ।

स्रोताध्यायं नमस्कृत्य ततो व्याख्यानमारभेत् ॥ ३ ॥

• देवदेवं प्र० ४

प्रणम्य योगिभिर्वैद्यं जिनं सज्ज्ञानभास्करम् ।

शब्दशास्त्रप्रणेतारं यक्ष्ये मुग्धप्रबोधकम् ॥ १ ॥

दिव्यं क्रीडाजयेच्छापणिद्युतिस्तुतिकान्तिगतिषु । दिव् दीव्यंति
क्रीडति स्वर्गेऽप्सरोभिः सह विलसंतीति देवाः ।

मू० च०—दोवारिकः शैवा[श्वा]रपालिकः सौयरः[धः] एवम-
न्येऽपनुसर्त्तव्याः । इति दौर्गसिंहां वृत्तौ तद्वितप्रकरणं समाप्तम् ॥

टी० च०—द्वारे नियुक्तो दौवारिकः तेन दी० कण्प्र० पश्चात्
अनति० द्वारादीनां चा(वा)पदाद्योरपि वृद्धिः । इति दौर्गसिंहां वृत्तौ
तद्वितप्रकरणं दुहकम् ॥ ॥

No. 486.

कातन्त्रशिक्षासंदोहः—वा—कलापत्र्याकरणसूत्राणि ।

• आ०—उक्तानुक्तदुरुक्तानां निता यत्र प्रवर्त्तते ।

तच्छब्दं वार्तिकं प्राहर्वार्त्तिकज्ञा विप्रथितः ॥ १ ॥

च०—कृतारूतप्रसंगि यल्लक्षणं तद्वित्यं लक्षणसन्निधौ तदनुपरो-
प्य कार्यमिति । कातन्त्रे परिभाषामूत्रसंदोहः समाप्तः ॥

उँ नमः पार्थनाय ॥ अष्टौ स्थानानि वर्णानां...

हकारं पञ्चमैर्युक्तमंतस्याभिध [मंतःस्थेआभि]संयुतम् ।

उरस्यं तं विजानीयात्कंदच्चमाहुरसंयुतम् ॥ १ ॥

इति कातत्रे शिक्षासदोहः समाप्तः ॥ इति कलापव्याकरणसू-
त्राणि सपूर्ण[र्णानि] ॥

No. 487.

कातन्त्रोत्तरं सिद्धानन्दापरनामकम्-विजयानन्दः ।

आ०-नाम्ना । वस्तुवाचीनीति । ननु किं भावरूपमथाभारूपं
यदि बोभयरूपमाहोस्विद्भावाभावविनिर्मुक्तं वस्त्विति । . . .

च०-अथः शिरसा वेदतिस्यं । अथः स्यन्द तिरस्यन्दि नम-
स्करोति पुंस्करोति च वृद्धयते । घोषयति तु नेद लक्षणम् । अत्रो
भोजनमित्यादि ॥

इति विजयानन्दविरचिते कातन्त्रोत्तरे सिद्धानन्दापरनाम्नि
समासप्रकरणे समाप्तम् ॥

No 495

दशत्रयकारिका ।

आ०-ये धातवः सन्ति गणान्तरेषु वर्णार्थनिर्देशपदैरभिज्ञाः ।

विभिन्नशब्दप्रतिपादनार्थं रूपाणि तेषां समुदाहरिष्ये ॥ १ ॥

च०-यः शक् शक्ता कथितो दिषादै

स तु प्रसिद्धः स्वरितानुबन्धः ।

रूपद्वयं शक्यति शक्यते च

शक्नोति नङ् यस्य तु शक्नुते च ॥ ३६ ॥

द्वात्रिंशन्ना श्लोकनिबन्धनेन

धातूनसौ स्वीकृतवान्महाधी ।

स व्यापकोऽयं सुतरां प्रसिद्धो

बलौतरो विशतितुल्यभागः ॥ ३७ ॥

इतिस्ते विपमा तनो विरचिता भूतिर्मुखे पंचता
पाणौ व्रजजिरो गले च गरलं दोषाकरो मन्तके ।
एतेनैव परिच्छदैः पशुपते के त्वां नमस्कुर्यते
यद्येषा सुरवृन्दवन्दितपदा मौलौ न भागीरथी ॥ ३८ ॥

इति दशवलकारिका समाप्ता ॥ सप्तत् १७८३.

No. 500.

न्यायार्थमञ्जुषा-हेमहंसगणिः ।

आ^०-उरूपाय नमः श्रीमद्देमव्याकरणाय च ।

श्रीसोमसुंदरगुरुत्तंसाय च नमो नमः ॥ १ ॥

अथ ये तु शास्त्रे सूचिता लोकप्रसिद्धाश्च न्यायास्तदर्थं यत्नः
क्रियते ।

स्वरूपं शब्दस्याऽशब्दसंज्ञा ॥ १ ॥

सुसर्गार्पदिरूशब्देभ्यो जनपदस्य ॥ २ ॥

च^०-श्रीसुरीश्वरसोमसुंदरगुरोर्निर्देशयशितपणी-

र्गच्छेद्रः प्रभुरत्तशेखरगुरुर्देदीप्यते सांप्रतम् ।

तदिष्ट्याभ्रमहेमहंसगणिना न्यायार्थमञ्जूषिका-

वक्षस्कार इहान्तिर्मोऽनुधिमितः सञ्जयायरत्नेर्भृतः ॥ ४ ॥...

श्रीमचांद्रकुले पुराजनि जगधन्द्रो गुरुर्यस्तपा-

चार्यस्यातिमनाप नीयतपसा तस्यान्यये जायते ।

प्रीदश्रीवरदेवसुंदरगुरुस्तत्त्वप्रपूरागिरेः

भूमे श्रीप्रभुसोमसुंदरगुरुर्मानुर्नरोनोभयत् ॥ ७ ॥

यतः ।

भानोर्भानुशनानि पोटश लसत्येकत्र मास्याश्विने

यच्छिष्टायास्तु ततोऽधिका अपि महीमुद्योतयते सदा ।

तस्याह चरणानुपासिपि सदा श्रीमत्तपागच्छप-
क्षोणीविश्रुतसोमसुदरगुरोश्चारित्रिचूडामणे() ॥ ८ ॥

अपि च ।

मारिर्येन विचारिता सुरकृता ससृज्य शातिस्तव
स श्रीमान्मुनिसुदराभिधगुरुर्दाक्षागुरुर्मैश्वर्यवत् ।
यस्य श्यामसरस्वतीति विरुद विख्यातमुनीतले
गुर्वी श्रीजयचक्रसूरिगुरुरप्याधात्पसन्ति स मे ॥ ९ ॥
साप्रत तु जयति श्रीरत्नशेखरसूरय ।
नानापथकृतस्तेपि पूर्वाचार्यानुकारिण ॥ १० ॥
एतानाचार्यैर्यक्षान्प्रत्यक्षानिच गौतमान् ।
वीतमाय स्तुवे स्फीतश्रीतपागच्छनायकान् ॥ ११ ॥

किंच ।

हैमन्थाकरण महार्णवमित्र व्यालोक्ष मज्जूपिका-
सर्पुर्तिप्रमितान्यऽमून्यधिनय सञ्जयायरात्रानि यत् ।
तत्सर्वं यदवाप्तबोधकणिकासिद्धौपधीजृम्भित
विद्यासिद्धमिमं हृदि प्रणिदधे चारित्ररत्न गुरुम् ॥ १२ ॥
चिन्मयाना मयामीषामृषीणां सुप्रसादत ।
हैमहसाभिधानेन वाचनाचार्यतायुजा ॥ १३ ॥
श्रीमद्विक्रमवत्सरे तिथितिथौ १५१५ शुक्लद्वितीयातिथौ
पूर्वाह्ने मृगलाघने मृगशिर शृगायशृगारिणि ।
शुक्रस्याहनि शुक्रमासि नगरे श्रीसागरेऽहम्मदा-
वादे निर्मितपूर्तिरेप जयताञ्जय सुधीरलभ ॥ १४ ॥

इति श्रीतपागच्छपुरदरश्रीसोमसुदरसूरिस्वदीक्षागुरुश्रीमुनिसुदर-
सूरिश्रीजयचक्रसूरिप्रमुखश्रीगुरुसाप्रताविजयमाश्रीगच्छनायकपरमगु

रुश्रीरत्नशेखरसूरिचरणकमलसेविना महोपाध्यायश्रीचारित्ररत्नग-
णिप्रसादप्राप्तविद्यालयेन वाचकश्रीहेमदंसगणिना स्वपरोपकाराय
संवत् १५१५ वर्षे ज्येष्ठसुदि द्वितीयायां निर्मितेयं न्यायार्थमंजूषा-
नाम्नी न्यायवृद्धवृत्तिधिरं नन्दतात् ॥

. प्रत्यक्षरं गणनया ग्रथेऽस्मिन्मानमागतम् ।

सहस्रत्रितयी पंचाशीतिः श्लोकाश्च साधिकाः ॥ १५ ॥

संथायं श्लोकाः ३०८५ अक्षर २१ ॥ श्रीन्यायार्थमंजूषानाम्नी
न्यायवृद्धवृत्तिः संपूर्णा । सूत्रसहितवृत्तिसंथायं श्लोका ३१५४ ॥

No. 502.

परिभाषाभास्करः—अग्निहोत्री हरिभास्करः ।

आ०—आखण्डलादिसुरमण्डलमण्डनं त-

मुण्डकोक्तविरहानलदण्डचण्डम् ।

ईडे ऽहमत्र बहुशोधितपदाकाण्डं

मार्त्तण्डमंधतमसं प्रति कालदण्डम् ॥ १ ॥

श्रीगुरुन् पितरौ गत्वाऽग्निहोत्री भास्कराभिधः ।

भास्करं परिभाषाणां तनुते बालबुद्धये ॥ २ ॥

युक्तायुक्ताभिर्ज्ञं यन्त्रं भूयो २ विद्महेन्दम् ।

नामं नामं यात्रे मंदो मांशं चेदं शोष्यं सम्यक् ॥ ३ ॥

मण्ड्री मण्ड्रीकया तुल्या खरैरिव खलैर्यदि ।

नादृतेयं कृतिस्तस्मादस्माकं हानिरस्ति का ॥ ४ ॥

च०—अव्यभिचारि सत्यम् । अत्रोत्तरात्तिमत्स्थपि पदार्थेषु स-
च्छब्दः संवेधं न व्यभिनरतीति तत उत्पन्नो भावप्रत्ययः ॥ क्रिया-
संबन्धेनादापितु सामान्यम् । इदं च भर्तृहरेर्यवनम् । मत्तु मयुरा-
नाथभट्टाचार्या पदंति पाणिनियचनमिदमिति तदतिरमसादिति ध्येयम् ।

केचित्तु व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिरित्यादि सर्वा परिभाषा व्या-
डिमुनिना रचिता इत्याहुः ॥

परिभाषाकमलिनीर्युक्तिरुग्भिर्विकाशयन् ।

भास्करः पडितालीना स्यान्तमानदयत्वयम् ॥

इति श्रीमदग्निहोत्रिवशात्तसहग्निमृदात्मजापाजिमृदुलतापराभि-
धानहरिभास्करकृत. परिभाषाभास्कर. समाप्तिमगान् ॥ १ ॥

No 530

लघुसारस्वतम्—कल्याणसरस्वती ।

आ०—मातरपितरौ श्रीशौ नत्वा केन त्रिदं गुरुम् ।

लघुसारस्वत कुर्वे श्रीकल्याणसरस्वती ॥ १ ॥

च०—भादेशाच्छ्रीसरस्वत्या गुरुपादानुदनात् ।

बालानां शीघ्रबोधाय कृतं सारस्वतं लघु ॥ १ ॥

इति श्रीलघुसारस्वतं सपूर्णम् ॥

No. 540.

सारस्वतटिप्पणम्—क्षेमेन्द्रसूरिः ।

आ०—ॐ नमः सरस्वत्यै ॥

तदर्थतत्त्वाभिनिविष्टबुद्धि-

गर्वप्रतिक्षेपकयुक्तिलेशैः ।

अल्पैः पदैर्व्याकरवाम कामं

सारस्वतं व्याकृतमन्यदीयैः ॥ १ ॥

प्रारिप्सिताविन्नसमाप्तिक्षिटाचारावनाभ्यां प्रणतेष्टदेवाः ।

श्रोतृप्रवृत्त्यै विषयादि तावदाचार्यधुर्या इह सगिरते ॥ १ ॥

प्रणम्य० सारस्वती प्रक्रियामृजु कुर्वे इत्यन्वयः ।

च०—लोकाच्छेषस्य सिद्धिरिति सूत्रबलादस्माभिर्दिङ्मात्रमुक्तम् ।

स यतिः प्रक्रिया शुभामिति ऋजुमित्यर्थः ॥ ६९

कृष्णा (भय) श्रीनरगोपतत्तिमवाप्य संप्राप्तमतिप्रकर्षः ।
 क्षेमैर्दृष्टिर्निर्दिष्टन्तुः सारस्वते द्विपणमभ्यधत्त ॥ १ ॥
 व्याख्यागुणात्तरीक्षेत् निरं नंदंतु -----

No. 575.

परमार्थबोधः—गुरुन्वः ।

भा.० ॥ ॐ नमः परमात्मने पुराणपुरुषोत्तमाय ॥
 भगुणाय गुणादाय स्यात्मनेऽनन्तरूपिणे ।
 शुद्धाय स्वप्रकाशाय श्रीराममुने नमः ॥ १ ॥
 निर्गुणस्याप्रमेयस्य शुद्धस्याप्यमलात्मनः ।
 कथं सर्गादिकर्तृत्वं ब्रह्मणोऽप्युपपद्यते ॥ २ ॥

च०-इति मुमुक्षुमुनिनां येदांतत्रिपेकपिराजितं श्रीरामनंजनायमसा-
माध्यंदिनीशाखायां परमार्थबोधपूर्वकादं समाप्तम् ॥

No 661.

अलङ्कारमञ्जरी-निर्मलः ।

आ०—कपोतलंबिरोनंबधिवकोलामलाकुलम् ।
 अंबालंबानुरागान्ध्यालंबि लंबोदरागनम् ॥ १ ॥
 शानुमिच्छत्यलंबकारान्त्येन भयणेन ये ।
 कर्तुं कर्मयोगैः कर्तान्कारमन्त्रिम् ॥ २ ॥

५२—अर्थात्तराजात् दि मुह्यमेवापदेश दि ।
 अन्ये धैकन्विताः सर्वे विज्ञेयाः किमु तद्गताः ॥ ४३ ॥
 प्रादयां यत्तममदृश्य पुत्रेण निरगाप्यमौ ।
 निर्मिता बिम्ब[निर्ग]तास्तेन रम्यालकारमंगरी ॥ ४४ ॥
 ॥ इत्यर्थात्तराभंगरी समाप्ता ॥

No. 676.

किरातकाव्यं सटीकम्-मू० भारविः, टी० महाद्वयः ।

टी० आ०—नत्वा परं ज्योतिः शिवं गणेशं

वर्णीं भवानीं च गुर्वङ्घ्रिपद्मम् ।

आशापुरां स्वां कुलदेवतां च

भिह्लाख्यकाव्यस्य धृतिं रचिष्ये ॥ १ ॥

श्रीवच्छ[त्स]लः पुष्करवंशवर्यो

ज्योतिर्विदां सुज्ञः द्विजामगण्यभूत् ॥

जयरामनामा तत्तत्पुनरासी-

त्तर्कादिविद्याकुशलोऽतिविद्वान् ॥ २ ॥

तदात्मजो राजसभासु माम्भ्यः

पुराणविद्यातिदक्षः श्रुत्वाहः ।

कृतेयं सञ्ज्ञातनुजेन तस्य

महाद्वयेनैव स्वबोधनाय ॥ ३ ॥

धृत्तयः प्रचुराः संति अस्यामे भारविकृतेः ।

तथापि तन्यतेऽस्माभिर्नूतना बालबोधिनी ॥ ४ ॥

घंटापथमनं गृह्य स्वात्मयुद्धचनुसारतः ।

श्रीमनोहरजित्तस्य गुरोः पुनरनुज्ञया ॥ ५ ॥

छंदसो लक्षणं नोक्तमलंकारस्य चात्र वै ।

श्रुदार्थप्रकाशिनी चैयं ज्ञातव्या विद्वधोत्तमैः ॥ ६ ॥

च०—इति श्रीकिरातार्जुनीये महाकाव्ये लक्ष्म्यंके श्रीभारविकृतौ

तस्य व्याख्यायां बालबोधिनीसमाख्यायां अर्जुनसंवरप्रदानो नामा-
ष्टादशः सर्गः समाप्तिमकाशीत् ॥

No. 698.

चिमनीचरितम्—नीलकण्ठः ।

आ०—आसीदासी[शि]र्वचनविषयः पश्यतामामनाज्वं [आननाज्वं]
सोदर्यो[सौदर्यो]तःकरणमवनीकौतुकं काव्यतत्त्वम् ।

स्कृतेर्मूर्तिर्मदनमहिमा भारतीभागधेयं
क्रीडास्थानं रसिकमनसां श्रीदयादेवदर्मा ॥ १ ॥

चेतोर्वृन्दान्यलहधिरदीखानसीमंतिनीनां
यस्मिन्नमौ शलभकुलवद्रेजिरे शंपपातान् ।
विभ्राणो यः किमपि ललितं लोचनालेखमोजः
स्त्रीणामासीदवनिवलये मोहनो मोहिनीनाम् ॥ २ ॥

सोऽयं देवादलहधिरदीखाननामानमेत्य
म्लेच्छाधीशं प्रकटितगुणः स्त्रीवकारान्नवृत्तिम् ।
तत्राप्येषः स्मरसहचरे वर्त्तमानो ययस्य-
प्युत्सुको[उत्सुक्ता]तःपुरमृगदशां पाठनस्याधिकारी ॥ ३ ॥
का[का]त्तौ विप्रः क्व च परिचर्योतःपुरस्त्रीषु योयं
नीरूपाणां गलितवयसां युक्त उक्तोऽभियुक्तैः ।
इत्यशानादपरिगणयन्म्लेच्छराजोऽन्यजाना-
देतत्कार्त्तुं पठितुमनिशं मानिकामां नताङ्गी(म्) ॥ ४ ॥

च०—रस एव स ईश्वरः श्रुता-

विति निर्गोतमतोऽभिधीयते ।

निमनीचरिते रसाश्रयं

पचनं चेभम[वेतन]मभमः भमः ॥ १०२ ॥

रिक्तीकृते निजतया भयभूतिमुख्ये-

भिक्षाटनं कृतवता[तः] पुनरुद्धवृत्त्या ।

क्षेत्रे यदत्र खननेन ममार्थलाभो
 य कोप्यभृदिह महेशकृपैव हेतु ॥ १०३ ॥
 भुक्कजनार्दनपुत्रो वच्छा[त्सा]र्यस्य दौहित्र ।
 पत्रितालकृतशाखो भर्तृश्रीमडनच्छात्र ॥ १०४ ॥
 हीराभिधानपातिव्रतमहसि प्राप्तनिजन्मना[निजजन्मा] ।
 कविनीलकण्ठशर्मा निरमाद्यिमनीचरित्रमिदम् ॥ १०५ ॥
 महिस्मुनीन्द्रदु [महीमुनीन्द्र] मितेन्द्रेऽतिक्ताते विक्रमादित्यत् ।
 शिवरात्रौ शिवपदयोर्नजकृतिराधायि नीलकण्ठेन ॥ १०६ ॥
 इति श्रीनीलकण्ठकविकल्पित चिमनीचरित समाप्तम् ॥

No 711

नलोदयकाव्य सटीकम्-मू०रविदेव ।

टी० प्रज्ञाकरमिश्र ।

टी०आ०-ककणफणिराजमणि दीपधिया वदनमास्तेरसकृत् ।

निर्वापयति कुमारे सगिरिसुतो जयति सहित शम्भु ॥ १ ॥

नलोदयस्य सहसा दुरूहस्य सुबोधिनीम ।

क्रियमाणस्य मे कुर्वूपोस्तु शरण शिव ॥ २ ॥

तत्रभवान् कालिदास प्रारिप्सितप्रथसमाप्तिप्रतिबधकविघ्नविघाताय
 श्रीकृष्णस्मरणरूपमगलमादौ निबध्नाति । वदयेति ॥

टी०च०-श्रीमिश्रानदकृत्वासी-महोपाध्यायलक्षित ।

पुण्यग्रामसभाजेता यदा वाणीमय सुधी ॥ १ ॥

वेदेनेर विमि कवि नयस्तेस्तर्केण चारम्पति

वेदान्तेन शिव मनुस्मतिगणैर्ज्यातिशयेर्भास्करम् ।

व्याकृत्येन फणाधर क्षितिधर नागाधिप छदसा

धर्मो यस्य विजेतुमर्हति पर साख्येन चार्जकपम् ॥ २ ॥

तत्सूनुः सुकृती सितीश्वरकृपापात्रः सुहृत्पालको
नानाशास्त्ररतो महापश्यतोपाध्यायसंशान्वितः ।

सत्तर्कायतकाननोद्यतचलद्वादार्द्रदंतावल-

श्रेणीमर्दनचातुरीचणहरिर्विद्याकरो भैथिलः ॥ ३ ॥

तस्यामजोऽभूद्विबुधापगता प्रभाकरः सज्जनतापहर्ता ।

गुणालयश्रीशपदानुमंता शास्त्रेषु दक्षः कुधियांनियंता ॥ ४ ॥

स्वल्पेन धयसा तेन कृता टीका सुबोधिनी ।

पूर्वाचार्यकृतीर्यक्ष्य सुधियां पश्यतां मुदे ॥ ५ ॥

इति श्रीभैथिलप्रज्ञाकरमिश्रप्रणीतायां नलोदयटीकायां सुबोधिनीयां
चतुर्थं उच्छ्वासः ॥ ४ ॥ समाप्तेयं सुबोधिनी टीका ॥

नलोदयकाव्यं सावच्चूरि-मू० रविदेवः ।

प०-४४ ॥ इति नारायणसुतश्रीरविदेवविरचिते नलोदय-
काव्ये चतुर्थोऽष्टास्रः समाप्तः ॥ ४ ॥

No. 715.

नेमिदूतकाव्यम्-विक्रमः ।

आ०-प्राणित्राणप्रयणद्दयो बंधुवर्गं सगमं

दित्वा भोगान्सह परिजनेष्वपसेनात्मनां च ।

श्रीगान्धेर्मिर्विषयविमुखो मोक्षकामभकार

क्षिप्त्वायातएषु यतानि रागविराभेषु ॥ १ ॥

प०-सुतः स्वार्थं यदरकादिना कारिन्द्रस्तेन काव्या-

दंत्यं पादं सुपदरनितान्मेघदृतादृक्षित्वा ॥ २ ॥

श्रीमन्नेमेश्वरितयिदं सांगयस्यांगजग्मा

पदे काव्यं सुभजनमस्मीतये विक्रमाख्यः ॥ १, २६ ॥

इति मेघदूताख्यपादविरचिते नेमिदूताभिधानं काव्यं समाप्तम् ॥

No. 716.

नैपथस्य टीका-लक्ष्मणः ।

आ०-सर्गस्थित्युदितं सुवर्णघटितप्रासादलंकारिता-
 मापन्न कमनीयवृत्तरचितश्लोक प्रकाशाकृतिम् ।
 कल्पोद्धोषकृदन्ययांचितपदं सवर्णनीयस्थिति
 श्रीवलमीकभुवः प्रबधमिव तं श्रीरामभद्रं भजे ॥ १ ॥
 श्रीपक्तिरथपादाब्जरोलबीकृतविप्रहम् ।
 पितरं रामकृष्णाख्यं नौमि विद्याविशारदम् ॥ २ ॥
 स्पर्धामग्निवेशादुमया प्राप्तामुमासमाख्यां ताम् ।
 शुनदीनिर्मलचित्तां मातरभेकां सतीं सदा धेदे ॥ ३ ॥
 आ पूरार्चलगा च पश्चिमगिरेरूर्वाभृतां शेखर-
 प्रोताधिष्ठितप्रांतमद्भुतवपुः श्रीलक्ष्मणामाचितम् ।
 वदे विष्णुपदाश्रयं दिनकर स्वभ्रातरं सर्वदा
 सत्कर्मप्रतिपादनार्थमुदितं प्रलिनदोषागमम् ॥ ४ ॥
 गणेशाय नमस्कृत्य पितृभ्याममजन्मने ।
 करोमि नैपथ्याख्यामन्यादृष्टपथानुगाम् ॥ ५ ॥
 सति यद्यपि सव्याख्या युधाना नैपथे शतम् ।
 तथाप्यमुष्या वैदर्भीं केचिद्विज्ञातुमीशते ॥ ६ ॥

सर्गः १.

No 725.

पद्यतरंगिणी-सटीका-प्रजनाथः ।

आ०टी०-गुरुचरणसरोजद्वयमाधाय चित्ते
 किमपि तदनुकपालम्भबुद्धिप्रभावः ।

इह सुललितभग्यान्योक्तिपद्यानि सम्यक्

परिकलनरहस्यान्यर्थतः सूत्रयामि ॥ १ ॥

अ०मू०—खद्योतो द्योतते तावद्यावन्नोदयते शशी ।

उदिते तु सहस्रांशौ न खद्योतो न चंद्रमाः ॥ १ ॥

च०मू०—धन्यः स ते विगता धन्यो वंशः स यत्र जातोसि ।

जीयसि मूर्ध्नि तमपि न जगत्पाणदानेन ॥ १०२ ॥

इति पद्यतरंगिण्यां व्रजनाथकृतश्लोकसंग्रहे द्वादशस्तरंगः ॥ २३ ॥

च०टी०—यस्तीक्ष्णांशुकुले बभूव विमले श्रीमान्धराधीश्वरः

पृथ्वीराज इति प्रभावमहितः प्रत्यर्थिजेता रणे ।

श्रीकूर्मान्वयभूषण नरहरिमैकपात्र भियो-

लीलासदा गुणैकधाम सकलक्षेत्रीशचूडामणिः ॥ १ ॥

तदंशे सततावदातरितः प्रौढप्रतापानल-

ज्वालाजालविदीपितारिनिग्रहः सञ्जालनिष्णातधीः ।

देवव्राह्मणपूजकोऽतियशसा कुर्वन्सित भूतलं

जातः श्रीजयसिंह इत्यभिधया ख्यातो धराधीश्वरः ॥ २ ॥

के नाभवन्नृपतयो यत विक्रमाद्याः

केनाप्यकारि नहि तेषु तुरंगमेधः ।

अस्मिन् युगे निखिलभूपतिसार्वभौम-

स्तव्यशकृद्विजयते जयसिंह एकः ॥ ३ ॥

पारीक्षितोऽपि विदधे हयमेधमुच्चै-

स्तत्रापि द्वापमयमुत्तमपूरूयोऽपि ।

राजाधिराजजयसिंहनृपश्रकार

निर्विघ्नेनमधुना भगवत्प्रसादात् ॥ ४ ॥

योऽश्वद्वनीपककुलेषु सुवर्णपूगा-

नभःकणानिव नभःस्थितयारिवाहः ।

वेदोदितेन विधिना हयमेधमुच्चै-

थक्रे तथा क्रतुगतानि महाधनानि ॥ ५ ॥

आसन् पूर्वं मानसिहादयो ये

भास्वद्वंश्याः क्षोणिपालाः कियतः ।

चक्रुर्मूर्मिं भूमिपालान्वशे ते

श्रौते मार्गे नैव निष्ठाववापुः ॥ ६ ॥

राजाधिराजो जयसिंह एव

तद्वंशजः प्राक्तनपुण्यपुजात् ।

सभावितो दक्षिणदिग्दिर्जैर्द्वैः

अद्भ्यलुरासीच्छ्रुतिधर्म एव ॥ ७ ॥

पपाठ वेद विदधेऽभिहोत्रं

चकार यज्ञान्विविधान्सदैव ।

धनं ददौ ब्राह्मणपुंगवभ्यो

प्रामान् गजांश्चापि तुरंगमांश्च ॥ ८ ॥

बभौ स तस्य क्रतुराट् तदानी

महेंद्रसर्पाधिसमृद्धिभाज ।

अत्रागतश्चेन्न[त्र]कुलः स दैवा-

स्त्यर्णार्धिपाश्र्वोऽयं भविष्यदेव ॥ ९ ॥

वेदव्यासतनुः पुराणमनने तर्कागमे गौतमो

वेदांतार्थप्रियेचने त्रिधिसुतः काव्येषु काव्योऽपरः ।

शेषो व्याकरणे कलासु कुशलो गर्गस्तथा ज्यौतिषे

नानाशास्त्रविचक्ष्णो जयहरिः क्षोणीशमुख्योऽभवत् ॥ १० ॥

तस्मादजायत गुणैरुनिधिर्धरेण्यो

विद्यानिधिर्नयनारिधिदृढतारिः ।

श्रीमाधवो लसदुमाधवमाधवाब्ज-

योनिष्वभेदमतिरद्भुतदानशक्तिः ॥ ११ ॥

काष्ठं कल्पतरुः सुमेरुरचलश्चितामणिः प्रस्तरः

कामं कामगवी पशुः सुरपतिर्वृद्धभवा गोत्रभित् ॥

चंद्रो हंत कलंककीलिततनुः क्षारान्वितः सागर-

स्तेनायं जगतीनिरुपमतमः श्रीमाधवः क्षमाधवः ॥ १२ ॥

यश्चोर्वातलसार्वभौममुकुटालंकारहीरायितः

स्फूर्जद्दिव्ययशःसुधांशुविसरद्रोचिश्छटाभासुरः ।

मध्याह्नार्ककरप्रकर्षविजयिप्रोद्यत्प्रतापोदयो

दानोद्रेकतिरस्कृतामरतरुस्वर्धेनुचितामणिः ॥ १३ ॥

मूर्त्तो धर्म उदेयिवान्क्रिमयवां निष्पारिजातोऽभव-

त्स्वर्गः किं सकलः कलानिधिरगात्कर्णोऽवतीर्णः किमु ।

पार्थोऽयं किमुपागतः पृथुरयो पृथ्वीवियोगातुरो

यं वीक्ष्येति निरंतरं कविमुखादवति वाग्वीचयः ॥ १४ ॥

युधिष्ठिरो भीमसेनस्तथैव यशसार्जुनः ।

नकुलातिक्रमी भाति सहदेवोऽच्युतो रणे ॥ १५ ॥

यं प्रोहंढविलेशयेशविलसद्दोर्दंडचंडीभव-

कोदंडं रणमूर्ध्नि खंडपरशोराक्रम्य भासं स्थितम् ।

भालोक्यालसलोचनाः सरभसं नृत्यन्ति देवांगनाः

तपन्ति हरयश्चलन्ति गिरयस्त्रस्यन्ति सर्वे रयः [विजयः] ॥ १६ ॥

तेद्यत्कीर्त्तिवितानमयिद्धत [मंडित] नवव्रद्धांडभांडोदरे

पस्मिन्भूमिपतौ प्रशासति भुवं सौभाग्यभव्यायुधि ।

वांचल्यं चपलासु चंद्रवदनानेत्रांचले तीक्ष्णता

चंद्रे लक्ष्म करग्रहः परिणये लोकेषु नैवाभवत् ॥ १७ ॥

आवासो निमित्तपरां रणमुपि वासः प्रतिक्षामृना-
 मुत्तासः प्रतिभानुरामतिमहान्द्रासः सभासंपदाम् ।
 विन्यास. सुजनाशिपां प्रतिलव रासः कुरंगीदृशां
 विश्वास प्रणयातमनां [यात्मनां] विनयते श्रीमाधवः क्षमाधन १८
 कवीश्वराणामय [मय] पडिताां प्रकाशयती विमलातराणि ।
 देशेऽप्यगम्येष्वपि संचरती विभाति सिद्धेव यदीयकीर्तिः ॥ १९ ॥
 भूमडले यद्यशसा विलिप्ते काका अभूयन्वक्तुल्यभासः ।
 किं चापगेऽज्ञायत गंगेदेवात्कूरकसूरेकयोर्विभेदः ॥ २० ॥
 उष्णस्त्रमुद्यैवदता कवीणा यस्य प्रतापे मतिमोह एव ।
 यतो दधत्कबलमद्रिदर्या यस्यन्वक्त्रं न जहाति शत्रुः ॥ २१ ॥
 येनार्थिसार्थार्थितपूरणार्थमर्थे [र्थे] जलं चोभयमाददाने ।
 सुवर्णशैलांबुनिमित्तरूपनाशसगच्छयतु. प्रकपम् ॥ २२ ॥
 शीर्षे पार्थ इवापरो वितरणे देवद्रुमो नास्म्य-
 द्वापारे सुररात्रुर्वसुमतीरक्षाणु विश्वभरः ।
 धर्मे धर्मस्तुत. कवित्प्रकलने काव्यः प्रसादे शिवः
 सोयं कूर्मकुनैकभूषणमणिर्जीयाच्चिरं माधवः ॥ २३ ॥
 यस्याच्छाच्छप्रविततयशोगीतबद्धप्रबंध-
 प्रक्षितांत करणविनशीभूतभास्यत्तनूनाम् ।
 क्रीडतीनां वनभुवि गले गोमतीमतिनीनां
 गुजाहारः समतनि जगत्कोपि मुक्ताच्छहारः ॥ २४ ॥
 शिरःकुसुमभूषणीकृतकलानिधिस्तारका-
 च्छलात्कलितमौक्तिकाभरणभासुरा सर्वतः ।
 विभाति वसुधापतेर्गगनमदिरे चद्रिका-
 पपुधपललोचना विमलकीर्त्तिसीमतिनी ॥ २५ ॥

कुन्ताभिप्रोतदन्ताधिकबलनिहतद्वेपिदन्तायलौघ-

श्रितासन्तानसन्तापितरिपुग्रनिताभाग्यसौभाग्यहन्ता ।

श्रीरन्ता यस्य नित्यं निवसन्ति विषदन्ताय हृत्कार्णकायां
सोनन्ताधीश्वरोऽयं प्रतपतु सुचिरं माधवः क्षमाधनेशः ॥ २६ ॥

अस्मिन्भूवलये चिरस्य कति नो जाता धराधीश्वरा

येषां कीर्त्तिमरैरभूद्वलितं भूमीतलं सर्वतः ।

यत्काचाभरणानि पण्डितवधूस्तेषु [धूत्तेहेषु] मुक्ताफलं-

स्येतज्ञानविधानकीर्त्तिरनुला यत्रैव दृष्टाद्भुता ॥ २७ ॥

यत्प्रतापेष्णकिरणप्रतप्तो विद्विषां गणः ।

शिशिरीकर्तुमात्मानमाश्रितः शिशिराचलम् ॥ २८ ॥

कुन्दाभः स्वच्छचन्द्रादपि समधिकभा वैरिचून्दावमन्ता-

मन्दानन्दानुभावो निजजनदयाभोजयून्दावनशीः ।

नित्यं यथारायदासन [थारायिदासन]मुग्रनगतो

वाद्ययन्दासगीनः [वाद्ययून्दोरुगीतः]

स्वच्छन्दं यस्य लोके निलसति निगरामद्भुतः कीर्त्तिपूरः ॥ २९ ॥

वैदेन्द्रद्विरदन्ति निर्जरसरित्पूरन्ति कुन्दत्ययो

मातंगेन्द्ररदन्ति चाद्यचमरीयालन्ति फेनन्ति च ।

देवाधीशहयन्ति केतकलसत्पुष्पन्ति सर्पाधिप-

त्यृक्षन्त्याद्रिकुलेश्वरन्ति च स्रधासारन्ति दुग्धन्ति च ॥ ३० ॥

कर्पूरन्ति हरन्ति मौक्तिकलसद्धारन्ति क्षीरत्ययो

कैलासन्ति विसन्ति मुग्धदशनज्योत्सन्ति हंसन्ति च ।

क्षीरोदन्ति हिमन्ति चन्द्रकिरणयामन्ति रामन्त्यपि

श्रीमन्माधवभूमर्हद्ब्रजुगुटालंकारकीर्त्तिच्छटाः ॥ ३१ ॥

कालिंदीसलिलन्ति दुर्धरतमःपुञ्जंगि मेघत्य[मेघन्त्य]यो

नीलाभोजकुलन्ति गारुडमहारत्नन्ति भृङ्गन्ति च ।

काकोलंति पिकंति कज्जलमहाशैलति दंतावलं-
 ह्येवं यस्य च विद्विषामपयशस्तोमाः कलकंति च ॥ ३२ ॥
 दानं दातुमिहोद्यतेन सततं यस्मिन्धराधीश्वरे
 स्वर्णाद्रिर्निजदेहदारणभयात्रस्तः परं कंपते ।
 देवाः स्वस्वनिवासनाशचकिताः शक्रादयो विभ्यति
 प्राज्यानंदसमुद्रसांद्रहृदया हृष्यंति चक्राह्वयाः ॥ ३३ ॥
 अनुरक्तः सुहृद्गोर्हि द्विपतो मलिनीकृताः ।
 सितीकृतं जगत्सर्वं यदीययशसा भृशम् ॥ ३४ ॥
 पूरयन्नार्थिनामर्थान्निदुषः परिपालयन् ।
 विद्विषः संहरन्सर्वाधिरे जीयात्स भूपतिः ॥ ३५ ॥
 तत्तुष्ट्यै व्रजनाथेन रम्या पद्यतरंगिणी ।
 निबद्धा शोधनीयेयं सद्भिः सारानुरागिभिः ॥ ३६ ॥
 जयंति के वा न मनोहरा वाडात्मदाद्याः खलपक्षिभूपाः ।
 क्षीरांबुनोः सारविवेचने तु पुरस्कियते किल राजहृताः ॥ ३७ ॥
 नंदाभ्रनक्षशीतांशु १८०९मितेऽब्दे मासि पौषके ।
 एकादश्यां • रविदिने ग्रंथः सपूर्णतामगात् ॥
 इति पद्यतरंगिण्यां नृपयशवर्णनम् ॥

No. 742.

महिम्नः स्तोत्रस्य टीका—श्रीकृष्णनृपः ।

आ०—अत्र तावत्कश्चित्पुष्पदन्तनामा श्रीमन्महादेवस्य गणः ईश्वर-
 पूजानिमित्तं कस्मिंश्चिद्विधाने आकाशमार्गेणागत्य उद्यानोपवनवा-
 टिकायाः सर्वपुष्पाण्याहार्यातरिक्षेगैवागच्छति । तदनु दिनानुदिनमेवं
 पुष्पाण्याददानस्य कापि पदपद्धतिः केनापि महता यत्नेनापि न दृश्यते ।
 ततश्च कस्यापि महात्मनः उपदेशेन पुष्पत्राटिकायां सर्वत्र आरामिकैः

शिवनिर्माल्यमाकीर्यत । ततोऽस्य शिवनिर्माल्योऽङ्घनदोषेण पुष्पाण्या-
 राय गच्छतो गतेर्भगः संजातः । ततश्चरामपालकैर्दृष्टो गृहीतो निबद्धश्च ।
 मारणाय सजातराजयाक्ये तेन राजपुरुषानित्यूने । यदहं राजवा-
 क्यदवश्यं व्यापादनीयः परं यदि भवतो मां संक्षाप्य ईश्वरदर्शनं
 कारापयत । ततोऽङ्गीश्वरं संस्तूय परलोकं साधयामीत्युक्ते तैश्च राज-
 पुरुषैस्तदनुष्ठितम् । तेनापि कृतस्नाने(न) ईश्वरपुरतः स्तुतिरियं हरि-
 हरयोरभेदेनाकारि । ततश्च स्तुत्यन्ते तेषां राजपुरुषाणां पश्यतामप्या-
 क्काशमार्गेण हरिहरसकाशं संप्राप्तयेति किंवदती श्रूयते । ततः प्रभृति
 सर्वोऽयं लोक इमां स्तुतिं सादरं सविशेषां पठत्येव । महिष इति ॥

च०—इति श्रीकृष्णनृपविरचिता महिषः टीका समाप्ता ॥

N. 743.

मुकुन्दमहिमस्तवः—पुरुषोत्तमप्रसादः ।

आ०—श्रीमुकुन्दं जगद्योनिं गोपीकांतं रमापतिम् ।

ब्रह्मेशानादिभिर्ध्येयं शास्त्रयोनिं नमाम्यहम् ॥ १ ॥

अनंततां श्रीभगवन्महिम्नो

यतः श्रुतिः प्राह ततो न कोपि ।

कास्त्वेन येत्तुं यदितुं च शक्तो

मुकुन्द तेऽहं नम एव कुर्वे ॥ २ ॥

च०—श्रीमन्मुकुन्दमहिमस्तवमेतमर्थं

यः कृष्णपादकमले यदि रागमिच्छन् ।

नित्यं पठेत्प्रयतमानस आदरेण

स श्रीमुकुन्दकरुणामृगभाजनं स्यात् ॥ १ ॥

इति श्रीभगवद्वाद्याचार्यनियमानंदसंतत्याभयेण श्रीपुरुषोत्तमप्रसा-
 देन विरचितः श्रीमन्मुकुन्दमहिमाख्यस्तवः समाप्तः ।

N. 748.

मेघदूतटीका—श्रीवत्सव्यासः ।

आ०—उपास्महे गणेश तं सर्वविघ्नोपशान्तये ।

यस्य प्रसादात्प्राप्यते महिमादिविभूतयः ॥ १ ॥

कथित्कान्ति ॥

च०—इति श्रीकालिदासकृतौ मेघदूतकाव्ये श्रीवत्सव्यासकृता
शिशुहितैपिणी टीका समाप्ता ॥

N. 756.

रघुवंशटीका—उदयाकरपण्डितः ।

आ०—यस्य भृगावलिः कंठे वदनाभोजराजिते ।

भाति रुद्राक्षमालेश स यः पायाद्गणाधिपः ॥ १ ॥

कालिदासोक्तयुः कुत्र व्याख्यातारो वयं क च ।

तदिदं मददीपेन नाट्यवेद्यप्रकाशनम् ॥ २ ॥

तथापि क्रियतेऽस्माभिः पंजिका रघुवर्णने ।

टीकाविरहखेदार्त्तसाधुसार्थप्रवर्त्तने ॥ ३ ॥...

इति श्रीरघुकाव्ये कालिदासकृतौ पण्डितोदयाकरविरचितं रघु-
काव्यस्य प्रथमसर्गस्य विवरणं समाप्तम् ॥ १ ॥...

अपूर्णा ।

No. 760.

रघुवंशार्थदीपिका—हरिदासमिश्रः ।

आ०—श्रीमन्मदनगोपालं नत्वा तत्त्वार्थदायकम् ।

सर्वविघ्नापहर्तारं दातारं सर्वसंपदाम् ॥ १ ॥

विष्णुदासतनूजेन हरिदासेन धीमता ।

विरच्यते यथानुद्धि रघुकाव्यार्थदीपिका ॥ २ ॥

च०—इति श्रीमन्महोदारांत.करणमिश्रविष्णुदासात्मजहरिदास-
मिश्रकृतायां रघुकाव्यार्थप्रकाशिकायां दिलीपव्रतोपदेशो नाम प्रथमः
सर्गः ॥ १ ॥

No. 764

रसप्रदीपः सटीकः—प्रभाकरः ।

आ०—स्वविवमं बाकुचकुंभविवे विलोकमानं प्रतिविवमानम् ।
प्रचंडभुंडां परितः क्षिपतं हेरवमालंबनमाश्रयामः ॥
कलयतु कल्याणचयं रघुकुलतिलकः कुलोपास्यः ।
यस्य प्रसादलेशात्कपिभिरकूपारलंघनं विहितम् ॥
मंथांतराद्विशेषो यः स्यादस्मिन्नसौ तु गुणगृह्यैः ।
अवधार्यतां रससैरसैरितरैर्नरैर्मम किम् ॥

इह तावत्काव्यस्यानेकप्रयोजकत्वेऽपि रससंवेदनजन्यं सुखमेव
मुख्यं प्रयोजनम् ॥

च०—विस्तरेण चैव वृत्तिरस्माभिरलंकाररहस्ये प्रसाधितेत्युप-
रम्यत इति ॥

श्रीमत्पुरारिपुटभेदनवासपूतः

श्रीरामचंद्रपदसारसचचरीकः ।

श्रीविश्वनाथविबुधप्रतिपन्नविद्यः

श्रीमान्प्रभाकर इमं व्यतनोत्प्रबंधम् ॥ १ ॥

भवतु कृरिरियं विदेहपुत्री-

परिवृढपादपयोजयोर्मदीया ।

कठिनविपिनभूमिरेणुखंड-

क्षपणपटुः सरसामृतोर्मिधारः ॥ २ ॥

व्योमाकूपारभूमीशगणे(य)खरवत्सरे ।

एकोनविंशवर्षे वि[ण] प्रबंधोर्यं कृतो मया ॥

दोषापहारिखिरो विलोलरससंचितः कोपि ।

विलसतु रसप्रदीपो यावत्कल्पं जगज्जितये ॥

इति श्रीमर्दिदुवृंदारकवृंदवंदनीयपादारविंदभूखरपुरंदरगजगुहम-
हामहोपाध्यायभट्टमाधवतनुजनिप्रभाकरोन्नीते रसप्रदीपे व्यंजनानिरू-
पणो नाम तृतीयालोकः समाप्तः ॥ ॥

No. 784.

विदग्धमुखमण्डनं सटीकम्-मू० धर्मदासः। श्री० दुर्गदासः।

टी०-आ०-विघ्नैषद्विषमर्मभेदनलसत्कंडीरवं प्रोद्धस-

द्विघ्नेशांग्रिसरोजयुग्ममरणं सौभाग्यसौरभ्यदम् ।

तल्लोभभ्रमणोत्सुकभ्रमरसद्वंद्वोपगीतं मुहु-

र्वदे युक्तिपरग्राजितमतिप्राचुर्यकार्यन्वहम् ॥ १ ॥

नीरक्षीरविवेकिनः परममी हंसा जयंति क्षितां[ता-]

याचामति पयः पयः पुनिरिदं निंदंति नो निदिताः ।

धिक् दुष्टान् परदोषदुष्टहृदयान् किंवाञ्जया चिंतया

युक्तायुक्तविदस्त एव मम चेदालंबनं जायति ॥ २ ॥

कणादिशास्त्रार्थश्रणाः संति यद्यपि धादिनः ।

गुणं तथापि कवयो जानन्ति कविसत्कृते(ः) ॥ ३ ॥

यो ऽर्थः कथितः प्रथितो गुरुभिः श्रीभट्टदेवचंद्राख्यैः ।

एतत्कवितं स्वशक्त्या विरचयितुं मे मनस्तमेवार्थम् ॥ ४ ॥

यद्यत्पदं स्थगयते स च धर्मदास-

स्तत्तत्र को(पि) कलयेदिति दुर्गदासः ।

श्रीवासुदेवतनयो विनयो तनोति

मुग्धां विदग्धमुखमण्डननव्यटीकाम् ॥ ५ ॥

मथकृद्गयादाविह शिष्टाचारपालनार्थं प्रवचनं जानन्नेव वस्तु का-
व्यमुखं प्रस्तौति ॥ सूत्रं ॥ सिद्धौपधानि भव-

च०-७७ इति द्युतदत्ताक्षरा जातिः ॥

इति दुर्गकविकृतायां विदग्धमुखमण्डनस्य टीकायाम् ।

वर्गोऽजनिष्ट चतुर्यः क्लिष्टपरिच्छेदवान् परिच्छेदः ॥ १ ॥

समाप्तेयं विदग्धमुखमण्डनटीका ॥

No. 815.

साहित्यरत्नाकरः-धर्मसुधीः ।

भा०-भार्लिग्य गाढमुदरं पितुरर्धजाने-

रुत्संगवर्त्यवतु बालगजाननो वः ।

यत्कुंभयोर्गिरिसुताकुचपार्श्वभाजोः

स्तन्यं पिपासति गुह्यिभिराननाब्जैः ॥ १ ॥

श्रेयो मे विदधतु शारदशशिश्रीभासुरा भासुरा-

हारासारनिरासकारिमधुरव्याहारिणी हारिणी ।

मुक्ताभूषणपोषणस्मितलव्यश्रीः साधुना साधुना

(ला)वण्येन निजेन निर्मितवती रंभारती भारती ॥ २ ॥

नमस्तमःकर्दमदुर्दमांबुधिप्रणटचेष्टाखिलजंतुसंततिम् ।

प्रसार्यमाणैः पटुदीर्घरश्मिभिर्जगन्नीमुद्धरते विवस्वते ॥ ३ ॥

लक्ष्मीं वक्षसि तारहारवलये तस्याः प्रियं सोदरं

विभ्रच्छुभ्रमणिं परं च नयने नाभौ च भद्रासनम् ।

ऊरुभ्रूगलनाभिरोमलतिकामिश्राणि पंचायुधा-

न्याश्लिष्यन् करपंकजैरवतु नः कश्चिन्महाकामुकः ॥ ४ ॥

अनंतमत्यतविशुद्धविग्रहं
 महश्चिदानंदमय निरामयम् ।
 अशेषवेदांतविचिंत्यवैभव
 प्रशस्तमस्ति प्रविभास्वरं स्यतः ॥ ५ ॥
 तदव्ययं ज्योतिरनाद्यविद्यया
 वृत रजःसङ्घतमोगुणाद्यया ।
 प्रजापतिश्रीपतिपार्वतीपति-
 प्रपचरूपाणि मुहुः प्रपद्यते ॥ ६ ॥
 तदेकदात्मन्यखिलं चराचरं
 निधाय नारायणनामक महः ।
 फणींद्रपयैकजले पयोनिधौ
 चिराय रेमे निजयोगनिद्रया ॥ ७ ॥
 ततो ऽस्य नाभीसरसः सरोरुहं
 समुद्ययौ यस्य समस्तमंबरम् ।
 वितन्वदिदीवरशावत्रिभ्रम
 दलांतरालेषु चिरं व्यलीयत ॥ ८ ॥
 ततस्ततस्तामरसात्समुद्यत-
 श्वतुर्मुखस्तद्रजसेव राजसः ।
 जगत्सिद्धक्षुर्जगदीशशासना-
 त्समाधिसपन्नमना मनागभूत् ॥ ९ ॥
 अस्मात्समाधिसचिवान्मनसस्तदीयात्
 पुत्रा भरीचिपुलहप्रमुखाः प्रसूताः ।
 यत्पुत्रपौत्रतदपत्यपरपराभि-
 रापूरितोभवदजांडकटाहगर्भः ॥ १० ॥

तेष्वांगिरोमुनिवरादुदयं प्रपेदे
 भास्वानिचोदयगिरेर्हरितो मुनीन्द्रः ।
 दोषानुपंगरहितश्च नभोगमार्ग-
 भ्रांतो निराकृततमाः शुचियोगदीप्तः ॥ ११ ॥
 गोत्रे च तस्य समभूद्भिजातयंशो
 वाराणसीत्युपपदेन भुवि प्रसिद्धः ।
 तत्राभवन्बुधवरास्त्रिपुरारिसोम-
 यज्वालयः शुभवपुःश्रुतिशीलवृत्ताः ॥ १२ ॥
 देवान् हविर्भिरातिथीनश्चैव शिष्या-
 न्विद्योपदेशविधया परितोषयद्भिः ।
 वाराणसीविहितनित्यन्यासदीक्षे-
 र्धैः पण्डितैर्भरतखण्डमण्डि पुण्यैः ॥ १३ ॥
 सर्वज्ञतः शमितकामरूपो गिरीशा-
 ळ्प्रीपार्थतोप्रियतमास्त्रिपुरारिनाम्नः ।
 तस्माद्बुधाद्बहुमुखोद्धतवाग्निभूति-
 र्धर्मादयस्समुदभून्महितः कुमारः ॥ १४ ॥
 नागांबिकां शुभगुणं प्रतिगृह्य कन्या-
 मेकां गृहाभमनिवासकृते चिरं यः ।
 अन्यप्रतिग्रहभयो निगमागमानां
 सत्संप्रदायमकरोद्वनायखण्डम् ॥ १५ ॥
 शंभोर्यदीयशतरुद्रकृताभिषेक-
 तोयैर्ललाटगतजाप[ताप]हरेः कपर्दे ।
 गंगात्मना परिणैर्दधिदेवसिक्ता
 मूनं जटायलिलता शशिपुण्यशोभा ॥ १६ ॥

य सप्तवारविहितैर्वर(दप्रसा)दा-
(त्प्रासाद)मत्रसुपुरश्चरणैर्महेशात् ।

आसप्तमाहरमगानिजयशजाल-

विच्छेदभून्यविमलाखिलशास्त्रबोधम् ॥ १७ ॥

विधिवदनुष्ठितकर्मा धर्माख्यस्तुधीस्तुसस्फुरद्धर्मा ।

जनयावभूव तनयान्नारायणपर्वतेशरामाख्यान् ॥ १८ ॥

पदक्रमपदाक्षरक्रमजटाक्रमारोहणा-

वरोहविपमक्रमाक्रममुखायधानाधुनिम्[नाध्वनि] ।

परिक्रमणचक्रवर्त्यभिधयाष्टदिमूढया

चचार बहुश क्षितौ द्विजरथेन नारायण ॥ १९ ॥

जित्या रामावधानिप्रमुखमुखमरुद्देगवद्देवर्चा-

गोष्ठ्या नारायणार्थः सदसि बुधशतैः श्लाघ्यमानावदान ।

सनुष्टाद्धर्मभूषादलभत शिविका चामरञ्जत्रपूर्व

गर्वाखर्वावधानीश्वरसरभघटागडभेरुडचिह्नम् ॥ २० ॥

तस्यानुज पर्वतनाथसूरि-

रासीदशेषागमपारदृष्ट्या ।

ऐकात्म्यलीलायितमादिमानां

पङ्कदर्शनीजन्मकृता मुनीनाम् ॥ २१ ॥

एक कोपि सुदर्शन भ्रमकर पाणी ललाटे दधौ

कश्चित्कामविधातक पददले कश्चिच्छिवक्षोभकम् ।

नि शेषभ्रमभजिका शिवकरी कामप्रदा पर्वता-

धीशाय समदर्शयद्रसनया पङ्कदर्शनीमद्भुतम् ॥ २२ ॥

वाग्मित्वद्युतिशुद्धिविष्णुभजनाभीष्टार्थविभ्राणनै-

स्तस्मिन्विस्मयमाचहत्यहिपतौ नित्यैकता धारिता ।

द्वित्वं पुष्पवतोः कृशानुषु गतं त्रित्वं चतुष्ट्वं चिरा-
 दुत्सन्नं सनकादिषु प्रशमितं पञ्चत्वमिन्द्रद्रुषु ॥ २३ ॥
 येन स्वैरमभाणि पाणिनिमतं प्राणादि काणादवाग्-
 गुंफे स्पष्टमगृहि भट्टगुरुवागुद्गीकितं कुट्टिमे ।
 निःशंकं निरटंकि शकरमतं चाक्षौदि चाक्षांघ्रियाग्-
 ध्वन्यध्वन्युदलास्यखंडि निखिला पाखंडखंडाटवी ॥ २४ ॥
 यो वादेन जनार्दनाद्वयबुधं मध्येविपक्षितसभं
 जित्वा शब्देन वादिकेसरिपदं प्रौढं तदीयं स्वयम् ।
 मायाधादिभयंकराख्यविरुदादत्यूर्जितादार्जितां
 किं चोदं चयति स्म कीर्त्तितमंतुलां प्रख्यापयन्वैष्णवम् ॥ २५ ॥
 भाटोपोद्भटनाट्यधूर्जटिजटाकोटीरकोटीनट-
 ङ्गातुंगतरंगरिगणभरप्रस्पर्धित्राग्यैभयः ।
 सोय (स्य) प्रतिभादपन्निकपगग्नोद्दामपद्दर्शनी-
 रत्नसङ्गमयकंधरो यदनुजो रामाद्वयः पंडितः ॥ २६ ॥
 तस्मात्पर्वतनायत्वरिजलधेः श्रीपद्ममांजाविय-
 ङ्गासंगजुषो लसद्गुणमणेरल्लब्धोदयश्चंद्रवत् ।
 सोयं धर्मसु गीर्गयां विलसितैः कर्तुं रसालंक्रिया-
 ससृष्टिं समुदंचयेयमधुना साहित्यरत्नाकरम् ॥ २७ ॥

च ०—इति श्रीमच्छिभुवनपत्रिचरितगोत्रायतंसपाराणसीवंशपद्मा-
 करभानुना पदवाच्यप्रमाणपाराजारपारीणश्रीमहोपाध्यायपर्वतनाथप-
 टितमलेश्वरचर्य्यसूनुना श्रीपद्ममांजागर्मरत्नाकरपारिजातेन निर्मलाचा-
 रपूरितेन चतुर्दशविद्याभ्याससिद्धांतरहस्यविज्ञानप्रता श्रीधर्मसंरथावता
 गिरन्ति श्रीमद्रघुकुलतिलकगुणगणमगिशास्त्रि साहित्यरत्नाकरना-
 मालकारशास्त्रे रसनिरूपणं नाम दशमस्तरंगः ॥ १० ॥

आस्थामंदिरमिंदिराप्रणयिनो देवस्य रामात्मन-
 स्त्वगस्तुङ्गतरङ्गरिङ्गभरैरङ्गीकृताडवरः ।
 तादृङ्निर्मलधर्मसूरिकविताकल्लोलिनीवेक्षणैः
 पूर्णः कर्णमनोहरो विहरते साहित्यरत्नाकरः ॥ १ ॥
 प्राचीनानुभवप्रवृद्धविहितग्रंथानुसंधायिना
 सोय साहसिकेन संप्रति मया नूतनः प्रबंधः कृतः ।
 कः स्तुष्येदमुनाधुनात्यसुलभो बोद्धा च निर्मत्सरः
 सर्वज्ञो गूढमत्सरोऽस्ति हि रमारामः स संतुष्यतु ॥ २ ॥
 भो मातः कविते हितं मम वचः किंचित्समाकर्ण्य
 श्रीमद्रामगुणस्त्वामृतवतो मर्त्यस्तुतिं मा कृष्याः ।
 कस्तूरीधनसारचंदनरसन्यासोत्सवास्वादयि-
 त्को बीभीत्सवसास्रपूयपिशितालेपाभिलाषी भवेत् ॥ ३ ॥
 संजातो हरितान्वये महतपः [ऽमलतपाः] श्रीपर्वतेशः सुधीः
 पण्णां दर्शनकारिणां धुमनसानैकात्म्यलीलाकृतिः ।
 धर्माख्येन मनीषिणा विरचितस्तत्सूनुना तादृशा
 सोय यावदिलातल विजयतां साहित्यरत्नाकरः ॥ ४ ॥

सपूर्णधार्यं भयः ॥

No. 838.

संगीतसारोद्धारः—कीकराजः ।

आ०—आनदाब्धिमानेकजन्मसुकृतप्राप्तैकलव्य मुनिं
 प्रोद्यन्मानसराजहसमनघ वैकुण्ठकंठीरवम् ।
 ब्रह्मेन्द्रादिपुरार्चितांप्रियुगल सद्भक्तिर्चितामणिं
 नाविंद कलवेणुवादनपरं दिव्यांगराग भजे ॥ १ ॥

आसीदुद्यदुदारधीरचरितः श्रीमान्कपोलान्वये
 साधुः) सज्जनसंज्ञकः कृतिजनप्रोक्षीयमानोदयः ।
 उद्भूता विविधप्रदानजलधेरापूर्य भूमंडलं
 प्राप्ता विष्णुपदं विभाति भुवने यत्कीर्त्तिभागीरथी ॥ २ ॥
 तदात्मजनिरंजसा विबुधगीतकीर्त्तिः सदा
 क्षितीश्वरगणार्चितो जगति कीकराजः कृती ।
 परस्परजिगीषया वसति यत्र त्रिद्याचय-
 धनुर्भुजपरायणो जयति शारदानंदनः ॥ ३ ॥
 यशोदयांकिततनुः सत्यासक्तमनाः सदा ।
 सुदर्शनप्रियः कीकराजः कृष्णांशसंभवः ॥ ४ ॥

भरतकश्यपदत्तिलयाटिका-

र्जुनसमीरणतुंबुदनारदाः ।

मुनिमतंगविशाखिलकंपलां

श्वरतप[कंबलाश्वयन]कोहलराहलरावणाः ॥ ५ ॥

व्याख्यातारो भारतीये ये चान्ये लोप्टटादयः ।

अगाधबोधमंथेन तेषां मतपयोनिधिम् ॥ ६ ॥

सम्यगालोच्य कृतिना सज्जनानन्ददायिनी ।

कीकराजेन संगीतसारोद्धारो विधीयते ॥ ७ ॥

च०—१७० इति श्रीश्रीमत्कपोलवंशावतंसमधुश्रीसज्जनात्मज-
 सकलविद्याविशारदमहनीयचरितमहायशश्शारदानंदकीकराजविर-
 चिते संगीतसारोद्दारे नृत्यप्रकरणं सप्तमं समाप्तम् ॥

No. 869.

वृत्तरत्नाकरः सटीकः—मू० केदारमठः । टी० सुल्हणः ।

टी० भा०—श्रीकंडप्रभया युतं सनिरया प्रोद्भासितं गंगया

नानावस्त्रविराजितं द्वाशिकलापीडोच्छ्रयानंकृतम् ।

आर्योपेतमुपस्थिताखिलगणसम्पूजितं सर्वदा
 छद शास्त्रमिनेश्वरस्य जयति त्रैलोक्यबंधं वपु ॥ १ ॥
 कृष्णात्रेयस्य गोत्रे समजनि पुरा दाक्षिणात्यापणीयो
 धेलादित्याभिधानः सुकविरभवद्भास्करस्तस्य तनुः ।
 तत्पुत्रः सुहृणाख्यः सुललितपदा वृत्तरत्नाकरारय-
 छदोवृत्तिं स चक्रे सुकविद्वयानदिनीनामधेयाम् ॥ २ ॥

च०—सहृत्तरत्नाकरनामधेयशास्त्रस्य वृत्ताधिकार एषः ।
 प्रस्तारमुख्योत्र तु सुहृणाख्यविनिर्मितायामजनिष्ट पठ ॥ १ ॥
 प्रमादादौत्सुक्यात्कचिदनपबोधेन यदि वा
 ममास्यां वृत्ते (यत्) सहृदयजनाः कोमलमतेः ।
 अवश्य चेत्किञ्चिद्भवति भवतामंजलिरय
 प्रसाद कृत्वा तत्पुण्यमतिभि शोधयमखिलम् ॥ २ ॥
 यावच्चद्रमसञ्जलेन विलसद्दीपमदीपाञ्चिते
 रम्येऽनुक्षमतरिक्षफलके वज्रोत्सवं खेलति ।
 तारासारदुरोदरेण निखिल दिक्कामि(नीमडल)
 जीयात्तावदिय मनोहरपदा वृत्तिः प्रसादात्सताम् ॥ ३ ॥
 इति श्री०

No 887.

गणकमण्डनम्—नन्दिकेश्वरः ।

आ०—नत्वा दुर्गा गणेश च श्रीमद्देवागरायजः ।
 नन्दिकेश्वरसञ्ज्ञोह उक्ष्ये गणकमण्डनम् ॥ २ ॥
 च०—श्रीमद्गूर्जरदेशेऽस्ति त्रिप्रवृद्धविभूषितम् ।
 श्रीस्थलाख्य पुर रम्य पुरुहूतपुरोपमम् ॥ १२ ॥

तत्रामीच्छतिशास्त्रज्ञो रत्नमहाद्वयो द्विजः ।

तज्जः श्रीतिगलाभट्टः सर्वविद्यामहोदधिः ॥ १३ ॥

तत्पुत्रोमालजित्संज्ञो वेदवेदांगपारगः ।

येन वेदांगरायेनि प्राप्तं दिप्तीश्वरात्पदम् ॥ १४ ॥

पितृभक्तिरक्षमाज्ञस्तत्पुत्रो नंदिकेश्वरः ।

(सतां) प्रीत्यै व्यंभाद्वयममुं गणकर्मदनम् ॥ १५ ॥

ज्योतिर्निबन्धमखिलं च तथा मुहूर्त्त-

नितामणिं गणकभूषणरत्नमाला [ले] ।

ज्योतिर्भद्राभरणसज्जनयत्नभाष्यै [रथे]

दृष्ट्वा त्रिविक्रमशतादि मयेदमुक्तम् ॥ १६ ॥

इति श्रीगणकर्मदने गणितप्रकरणान्तमटमोऽध्यायः ॥

इति पदव्याख्यप्रमाणशतश्रीरत्ना तत्पुत्रमद्वितिगला तस्मात्पजा(त)
वेदांगरायस्तत्पुत्रेण नंदिकेश्वरेण बालविनोदनाय गणकर्मदनसंज्ञो
मंधो विरचितः संपूर्णतां प्राप्तः ॥

No. 889.

तेषां ये गौडदेशीया राजपुत्रा यशस्विनः ।
 भजमेरपदं तैस्तु गृहीत पुण्यभूमिजम् ॥ ३ ॥
 गौडा नृपेन्द्रा द्विजदेवभक्ता अरातिचक्राक्रमणेऽतिदक्षाः ।
 लोकानुरूपाः सुतरां सुरूपास्तुरंगहेमांबरकुंजराद्याः ॥ ४ ॥
 तत्रासीच्छुनिशास्त्रमार्गनिपुणो धीरोतिशूरावनी-
 र्येशोजित्ति नृपोत्तमः सकलजिह्वीर्येण भूभृत्पतिः ।
 गांभीर्येण सरित्पतिर्धनपतिर्लक्ष्म्या गुणैः स्वर्पतिः
 कांत्या रात्रिपतिर्धिया दृढगतिः सद्बिद्यया वाक्पतिः ॥ ५ ॥
 तत्सन्नुर्द्विजदेवभक्तनिरतो भूपानुकंपान्वितो
 योगाजीति नृपो ह्यभूच्छुमतिमान् योगीन्द्रसेवापरः ।
 भूरः साहसिको रणांगणरतो दानेतिदक्षः संदा
 नूनं सर्वजनप्रियोऽतिचतुरः सौजन्यरत्नाकरः ॥ ६ ॥

तस्यात्मजो धर्मरतोतिवीरो
 गोपालदासो नृपतेर्वभूव ।
 दीप्तिश्वराद्येन च नामधेयं
 माधातुरार्जेद्र इति प्रलब्धम् ॥ ७ ॥

सोयं पण्डितमण्डितोतिनिपुणो देवद्विजाचरितः
 स्वाचारेण मुनीश्वरो गुणनिधिः कारुण्यधाराधरः ।
 वेदाज्ञापरिपालको दृढमतिर्माधातृनामा नृपो
 येनेदं प्रकटीकृतं हरिपदं श्रीकीर्तिवह्ण्याः फलम् ॥ ८ ॥

शिवेन सार्धं हि सदा यथेश्वरी
 शुभावहा सिंधुसुता च विष्णुना ।
 तथैव मां धातृनृपेण सत्कुला
 सदा कुमारीत्यभिधा पतिव्रता ॥ ९ ॥

सा पट्टराशी खलु पट् तनूजान्
 सौभाग्यसिंधून् क्षुपुये च तस्मान् ।
 स्वशक्तिसंपन्नमहाप्रभावान्
 प्रायः पुमर्थानियं मूर्त्तिभाजः ॥ १० ॥
 तत्रात्मजो ज्येष्ठतमोऽतिभूरो
 दाक्षिण्यसिधुर्गुह्यदेवभक्तः ।
 अखर्वगर्वः परगर्वहंता
 विष्णुप्रियोऽद्भुतरामनामा ॥ ११ ॥
 तस्मात्सुपुः सत्यपरः सहिष्णुः
 पदाभिषिक्तो नृपतिर्वदान्यः ।
 राजात्मजश्रीरमणीसुखाद्यः
 स्याद्राजते विद्वलदासभूषः ॥ १२ ॥
 द्विजहरिहरभक्तो युद्धकार्येतिशक्तो
 धनगजहययुक्तो विद्वलेशासुधुर्यः ।
 ननु गिरिधरदासो भूमिपः सत्यवक्ता
 परिजनसुखनुटः शोभते चातिदृष्टः ॥ १३ ॥
 धैर्यिर्गपिजयस्ततो लघुः
 दयातिमान् विजयरामसंज्ञिकः ।
 वंदिषुं दधनदो विराजते
 संकटेऽपि न च त्रेदमेत्यसौ ॥ १४ ॥
 सरक्तमर्भमनिरतोऽनितरां प्रयीण-
 तस्मात्सुपुः सकलसौख्ययुक्तो पदान्यः ।
 सत्यविपः स च मनोहरदासभूषः
 मंशोभते सकलविरखनु भर्मरूपः ॥ १५ ॥

तस्माल्लघीयान् द्विजदेवभक्तः ।

प्रद्युम्नसज्जो नृपतिः सुरूपः ।

सौख्यान्यितः सर्वजनप्रियोऽसौ

स्याद्राजमानेन विराजमानः ॥ १६ ॥

श्रीमन्मांघातृभूपात्सकलगुणयुताधान्यदारोद्भवा ये

पुत्रास्तेषां मुकुन्दो गुरुरातिनिपुणः श्रीमुरारिस्ततोऽन्यः ।

स्तदन्योऽतस्मादन्योऽपिहारी धनजनसहितो रामसिंहस्ततः स्या-

न्नूनः श्रीभावसिंहस्तदनु दृढतरो त्रिगुप्तेनापरश्च ॥ १७ ॥

देवर्षिभक्तो ह्य[र]गजोडरामो

भीष्मस्ततो भीष्मपराक्रमः सः ।

श्रीवीरभद्रोऽततरां हि वीर-

थाष्टौ धृताश्चेत्र मतिप्रगल्भाः ॥ १८ ॥

शूरोतिधीरः सुतरा वदान्यो

धर्मप्रियः श्रीबलिरामसूनुः ।

श्रीमद्रमोमाचरणेषु रक्तो

जीयात्सदासौ शिवरामनामा ॥ १९ ॥

जातः श्रीविड्वल्लोको नरपतिविदितश्चानिरुद्धाभिधानः

शूरो येनातिरीर्य स्वभुजबलवशात्सन्निरुद्धः रिपूणाम् ।

तद्वद्धान्योऽर्जुनाख्यो विजितरतिपतिर्देहकृत्यातिधीरो

दाने श्रीकर्णतुल्योऽर्जुनसमबलवान्निर्मलः स्याच्चशोभि ॥ २० ॥

सुकृतकृत्परतापहरो लघु-

हिरियशाख्य इति प्रबलस्ततः ।

तदनु धीरतरो ननु भीमजि-

त्सुजनपूजनशुद्धतनु सदा ॥ २१ ॥

जातः शिखरसादेन श्रीमद्भिन्निधेश्वरात् ।

धर्मकर्मन्यितः भूरः पुत्रो हरिजनाद्वयः ॥ २२ ॥

श्रीमन्मुकुदजो भाति ज्यायानुदयभानुकः ।

कनिष्ठो हरिभानुश्च कुलोद्योतकरो च तौ ॥ २३ ॥

अन्येपि मांयातृनृपस्य यशे

पुत्राः प्रपोत्रा बह्वशश्च भूराः ।

धर्मप्रियाः सति चिरायुपस्ते

भूयासुरित्य खलु भाविनश्च ॥ २४ ॥

यद्गोर्दण्डयुक्तोऽरिकुलगजपटाकुभमित्खड्गभागः

पीत्वा रक्तं समंताद्भ्रमति बहुतर कीर्तिकर्पूरमेव ।

तस्य श्रीगोडभूपप्रलगिरिपरस्याज्ञया चार कुर्वे

प्रथ सत्संहिताभिः कलितगिरि परानदनामानमिष्टम् ॥ २५ ॥

इति श्री० श्रीमद्गिरिपरानदे नानामुनिमतान्विते ।

कुलवर्गनसंज्ञायमध्यायः प्रथमोऽयम् ॥ १ ॥

च०—७१ ॥ इति संक्षेपेण खीजातकम् ॥

आसीद्गुर्जरदेशमंडलमणिः श्रीवत्सगोत्रोद्भवः

भ्रातस्मार्तिविचारसारचतुरस्त्यौदीच्यचूडामणिः ।

वेदातापिलशास्त्रासरमणिः श्रीश्रीस्यलाख्ये पुरे

रत्नाभट्ट इति प्रसिद्धमहिमा सद्धर्मरक्षामणिः ॥ ७२ ॥

तत्तनुः कपितालतासुरनरः साहित्यपारांनिधिः

मीमांसाप्रखरार्थपूजने भासानिधिः प्रोद्भवः ।

भट्ट श्रीतिगलामिषो गुणनिधिः श्रीयशविद्यायुतः

स्वच्छाचारकुमुख्य शीतकिरणः प्राचां विधाने विधिः ॥ ७३ ॥

तत्पुत्रः क्षत्रवंशापिलनृपनिर्वाहार्थाचितः स्वच्छपादो

नाम श्रीमालजीति स्फुरदखिलगुण प्रादुरार्या प्रवर्या ।

य दिल्लीनायकोऽयं व्यरचत विनुधोहामत्रेदांगरायं
 सोय गोडेंद्रभूपप्रवरगिरिधरस्याज्ञयामुं चकार ॥ ७४ ॥
 वृद्धा ये लपरो हि यत्र निपुणास्तान्वात्ति नत्यादरान्
 क्षतव्य मम तैर्मया यदधुना न्यूनाधिकं कीर्तितम् ।
 नानानदभरेः सुखाव्यकुशलेः सुज्ञेर्गुणज्ञेर्विया
 यत्किञ्चिद्धमतस्तथात्र पतित शोध्यं महद्भिस्तु तत् ॥ ७५ ॥
 इति० श्रीमद्विरिधिरानदे नानासुनिमित्तान्विते ।
 जातकाद्योयमभ्यायो मथोऽपि पूर्णतां गतः ॥

No. 917.

ताजिककौस्तुभ - बालकृष्णः ।

आ०—ध्यात्रा तत्सपय ययप्रदनिभं विध्याद्विसंस्थ महो
 यथासीत्सकलागमार्थकलनः श्रीरामजित्पडितः ।
 तद्वंशोद्भवभट्टयादत्रसुतः श्रीबालकृष्णाभिधः
 कुर्वे ताजिककौस्तुभं सुललित विद्वद्बृदाभूषणम् ॥ १ ॥
 सत्ये त्रिधिः शास्त्रमध्यात्र(वि)मुधा
 त्रेतायुगे यन्मुनिवादरायणः ।
 यद्वापरे गर्गकृत यथाऽभव-
 त्तिष्ये तथा ताजिकशास्त्रजं फलम् ॥ २ ॥
 च०—या नाप्युत्तरतीक्ष्णश्रयवती ख्याता प्रकाशा पुरी
 यथासीद्विह याज्ञवल्क्यतिलकः श्रीरामजित्पडितः ।
 षट्शास्त्राध्ययनाधिराट् समभवन्नारायणस्तत्सुत-
 स्तत्सुनुर्नयवेदवित्समभवद्यो रामकृष्णाभिधः ॥ १५ ॥
 तदगजो यादवभट्टनामा
 नानागमार्थाकलितो बभूव ।

साहित्यपीयूषसुपोषितांग-

श्रितप्रकाशो जगति प्रसिद्धः ॥ १६ ॥

इह यादवभट्टजातजन्मा

कृतजबूसर आलयस्तनान ।

स हि ताजिककौस्तुभाभिधानं

कमनीयं भुवि बालकृष्णभट्टः ॥ १७ ॥

श्रीनारायणशंकरस्तवनके स्तोत्रं शिवायास्ततो

यंत्रोद्धारयुतं महागणपतेः स्तोत्रं त्रिवेण्यास्ततः ।

योगिन्यष्टदशाक्रमथ तरणेः संक्रांतिजो निर्णयः

पद्या यस्य विराजते कृतिरिय पाडित्यर्चितामणिः ॥ १८ ॥

एनं नरस्ताजिककौस्तुभं यः

कंठे विदध्यात्स मनीषिमान्यः ।

सर्वसहामडलमंडनाय

भवेन्नरेशमगजाश्ववित्तः ॥ १९ ॥

नात्यर्थ्यते चंद्रिकायां चकोरा-

धंद्रेणायो कल्पपुष्पैर्न भृंगाः ।

तद्वत्स्यादस्मिन्गुणोत्कर्षलेशः

काश्चिन्नूनं पंडिताः संतु सच्चाः ॥ २० ॥

यादृशो मम मतेः परिपाक-

स्तन्निदानवशतोऽप्यमकारि ।

शोधनं त्विह बुधा यदशुद्धं

प्रार्थनां सफलयंतु ममेनाम् ॥ २१ ॥

इति श्रीमद्भट्टयादवात्मजबालकृष्णभट्टविरचितस्ताजिककौस्तुभः

समाप्तिमगम् ॥

No. 939.

प्रश्नरत्नम्—नन्दराममिश्रः ।

आ०—यमक्षरं ब्रह्म वदन्ति विज्ञा
 सिद्धास्तुरीयं यमकर्तृ सांख्याः ।
 तं सत्यमानदनिधिं स्मरामि
 श्रीनन्दसूनुं श्रुतिभिर्विमृष्यम् ॥ १ ॥
 ज्योतिःशास्त्रे पञ्च शाखाप्रतानाः
 सत्यस्तेषां यथमत्कारकारी ।
 श्रीरुद्रोक्तः केरलिस्त तु सम्यक्
 जानातीशस्तत्प्रसादाज्जनोज्ज्वलः ॥ २ ॥
 शास्त्रा किञ्चित्तत्र कुर्वे प्रबधं
 श्रीगोपालप्रेरणत्प्रश्नरत्नम् ।
 स्वर्णैर्नृत्तैर्भातु कंठे बुधानां
 नित्यं भूमीपालविद्वत्सभासु ॥ ३ ॥

यद्यपि बहुप्रबंधाः शुक्लपटैः पण्डितमन्यैः ।
 रचितास्ते न हि रम्या अतो मयाय समासतः क्रियते ॥ ४ ॥
 श्रीमच्छिवेनोक्तामिदं रहस्यं तत्त्वं परं ये श्रुतितत्त्वहीनाः ।
 बौद्धादयो वा यवनादयो वा तेभ्यो न दद्याद्यदि धर्मकामः ॥ ५ ॥

च०—सिद्धाष्टचक्रवर्षेऽश्वियुजः सितपक्षसप्तमगम् ।
 पूर्तिमगाद्भयोऽयं पूगान्धिविपमितेर्वृत्तैः ॥ ५४८ ॥
 इति मिश्रनन्दरामकृतं केरलिशास्त्रे प्रश्नरत्नं नाम समाप्तम् ।

No. 945.

प्रश्नसुधाकरः—लालमणिः ।

आ०—सिद्धरारक्तशुद्धं सकलबुधजनानन्दकन्दं प्रचण्डे
 मायन्मातृगणकत्रं प्रकटकटलसहानपूराभिरामम् ।

कामं भृंगांगनाभिर्विरचितसरसोद्गीतसंशोभिगंडं
प्रत्यहध्वांतधारातरुणिमतरणि वक्रतुंडं नमामि ॥ १ ॥

ज्ञानप्रदीपादथ प्रभ्रदीपात्संवित्प्रकाशादथ विष्णुतन्त्रात् ।

आदाय सारं मिहिरादिशास्त्राद्भवीम्यहं प्रभ्रसुधाकराख्यम् ॥ २ ॥

च०—मञ्जुवर्णकन्याकुचकलशतटापातसंचूर्णितांभाः

संभोगासत्करंभाद्यमरपुरवधूनव्यजंभारिकर्त्री ।

प्रौढाहंभावभाजामपि सकलनृणां हंत दंभादिशत्रु-

च्छेदस्वच्छांशुपूरा विलसति भुवने सा त्रिवेणीकृपाणी ॥ २८ ॥

यत्संपर्कात्प्रयागः समजनि सहसा तीर्थराजाभिधानो

यस्मिन्पद्मासनोपि प्रतिदिनमकरोदधमेधीयदीक्षाम् ।

यस्मिन्प्रयोधयुक्षः प्रलयजलनिधिस्यायिष्या मुरारे-

र्षेदो यस्यैव गाथां मथयति सहसा मुक्तितात्पर्यववर्त्तम् ॥ २९ ॥

तस्मात्तीर्थाधिराजात्सकलवसुमतीस्वर्गसोपानमार्गा-

द्याम्ये भागेश्वरि विद्याभिधरणिधरादुत्तरस्मिन्प्रदेशे ।

आस्तेऽलर्काभिधानं नगरमतिलसत्सूर्यकन्यासमीर-

स्कारोन्मीलहिलासं सकलवसुमतीमंडनीभूतलोकम् ॥ ३० ॥

ज्योतिर्विद्याविलासप्रणयपटुमतिर्भूमिदेवावतंस-

स्तत्राभूत्कोपि तत्त्वं समविगतमयो येन चाग्देवतायाः ।

गंगारामाभिधानः सकलनृपसभामौलिमंदारवल्ली-

मालानिर्यन्मरुदव्यतिकररचितापूर्वपद्यादिपूजः ॥ ३१ ॥

क्षीराम्भोधेः कलावानिय विमलयशाः प्रादुरासीत्तदीयः

सुनुः सर्वानवद्याकृतिरचितजगन्नामनामा मनीषी ।

यस्य स्फारैर्भरिषैरिदमजनि जगत्कौतुकोत्तानिताक्षं

यद्वाचा पुर्णकामाः कथमिव कथयन्त्यर्थिनः काकुत्थानम् ॥ ३२ ॥

कृष्णाराधनलब्धबुद्धिविभवपख्यातकीर्तेः सुधीः

श्रीमद्भालमणिर्वभूव तनयस्तेनापि कौतूहलात् ।

यत्प्राचां वचनप्रपंचरचनामालंब्य भव्योक्तिभिः

प्रश्रयंथविदां मुदे विरचितः श्रीप्रश्रसौधाकरः ॥ ३३ ॥

इति श्रीज्योतिर्विज्जगद्रामात्मजज्योतिर्विद्भालमणिकृते प्रश्रसुधा-
करे उत्पाताध्यायः संपूर्णः ।

No. 974.

यन्त्रचिन्तामणिः—चक्रधरः ।

आ०—नत्वा भवानीं प्रमथाधिनाथं रविं गुरोरंध्ररविंदयुग्मम् ।

यंत्र च वक्ष्ये गणितानपेक्षं यथाशुबोधः समयादिकानाम् ॥ १ ॥

च०—भासीदप्रजराजव्रंदितपदः श्रीवाभनो विश्रुतो

ज्योतिःशास्त्रमहार्णवामृतकरः तत्सूक्तिरत्नाकरः ।

तत्सूनुः क्षितिपालमौलिविलसद्रत्नं ग्रहज्ञाप्रणी-

ध्रक्ते चक्रधरः कृती सविबृति सशंखचिन्तामणिम् ॥ २६ ॥

इति यंत्रचिन्तामणौ प्रकीर्णाधिकारश्चतुर्थः ॥ ४ ॥

No. 975.

यन्त्रप्रकाशः सटीकः—मू० टी० रामचन्द्रः ।

आ०—शंभोः पदांभोजयुगं प्रणम्य

स्पष्टार्थतां गूढपदानि नेतुम् ।

यंत्रप्रकाशस्य निजाहितस्य

करोति टीकां कविरामचंद्रः ॥ १ ॥

विघ्नोपशमनाय विघ्नराजं प्रणमति ।

व्याकोशनाय मतिकेरवकोरकाणां

विघ्नांधकारपटलीदलनाय पुंताम् ।

नानामनोरयचकोरकुलस्य पूर्ये'

विभ्रज्जयत्यमृतरश्मिकलां गणेशः॥ १ ॥

व्याकोशनाय कुलस्वरक्षणाय कैरवं कुमुदं...

अयं स्वेष्टदेवने उमामहेगौ सकलवांछितार्थसिद्धये प्रणमति ।

मंशप्यानुः[शु] प्रणतमनुशामामितो[अनुशाम्यामियो] माभितः श्री-
याग्देवीभ्यां कनकरजताभासिनीभ्यामिनीव ।

सौस्रांगाभांकितमचलजाशर्वयोः पादपदा-

हं वन्दे मिलितवपुनेभ्यर्कहाभजांत्योः ॥ २ ॥...

अथ सतो विज्ञापयन्नसतां चेहानधिकार एवेत्यधिकेणमाह ।

सद्भिः सृजद्भिरसतोपि च सत्त्वमस्म-

त्सप्रार्थनेन कृतिराद्रियतामियं नः ।

किं दुर्जनान्प्रति यदामि मुदुर्लभैव

स्वप्नेपि येषु सदसत्त्वरविश्रुतार्त्ता ॥ ७ ॥

अथ सदसद्विलक्षणानामज्ञानां शिक्षामाह ॥

अज्ञेर्ज्ञानु सद्रहस्यमप्संगाच्छीततां मनाक् ।

ज्ञात्वरःसु चिरात्सद्भिः संसृज्यं प्रियमिच्छुभिः ॥ ८ ॥

प्रियं त्वितमिच्छुभिरशैः मयस्य रहस्यमन्यद्वा रहस्यं विज्ञानु
सद्भिः संसृज्यं सद्भिः सह ससर्गं कार्यः । संसृज्यमिति 'ऋदुपधाद्या-
कूपि चृतेरिति क्यप्' । किं कृत्वाप्संगाच्छीततां मनागुरःसु ज्ञात्वा ज-
लसंसर्गाच्छैत्य भयतीत्येवं किञ्चित् हृदये विचार्य तदृष्टान्तनशात्सं-
र्गात्सत्त्वं भविष्यतीति सत्सर्गे यत्नः कार्यः । "शीततां मनागिति
पदान्तस्येति परसयर्णाभावापक्षे रूपम् । 'जरःसु इति' वा शरीरिति
विसर्जनीयपक्षे रूपम्" । तेनात्र श्लोकस्य प्रथमपादाद्याक्षरेण द्वितीयपा-
दद्वितीयाक्षरेण तृतीयपादतृतीयाक्षरेण चतुर्थपादस्य चतुर्थाक्षरेण पुनः
पंचमाक्षरेण पुनस्तृतीयपादाक्षरेण पुनर्द्वितीयपादसप्तमाक्षरेण पुनराद्य-
पादाष्टमाक्षरेण आत्मनो विशिष्ट नामोक्तम् । पक्षी च तस्येय कृतिरिति
शेषाभिप्रायेण तस्य प्रयोपनिबद्ध रहस्यं वा विज्ञानुमज्ञैः सद्भिः स-
सृज्यमिति सर्वधामिप्रायेणोक्ता ॥

च०-यत्सस्यास्ते महर्षेः प्रयततरकुले सर्वत्रि(द्यावि)दग्धः

सद्बुद्धिः शैवदासीर्बुधनलिनरविर्वाक्षितः सूर्यदासः ।

तत्सूनु रामचन्द्रो गुप्तगुरुकृपयाध्यायमेत तु पष्ठ

वैशालक्षेय आधाद्रहलकुनुककृद्यानयत्रप्रकाशे ॥ ७३ ॥

सावित्री शिशुनैव यद्विरमभूदद्याता मया भक्तिः
काश्यां स्पर्शमदाद्य कश्चन सुरो यच्छ्रीभग्न्याः पुरः ।
शैवाजोपि च पर्यचाययदत्तं यदीक्षया श्रीगुरु-
स्तर्क्षभक्तो ममामलमतौ श्रीभारती भासते ॥ ७४ ॥

मीमांसाद्वयमूलया फणिपतिप्रोद्रीतभाष्यामृता-
साराभ्युक्षितपाणिनीयधरणौ साहित्यवीजोत्पया ।
सांख्यन्यायपुराणपक्षवितया श्रीरामधीवीबुधा [धीविशया]
वेदांगादिकलैः सदुक्तिकुसुमैः को या न सतोष्यते ॥ ७५ ॥

इति श्रीमहेश्वरानार्यश्रीरामचन्द्रविरचितायां स्वविरचितयत्रप्र-
वाशटीकायां कुतूहलयत्रप्रकाशनो नामं पष्ठोऽध्यायः समाप्तः ॥

No 984.

राजविजय-रणहस्ती ।

आ ०—परदपाशरदांकुशविस्तु-
त्करणतास्यमरोरुहभास्करः ।
दिशतु नः भियमबुद्धासन
शाशिकलांकितमौलिरिभाननः ॥ १ ॥
यत्पादपकजयुगनगतिमसादा-
त्सद्यस्तिररुतपृष्ठस्पतिपाग्निलासः ।
मृक्तान्नेर्ध्वे चतुरा धिक्सन्ति गानो
यदे गिरीशदयितां जगद्विक्तां ताम् ॥ २ ॥
बालं कुमारं परिदृष्ट्य येन
भानुं युवानं च विलोक्य सद्यः ।
अगो पुरमेकशरेण भिशा
यदे गुरं सस्तरगोभरं तम् ॥ ३ ॥

No. 1028

हिस्त्राजव्याख्या-रामेश्वरः ।

आ० रामो भैरवपद्मं गुरुवरं तातं तथा श्रीपति
 गोविंदाख्यगुरुं प्रणम्य कृतिनं दैवज्ञचूडामणिम् ।
 योऽकार्पादुरुसंहिताब्धितरणिं पीयूषधाराभिधां
 चूडामण्यभिधां विचार्य कुरुते हिस्त्राजटीकां कृती ॥ १ ॥
 सृष्ट्यादौ कमलोद्भवेन गदितं सूर्य प्रति प्रांशु त-
 च्छापान्म्लेच्छगतोऽथ रोमकपुरे म्लेच्छेषु यद्विद्वान् ।
 शास्त्रं साजिककं ततस्तदभिध पथात्सुपद्येरित
 श्रीमद्रोमककेन तन्मतमभूत्सत्यत्यय तत्ततः ॥ २ ॥
 खिंदाख्यः कृतमान्सुपद्यललितैर्हिस्त्राजसंज्ञं भुम्
 ज्ञात्वा रोमकजं पुरान्यपठित जन्मान्दधृच्छात्मकम् ।
 तन्नष्टे त्वधुना तथापि च तदायुर्दायपद्यात्सतो
 दुर्वोधात्सुजनस्य बोधविधये स्पष्टं तु कर्तुं सुधीः ॥ ३ ॥
 ननु हिस्त्राजस्य आयुर्दायाद्यर्थं प्रवृत्तिः स च जातकपद्धतिरेव
 सिद्धम् । एवं सति हिस्त्राजस्याप्रवृत्तिविषयत्वात् । तत्र तद्विवर-
 णकर्तुः सुतरां प्रवृत्तिर्लघोयसीति चेन्न । जातकपद्धत्युक्तायुर्दायस्या-
 ष्टकत्वात् । तथा च हिस्त्राजभाष्ये ।

ताजकजातकजनित जन्मफलं कीर्त्तयेन्न शक्यजाते ।

तस्मात्पद्धतिमार्गे स्फुटं न घटते फलं तेषाम् ॥ १ ॥

वृट्तिर्मेव वा ह्यमहंवीर्यं पञ्चवर्गिकापूर्वम् ।

सर्वं दलीलसज्ञ होराशाखादिसवादी ॥ इति ।

पूर्वपद्यस्यायं भावः । यस्मात्पद्धतिमार्गजनितं फलं स्फुटं न
 घटते तस्मात्श्लोकानां शक्यजातेस्ताजकजातकजनित जन्मफलम् ।

कोर्यः । यवनव्यतिरिक्तोक्तजातकताजकफलमित्यर्थः । तं न कीर्त्तयेत् । तर्हि केनोक्त फलं कीर्त्तयेदित्यत्राह । दृष्टिरिति । दृष्ट्यादि सर्वमेतदलीलसंज्ञं यवनसंज्ञं यवनोक्तमित्यर्थः । दलील इति भाषया यवनोक्तलक्षकम् । यद्वा । दलील इति हिस्साजोपलक्षकम् । एतत् होराशाखादिसंवादि । - - - - पुण्यसहस्रं तत्पती पर्वलप्रतत्पती क्रूरविशुद्ध्या द्रष्टव्यावित्यर्थः । अमुना प्रकारेणैषां चतुर्णां मध्ये यस्यैव संभवः तद्भाष्यं तद्विज्ञानसंज्ञं भवतीत्यर्थः । हिस्साजशब्देन शरीरमुच्यते । चतुर्णां मध्ये यदा एकस्यापि हिस्साजसंभवो नास्ति तदा तज्जन्मस्थं अल्पमीधितं स्यादित्यर्थः । - - - - - अत्रोदाहरणम् । चतुर्दशशतचतुःषष्टिवर्षाधिके शालिवाहनशके १४६४ जाते कार्तिक शुद्ध पष्ठी शनौ सूर्योदयाद्वत्तघटी एकोनपचाशत् घटी ४९ नवपलानि ९ । श्रीमत्सप्तपृथ्वीमण्डलाधिप अक्षवरसाहस्य जन्मकालः । ...वामनजातको दर्शितः । यथां । रसांगाष्टशरा पंच - - - - - संज्ञातत्रै दर्शिताः आशाः कुजाद्या रवितोपि मध्यमाः...

इति श्रीक्षीरसागरोपनामकश्रीपतिभट्टांगजरामेश्वरविरचितायां हिस्साजव्याख्यायां चूडामण्यभिधायामायुर्दायप्रकृतिः समाप्ता ॥ १ ॥

च ०—इति श्रीरामेश्वरविरचितायां हिस्साजव्याख्यायां चूडामण्यभिधायामायुर्दायः समाप्तः ।

No. 1029. .

हेरामकरन्दः—गुणाकरः ।

आ ०—उदयशैलभुजगफणामणि-

दिवसभृरुहनूतनपल्लवः ।

दिशतु न. स गिरं महसां निधि-

रुसरसीसरसीरुहमुल्लसन् ॥१॥

जयति विबुधशंसन्मानसावासहंसी
 वचनमयशरीरा भारती हारगौरा ।
 तदनु च विजयंते सूर्यमुख्या ग्रहेन्द्रा-
 स्तदपि च पदपद्मद्वंद्वमस्मद्गुरुणाम् ॥२॥

यो बादरायणवशिष्ठपराशराद्यै-
 होराविधिर्विरचितो विविधांस्तदर्थान् ।

विज्ञाय सम्यग्धुना वयमप्यविज्ञा

यत्कुर्महे किमपि भोत्र गुणास्तदीयाः ॥३॥

जडात्मके मद्दृढयेदुर्विवे संमूर्छिता मोहमहंधकारम् ।

निरस्य शश्वन्मुदमावहंत्यो जयंति रुम्या मिहिरस्य गावः ॥४॥

होरोत्पले राजमृगांकगोभिर्विकासिते सत्यमलाभिरत्र ।

पुष्पंधयस्येव मगानुगीतिरियं सतां श्रोतृसुखाय किं तु ॥५॥

स्वतातपादांबुजचंचरीको गुणाकरः संप्रतिमुचिनोति ।

इदं हि होरामकरंदमाद्यानवद्यहोरासुमनश्चेभ्यः ॥ ६ ॥

च०—श्रीनारायणसंज्ञको द्विजवरो विद्यावधूवल्लभः

श्रौतो येन विधिः कलौ कृतयुगोत्कर्षं परं प्रापितः ।

ग्रामोऽर्थतिविभूषणैकतिलकः खर्जूरनामाक्षय-

स्तस्मिन्सद्गुणकेलिभूसुर[भूषण]मभूत्कौडिच्यगोत्रोद्भवः ॥१६॥

तस्मादेभूदमलसद्गुणरत्नसिंघोः श्रीश्रीपतिर्गणककैरवशीतरश्मिः ।

गोचक्रवालममलं शुमनश्चकोरायस्यानिशं अवणचंचुपुटैः पिबंति ॥१७॥

श्रीब्रह्मपुत्रार्यभटोत्पलाख्यवराहलक्ष्मिषु दिवं गतेषु ।

निराशयेयं समवेक्ष्य चाणी विलासवासं रचयांचकार ॥१८॥

दृष्ट्वा यद्यशसेदुपादमहसां शुक्रं त्रिलोकीतलं

ज्योत्स्नापानधिया धयंति परितो मुग्धाधकोरांगनाः ।

तत्पुत्रेण गुणाकरेण गणकानर्देदुना जातकं
 श्रीहोरामकरंदसंज्ञमरचि ज्योतिर्विदां प्रीतये ॥ १९ ॥

यदज्ञानाच्चोक्तं कुकृतमिह यदाल्पमतितो
 विदोष तत्कर्तुं स्वयमपि यतते सुमनसः ।

विनाशे दोषाणामभिलपति या त्राज [पद्मानि]सविता
 न पर्जन्यः सम्यक् जनपदनिदाधक्षयकृते ॥ २० ॥

इति श्रीगुणाकरधिरचिने होरामकरंदे जातके नष्टजातकनामै-
 कत्रिंशोऽध्यायः समाप्तः ।

No. 1030

होरारत्नम्—वलभद्रः ।

भा०—होरापायोनिधेः पारं दुःपारं तर्तुमिच्छतः ।

महागणपतेः शुंडावलवाय प्रजायते ॥ १ ॥

अस्ति श्रीमदङ्गान्यकुञ्जाभिधानं सद्दिग्गणां संभवे यज्ञिदानम् ।

तत्रैवाभूच्छ्रीभरद्वाजवशे श्रीमल्लालः कीर्त्तविद्याविशालः ॥ २ ॥

जदात्मजोऽभूत्कृतिदेविदासो विद्यारमाकीर्त्तिसुलैकवासः ।

सत्पद्धतौ श्रीपतिनिर्मितायां व्यक्ते च टीकामकरोद्विचित्राम् ॥ ३ ॥

तस्मात्तद्युग्योतिपशास्त्रप्रिज्ञः श्रीखेमकर्णः समभूद्विधिज्ञः ।

नारायणोऽभूच्च ततः कनिष्ठ सर्पाधिपोक्तो सुतरां पटिष्ठः ॥ ४ ॥

ततोऽभवन्मिश्रचतुर्मुजाख्यः सत्तर्कवेदांतविदभगवन्धः ।

समस्तभूमीपतिलब्धमानः श्रीरामभक्तौ विहितैकतानः ॥ ५ ॥

ततोऽभवद्भूपसभास्यजेयः कृती च दामोदरनामधेयः ।

श्रीभास्करोक्तावकरोन्मनोज्ञां टीकामपूर्णा बुधवृन्दयोग्याम् ॥ ६ ॥

दामोदरस्य पुत्री जातो वलभद्रहरिरामौ ।

वलभद्रेण कृतं प्राक् सवासन टिप्पणं च भकरंदे ॥ ७ ॥

तद्विष्णु भास्करीये चंदीजे कृतं जातके वर्षरत्न त्वपूर्वम् ।
निबधुं गुरोः पादपद्मप्रसादाद्यतो जातके सन्निबध करोमि ॥८॥

यद्यपि कृता निबधाः सुविस्तरा जातके पूर्वैः ।
विद्वन् ततो विशेषा मयोदिता बुद्धिपूर्वक वीक्ष्य ॥ ९ ॥

नत्वा दामोदरं ततः गुरु श्रीरामसप्तकम् ।

होराबल विन्मुदे[वितनुते] बलभद्रः सता मुदे ॥ १० ॥

च०—वाशिष्ठगंगादिमुनिप्रणीतान्वराहकल्याणकृतानिरीक्ष्य ।

सज्जातकान् जन्मफलक्रमार्थं सुसप्रदायाद्रचित मयेदम् ॥१॥

औदार्यगांभीर्यविराजमानः स्वतेजसा[रिम्ह] ताभियान् ।

बलान्वित सद्गुणताभिधान् पृथ्वीपतिः साहयुताधिनाथ ॥२॥

तदतिकस्थेन कृत मयैतत्खचद्रसर्पेदुमितेऽब्दकाले ।

मधौ चतुर्थ्या सितपञ्चजाया विमत्सराणां कृतिनां सुखाय ॥३॥

इति श्रीमद्देवज्ञवर्यपण्डितदामोदरात्मजबलभद्रनिरचिते होरार-
त्ने स्त्रीजातकाध्यायो दशम । समाप्तोऽयं प्रथः ॥

No 1115 .

कौतुकरत्नावली ।

आ०—अथ कौतुकरत्नावली लिख्यते । पर्यतरत्नावली तच्चिकित्सा
लिख्यते । सयोगादीत(र)द्विविध शौर्ययता राज्ञा व्यसननिर-
सनकौतुकावलोकनेनैव कालयापन कर्तव्यमित्युक्तवत् । प्राप्ता-
वसराणि कौतुकानि सक्षेपतो निरूप्यते । तान्येव कौतुकानि
द्विविधानि । एके अर्थरूपाणि । अपरे शब्दरूपाणि । तत्र प्रथम-
मर्थरूपाणि स्वभनपरीक्षणवाजीकरणकृत्रिमवस्तुकरणजनाद-
यकरणवृक्षदोहदादिभेदान्यनेकप्रकाराणि । शब्दरूपाणि । द्विती-
यानि तु शब्दालंकारकृतगद्यपद्योभयात्मककाव्यरूपाणि...

अपूर्णा ।

No. 1120.

गौतमीयतन्त्रम् ।

आ०—सिद्धाश्रमे वसन्धीमान्कदाचिद्गौतमो मुनिः ।

तपःस्वाध्यायनिरतो भक्तिमान्पुरुषोत्तमे ॥ १ ॥

च०—अस्यालोकनतश्चित्ते कृष्णात्मा संप्रसीदति ॥ १११ ॥

इति गौतमीयतन्त्रे सर्वतन्त्रोत्तमे द्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥३२॥

No. 1137.

मन्त्रचन्द्रिका-जनार्दनः ।

आ०—आरक्ताभं त्रिनेत्रं पृथुतरजजरं वेदहस्तान्दधानं

विभ्राणं मौलिदेशे हिमरुरशकलं दानधाराप्रकुंभम् ।

ब्रह्मेन्द्राद्यैः समस्तैरमरपरिवृष्टैः सेवितं शुभ्रदंतं

भोगीन्द्राद्यं प्रसन्नं सकलशुभकरं तं भजेऽङ्गजास्यम् ॥ १ ॥

अदितिवाकरदेहां पुरहरचामाङ्गकृतगृहाम् ।

रिपूरितभक्तेहां सज्जेतं शैलजां वन्दे ॥ २ ॥

तियूपांशुकलां मनोशमुकुटां शैवालतुल्यालकां

शलभीविजिताष्टमीशशधरां नीलारविरेक्षगाम् ।

वापं बाणगुगाङ्गुशान्मृदुतरैः सविभती चाहुभिः

त्ययं सुमनोरमामरुगभां वन्दे गिरीन्द्रात्मजाम् ॥ ३ ॥

रुलिंदीकलकूलकेलिकलनानंदाकुलैः संततं

संवीतं शिशुवृन्दकैर्मुनिवरैर्गतिं मुणैकालयम् ।

लीला(नाशित)विश्वविश्रम्भदाशेषास्रपानीककं

संतरिकमहाद्रुमस्य रनिरं कंदं मुकुटं भजे ॥ ४ ॥

गीरवरंजिताविश्रजनस्तनुभापिजितोत्तमनन्यातनः ।

रक्चपलानिनयेन वृत्तस्तनुतां गम शर्म मुकुन्दहितः ॥ ५ ॥

फुल्लति आरिजगणा विहरति कोकाः
 कामं चरन्ति विहगाः सकलास्तु दिक्षु ।
 शिष्याः पठति च भवन्ति शुभानि लोके
 यस्योदये तमहमाशु रविं नमामि ॥ ६ ॥
 यः पगुसारथिरथो रथमेकचक्र-
 मारुह्य तत्र विनियोज्य च सप्त समीन् ।
 लोकत्रयेष्यति चित्रचरित्रकारी
 भानुः स भानुभिरहो मम पातु देहम् ॥ ७ ॥
 यो योगिनामपि मनश्चपलीचकार
 पुष्पेषुभिर्भ्यथयति स्म यदीयसो यः ।
 तं मंक्षु नेत्रशिखिना क्षमयांचकार
 मारं हरं तमहमाशु नमामि भक्त्या ॥ ८ ॥
 चलचरणताडितशितितलं सुपर्वापगो-
 च्छलज्जलभृतांतरं भ्रमितभीमनेत्रत्रयम् ।
 जट्टापटलभेदितोपरिचरांबुद धूर्जटे-
 स्तनोतु पटुतांडवं मम नवं नव मंगलम् ॥ ९ ॥

आसीदागमशास्त्रकीरवसतेः सत्पंजरः सज्जन-
 व्यूहानदकरः कलानिधिकलाभालप्रियार्थिकरः ।
 नानाशास्त्रविचारचारुकावितासंदेहविज्ञाखिल-
 प्राज्ञस्तोमपरिदुतो बुधवरः श्रीश्रीनिवासः कृती ॥ १० ॥

आसीदशेषनरपालविशालभाल-
 जालप्रमार्जितमनोरमसत्ययोजः ।
 सर्वागमांनुनिधिमथनमदराद्रिः
 श्रीश्रीनिवासतनयस्तु जगन्निवासः ॥ ११ ॥

तत्रंदनाः सुकृतिनः करुणार्द्रचित्ताः

शैलेद्रजाचरणपंकजचरीकाः ।

ज्येष्ठः शिरोमणिरिति प्रथितः कनिष्ठ-

स्तस्माज्जनार्दन इति ह्यनुचक्रपाणिः ॥ १२ ॥

जनार्दनाभिधस्तेषु यथामति कुतूहलात् ।

तांत्रिकात्यतप्रोधाय कुरुते मंत्रचन्द्रिकाम् ॥ १३ ॥

मन्त्राणि यानि ह शिवार्चनचन्द्रिकायां

श्रीश्रीनिवासकृतिना प्रकटीकृतानि ।

सर्वाणि तानि मुनिर्चितनयुक्पङ्ग-

युक्तान्यविस्तरतयेह वदामि साधु ॥ १४ ॥

आदौ गणपतेर्मन्त्राः शिवायास्तदनंतरम् ।

ततः कृष्णस्य सूर्यस्य शंभोश्चोक्ता यथाक्रमम् ॥ १५ ॥

च०—इति मंत्रचन्द्रिकायां द्वादशः प्रकाशः ।

यावत्सूर्यश्च सोमश्च यावत्तिष्ठन्ति देवताः ।

तावदास्तां धरामध्ये रुचिरा मंत्रचन्द्रिका ॥

No. 1167.

अजितशान्तिजिनस्तवटोक्ता—जिनप्रभसूरिः ।

च०—सखद्विक्रमभूपतेः शरत्कनूदर्चिःशशांकोर्मिते

पौपस्यासितपक्षभाजि शनिना युक्ते द्वितीयातिथौ ।

श्रीमाञ्छ्रीजिनसिंहसूरिसुगुरोः पादञ्जपुष्पधयः

पुर्यां दाशरयेर्जिनप्रभगुर्जमन्य टोकामिमाम् ॥ १ ॥

No. 1169.

अध्यात्मत्रिदुः सटीकः—मू०टी० हर्षवर्धनः ।

टी०भा०—भनतविज्ञानविभूतिशाली

सत्प्रातिहार्याद्भुतभूतिशाली ।

तीर्थतरीयानवबुद्धयोगा-

गमार्थदेशी जयताञ्जिनेन्द्रः ॥ १ ॥

अथातः शुद्धात्मानुभवसिक्तानामनेककदागमार्थश्रवणकुट्टचुपा-
सनसंस्तवनादिक्रियाभासप्रक्रियापर्याप्तात्मतत्त्वविप्रतिपत्तीनां भव्यस-
त्त्वानामुपकाराय शुद्धात्मस्वरूपप्रतिपादनपटिष्ठाध्यात्मविदुप्रथमद्वार्ति-
शकाविवरणं स्पष्टमुपक्रम्यते । तस्य चेदमादिपद्यम् ।

मू० आ०—वृमः किमध्यात्ममहत्त्वमुच्चै-

र्यस्मात्परं स्यं च विभज्य सम्यक् ।

समूलघातं विनिहंत्यघानि

नाभेयभूः केवलमाससाद ॥ १ ॥.

मू० च०—इत्येवं संप्रधार्य द्रुततरमखिलं भेदसंविद्वलेन

जीवाजीयप्रपञ्चं विदलति किल यो मोहराजानुवृत्तिम् ।

ज्ञानानन्दस्वरूपे भगवति भजत्यात्मनि स्थैर्यमाभु

प्रक्षिप्याज्ञानभावं स भवति न चिराच्छुद्धबुद्धस्वरूपः ॥ ३२ ॥

टी० च०—ज्ञानस्य परिपूर्णोत्तमसचेतनाभावात्परिपूर्णस्यैकस्यात्म-
नोपि ज्ञानं न सिद्धेदिति ॥ ३२ ॥

इति श्लोपज्ञाध्यात्मविदुविवरणे सद्गुपाध्यायश्रीमद्धर्षवर्धनविरचिते
प्रथमा द्वार्तिशिका समाप्ता ।

No. 1174.

अष्टलक्ष्मी वा अर्थरत्नावली—समयसुन्दरः ।

आ०—श्रीसूर्यः श्रेयसे भूयाद्भक्तितत्परभूस्पृशाम् ।

यस्य नामसहस्रस्य जपः पापहरो भवेत् ॥ १ ॥

सांनिध्यं कुसते ग्राप्ती देवता वरदायिनी ।

सेवका यत्प्रसादेन साधयन्तीप्सितं फलम् ॥

राजा नो ददते सौख्यमिति शोकैकपादस्य मया निजबुद्धि-
द्विनिमित्तं अर्याः क्रियते । तत्र प्रथमं श्रीसूर्यदेववर्णनमाह ।

राजा नो ददते सौख्यम् ॥

सावित्री भविता राजा विमृजो विघृणो विराट् ।

सप्तार्चिः सप्ततुरगः सप्तलोकनमस्कृतः ॥ १ ॥

इति स्कंदपुराणे श्रीसूर्यसहस्रनामांतर्भणितत्वात् । राजा
श्रीसूर्यः नोऽस्माकं सौख्यं ददते ददाति ।

च०-अटलक्षार्था संपूर्णा । अघटिताविसंवादिनी च ज्ञेया ।

सर्वे ८०००० ॥ अथ प्रशस्तिः ॥

वर्धमानो जिनो जीयाद्वर्धमानो गुणप्रजैः ।

तीर्थं यदीयमद्यापि जागर्ति जगतीतले ॥ १ ॥

श्रीगेतमाद्या गणधारिवर्या

यच्छंतु मे याञ्छितमच्छबुद्धयः ।

यद्वाप्यमुक्ताफलदाम रामं

कुर्वति रुडे कृतिनः प्रकामम् ॥ २ ॥

श्रीहरिभद्रमुनीन्द्रप्रमुखा मां पूर्वसूरयः पांतु ।

द्वमंजुग[शुद्धहृदयमंजूष]मध्ये यद्गुणरत्नानि धार्यते ॥ ३ ॥

श्रीमद्देवाचार्याः पूर्वाचार्या प्रभूतगुणवर्याः ।

समभूषन्भयसागरतरणे वरतरणचरणयुगः ॥ ४ ॥

तत्पद्मलंचक्रे नेमिचंद्रायसूरिराट् ।

यद्बचोऽमृतपानेन प्राप्नुर्निर्जरतां नराः ॥ ५ ॥

तदनु द्योतविद्योती सूरिरुद्योतनोऽभवत् ।

उद्यद्दिहारविख्यातः प्रद्योतन इवाद्भुतः ॥ ६ ॥

यकशोधयैमासथै[यकःशोधयामास ये]सूरिमत्रं
गिरीद्रावुंदस्याद्भुते शृंगभागे ।

विधायाटम सुनमन्नागनाथ-

स्ततोवर्धमानाभिधः स्वरिरासीत् ॥ ७ ॥

श्रीमहुर्लभराजराजसदसि श्रीपत्तने पत्तने
वाद श्वेतपटैः प्रभूतकपटैः साक सदा लपटैः ।
कृत्वा यः प्रकटीचकार वसतेर्मार्गं मनोहारिण
सूरिजयो[सूरिर्भूरिजयो]जिनेश्वरगुरुर्जातो

जगद्भिभुतः ॥ ८ ॥

सवेगरेगशाला येन कृता जगति लोकहितहेतुः ।
जातः श्रीजिनचक्रः सूरिस्तत्पट्टम[ग]ध्रः ॥ ९ ॥
अतिचंगनरांगवृत्तिकार खरतरगणनायक सुगणधीर ।
यशसायुत जय चिरमभयदेय भूरीश्वरकृतचरणसेव ॥ १० ॥
कृत्वा समीपेऽभयदेवसूरि[रे]यैनोपसंपद्दहणं प्रमोदात् ।
पपौ रहस्यामृतमागमानां सूरिस्ततः श्रीजिनरक्षभोऽभूत् ॥ ११ ॥

जिग्यिरे येन योगिन्यश्नुःपटिर्यतीदुना ।
सूरिः श्रीजिनदत्तोऽभूत्तत्पट्टांतुजभास्करः ॥ १२ ॥

ततस्तनुभृतां प्रियः समननिट शिष्टक्रियः
प्रणटतिमिरोत्करः सुजिनचक्रसूरीश्वरः ।

कवित्वसुभमालिको नरमणीमनोज्ञालिको
तमभि[ततो नि]खिलनायकः प्रबलसौख्य-

सदायकः ॥ १३ ॥

जिनपतिसूरिजिनेश्वरसूरीश्वरजिनप्रबोधजिनचक्रा ।
तत्पट्टानुक्रमतोऽभून्मभूपीठविख्याता ॥ १४ ॥

यस्यादेशाद्वरवसत्याख्यचैत्यं प्रचक्रे
तेजःपालो विपुलविभवोऽपि स्वयं तत्र चैत्ये ।

यः प्रातिष्ठन्निभुवनगुरोः शान्तिनाथस्य विंशम् ॥ १५ ॥
सोऽभून्नीमज्जिनकुशलराट् सूरिराजीतुरापाट्

----- ॥ १६ ॥

(प्राप्या)नेकविवेकसेकविलसद्दमापालजं बालज-
प्रत्यप्रप्रतिबोधं धुररविः प्रत्यर्थिभूमृत्पविः ।
चक्रुर्बालसरस्वतीति सुतरां ख्यातिं क्षितौ प्राप्य न

----- ॥ १७ ॥

तदनु विगततंद्राः पश्चिमांभोधिमंद्रा .
कुशलकुमुदचंद्रा प्रतम[द्राः पूर्वभृ]त्यांगिभद्राः ।
प्रणमदमरचंद्रा निर्जितश्लोकचंद्रा
इह भुवि जिनचंद्राः सूरिराजीसुरेन्द्राः ॥ १८ ॥
यद्दीक्षिताः समभवन् यतिनः सुशिष्याः
श्रीह्रास्य[आद्धाध]संघपतयोर्षितपातयोगात् ।
प्राप्तोदयः प्रवरलब्धिसमृद्धिसिद्धेः
पात्रं ततोऽजनि जिनोदयसूरिराजः ॥ १९ ॥
रेजिरे राजराजास्या राजराजिनमस्कृताः ।
श्रीजिनराजसूरीन्द्रा मन्वराजीवभास्कराः ॥ २० ॥
श्रीमज्जेसलमेरुदुर्गनगरे जावालपुर्या तथा
श्रीमहेन्द्रगिरौ तथा अहिपुरे श्रीपत्तने पत्तने ।

- भांडगारमबीभरद्वरत्तरैर्नानाविधैः पुस्तकैः
 स श्रीमज्जिनभद्रसूरिसुगुरुर्भाग्याद्भुतोऽभूद्भुवि ॥ २१ ॥
 ततः क्रमाच्छ्रीजिनचंद्रसूरिः
 समुद्रसूरिर्जिनहंससूरिः ।
 मानिक्यसूरिर्गुणरत्नसूरि-
 र्जातस्ततः सारविचारसूरिः ॥ २२ ॥
 तदीयपदपूर्वाद्रिप्रकाशनरविप्रभाः ।
 श्रीजिनचंद्रसूरौद्रा जयति जयिनोऽधुना ॥ २३ ॥
 येभ्यो मुदादाधि युगप्रधानपदं प्रभुश्रीमदक्ष्वरेण ।
 प्रभूतभाग्योदयसुप्रसिद्धा जयंतु ते श्रीजिनचंद्रसूरयः ॥ २४ ॥
 श्रीसाहियात्रयाद्गुरुभिः प्रमोदा
 (धे स)यमाचार्यपदे प्रतिष्ठिताः ।
 जामयशोराशिविराजमाना
 जयतु ते श्रीजिनचंद्रसूरयः ॥ २५ ॥
 नद्यारुचरणांभोजचंचरीकमनाः सना ।
 गणिः सकलचंद्रारयो विख्यातो मुख्यशैक्षकः ॥ २६ ॥
 तच्छिष्योऽभ्यस्तिवृद्ध्यर्थं गणिः समयसुदरः ।
 वाचकः सव्यधातृयक्षिम[दटलक्षी]रत्नावलीमिमाम् ॥ २७ ॥
 श्रीजिनसिंहमुनीश्वरधाचकवरसमयराजगणिराजाम् ।
 महिदैकगुरुणामनुग्रहो मेऽत्र विज्ञेयः ॥ २८ ॥
 मत्सर्गेणाहतो मूर्खोऽसहमानः परोन्नतिम् ।
 सच्छास्त्रं दूषयत्येव वारिक्तुंभमरिष्ठवत् ॥ २९ ॥
 मात्सर्यमुत्सार्य विचार्य सम्यग्
 शात्या प्रयास समदुष्करत्वम् ।

कृत्वा प्रसादं कवयो गुणज्ञाः

प्रमाणयंतु स्फुटमेतदर्शान् ॥ ३० ॥

यदत्र काव्ये मतिमांशदोष-

वशादभुद्धं किमपि स्फुटं स्यात् ।

विशोधयंतूपधियो प्रसन्न[धियःप्रसन्न]

तृणं यथा निर्मलसौधकुण्डन्[डात्] ॥ ३१ ॥

श्रीविक्रमनृपवर्षात्समये रसजलधिरागसो[गो]समेते ।

श्रीमहाभपुरेऽस्मिन् वृत्तिरियं पूर्णतां नीता ॥ ३२ ॥

अर्थरत्नावलीवृत्तिः कविकेतावलंबिनी ।

वाच्यमाना विरं नंयाद्यावच्छंद्रदिव्याकरौ ॥ ३३ ॥

No. 1175.

आचाराङ्गदीपिका-जिनहंससूरिः ।

आ०-॥ अहं ॥ शासनाधीश्वरो जीयाद्धर्मानो जिनेश्वरः ।

भजन्ति सुखिनो भज्या यदीयवचनामृतैः ॥ १ ॥

शीलाङ्गाचार्यरचिता वृत्तिरस्ति सप्रिस्तरा ।

श्रीआचाराङ्गसूत्रस्य दुर्विगाहा परं ततः ॥ २ ॥

अनुमतार्थं सभ्यानां व्याख्यातृणां सुखावहा ।

श्रीजिनहंससूरीन्द्रैः क्रियते स्म प्रदीपिका ॥ ३ ॥

च०-श्रीबृहत्खरतरगच्छे श्रीजिनसमुद्रसूरिपट्टालंकारश्रीजिनहंस-
सूरिविरचितायां श्रीआचाराङ्गदीपिकायां द्वितीयः श्रुतस्कधः
समाप्तः ॥

श्रीवीरशासने क्लेशनाशने जयिनि क्षितौ ।

सुधर्मस्याम्यपत्यानि गणाः सन्ति सहस्रशः ॥ १ ॥

No 1178.

आराधनापताका-वीरभद्राचार्यः ।

आ०-नियसुचरियगुणमाहस्पदिप्पसुररायरिद्धिवित्तारो ।

जयइ सुररायपूइयगुणमाहप्पो महावीरो ॥ १ ॥

च०-इय सुंदराहं वीरभद्रभणियाहं पवयणाहिंतो ।

चिरमुच्चिणि सुए एसा रइआ आराहणापडिया ॥ ८ ॥

घण्णाणमाणुपुव्वी गाहइपयाण पाययाणं च ।

कत्थइ कहिंचि रइया पुव्वपत्तिट्ठाण समईए ॥ ८६ ॥

आराहणापसत्थंमि एत्थ सत्थंमि गंधपरिमाणं ।

नउयाहं नवसयाहं अत्था गाहंमि गाहाणं ॥ ८७ ॥

विक्रमनिवकालार्धे अबुत्तरिमे समासहस्संमि ।

एसा सव्वं गिहिआ गहिया गाहाहि सरत्ताहिं ॥ ८८ ॥

मोहेण भंदमइणा इमंमि जमणागमं मए लिहिय ।

तं महारिसिणो मरिसिंतु अहवा साहिंतु करणाए ॥ ८९ ॥

भवगइणभमणरीणा लहति विवुइसुहं जमलीणा ।

तं कप्पहुमसुहयं नंदउ जिणसासणं सुइरं ॥ ९० ॥

आराधनापताका कृतिरियं श्रीवीरभद्राचार्यस्य ॥ छ ॥

No 1182.

आवश्यकलघुवृत्तिः-तिलकाचार्यः

च०-महोदयपदावाप्तिरिति ॥ छ ॥

इति श्रीश्रीतिलकाचार्यविरचितायामावश्यकलघुवृत्तौ प्रत्याख्या-
नाध्ययनं समाप्तम् ॥ ६९६ ॥ तत्समाप्तौ समाप्तेयमावश्यकलघुवृत्तिः ।

तीर्थे वीरविभो सुधर्मगणभृत्सतानलब्धोन्नति-

आरित्रोज्ज्वलनद्रगच्छन्नलधिप्रोक्षासशीतशुतिः ।

साहित्यागमतर्कलक्षणमहाविद्यापगासागरः

श्रीचंद्रप्रभसूरिरिद्रुतमहावादीभर्त्सिहोऽभवत् ॥ १ ॥

तत्पट्टलक्ष्मीश्रवणावतंसाः श्रीधर्मघोषप्रभयो बभूवुः ।

यत्पादपद्मे कलहंसलीलां दधौ नृपः श्रीजयसिंहदेवः ॥ २ ॥

तत्पट्टोदयशैलभृंगमभजत्तेजस्विचूडामणिः

श्रीचक्रेश्वरसूरिरित्यभिधया कोऽप्यत्र भानुर्नवः ।

संप्राप्ताभ्युदयः सदैव तमसा नो जातु विच्छाद्यितो

नैवोद्यंढरुचिः कदाचिदपि न प्राप्तोपरागस्ततः ॥ ३ ॥

विललास स्वैरं तत्पट्टप्रासादचंद्रशालायाम् ।

श्रीमान् शिवप्रभुगुरुः संयमकमलाकृतासक्तिः ॥ ४ ॥

श्रीशिवप्रभसूरीणां तेषां शिष्योऽस्मि मंदधीः ।

नाम्ना श्रीतिलकाचार्यः श्रुताराधनगृद्धिभाक् ॥ ५ ॥

एतां वृत्तिं लघुमविषमां सोहमावश्यकीयां

तत्पादाब्जस्मरणमहसा मुग्धधीरप्यकार्षम् ।

तद्यत्किंचिद्रभसव्रक्षतो दृग्धमस्यामभुद्धं

तत्संशोध्यं मयि कृतकृपैः सूरिभिस्तत्त्वविद्भिः ॥ ६ ॥

वृत्तिं रचयता चैतां सुकृतं यन्मयाजितम् ।

भवे भवेहं तेन स्यां श्रुताराधनतत्परः ॥ ७ ॥

शतशतदशकेऽभ्यासां गते विक्रमसूभुजः ।

संयत्सरे पण्यवती वृत्तिरेषा विनिर्ममे ॥ ८ ॥

शिष्या नः शस्यचारित्र्याः सर्वशास्त्राधिपारगाः ।

अस्यां सहायकं चक्रुः श्रीपद्मप्रभसूरयः ॥ ९ ॥

शिष्योऽस्माकमिमां वृत्तिमखिलः शास्त्रतत्त्ववित् ।

अलिखत्प्रथमादर्शं यदास्तितरुपेक्षितः ॥ १० ॥

संत्यस्यां द्वादशश्लोकसहस्रांघचतुःशताः ।

प्रत्यक्षरेण सख्यानादिति निश्चितवानहम् ॥ ११ ॥

आवद्विजयते तीर्थे श्रीमद्दीरजिनेशितुः ।

तावदेषा मरालीव खेलतात्कृतिमानाम[मानसे] ॥ १२ ॥

No. 1187.

उत्तराध्ययनसूत्रटीका-कीर्त्तिवल्लभगणिः ।

आ०-अहं भिक्षोर्विनयं प्रादु करिष्यामि प्रकटीकरिष्यामि आनु-
पूर्व्या क्रमेण मे मम त्रिनयं कथयतो वदतो यूयं शृणुत ।

ख०-२७२-इति समाप्तौ ब्रवीमि । सुधर्मस्वामी जब्रुस्वामिनं
प्रति प्राह । इत्युक्तं पट्त्रिंशाध्ययन जीवो जीवविभक्त्याख्यम् ॥ ३६ ॥

इति श्रीउत्तराध्ययनवृत्तिः सपूर्णा ।

आसीच्छ्रीवीरपट्टे प्रवरगणधरः श्रीसुधर्माभिधान-

स्तत्पट्टे स्वामिजब्रुप्रभवमुखमहास्वरिराजा बभूवु ।

सर्वेषां (मेव धाम्नां) स्फुटपटुपदवीभाणधर्त्ता महेंद्रः

सूरीद्राणामशेषक्षितितलविदितो मेरुतुंगो मुनीन्द्रः ॥ १ ॥

तत्पट्टांबुजराजहससदृशो विद्यावतामीश्वरः

श्रीमच्छ्रीजयकीर्त्तिस्वरिसुगुरुस्तत्पट्टचूडामणिः ।

स्वरिः श्रीजयकेसरिप्रभुगुरुस्तत्पट्टवस्त्रेश्वरः

सिद्धातानुगसागरो विजयते सूरीश्वरः साप्रतम् ॥ २ ॥

तच्छिष्यो ननु कीर्त्तिवल्लभगणिर्मुग्धाग्रणी मोहतो

स्पष्टव्याकरणोक्तिवृत्तिमलिखन्मुग्धप्रबोधप्रदाम् ।

पूर्वेर्निर्मितदीपिकादिकमहाप्रयानुसारी स्वक-

प्रशावेदनश्च [नतो ह्य]सौ वसुगुरुमौढप्रसक्तेः पुनः ॥ ३ ॥

संवत्पंचदशे द्विपंचगणिते वर्षे च हर्षप्रदे
 सुश्रीभद्रदवादनासि नगरे दीपोत्सवे निर्मिता ।
 यावच्छ्रीजिनशासनं विजयते सर्वोत्सवं (सर्वं) त-
 स्तावन्नंदतु वृत्तिका कविजनैः(सं) वाच्यमाना सदा ॥ ४ ॥
 कार्योत्सुक्यतया मया पुनरियं संशोधिता नास्ति भो
 विद्वद्भिस्तु परोपकारनिरतैः शोभ्या विशुद्धात्मभिः ।
 बुद्धेस्तुच्छतया यदत्र किमपि न्यूनं तथा बाधिकं
 तत्सर्वं क्षमितव्यमुत्तमतमैर्बुद्धं विरुद्धं च यत् ॥ ५ ॥
 भट्टो सहस्रां द्विशती च पट्टिः श्लोकास्ततथोपरि पंचवर्णाः ।
 प्रत्येकवर्णं परिमाणमेतद्वंथस्य विशायममेयशोभैः ॥ ६ ॥
 इति उत्तराध्ययनवृत्तिः संपूर्णा ॥

No. 1204.

उपदेशसप्ततिका-सोमधर्मगणिः ।

भा०—श्रीसोमसुंदरगुरुस्त्वलकीर्तिपूरः

श्रीवर्धमानजिन एष शिष्याय वामः ।

भग्या भवन्ति सुखिनो यदुदाहृतं श्री-

चारित्ररत्नममलं परिपालयंतः ॥ १ ॥

श्रीरत्नशेखरगुरुप्रवरा जयंतु

नैकक्षमाधरनिषेव्यपदारविदाः ।

ऐर्दयुगीनमुनिषु प्रवरक्रियेषु

श्रीसार्वभौमपदवीं दधतेऽप्युना[ता]युः ॥ २ ॥

कथाप्रबंधादिषु भूरिपिस्तरैःप्यनादरं ते दधते ऽल्पमेधसः ।

हिताय तेषामुपदेशसप्ततिः प्रारभ्यते सत्यजनोपयोगिनी ॥ ३ ॥

च०—एवं देवज्ञानसाधारणादि द्रव्यं व्यक्त्या स्थापनीयं सुयुक्त्या ।
व्यापार्यं च आवकैस्तत्त्वविज्ञैर्निर्लेपत्वं स्यात्तथा चिन्तनीयम् ॥ ३३ ॥

इति पंचमोऽधिकारे सप्तदश उपदेशाः । मूलतः कथाः ॥ ७५

इति श्रीपरमगुरुतपाश्रीसोमसुन्दरसूरिक्रमकमलमरालमहोपाध्याय-
श्रीचारित्ररत्नगणितद्विनेय पं० सोमधर्मगणिविरचितायां श्रीउपदेशसप्ततौ
पंचमोऽधिकारः । समाप्ता चेयं श्रीउपदेशसप्ततिका ॥ मंथाय ३००० ॥

No. 1205.

उपसर्गहरस्तोत्रं सटीकम्—मू० भद्रबाहुः टी० पार्श्वदेवगणिः ।

टी० आ०—धरणेंद्रं नमस्कृत्य श्रीपार्श्वं मुनिपुंगवम् ।

उपसर्गहरस्तोत्रवृत्तिं वक्ष्ये समासतः ॥ १ ॥

मू० आ०—उषसग्गहरं पासं पासं वंदामि कम्मघणमुक्कं ।

विसहरविसनिवासं मंगलकल्लाणभावासं ॥ १ ॥

मू० च०—इय संशुउ महायस भत्तिभरनिभरेण हियणं ।

ता देव देसु बोहिं भवे भवे पासजिणवंदे ॥ ५ ॥

टी० च०—सर्वकल्याणं संप्रहकरी यंत्रं भवति । द्विजपार्श्वदेवगणि-
विरचिते यत्किमपि धरणेंद्रपार्श्वयक्षपद्मावतीप्रमुखाभिः स्वदेवताभिर्मम
क्षमितव्यमिति । यच्च किञ्चिद्विरुद्धयंत्रं मंसित [मंत्रित] सर्वस्य मिथ्या
दुष्कृतमिति ॥ ॥ इति श्रीउषसग्गहरस्तोत्रस्य वृत्तिः समाप्ता ॥
संवत्सरे विक्रमनृपतौ सप्तनंदकाय भूयुते । वर्षे आश्विनमासे शुभ्रपक्षे
दुर्गाष्टम्यां तिथौ लिपितं जगजीवनार्दिणा स्वात्महेतवे ॥

No. 1209.

ऋषिमण्डलवृत्तिः—शुभवर्धनः ।

आ०—योऽभूयुगादौ शिवशुद्धमार्गप्रकाशकत्वाद्भविरेव साक्षात् ।

गोभिः स्वकीयैः प्रहरंस्तमांसि स नाभिभूर्भूरिविभूतये वः ॥ १ ॥

पत्रे ४१६ इति श्रीतपागच्छाधिराजे श्रीसोमसुन्दरसूरिसंताने श्री-
लक्ष्मीसागरसूरिश्रीसुमतिसाधुसूरिपट्टप्रतिष्ठपरमगुरुश्रीहेमविमलसूरि-
विजयमानराज्ये पंडितप्रकांडमंडलीशिरोमणिपंडितश्रीसाधुविजय-
गणेशिन्यपरमाणुपंडितशुभवर्धनगणिप्रणीतायां ऋषिमंडलवृत्तौ द्वि-
यखंडे श्रीहस्ताविहङ्गार्पिसंबंधः ।

च०—अवसर्पिण्यां चरमं दुःसहं मुनिवृषभं दुःपमाचार्यं वंदे ।

ऋषिमंडलवृत्तिः संपूर्णा ।

इति श्रीतपागच्छाधिराजश्रीसोमसुन्दरसूरिसंताने - - - - -
----- मंथाग्रं १८०००.

No. 1213.

ओषनिर्युक्तिः सटीका । मू० भद्रबाहूः । टी० द्रोणाचार्यः ।

टी० आ०—नमो अरिहंताणं...

अहंतास्त्रिभुवनराजपूजितेभ्यः

सिद्धेभ्यः स्रुतघनकर्मबंधनेभ्यः ।

आचार्यश्रुतधरसर्वसंयतेभ्यः

सिद्धयर्थी सततमहं नमस्करोमि ॥ १ ॥

मू० आ०—अरहंते वदित्ता चउदसपुष्पी तहेव दसपुष्पी ।

एकारसंगसुत्तत्यधारण सञ्चसाहू य ॥ १ ॥

मू० च०—एसा समायारी कहिया धीरपुरिसपत्ता ।

सजमतयट्टगाणं निग्गंथाणं महरिसीणं ॥

टी० च०—सुगमा०—इय उंघसमायारि जुंजंता चरणकरणमाउत्ता ।

साहू खयंति कम्मं अणेगभवसंचियमणंतं ॥

सुगमा०—एसा अणुग्गहत्था फुडवियडविसुद्धवंजणाइत्ता ।

इकारसहिं सएहिं एगुणग्गेहिं सम्मत्ता ॥

सुगमा०—उंघनिर्युक्तिटीका समाप्ता ॥ कृतिरियं द्रोणाचार्यस्येति ।

No. 1216

कथारत्नाकरः—उत्तमर्षिः ।

आ०—पार्श्वनाथं जिनं नत्वा सद्गुरुं च विशेषतः ।

कथारत्नाकरं नाम क्रियते शर्महेतवे ॥ १ ॥

पत्रे ७३ इति श्रीधर्मकथारत्नाकरोद्दारे श्रीमत्पवरपंडिते[ति] स-
कलशाखज्ञश्रीमदुत्तमर्षिभिः द्वितीयखंडस्तंपूर्णकृतः ॥ २ ॥

च०—इति साधुनिंदायां रुग्मिणीपूर्वभवकथा २०९

अपूर्णः ।

No 1218.

कर्मग्रन्थः—मा० देवेन्द्रसूरिः ।

च०—अइसुइरसयलजगसिहरगद्यनिह्वमसहावसिद्धिसहा ।

अरिहा निग्रावाहा तिरियं संसारअ[म]गुहवति ॥ १० ॥

दुरहिगमनिउणपरमत्यरुहिरवहृभमिदिद्विवाया ।

अत्याणुसरियव्वा बंधोदयसंतकम्माणं ॥ ११ ॥

जो जत्य अपडिपुत्तो अत्यो अप्पागमेण बहुत्ति ।

तं खमिऊण बहुसुया पूरेऊणं परिकहंतु ॥ १२ ॥

गाहग्गं सयरीए चंदमहत्तरमयाणुसारीए ।

टीकाइ नियमियाणं एगूणं होइ नवईउ ॥ १३ ॥

इति सप्तशतिकासूत्रं समाप्तम् ।

पट्कर्मघंथमिदं । संवत् १५६३ वर्षे आसाढवदि ५ दिने ।

No. 1223.

कल्पसूत्रम्—सावचूरि ।

च० प्र० १२१६ ॥ इति कल्पसूत्रं संपूर्णं लिखितं उत्तारि-
ग्रामे प्र० लावण्यभद्रगणिना ॥

नागपुरनेमिभवनप्रतिष्ठया महितपाणिषौभाग्यः ।

अभवद्दीराचार्यस्त्रिभिः शतैः समधिकै राज्ञः ॥ १ वि० ३०० ॥

वत्सो नरसिंहसूरिरासीदतोऽखिलमंथपारगो येन ।

यक्षो नरसिंहपुरे मांसरति त्याजितः स्वगिरा ॥ २ वि० १०५५ ॥?

खोमाणराजकुलजो य समुद्रसूरि-

र्गच्छं शशास किल यः प्रवरः प्रमाणी ।

जित्वा तदां क्षपणकान्स्ववशं वितेने

नागहृदे भुजंगनाथनमस्यतीर्थे ॥ ३ ॥

विद्यासमुद्रहरिभद्रमुनीन्द्रमित्रं

सूरिर्बभूव पुनरेव हि मानदेवः ।

मांयात्प्रयातमपि योनघसूरिमित्रं

लेभेऽविकासुसगिरा तपसोऽज्जयंते ॥ ४ वि० १११५ ॥?

दिनकृत्य ५ कर्ममंयसिद्धपंचाशिकासूत्रवृत्तयः धर्मरत्नवृत्तिसु-
दर्शनाचरित्रभाष्यादयः संकृताः ॥ पूर्वं श्रीविजयचंद्रसूरिणा ।

श्रीदेवेंद्रसूरिणु मालवकदेशं गतेषु गच्छावर्जननिमित्तं समस्तगी-

तार्थं पृथक् २ वस्त्रपुट्टलिकाप्रदानं १ नित्यं विनद्ध ? त्यनुज्ञा २ चा-

वरक्षालनं ३ फलशाकमहणं ४ नीचीप्रत्याख्याने निर्वि तक ? म-

हणं . ५ साधूनां द्विविधाहारप्रत्याख्यानं ६ आर्थिकाविहृतभोगः

७ गृहस्थप्रतिक्रमणकारापण ८ सविभागदिने गृहे गीतार्थगमन ९

लेपसान्निध्यभावं १० तत्कालोष्णोदकमहणं ११ इति गोत्रिकवृद्धशा-

लीयसमाचारी ॥ वि० ११३ वि० ५२३ कालिकाचार्येण चतुर्थ्या

पर्युपणापर्वानीतं ११४ तस्य स्वर्ग वि० १००० सुमित्रे १०

पूर्वविच्छेदः ॥

No. 1227.

कालसप्ततिः—सावचुरिः । मू० धर्मघोषः ।

आ०टी०—देवेंद्रनतं विद्यानंदमयं धर्मकीर्तिकुलभवनं

आ०मू०—देविंदणयं विज्जानंदमयं धम्मकित्तिकुलभवनं

च०मू०—इय वारसारचङ्कं कप्पो तेणंतपुग्गलपरावट्ठी ।

तेज्जंतातीअद्धा अणेगयद्धा अणंतगुणा ॥ ७३ ॥

सिरिदेविंदमुणोशरविणेअसिरिधम्मघोससूरीहिं ।

अप्पपरजाणणद्धा कालसरूवं किमविभणिअं ॥ ७२ ॥

इति कालसत्तरीसूत्रम् ।

च०टी०—कल्पो भवति तैरनंतैः पुहुलपरावर्तः तेज्जंतां अंतीताद्वा ।

ततोऽप्यनंतगुणा अनागताद्वा ॥ ७२ ॥ कालसप्तत्यवचुरिः ।

No. 1280.

कुमारपालप्रबन्धः—जिनमण्डनः ।

आ०—ॐ नमः श्रीमंहावीरजिनेन्द्राय परात्मने ।

परब्रह्मस्वरूपाय जगदानंददायिने ॥ १ ॥...

सक्तं च ।

आज्ञावर्त्तिपुं मंडलेषु विपुलेष्वष्टादशस्वादरा-

दब्दान्येव चतुर्दश प्रसूमरां मारिं निवार्यौजसा ।

कीर्तिस्तभनिमान् चतुर्दशशतीसंख्यान्विहारांस्तथा

कृत्वा निर्मितवान् कुमारनृपतिर्जैनो निजैनोव्ययम् ॥ १ ॥

च०—संवत् ११४५ कार्तिकपूर्णिमानिशि जन्म श्रीहेमसूरीणां

संवत् ११५४ दीक्षा सं० ११६६ स्मृतिपदं सं० १२२९ स्वर्गः ।...

प्रबंधो योजितः श्री(मत्)कुमारनृपतेरयम् ।

गद्यपद्यैर्नवैः कैथित्कैथित्याक्तनर्गितैः ॥ ६ ॥

श्रीसोमसुंदरगुरोः शिष्येण यथाश्रुतानुसारेण ।

श्रीजिनमंडनगणिना व्यंक १४९२ मनुप्रमितवत्सरे रुचिरः ॥७

इति श्रीसोमसुंदरसूरीश्वरशिष्यश्रीजिनमंडनोपाध्यायैः श्रीकुमा-
रपालप्रबंधो यथादृष्टश्रुतानुसारेण योजितः चिर जीयात् ॥

No. 1232.

क्षुल्लकभवावलिका—सावचूरिः—तथा

पुद्गलपरावर्त्तस्तोत्रं सावचूरि ।

आ० टी०—वंदित्ता० स्रगमा नवरं क्षुल्लकभवानामावलिकानां च
स्वरूपं कियंतो भवाः कियंत्यो वा आवलिका उच्छ्वासादौ कथं वा
सभवन्ति

आ० मू०—वंदित्ता सिरिवीरं देविंदनरिंदमहियपयकमलं ।

खुडभवाण सरूवं आवलिआण च वुच्छामि ॥१॥

च० मू०—एगभवावलिगुणिआ हरिआ विअ निअनिआवलिआ

२४ खुडा०

च० टी०—सप्तसप्ततिगुणाकृता इताश्च निजनिजस्तोकावलिका भवंति
यथा २४ खुडा० क्षुल्लकविचारोन्ययाभूतो विपरीतः शोध्यः ॥ २५

इति क्षुल्लकभवावलिकावचूरिः समाप्ता ।

आ० टी०—हे श्रीवीतराग हे भगवन् मे मम पुद्गलावर्त्ता अभवन्
कस्मिन्

आ० मू०—श्रीवीतरागभगवंस्तव समयालोकनं विनाभूवन् ।

द्रव्ये क्षेत्रे काले भावे मे पुद्गलावर्त्ताः ॥ १ ॥

च० मू०—नानापुद्गलपुद्गलावलिपरावर्त्तानंतानहं

पूरं पुरमियच्चिरं कियदशं बाढं दृढं नोटवान् ।

दृष्टादृष्टिचरं भवंतमधुना भक्त्यार्थयामि प्रभो

• तस्मान्मोचय रोचय स्वरचरणं श्रेयःश्रियं प्रापय ॥ ११ ॥

इति पुद्गलपरावर्त्तस्तोत्रं समाप्तम् ।

च० टी०—अणयस्ता येन दृष्टादृष्टिचरं किं प्रार्थयामि तदेवाह ।

असुखान्मोचय स्वरचरणं रोचय मां श्रेयःश्रियं प्रापय ॥ ११ ॥

इति श्रीपुद्गलपरावर्त्तस्तोत्रस्यावचूरिः समाप्ता ॥

No 1239.

• चन्द्रप्रभचरित्रम्—देवेन्द्राचार्यः ।

आ०—दृष्टोपि दृष्टजनलोचनचंद्रकांत-

मभांतमांतरजलाविलमादधानः ।

चंद्रप्रभोर्जयति चंद्र इवेशमित्र

चित्र पुनः शुभशताय यददृष्टमेति ॥ १ ॥

च०—सुपार्थस्वामिनिर्घाणात् श्रीचंद्रप्रभनिर्वृतिः ।

शतेष्टर्णवक्रकोटीनां व्यतीतेषु नवस्वरात् ॥ ३२

इति श्रीदेवेंद्राचार्यविरचिते श्रीचंद्रप्रभस्वामिचरिते भवत्रयवर्ण-
नो नाम द्वितीयः परिच्छेदः ॥ २ ॥ ॥ समाप्तं चेद चंद्रप्रभस्वा-
मिचरित्रम् ॥

नागेंद्रगच्छे विख्याताः परमा(स)न्वयोत्तमाः ।

श्रीवर्धमाननामानः सूरयोऽस्तारयोऽभवन् ॥ १ ॥

गुणप्रामाभिरामोऽयं रामसुखिर्बभूव सः ।

यदास्यकमलकोडे चिक्रीडुर्वचनाश्रियः ॥ २ ॥

सिद्धांतादित्यमाश्रित्य कलापूर्णः सुदृन्तभाक् ।

• चंद्रवत्पीतिद. सोऽभृचंद्रमुरिस्ततः परम् ॥ ३ ॥

विद्यावल्लीवृक्षः संयमप्रतिमारथः ।
 संसाराब्धिमहायानं देवसूरिगुरुस्तवः ॥ ४ ॥
 सिद्धविद्यारसस्पर्शात्सुवर्णत्वमुपागतम् ।
 शिवायाभयसूरीणां वचस्तारमुपास्महे ॥ ५ ॥
 निर्धास्यान्यगिरश्चित्तान्यवष्टभ्य स्थिता नृणाम् ।
 यद्वाक् सोऽभूज्जगत्ख्यातः श्रीमद्धनेश्वरः प्रभुः ॥ ६ ॥
 यद्वाग्गंगा त्रिभिर्मर्गैस्तर्कसाहित्यलक्षणैः ।
 पुनाति जीयाद्विजयसिंहसूरिः स भूतले ॥ ७ ॥
 श्रीधनेशपदे सूरिर्देवैर्द्राख्यः स्वभक्तितः ।
 पुण्याय चरितं चक्रे श्रीमच्चन्द्रप्रभप्रभोः ॥ ८ ॥

अपूर्णम् ।

No. 1241.

चैत्यवन्दनवृत्तिः—हरिभद्रः ।

आ०—प्रणम्य भुवनालोकं महावीरं जिनोत्तमम् ।
 चैत्यवन्दनसूत्रस्य व्याख्येयमभिधीयते ॥ १ ॥
 अनंतगमपर्यायं सर्वमेतज्जिनागमे ।
 सूत्रं यतोऽस्य कार्त्स्न्येन व्याख्यां कः कर्तुमीश्वरः ॥ २ ॥
 यावत्तथापि विज्ञातमर्थजातं मया गुरोः ।
 सक्तश्चादरपूजितः सात्त्विकः प्रवीर्यदम् ॥ ३ ॥
 ये सत्त्वाः कर्मवशतो मत्तोपि जडबुद्धयः ।
 तेषां हिताय गदतः सफलो मे परिश्रमः ॥ ४ ॥
 च०—चिन्तामणिरत्रैषि सम्यग्ज्ञानगुणं एव श्रद्धावतिशयभावतो
 धेविरुद्देण महाकल्याणसिद्धिः । इत्यलं प्रसंगेन ।

आचार्यहरिभद्रेण दृष्ट्या सञ्जयायसंगता ।
 चैत्यवन्दनसूत्रस्य वृत्तिर्ललितविस्तरा ॥ १ ॥
 य एनां भावयत्युद्यैर्मध्यस्थेनांतरात्मना ।
 स वंदनां सवीज वा नियमादधिगच्छति ॥ २ ॥
 पराभिप्रायमज्ञात्वा तत्कृतस्य च वस्तुनः ।
 गुणदोषौ सन्तौ वाच्यौ प्रश्न एव तु युज्यते ॥ ३ ॥
 प्रष्टव्योज्ञ्यः परीक्षार्थमात्मनो वा परस्य च ।
 ज्ञानस्य चाभिवृद्धयर्थं त्यागार्थं संशयस्य च ॥ ४ ॥
 कृत्वा यदर्जितं पुण्यं मयैनां शुभभावतः ।
 तेनास्तु सर्वलोकानां मात्सर्यविरहः परः ॥ ५ ॥
 ललितविस्तरा नाम चैत्यवन्दनवृत्तिः समाप्ता ।
 कृतिरियं याकिनोपमैस्तनोराचार्यहरिभद्रस्येति ।
 मंथाममनुष्टुप्छंदसा श्लोकशतानि द्वादश सप्तत्या समन्वितानि ॥

No. 1242.

जगत्सुन्दरीप्रयोगमाला—मुणिजसहस्रि ।

आ०—अथ कौतूहलाधिकारे योगां केचिदुच्यते ॥

तियसगुरुजिण्णाह सिद्धत्यणरेंदकुलदीवं ।

सिद्धद्वाणमुक्कगय कीरं सिरसा णमिऊणं ॥ १ ॥ ...

प० १३७—इय जगत्सुन्दरिपत्तगमालाए मुणिजसहस्रि विरहए

कोऊदलाहियारो णाम पंचतीसमो परिछेड सम्म-

त्तो ३५ ॥ १५६ ॥ ...

प० १४३—इय ... मुणिजसहस्रि जालागहाहियारो णाम छत्ती-

समो ...

- प० १४७—इय... मुणिजसइत्ति विरइए लूआदिआरो णाम
सत्ततीसमो परिच्छेउ सम्मतो १६४२ .
- प० १६२—इय...मुणिजसइत्ति विरइए [ज]ईणायाहियारो णाम
अडतीसमो सम्मतो ॥३८ । १८१५ ॥
अथ विपसमणप्रयोगाः केचित् ॥*...
- प० १७३—इय ... विसत्तत्तसूअगु णाम एकणचालीसमो-
हियारो समत्तो ३९ । २००४ ॥
अथ वदयाधिकारे प्रयोगाः केचित्
- प० १८०—इय ... कामतच्चसूयउ णाम चालीसमोहियारो
समत्तो ॥ ४० । २१३३ ॥
अथ स्त्रीवंध्याधिकारः[रे]प्रयोगः[गाः]केचित्
- प० १९५—इय... तियज्जहियारो णाम इक्कतालीसमो सम्म-
त्तो ॥ ४१ । २३६६ ॥
- प० २०९—इय ... गंधजुत्ती करणाहियारो णाम बायाली-
समो सम्मतो ॥ ४२ । २५४० ॥ .
- प० २५६—इय जगसुंदरिपडगमालाए मुणिजसइत्ति विरइए
सरोपइडो व एस वण्णणो णाम तेयानीसमोहियारो
परिच्छेउ सम्मतो ।

अपूर्णम् ।

No. 1248.

जयन्तकाव्यम्—अभयदेवः ।

आ०—श्रेयांसि विआणयतादजसं नाभेयदेवस्य पदांबुजं प्रः ।

समस्तसपन्मधुबद्धरागा यत्र त्रिलोकी भ्रमरीव भाति ॥१॥

७३ ॥ इति श्रीश्वेतांबरश्रीमदभयदेवाचार्यविरचिते जयंतविजयनाम्नि
महाकाव्ये श्रीशब्दांके प्रस्तावनादिस्वरूपनिरूपणः प्रथमः सर्गः ॥ १ ॥

९२ ॥ इति... पुत्रचिंतादिस्वरूपनिरूपणो नाम द्वितीयः सर्गः २

१०२ ॥ इति... नमस्कारप्रभाववर्णनो नाम तृतीयः सर्गः ३

६९ ॥ इति... सुरयोगीन्द्रविजयधनुर्धरः सर्गः ४

७३ ॥ इति... योगीन्द्रस्वरूपनिरूपणः पंचमः सर्गः ५

१०३ ॥ इति... पुत्रजन्मोत्सवः षष्ठः सर्गः ६

७८ ॥ इति... वसंतवर्णनः सप्तमः सर्गः ७

७६ ॥ इति... शोलाविलासपुष्पावचयजलकेलिसूर्यास्तचंद्रादयोऽ-
ष्टमः सर्गः ८

७३ ॥ इति... दूतोक्तिवर्णनो नाम नवमः सर्गः ९

७५ ॥ इति... हरिराजपराजयो नाम दशमः सर्गः १०

९२ ॥ इति... दिग्विजयो नाम एकादशः सर्गः ११

६१ ॥ इति... कुमारधर्मप्रतिपत्तिवर्णनो नाम द्वादशः सर्गः १२

११३ ॥ इति... विवाहोत्सववर्णनस्योदशः सर्गः १३

१११ ॥ इति... दिव्यास्त्रायुधवर्णनो नाम चतुर्दशः सर्गः १४

७७ ॥ इति... नरेन्द्रसम्यक्प्रतिपत्तिवर्णनो नाम पंचदशः सर्गः १५

९७ ॥ इति... स्वयंवरवर्णनो नाम षोडशः सर्गः १६

६५ ॥ इति... नरेन्द्रपूर्णभद्रवर्णनो नाम सप्तदशः सर्गः १७

६८ ॥ इति... ऋतुत्रयवर्णनो नाम अष्टादशः सर्गः १८

८६ ॥ इति... नरेन्द्रराजस्थितिवर्णनो नाम एकोनविंशः सर्गः १९

मंथार्य २२२० ॥

आसीचंद्रकुलांबरांबरमणिः श्रीवर्धमानप्रभोः

पादांभोरुहचिचिरीकनरितथारित्रिणामघणीः ।

स श्रीसूरिजिनेश्वरस्त्रिपथगापायः प्रवाहैरिव
स्वैरं यस्य यशोभसैस्त्रिजगत्ः पावित्र्यमासूत्रितम् ॥ १ ॥

अभवदभयदेवः स्तूरिरस्मात्स यस्य
 प्रभुरभजत तोषं स्तम्भने पार्श्वनाथः ।
 प्रकटितविकटार्या संघसाम्राज्यवृद्धये
 व्यधित निधिसमानां यथं वृत्तिं नवांग्याः॥ २ ॥

तच्छिष्यौ जिनवल्लभः प्रभुरभूद्विश्वंभराभामिनी-
भास्वज्जालललामकोमलयशस्तोमः शमाराभभूः ।
यस्य श्रीनरवर्मभूपतिशिरःकोटीररत्नाङ्कुर-
ज्योतिर्जालजलैरप्युत सदा पादारविन्दद्वयी ॥ ३ ॥

कदमीरानपशाय संततहिमव्यासंगवैराग्यतः
 प्रोन्मीलहुणसंपदा परिनिते यस्यास्यपंकेरुहे ।
 सांद्रामोदतरंगिता भगवती वाग्देवता तस्थुयी
 धारालामलभव्यकाव्यरचनाव्याजादनृत्यच्चिरम् ॥ ४ ॥

तुंगस्तदं हि कमले जिनशेखराहः
सूरिस्तपःप्रशमवर्मितकाययष्टिः ।
जिग्ये जगत्त्रयजयप्रयतोपि येन
वीरव्रतं कलयता रत्तिजीवितेशः ॥ ५ ॥

वैराग्यं याति रागे भजति विधुरतां क्रोध-----

—व्येषां जयाशां निभृतमपद्यतं मोहराजेन दूरम् ॥ ६ ॥
 प्रगुणितकरुणः क्षमया विराजितधारुविप्रहस्तदनु ।
 भजनि वशीकृतविषयपामः पद्मेन्दुमनिराजः ॥ ७ ॥

उत्कुलमल्लोप्रतिमल्लकांतिः

कीर्तिर्भ्रमंती मुग्धेषु यस्य ।

भिया समं सौहृदकांक्षयैव

मुष्णाति विष्णोरपि कृष्णभावम् ॥ ८ ॥

विश्वत्रयप्रथितकीर्तिलतस्य तस्य

शिष्यः प्रशस्तमहिमामयदेवसूरिः ।

काव्यं जयंतदिजयं रचयांचकार

सारस्वतप्रसृमरप्रतिभाविलासः ॥ ९ ॥

दिकरिक्कुलगिरिदिनकरपरिमितविक्रमनरेश्वरसमायाम् ।

द्वाविंशतिशतमानं शास्त्रमिदं निर्मितं जयतु ॥ १० ॥

No. 1251.

जिनशतकं सटीकम्—मू०जम्बू०। टी०शम्बसाधुः।

टी०आ०—निष्क्रांतौ कृतपंचमुष्टिरुक्कचोत्पाटस्य ये संस्थिताः

मू०आ०—श्रीमद्भिः स्वैर्महोभिर्भुवनमविभुयस्तापयत्येष शश्वत्

मू०च०—युष्मान्मान्यापगस्याननवनजशया वागसौ ब्रह्मिषे-

यात् ॥ २५ ॥

टी०च०—युष्मान् दैन्यभृत्यान्विधेयादिति ॥ २५ ॥

इति शंखसाधुविरचितायां जिनशतकपञ्जिकायां चाग्वर्णनो नाम
चतुर्थपरिच्छेदः समाप्तः ॥

जंबूर्नाम गुरुर्गुरुत्तमगुणोऽभूच्छंद्रगच्छान्वये

विद्वत्सत्तदि लब्धगौरवपदः साधुक्रियासूचकः ।

किं वा तस्य निगद्यते मतिगुणो यस्येदृशी निर्गता

गुणिता पदसंधिभिः सुघटितैः स्पटाक्षराली मुखात् ॥ १ ॥

वत्कृतस्यास्य शास्त्रस्य गभीरार्थस्य मंदधीः ।

मादृशं कुरुते वृत्तिं किमस्मादस्ति दुष्करम् ॥ २ ॥

अंशक्यानुष्ठानमिति भावः ।

किं त्वेषा बालकेनेव सन्मार्गेण यियासुना ।

अभ्यासशक्त्यभावेऽपि क्रियते केवल मया ॥ ३ ॥

ततश्च ।

* ख्यातो भट्टिकदेशसंहि[धि]षु सदाभूत्पार्श्वनागाभिध-

आद्यस्तस्य सुतोऽत्र मल्लन इति ख्यातिं गत सर्वतः ।

तत्पुत्रेण च दुर्गकेण सुधिया प्रोत्साहितेनादरा-

ङ्गीनागैर्द्रकुलोद्भवेन मुनिना साधेन वृत्ति कृता ॥ ४ ॥

यदत्र मात्रादिभिरर्थतो या मया विहीन विहित कथंचन ।

मनीषिभिस्तत्परिशोधनीय परोपकाराय सतां हि जीवितम् ॥ ५ ॥

शरदा संपन्नविंशे शतदशके १०२५ स्वातिमे च रविवारे ।

विवरणमिदं समाप्त त्रैशाखसितत्रयोदश्याम् ॥ ६ ॥

लीलापेशितलोचने[नां]रुजयुगं या पुस्तक वाचयं-

त्यालोच्येव सदर्म[समर्म] वस्तु दधती स्मेर मुख राजते ।

भक्त्या नम्रशिरोवतसकपतत्पुष्पाभिर्ताहिद्वया

देवस्त्रीभिरसौ सदा त्रिजयता वाग्देवता विश्रुता ॥ ७ ॥

इति श्रीजिनशतकपजिकाया प्रशस्तिरिय समाप्ता सूत्रवृत्तिसमन्वि-
ता । अथाम श्लोकसंख्यया १५५० अंशकारेण कृतमस्ति ॥ शुभ भवतु ॥
संवत् १६४१ वर्षे भाद्रवा शुदि ४ शनौ ॥

No 1256

तीर्थकल्प—जिनप्रभस्वरि ।

आ०—दिवश्रीपुडरीकाख्यभुभृच्छिखरशेखरम् ।

अलकरिण्यु मासाद भिनाभेयं भ्रियेस्तु य ॥ १

प० ६—श्रीविक्रमाब्दे वाणाटविश्वेदेवामिते शितौ ।

सप्तम्यां तपसः काव्यदिवसेऽयं समर्पितः ॥ १३३ ॥

इति श्रीजिनप्रभसूरिविरचितः श्रीशत्रुंजयकल्पः समाप्तः ॥

प० ९—उज्जयंतकल्पः समाप्तः ॥ (मागधी)

प० ११—दैवतकल्पः ॥ (मा०)

प० १२—॥ ४१ ॥ इत्युज्जयंतस्तवः ॥ (जिनप्र०)

प० १४—श्रीअंबिकादेवोक्तल्पः ॥ (मा०)

प० १५—कर्पादयक्षकल्पः ॥ (मा०)

प० १८—॥ ७४ ॥ इति श्रीपार्श्वनाथस्य कल्पसंक्षेपः ॥ (मा०)

प० २०—अहिच्छत्राकल्पः ॥ (मा०)

प० २१—राजानकश्रीधांधूके क्लृप्त श्रीगूर्जरेश्वरम् ।

प्रसाद्य भक्त्या तं चित्रकूटादानव्य[नीय] तद्विरा ॥ ३९ ॥

वैक्रमे वसुवस्याशा १०८८ मितेऽब्दे भूरिशैव्यात् ।

सत्पासादं सविमलवसत्याहं व्यधापयत् ॥ ४० ॥...

वैक्रमे वसुवस्यर्क १२८८ मितेऽब्दे मेमिमंदिरम् ।

निर्ममे लूणिगवसत्याह्वयं सचिर्वेदुना ॥ ४३ ॥

कपोपलमयं विवं श्रीतेजःपालमंचिराट् ।

तत्र न्यास्थत्स्तंभतीर्थे निग्वर्जं वृक्षसुधांजनम् ॥ ४४ ॥

मूर्त्तिः स्वपूर्ववदयानां हस्तिशालं च तत्र सः ।

न्यवीविशहिंशांपत्युः श्रीसोमस्य निदेशतः ॥ ४५ ॥

अहो शोभनदेवस्य सूत्रवारशिरोमणेः ।

तच्चैत्यरचनाशिल्पान्नाम लेभे ययार्थताम् ॥ ४६ ॥...

तीर्थद्वयेऽपि भग्नेऽस्मिन् द्वैवान्मलेच्छैः प्रचक्रतुः ।

अस्योद्धारं हौ शक्ताब्दे वह्निनेदार्कसामिते १२४३-४८ ॥

तत्राद्यतीर्थस्योदत्ता लक्षो महणासिंहभूः ।

पीथडस्तिवतरस्याभूद्यददचडसिंहजः ॥ ४९ ॥

कुमारपालभूपालश्चैलुक्यकुलचंद्रमाः ।

श्रीवीरचैत्यमस्योच्चैः शिखरे निरमीमपत् ॥ ५० ॥ ...

• ५२ श्रीअर्बुदकल्पः समाप्तः ॥ (जिनप्र०)

प० २५—तेण आमरायसेविअकमकमलेण सिरिबप्पहड्डसूरिणा

अड्डमहुराए दाविअं अड्डसयछरीसे विक्रमसंवच्छरे सिरिबिं

प० २६—श्रीमथुराकल्पः समाप्तः । जिनप्र० (मा०)

प० २९—अध्यायबोधकल्पः जिनप्र० (मा०) ...

वर्षे सिद्धा सरद्रस [स्तुतिः पङ्क्त] शिखिकुभिते वैक्रमे तीर्थमौलेः)

सेवाहेयाकिनां श्रीधितरतरोद [श्रीधितरसुरतरोर्दे] वतासेदितस्य ।

वैभारक्षोणिभर्तुर्गुणगणभणनव्यापृता भक्तियुक्तैः

सूक्तिर्जनप्रभीय मृदुविशदपदा धीयतां धीरधीभि ॥ २९ ॥

इति वैभारगिरिमहातीर्थकल्पः ॥ (जिनप्र०) श्लोकवद्ध. ॥

प० ३१—कौशंवीकल्पः । जिनप्र० (मा०)

प० ३३—श्रीभयोध्याकल्पः समाप्तः ॥ (मा०)

प० ३३—॥ ४ इति श्रीअपापाकल्पः ॥

प० ३४—इति कलिकुंडेश्वरकल्पः । जिनप्र० (मा०)

प० ३५—इति श्रीहस्तिनापुरतीर्थकल्पः समाप्तः ॥ (मा०)

प० ३७—सद्यउरे वीरमुक्त्वाउ छव्याससएहिं महतं कारिअं अम्भं-

लिहसिहर चेइअ । तत्थ पइड्ढाविआ पित्तलमई सिरिमहा-

वीरपडिमा जज्जिगसूरीहि

११

प० ३८—तेण य सच्चेण विक्रमार्डे अड्डहि सएहिं पणयालेहिं वरि-

साण गएहिं भजिऊण सो राया मारिउं गर्ड सद्दाणं

हम्मीरो तर्डे अन्नया अन्नो गज्जणवई गुज्जरं भंजित्ता तर्डे
चलतो पत्तो सच्चरे स(त्त)सयइक्कासीए विक्रमवरिसे मच्छ-
रार्ड-दिइ तत्थ मणोहरं वीरभवण पविहा हणहणत्ति भणि
रामिलभिरकुणा तउ गयउरे ज्जुन्नित्ता वीरसामी ता
णिउं... अल्लावदीणराएण सो चेव अणप्पमाहप्पो भयवं
वीरसामी तेरसय सत्तसडे विक्रमाइच्चसंवउरे ढिल्लीए
आणित्ता आसायणाभायण कउ ...

प० ३८-इति श्रीसत्यपुरकल्पः ॥

प० ४०-२४ श्रीअष्टापदमहातीर्थकल्पः कृतिरियं श्रीधर्मधोपसू-
रिणाम् ॥ (सस्कृते श्लोकवद्धः)

प० ४१-अज्जमहागिरिसीसो कोडिन्नगुत्तो असामित्तो सिरिधीरनि-
व्वाणर्डे वीसुत्तरे वाससयदुगे-वोलीणे... चउत्थो निह्म-
यो जाउ . इति श्रीमिथिलातीर्थकल्पः ॥

प० ४३-इति श्रीधर्मनायजन्मभूमिरत्नपुरतीर्थकल्पः (जिनप्र०
स० गद्य०)

प० ५१-सत्तरिसमहिण वाससए गए थूलिभदंमि सग्गड्डिए...

मह मुक्ख गमणार्ड पालयनंदचंदगुत्ताइरार्डसु वोलीणेसु
चउसय सत्तरे[रि]हि विक्रमाइचो राया होही, तत्थ सङ्गी-
वरिसाणं पालगस्स रज्जं पणपणं सय नंदाणं अड्डोत्तरं सयं
मोरियवसाण तीस पूसमित्तस्स सङ्गी बलमित्तभाणुमित्ताणं
वावीसं नरवाहणस्स तेरस गर्दभिल्लस्स चत्तारि सगस्स
तर्डे विक्रमाइचो सो साहियसुवण्णपुरिसो पुहविं अरिणं
काउ नियसवच्छर पवत्तेही ।

तह गड्ढभिल्लरज्जस्स च्छेयगो कालगायरिउं होही ।

तेवण्णचउसपहिं गुणसयकलिउं सुअपउत्तो ॥ १ ॥ ...

५०५९—इय पावापुरिकप्पो दीवमहस्पतिभणरमणिज्जो ।

• जिणप्पहसूरीहिं कर्द्धे षिएहि सिरिदेवगिरिनयरे ॥ १ ॥

तेरहसत्तासीए विक्रमवरिसंमि मद्दवयवहुले ।

पुसक्कवारसीए समत्थिउ पसमत्थिकरो ॥ २ ॥

समामोयं श्रीअपापावृहत्कल्पो दीपोत्सवकल्पो वा ॥...

चा(वा)लदेसावयंसे कण्णा[क्षा]णयनयरे विक्रमपुरवात्थव-

• पड्ढजिणवइसूरितुल्लपिउं साहु माणदेवकाराविअ[आ]वा-

रहसयतित्तीसे विक्रमवरिसे आखाडमुद्धदशमीगुरुदिवसे

सिरिवइसूरीहिं अद्द येय पुव्वायरिएहि पइड्डिया । ... ।

वारहसय अडयाले विक्रमाइच्चसयच्छरे चाहुयाणकुलपईपुढ-

विरायनरेंदसुरत्ताणसाहवदीणेण नीए रज्जपहाणेण परमसा-

वप(ण)सिद्धिरामदेवेण सावयसंघस्स लेदो पेसिउं जहातुरय

रज्जसज्जास जायं सिरि महावीरपाडिमा पच्छन्न धारियव्वा।

द्वि० ५०५९—दिल्लीसाहापुरे खरयरगच्छालंकारसिरिजिणसिंहसूरिप-

रिड्डिया सिरिजिणप्पहसूरिणो कमेण महारायसभाए पंडिय

गुड्डिए एत्थु आसको नाम विसिद्धयर पडिडत्ति । रायरायेण

पुड्डे जोइसि धाराधरेण तेसि गुणत्थुई पारद्धा । ...

६१ श्रीकात्यायनीयमहावीरकल्पः वा कल्याणपुरकल्पः ॥ ॥...

• अन्विनत्रिनवतेर्नवशत्या अत्ययेत्र शरदां जिनमोक्षात् ।

कालको व्यधित वार्षिकमार्यः पूर्वभाद्रपदशुक्लचतुर्थ्याम् ॥ ४ ॥..

ज्ञातवाहनपुरःसरा नृपाश्वित्रकारिचरिता इहाभवन् ।

दैवतैर्वहुविधैरधिष्ठिते चाक्षत्रसदनान्यनेकशः ॥ ५ ॥

कपिलात्रेयंवृहस्पतिपंचाला ह महीभूदुपरोधात् ।

न्यस्तस्वस्वचतुर्लक्षमथार्यश्लोकमेकमप्रथन(म्) ॥ ७ ॥

॥ स चायं श्लोकः ॥

जीर्णे भोजनमात्रेयः कपिलः प्राणिनां दया ।

बृहस्पतिरविश्वासः पंचालः स्त्रीषु मार्दवम् ॥ १ ॥

प० ६२-१५ श्रीप्रतिष्ठानपत्तनकल्पः ॥ (जिनप्र०) श्लोकवद्धः ।

प० ६४-(४८) नंदीश्वरकल्पः (पूर्ववत्)

प० ६५-कप्प पढंतु असढा इय भणइ जिणप्यहो सूरी ॥ १ ॥ [१३]

श्रीकापिल्यपुरकल्पः ॥ (मा० गद्यवद्धः ।)

प० ६६-वंभाणगच्छमडणसिरिजसोभइसूरिणो खंभाइत्तो नयरो-
वरि विहरता तत्थ आगया लोगेहि त्रिन्नविय भयव तित्थं
उंझयिउ गंतुं न कप्पइ पूरउं तेंहि सूरीहिं तत्थ तार्उं नमं-
सियाउ पडिमाउं मग्गसिरिपुत्तिमाए धयारोवे गइसव-
पुइव कउं । अज्ज त्रि पइवरिस तमेव दिणे धयारोयो
कीरइ । सो धयारोवमइसवो विक्रमाइघाउं पचसु सए
दुरत्तेसु वरिसाणं अइकंतेसु सयुत्तो ॥ तउं अइसयेसु
दुरुत्तरेसु विक्रमवासेसु अणहिइगोवालपरिक्खियए एसो
लक्खारइणो पइणं चउकडउसमुत्ताहलेण घणरायराइणो
निवेसिअ । तत्थ घणरायजोगरायखेमरायभुअउयरसीह-
रयणाइघसामतसीहनामाणो सव्वचाउकडवसरायणो जाया,
तउं तत्थेव पुरे चालुकवसे मूलरायचामुडरायवसहरायदु-
सहरायभीमदेवकन्नजयसिंहदेवकुमारपालदेवाजयदेवंमूल-
रायभीमदेवाभिहाणा एगारसनरेंदा । तउं चाघेला अन्नए
लूणयसा य वीरधवलवीसलदेवसारगदेवकण्णदेवनरिंदा
सजाया । तत्तो अल्लावदीणरसुत्ताणेण गुज्जरधरित्तीए
आणा पयहा ॥...॥ अरिट्ठेनेमिकल्पः ॥ (जिनप्र०) ॥

प० ६७-श्रीशंखपुरकल्पः ॥ (मा०) ॥

प० ७०-श्रीनासिकपुरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०).

प० ७१-हरिकंखीनगरकृतवसतेः श्रीपार्श्वनाथस्य कल्पः ॥
जिनप्र० ॥ (मा०)

प० ७२-कपर्दियक्षकल्पः ॥ जिनप्र० (मा०)

प० ७३-शुद्धदंतीपार्श्वनाथकल्पः ॥ जिनप्र० (मा०)

प० ७४-अभयकीर्त्तिभानुकीर्त्तिअंवाराजकुलास्तत्रमठपत्याचार्याचैत्यचिंतां कुर्यतः । अथ प्राग्वाटोवंशावतसेन महात्मना साधुहालाकेन निरपत्येन पुत्रार्पिना विरचितमुपपात्रितकमिदम् । मम सूनूर्जनिता तदात्र चैत्यमुद्यैस्तरमिति । क्रमेणाधिनायकत्रिदशस्तानिध्यतः पुत्रस्तस्योदपद्यत कामदेवाख्यः तथा चैत्यमुद्यैस्तरशिखरगञ्चीकरत्साधुहालाकः क्रमात्साधुभावडस्य दुहितरं परिणायितः कामदेवः पित्राविहाहमामादांतूय मलयसिंहदयो देवार्चकाः स्थापिताः...

७५ श्रीभभिनदनस्य कल्पः ॥ जिनप्र० ॥

७८ इति प्रतिष्ठानं पत्तनकल्पः ॥ (शातवाहनराजोत्पत्तिः)

८४ तत्रैव—शातवाहनकथालेशथ ॥

८५ विक्रमादित्यवर्षेषु षष्ठ्यधिकत्रयोदशशतेष्वतिक्रान्तेषु लक्षगावती हम्मीरश्रीसुरत्राणसमदीनः शकरपुरदुर्गोपयोगिपापाणमहणार्थं प्रतोलीं पातयित्वा कपाटसपुटममहीत् ॥

८६ चंपापुरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥

९१ पाटलीपुत्रपुरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (पाटलीपुत्रपुरोत्पत्तिः)

९३ आयस्तीकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

९७ वाराणसीकल्पः ॥ जिनप्र० ॥

१०० इति श्रीमहावीरगणधरकल्पः ॥ (मा०)

प० १०१-इत्येव चेह्य परिसरत्ति एहि हत्येहिं फलही चित्र
इत्ति खणिकुण लद्धा फलही कारियं निरुवमरुवं पासनाथ-
विंवं वारससय्च्छासहे विक्रमसंवच्छरे देवाणंदमूरिहिं
पइव्विअं ठाविअं चेइए पसिद्धं च कोकापासनाहुत्ति ॥

कोकापार्श्वनाथकल्पः समाप्तः ॥ (मा०)

प० १०२-कोटिशिलातीर्थकल्पः ॥ (मा०)

प० १०४-वस्तुपालतेजपालयोः कल्पः १०४ ॥ जिनप्रम० ॥

प० १०९-चेष्टणापार्श्वनाथकल्पः ॥ जिनप्रमः-तत्कृतस्तोत्रान्ते

शशधरद्वीकाक्षिक्षोणीमिते शकवत्सरे
गृहमणिमहे संचान्विता उपेत्य पुरीमिमाम्
मुदितमनसस्तीर्थ[थेशस्य]प्रभावमहोदधि-

रिति विरचयांचक्रुःस्तोत्रं जिनप्रभसूरयः ॥ ९ ॥

॥ टिंपुरीस्तोत्रम् ॥

प० १११-समाप्तस्तीर्थनामधेयसंग्रहकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० ११३-समवसरणरचमाकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० ११५-सरोडांप्रभृतिप्रामाणां षट्पंचाशत् श्रीकुंडगेश्वरकृपम-
देवाय शासनेन स्वनिश्रेयसार्थमदात् ॥ ततः शासन-
पट्टिका ॥ श्रीमदुज्जयिन्यां संवत् १० चैत्रशुदि १ गुरौ
भाददेशी महाक्षपटलिकपरमार्हतश्वेतांबरोपासकः ब्राह्मण-
शैतमस्तुतकात्यायनेन राजाऽलेखयत् ॥ ...

श्रीकुंडगेश्वरयुगादिदेवकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ ...

प० ११६-१४-इति व्याघ्रीकल्पः संस्कृतश्लोकबद्धः ॥ जिनप्र० ॥

प० १२०-इति अष्टापदकल्पः ॥ (मा०) (तदति)

नंदानेकपशक्तिशीतगुमिते श्रीविक्रमोर्वीपते—

वर्षे भाद्रपदस्य मास्यवरजे सौम्ये दशम्यां तिथौ ।

श्रीहम्मीरमहम्मदे प्रतपति हंभामंडलाखंडले

प्रथोऽयं परिपूर्णतामभजत आयोगिनीपत्तने ॥ १ ॥

प० १२१ इत्थं पृथक् [थत्क] विषयार्कमिते शकाब्दे

वैशाखमासि सितपक्षगपष्ठतिथ्याम् ।

यात्रोत्सवोपनतसंघयुतो यतीन्द्रः ..

स्तोत्रं व्यधाद्रजपुरस्य जिनप्रभाख्यः ॥ २० ॥

इति हस्तिनापुरस्तवनकृतिः श्रीजिनप्रभसूरीणाम् ॥

अहं विज्जातिलयमुणी आपसा संघतिलयसूरीणं ।

परिसेसलवं जंपइ वन्नाणय वीरकप्पस्स ॥ १ ॥

प० १२२ ताणं चेव गुरूणं सीसुत्तमेहिं रायसभामंडणेहिं

गुरूणांलंकिअदेहेहिं सिरिजिणदेवसूरीहिं

प० १२४ पातसादिणा तज तेरससयनवासियवरिसे आसाढ

कण्हसत्तमीए भुमहत्ते महं सयं नरिंदेणदाविज्जमाणम-

हादानं गाइज्जमाणमंगलं पविट्ठा पोसहसाल भट्टारया ॥

प० १२६ कात्यायनीयश्रीमहावीरकल्पः ॥ (मा०)

१२८ श्रीआरामकुंडपद्मायतीदेवीकल्पः ॥ जिनप्र० ॥

प० १३०—माणिक्यदेवकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० १३२—अंतरिक्षपार्श्वनाथकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० १३४—स्तंभनकल्पशिलोक्तः ॥ (मा०)

प० १३५—कलिकुंडकुकुडेश्वरकल्पः ॥ जिनप्र० ॥ (मा०)

प० १३६. एगारससएसु इक्कासीइसमहिएसु विक्रमाइवरिसेसु

अइक्कतेसु रायगच्छमंडणसिरिसीलभइसुरिपट्टपइट्टिपहिं मह-

यादृदिअंवरगुणचंदविजयपत्त्य[६]पइष्टेहिं मिरिधम्मघोससूरिहिं
पासनाहनेईअसिहरे पउठिरहसंचसमरखलं पइहा कया ॥ इति फल-
वार्धपार्थनायकल्पः । जिनप्रभकृतः ॥ मा० ॥

प० १३८ कोहंडीयदेवकप्पो ॥ (मा०)

प० १३९ अंबियदेवीकप्पो ॥ (मा०)

इति खरतरगच्छालंकारजिनप्रभसूरिविरचितस्तीर्थकल्पः
समाप्तः ॥

No. 1263.

दशाश्रुतस्कन्धचूर्णी ।

आ०—चंदामि भइबाहुं पाईणं चरिमसयलसुयनाणि ।

सुत्तस्त कारगमिसिं दसासुरूपे य ववहारो ॥ १ ॥

आडविद्यागज्जयणाणि भायउ दव्वउ

प०—नालंधो वा जात्यंधः सेसं कंठं । जावणिपाव जावकर-
णगर्भं । सव्वेसिंपि णयाणं गाथा० ॥ दशानां चूर्णी सम्मत्ता ॥

No. 1268.

धर्मपरीक्षाकथा—रामचन्द्रः ।

आ०—प्रणिपत्य जिने भक्त्या स्याद्वादवरनायकम् ।

कथां धर्मपरीक्षास्यामभिधास्ये ययागमम् ॥ १ ॥

च०—यासुपूज्यकेवलिनं स्तुत्वा स्वावासं गतौ सुखेन स्थितौ ।

इति श्रीरामचंद्रेण मुनिना गुणशालिना ।

ख्याता धर्मपरीक्षा सा कृता कृतिरित्यं ततः ॥ १ ॥

श्रीपूज्यपादसहंशे जातोऽसौ मुनिपुंगवः ।

पद्मनदी इति ख्यातो भव्यव्यूहप्रबंदितः ॥ २ ॥

तच्छिष्यो देवचंद्राख्यो भद्रधारुगुणान्वितः ।

वेदिता सर्वशास्त्राणां ख्यातो धर्मरत्नाशयः ॥ ३ ॥

स च शुद्धव्रतोपेतः समयादिविवर्जितः ।

समयः सर्वसत्त्वानां तत्पार्थनवशाद्वरः ॥ ४ ॥

यावद्व्योम्नि प्रवर्त्तते शशाङ्करवितारकाः ।

तावद्धर्मपरीक्षेयं वर्त्तयति सदाशये ॥ ५ ॥

पद्मनिवासभूता हि कथा पद्मायनी वरा ॥

तथा धर्मपरीक्षा च मिथ्यात्वाज्ञानध्वंसिनी । ६ ॥

इति धर्मपरीक्षा कथा समाप्ता ।

No. 1271.

नमस्कारस्तवः सटीकः—मू० टी० जिनकीर्त्तिसूरिः।

टी० आ०—जिनं विश्वत्रयीर्यशमभिवन्ध विधीयते ।

परमेष्ठिस्तव्याख्या गणितप्रक्रियाष्विता ॥ १ ॥

तत्रादावभिधेयगर्भी समुचितेष्टदेवतानमस्काररूपमंगलप्रति-
पादिकां गाथामाह ॥ परमिष्टि० ॥ व्याख्या । परमेष्ठिनोऽ
हंदादयस्तेषां नमस्कारः ।

मू० आ०—परमिष्टिनमुक्कारं धुणामि भक्तीइ तन्नवपयाणं ।

पत्वार१ भंगसंख्या२ नहु३ दिवा४. ५५ कहणेण ॥ १ ॥

मू० च०—तवगच्छमडणानं सीसो सिरिसोमसुंदरगुरूणं ।

परमपयसपत्नी जंपइ नवपययय एअ ॥ ३० ॥

एत्तन्नमकुत्तययं एयं सेयं करति संझमवि ।

जोडाएइ लहइ सो जिणकिच्चियमहिमंसिद्धिसहं ॥ ३१ ॥

॥ इति० ॥

टी० च०—श्रीमन्तपागणनभस्तरणेर्धिनैयः

श्रीसोमसुंदरगुरोर्जिनकीर्त्तिसूरिः

स्वोपज्ञपचपरमेष्ठिमहास्तवस्य
 वृत्तिं व्यधाञ्जलधिन्दमनुप्रमेऽन्दे ॥ १ ॥
 इति जिनकीर्तिसूरिविरचितनमस्कारस्तववृत्तिः ।

No. 1272.

नयप्रकाशाष्टक सटीकम्—मू०टी०पद्मसागरः

आ०टी०—गगाप्रवाहा इव वाग्विलासा
 जयति यस्य स्फुरदगिरगा ।
 स्वयं पवित्रा इति पूतविश्वा
 सोस्तु भिये श्रीजिनवर्धमानः ॥ १ ॥

आ०मू०—तस्मै नमः श्रीजिनशासनाय
 सत्सप्तभगीनयवासनाय ।
 आसाद्य माश्रयति यदीयदेश-
 मप्यक्षपादादिकदर्शनानि ॥ १ ॥

च०मू०—जगत्यसौ श्रीजिनशासनस्तवः
 साक्षादतात्पर्यनि(वध)बधुरः ।
 नयप्रकाशाष्टकनामधारकः
 स्वार्थं कृतः पण्डितपद्मसागरैः ॥ १ ॥

च०टी०—मुकरमेवेद नम्रमवृत्तमिति समाप्तेय श्रीनयप्रकाशवृत्तिः ।
 स्याद्वादवादनिष्णातचक्रिचक्रशिरोमणिः ।
 अतुच्छस्वच्छसहच्छतपोगच्छप्रभुं प्रभुः ॥ १ ॥
 श्रीहीरविजंयाभिप्य सूरिर्जयति भूतले ।
 यद्गुणमामपीयूपास्यादयान्विबुधो जनः ॥ २ ॥
 राज्ये तदीयेऽपिलशाखयेदिनः श्रीयाचकोमेसरधर्मसागरः ।
 जयति तेषां चरणपद्मस्या नयप्रकाशो विहितो मयायम् ॥ ३ ॥

चक्रे शास्त्रमिदं यत्नात् त्र्याभिपद्वचं ब्रवत्सरे ।
पद्मसागरसंज्ञेन बुधेन स्वात्मबुद्धये ॥ ४ ॥

No. 1278.

नेमिनिर्वाणकाव्यम्—वाग्भट्टः ।

आ०—श्रीनाभिसूतोः पदपद्मयुग्म-

नखाः सुखानि प्रथयंतु ते यः ।

समन्ना [सगानमन्ना] किशिरःकिरीट-

संघट्टविभ्रस्तमणीयितं येः ॥ १ ॥

च०—सर्वास्तु दिक्षु विरचय्य स धर्ममेव-

मेकातपत्रमयसादितमोहशत्रु(ः) ।

विच्छिद्यकर्मनिगडः सह मुक्तिवध्वा

भेजे सुखानि भगवानविनश्वराणि ॥ ८४ ॥

इति श्रीनेमिनिर्वाणे वाग्भट्टविरचिते महाकाव्ये मुक्तिगमनवर्णनो
नाम पंचदशः सर्गः ॥

No. 1279.

पञ्चकल्पभाष्यम्—संघदासः ।

आ०—वंदामि भगवान् पाईणं चरिमसयलघ्वयणाणीं ।

सुत्तत्यकारगमिर्त्ति दसाणकप्पे य ववहारे ॥

कप्पन्ति णाम णिप्पण्णं महत्थं वधु कामतो ।

णिज्जूहगस्स भत्तीय मंगलहा य संयुई ।

च०—कप्पणगस्स भेदो पंखिज मोक्खसाहणहाए ।

जं चरिऊण सुविहिया करेन्ति दुक्खक्खय धीरा ॥

पंचविहसुत्तकप्पाण विभासावित्थरं पमोत्तुणं ।

गहिया सीसहियद्वा अव्वोठित्तद्वया चेव ॥

महत्पंचकल्पभाष्य सप्तदासक्षमाश्रमणविरचितं समाप्तमिति ॥ ६९

गाहग्वेणं पंचवीससयाई चउहत्तराई ॥ २५७४ श्लोक मंथापं

३१८५६९

No. 1280.

पञ्चसूत्रं सटीकम्—हरिभद्रः ।

टी०आ०—प्रणम्य परमात्मानं महावीरं जिनेश्वरम् ।

सत्पंचसूत्रकव्याख्या समाप्तेन विधीयते ॥ १ ॥

आह किमिदं पंचकसूत्रकं नाम उच्यते । पापप्रतिघातगुणबीजा-
धानसूत्रादीनि पंचसूत्राण्येव । तद्यथा । पापप्रतिघातगुणबीजाधान-
सूत्रम् १ । साधुधर्मपरिभाषनासूत्रम् २ । प्रव्रज्यामहणविधिसूत्रम् ३ ।
प्रव्रज्यापरिपालनासूत्रम् ४ । प्रव्रज्याफलसूत्रमिति ५ ॥

मू०—आ०—णमो वीभराणां सव्वण्णूणं देविंदुप्पुआणं

मू०—च०—तिलोयनाहवड्डमाणेणं निस्सेअससाहिगत्ति

पवज्जाफलसुत्तं ५ समाप्तं पंचसूत्रकम् ।

कृतं चिरंतनाचार्यैर्विवृतं च जाकिनीमहत्तरासूनुश्रीहरिभद्राचार्यैः ॥

टी०च०—सर्वानुभावादौचित्येन मे धर्मे प्रवृत्तिर्भवतु सर्वे सत्त्वाः
सुखिनः संतु ॥ इति पंचसूत्रटीका समाप्ता । कृतिः श्वेतांबराचार्यह-
रिभद्रस्य धीमतः । जाकिनीमहत्तरासूनुः । मंथापमनुदुष्टदोदेशतः
शतान्यष्टावशीत्यधिकानि ॥

No. 1281.

पद्मचरित्रम्—विमलः ।

आ०—सिद्धं सुरनरकिंनरदण्डभुयैर्दचदपरिमहिअ ।

उसंभं जिणवरवसभं उवसण्णिआइतित्थयरं ॥ १ ॥...

णामावलिनिबद्धं भायरियपरंपरागयं तत्त्वं ।

वोछामि पउमचरियं जहाणुपुब्बि समासेण ॥ ८ ॥

को वण्णिऊण तीरइ नीसेसं पउमचरियसंबंधं ।

मोत्तूण केवलजिणिं तिकांलणाणं हवति जस्त ॥ ९ ॥

जिनवरमुहाउ अत्थो जो पुब्बि णिग्गउ बहुवियप्पो ॥

सो गणधरेहि धरिउं संखेवमिणो अ उवदिद्धो ॥ १० ॥

एवं अहमरामदेवचरियं धीरेण सिद्धं पुरां

पच्छा उत्तमसाहवेहि धरियं लोणस्त उब्भासियं ।

एत्ताहे विमलेण पायडफुडं गाहानिवद्धं कयं

सुत्तत्थं णिसुणंतु संपइ महापूतं पवित्तकखरं ॥

इति श्रीपउमचरिए सुत्तत्यविहाणो णाम उहेसो पढमो-
त्तो ॥ ॥...

एवं धीरजिणेण रामचरिअं सिद्धं महत्तयं पुरां

पच्छाखंडलभूतिणा उ कहिअं सिस्ताणं धम्मसायं ।

भूयो साहुपरंपराइ सयलं लोए उिअं पायडं

एत्ताहे विमलेण सुत्तसाहिअं गाहानिवद्धं कयं ॥ २ ॥

पंचेय य वाससया दुसमाए तीसवरिससंजुत्ता ।

वीरेहि सिद्धिमुयगए तउ चिवद्धं इमं चरिअं ॥ ३ ॥

हलहरप्रहराणं समयं लंकाहिवेण जं वृत्तं ।

विसयामिससत्ताणं इत्थिनिमित्तं रणं पटमं ॥ ४ ॥

चउजुवतिसहस्सेहि ण य पत्तो उयंसमं मयणमूढो ।

सो विद्याहरराया गतो अ णरयं असिमिअप्पा ॥ ५ ॥

जाणे अ पईणीहिं णालिज्जेतो वि ण गतो तित्ति ।

कह पुण अण्णे तुहिं उच्चिदिति योयवेलयाहिं ॥ ६ ॥

जे विसयसुहासत्ता पुरिसा तवनिभमसजमविहूणा ।

ते उज्जिऊण रयण गिण्हति ह कागणीं मूढा ॥ ७ ॥

एअं वेरनिमित्त परनारीससिअ सुणे ऊणे ।

होह परलोककळा परविलय चेव वा वज्जह ॥ ८ ॥

सुकयफलेण मनुस्सो पावति ठाण सुसपयनिहाण ।

दुकयफलेण य कुगति लहति सहीवो इमो लोए ॥ ९ ॥

ण य देति कोति कस्सति [देति कोयि कस्सवि]

आरोग्गधण तहेव परमार्ड ।

जे होंति सुरा लोए तेहे किं दुक्खिआ बहवे ॥ १० ॥

कामत्थधम्ममोक्खो एत्थ पुराणमि यणिआ सव्वे ।

अगुणे मोत्तूण गुणे ण्ह हजे तुम्ह हिअजणणे ॥ ११ ॥

यहुएण किं व कीरइ अब्बो भणिअव्वएण लोणंमि ।

एकपयम्मि विसया उज्जमह जिणवरमयमि ॥ १२ ॥

ऊण अतिरित्त वा जे एत्थ कयं पमायदोसेण ।

त से पडिपूरेउ खमत मह पडिआ सव्व ॥ १३ ॥

बहुनामा आयरिउं ससमयपरसमयगहिअसम्भावो ।

विजउ तस्स उ सीसो नाइल्लकुबलवत्तणदिअरो ॥ १४ ॥

सीसेण तस्स रइअ राहवचरिअ तु सूरि विमलेण ।

सोऊण पुअवगए णारायणरामचरिआइ ॥ १५ ॥

जेहिं सुअ ववगमच्छरेहिं सअत्तिभाविअमणेहिं ।

ताण वि देउ बोहिं सुविमलचरिआण जिणयदो ॥ १६ ॥

श्रीपडमचरिय समत्त ॥

No 1286

पार्श्वनाथचरित्रम्—भगवदेवचरि ।

नभेयाय नमस्तस्मै यस्य कृमनखांशव ।

मौलो दधति नम्राणां मागल्यामक्षतभियम् ॥ १ ॥

७१-विश्वोतिशायिमहिमा धरणोरगेद्र-

पद्मावतीसततसेवितपादपीठः ।

अतर्वहिश्च दुरितच्छिद्वनतश्मी

देव(ः)क्रियादुदयिनो शुभभाउलक्ष्मीम् ॥ ७४ ॥

इति कालिकाचार्यश्रीसंतानीयश्रीभाउदेवविरचिते श्रीपार्श्वनाथ-
चरित्रे महाकाव्ये अष्टसर्गे भावाके भगवद्देहारवर्णनो नाम अष्टम-
सर्गः ॥ संवत् १५३२ वर्षे आश्विनसुदि ११ सोमवासरे अवत्यां
श्रीतपापक्षे श्रीलक्ष्मीसागरसुरि०

No 1291.

प्रतिक्रमक्रमविधि-जयचन्द्रः ।

आ०-श्रीवर्धमानमानम्य श्रीगुरुंश्च गुणैर्गुरुन् ।

प्रतिक्रातेः क्रमः कोपि यथावगममुच्यते ॥ १ ॥

च०-इत्युक्तं निरातिवाराणामपि प्रतिक्रमणकारणम् । एता
द्येकमप्यो दृष्टान्तकथा श्रीआचर्यकलघुवृत्तितो लिखिता ज्ञेयाः ।

इत्थं सहेतुककथाक्रमसूत्रयुक्त्या

साधु. प्रतिक्रमणकृत्रिजकर्मजालम् ।

सद्यो विभिद्य चृतकेयलियिक्रमेण

मुक्तिं भजेत भृशमक्षयसोख्यलक्ष्मी ॥ १ ॥

श्रीजयचंद्रगणीद्वैः प्रतिक्रमक्रमविधिर्यथावगमम् ।

लिखितस्तत्रोत्सृज्य यन्मिथ्या दृष्टकृत तस्य ॥ २ ॥

एव भीयुतसोमसुदरगुरुश्रीपट्टपूर्याचला-

दित्यश्रीजयचंद्र (सूरि) गुरुभिः श्रीमत्तपागच्छयै ।

किंनिद्वेतुमय. प्रतिक्रमविधिर्यथैरसद्योतिधि १५०

सख्यैर्दाक्षजनप्रबोधविषये कृमाधिर नदतात् ॥ ३

No 1293.

प्रतिक्रमणसूत्रलघुवृत्तिः—तिलकसूरिः।

आ०—श्रीवीरजिनवरेद्रः वंदित्वा चैत्यवंदनादीनि ।

अल्परुचिसत्त्वेहेतोर्विवारिष्ये गमनिकामात्रम् ॥ १ ॥

इह चैत्यवदनादीनां वृत्तिरारब्धा पर इरियायहियाए अण्डिहु-
ताए न कप्पइ किंचि चेइय वदण सज्झाया इत्यागमात् प्रथममी-
र्यापाथिकीसूत्रं व्याख्यायते, तच्चेद इच्छामीत्यादि ॥

च०—नमस्करोमीत्यर्थः ॥ ५० ॥ प्रतिक्रमणविवरणम् ॥

चक्रेशसूरिगुरुपट्टमठो[हो]दयाद्वि-

प्रद्योतनोपमशिवप्रभसूरिदिप्य ।

श्रीप्राक्पदस्तिलकसूरिरधीधनोपि .

आद्प्रतिक्रमणसूत्रमिद विवरे ॥ १ ॥

इति श्रीतिलकाचार्यविरचिता श्लोकशतद्वयप्रमाणा प्रतिक्रमणसूत्र-
लघुवृत्तिः समर्थयांचक्रे [समाप्ता] ।

No. 1299.

प्रश्नोत्तररत्नमाला सटीका—मू० विमलसूरिः।

टी० देवेन्द्रसूरिः।

टी०आ०—श्रीनाभिभूर्जिनवरः कुंशलाय वः स्या-

शस्यांसयोरुपरि कुंतलभारदभात् ।

भव्यांगिना भवसमुद्भवतापशांत्यै

कादंविनी किमु समुन्नतिमाततान ॥ १ ॥

हार्तिशतिस्तोर्धकृतोऽजिताद्याः

पार्श्ववसाना ददतु श्रियं च ।

यन्नाममंत्रस्मृतिमात्रतोपि

प्रयाति पापाहिभय भिवेष ॥ २ ॥

परमतीर्थकरोस्तु सदा मुदे
यदवदानकदंबकमंजसा ।
श्रवणसंपुटमध्यमुपागतं
षड तनोति न कस्य चमत्कृतिम् ॥ ३ ॥

श्रीगौतमस्तान्मम लम्बिसिद्धयै
यः केवलज्ञानपयोधिपुञ्ज्या ।
स्वयं वियुक्तोपि परं परेषा-
मेतत्प्रदोऽहो महतां स्वभासः ॥ ४ ॥

विश्वप्रशस्यगुणरत्नसमुद्ररुद्र-
पक्षीयगच्छगगनांगणशीतभासः ।
चारित्रपात्रमतिमात्रशमैकसत्रं
श्रीसंघपूर्थतिलका गुंर्यो जयंति ॥ ५ ॥

तत्पट्टांभोजतिग्मांशुः श्रीदेवेंद्रमुनीश्वरः ।
भोलाखेताभिधभ्रान्त्युगेनात्यर्थमार्थितः ॥ ६ ॥

प्रभोत्तररत्नमालां विमलाचार्यनिर्मिताम् ॥
विवृणोति सुदृष्टांतैर्लुपकारी सतां भ्रमः ॥ ७ ॥

ष०-नरं नारीं या भृंगारयतीत्यार्यार्थः (२९) समाप्ता चैयं
प्रभोत्तररत्नमालावृत्तिः ॥ ॥ पंचसंख्या ७९२२ ॥

No. 1304.

भक्तामरस्तवः सटीकः-गू० गानतुङ्गाचार्यः ।
टी० कनकरुद्रालः ।

भा० टी०-प्रणम्य परमानंददायकं परमेश्वरम् ।

यृप्तिं भक्तामरस्याहं कुर्ये बालहितैविणीम् ॥ १ ॥

ग०-टी०-मानतुंग इति स्वनामनिबन्धननिगंटाणुपद्रवनाशो
राजपसावधासूचिं ॥ समुपैति समतात्पार्थमायातीति मंगलम् ॥ ४४ ॥

श्रीमत्तपगणगगनांगणदिनमणिहीरविजयसूरीणाम् ।
 शिष्याणुना धिरचिता वृत्तिरिय कनककुशलेन ॥ १ ॥
 नयनशररसेन्दुमिते १६७२ वर्षे विराट्नाम्नि वडनगरे ।
 बालजनविबोधनार्थं विजयदशम्यां हि समाप्ता ॥ २ ॥ युग्मम् ।
 श्लोकानां पट्शती षोडशोत्तरा समजायत ॥
 प्रत्यक्षरं गणनया वृत्तौ संख्या निवेदिता ॥ १ ॥.

No. 1306.

भरतेश्वरवाहुवली वृत्तिः—शुभगीलगणिः ।
 आ०—युगादौ व्ययहाराध्या सर्वो येन प्रकाशितः ।
 स श्रीवृषभयोर्गीद्रो दद्याद्दोऽप्ययसंपदम् ॥ १ ॥
 च०—श्रीमतीकथा तपसि समाप्ता ।
 श्रीचंद्रगच्छांवरभूपकोभू-
 तपागणो सानुविद्धदीप्ति [भानुरिव्यातिदीप्तिमान्] ।
 प्रबोधयन् भव्यजनांबजाला [ज्युजानि] ।
 स्वगोविलासैरिव साधुवर्गम् ॥ १ ॥
 तत्राभवन् वरगुणगणमणिरोहणमहीधरप्रतिमाः ।
 परमगुरुसोमसुंदरगुरवः संयमरमायतयः ॥ २ ॥
 तच्छिष्या मुनिमुंदरगुरवो जयचंद्रसूरयोऽभूवन् ।
 पारंगतागमजलनिधिपारं गता रुचिरगुणनिलयाः ॥ ३ ॥
 तच्छिष्या विजयंते दधते श्रीसूरिमत्रमहिमभरः [रम्] ।
 श्रीयुक्तरत्नशेखरगुरव उदधनदिसूरिवराः ॥ ४ ॥
 लक्ष्मीसागरसूरीशः सोमदेवाहसूरयः ।
 विजयते लसद्दिव्यार्धिमधनमंदराः ॥ ५ ॥
 श्रीमन्मुनीशमुनिमुंदरसूरिराज-
 शिष्या[प्यो] मनीषिशुभशील इति प्रमूर्खः ।

एतां कथां वितनुते स्म नवांवरेषु
 चंद्रप्रमाणसमये किल विक्रमार्कात् ॥ ६ ॥
 भरहेसरबाहुवली वृत्तिः शुभशीलविबुधरचितेयम् ।
 दोध्या सुबुद्धिसर्जिविबुधैः कूटापसारणतः ॥ ७ ॥
 अनाभोगादिना किञ्चिदत्रोत्सन्नरोषणम् ।
 चक्रे तदस्तु मे मिथ्यातमोऽर्हदादिसाक्षिकम् ॥ ८ ॥

इति श्रीमत्तपागच्छाधिराजश्रीमुनितुंदरसूरिशिष्यपंडितश्रीशुभ-
 शीलगणिविरचिते भरहेसरबाहुवलीवृत्तिनामि कथाकोशे द्वितीयो
 महासत्यधिकारः संपूर्णः ॥

No. 1318.

रत्नशेखरनरपतिकथा—जिगहर्षः ।

आ०—अर्ह ॥ कक्षाणत्थिनिलयं नमिऊणं वज्रमाणजिनचंदं ।
 पव्वतिहीण विभारं भणामि अणिआनुसारेण ॥ १ ॥

व०—सुणिऊणमेव मेयं चरिअं सिरिरयणसेहरनिवस्स ।
 पंगसु पव्वेसु सया कायव्यो उज्जमो धम्मो ॥ ३९ ॥
 एवं रयणवर्इए चरिअं तह रयणसेहरनिवस्स ।
 निमुणिज्जंतं जायइ भविआणं बोहिलाभइं ॥ ४० ॥
 मिरि चित्तकूटनयरे जिगभवणसएहिं सव्वर्इ भरिए ।
 सिरिजयचंदमुणीसरसीसेण सुअस्स भत्तीए ॥ ४१ ॥
 पागयवधेण कहा लिहिआ जिगहरिससाहुणा एसा ।
 ता नंदउ जियलोए जाव जयइ थीरजिणतित्थं ॥ ४२ ॥

इति श्रीरत्नशेखरनरपतिकथा संपूर्णा ॥ संवत् १६१४

No. 1322.

लोकनत्त्वनिर्णयः—हरिभद्रः ।

आ०—प्रणिपत्यैकमनेकं केवलरूपं जिनोत्तमं भक्त्या ।
 मव्यजनबोधार्थं नृतरत्ननिगमं प्रवक्ष्यामि ॥ १ ॥

च०-तस्मादनाद्यनिधनं व्यसनोरुभीमं

जन्मारदोषदृढनेमि च रागतुं वम् ।

घोरं स्वकर्मपवनेरितलोकचक्रं

भ्राम्यत्यनारतमिदं हि किमीश्वरेण ॥ १३७ ॥

इति लोकतत्त्वनिर्णयः । भगवतः श्रीहरिभद्रसूरेः कृतिरियम् ॥

मं० २२१

No. 1328.

विंशतिस्थानकविचारामृतसंग्रहः-जिनहर्षगणिः ।

आ०-श्रीभूर्भुवः स्वस्वितयं पुनाना

द्रव्याभिधानाकृतिभावरूपैः ।

त्रिकासवर्त्तस्थितयो जिनेन्द्रा

द्युजंतु सूर्याद्भुतसौख्यलक्ष्मीम् ॥ १ ॥

जिनेन्द्रपदवीप्राप्तिनिमित्तं सुदृशां तपः ।

विंशतिस्थानकाक्षानं जयति श्रीजिनागमे ॥ २ ॥

च०-तपागच्छेऽभवद्भूता महिम्ना विश्वविश्रुतः ।

जगच्चंद्रगुरुः श्रीमान् सम्यग्ज्ञानक्रियानिधिः ॥ ४ ॥

श्रीदेवैर्ब्रगुरुस्तस्य पट्टेऽभूत्प्रकटप्रभुः ।

रादेना [वादेनास] समाजेशयस्तुपात्सभापतिः ॥ ५ ॥

तस्य शिष्याः क्षितिख्याता विद्यानंदमुनीश्वराः ।

अजायंत जगत्पूज्या योगज्ञानक्रियागुणैः ॥ ६ ॥

तत्पट्टोदयभास्वानासीन्निःसीमतेजसां राशिः ।

श्रीधर्मघोष मेणमृत[ऋषिराट्]सच्चकानंदिगोविभवः ॥ ७ ॥

ततश्च श्रीसोमपम मूर्तिरित्याः [रिः] सीमा महात्मनाम् ।

ध्यधाद्विगौतमं धीरशासनं यो निजश्रिया ॥ ८ ॥

ततः श्रीशक्रनृस्तुत्यः श्रीसोमतिलकाक्षयः ।

सूरिभूरियशा जज्ञे विज्ञेयु प्रथितो धुरि ॥ ९ ॥

श्रीदेवसुंदरगुरुर्गुरिमांनुसाशि-

वित्रासितारिरभवद्भुवनाविज्ञांयी ।

तत्पद्वपंरुजरविः पाणितेजी [प्रथितोऽस्तेजा]

भूजानिर्नदितपदः शिवमार्गदर्शी ॥ १० ॥

सूरियुगोत्तमसमोऽजनि तस्य पट्टे

श्रीसोमसुंदरगुरुर्गुरुभाग्यशाली ।

यं श्रीसुधर्मगुरुणा गणभूत्पुरोग

सर्वांगचंगिमगुणेस्तुलगति संतः ॥ ११ ॥

तच्छिष्यः प्रथमः समर्धमहिमा नैविद्यगोष्ठीगुरुः

सूरिः श्रीमुनिसुंदरः सूरगुरुः स्यातः क्षितो प्रज्ञया ।

अस्ति शास्त्रतमोभरस्तदपरः सूरिस्तु भूषिप्रभा-

शाली श्रीनयचंद्र इत्यभिधया सर्वत्र लब्धोदयः ॥ १२ ॥

यो विश्वानुत्तलधिभिः सुमनसामाधर्यकृद्भिः कलौ

सौभाग्याधुधिरासत्ताद पदयो श्रीगोतमस्यामिनः ।

स श्रीमद्गुरुसोमसुंदरपदांभोजाकगदर्पति-

र्जयाच्छ्रीनयचंद्रसूरिरचना[रयनो]सूरिभिरमामगीः ॥ १३ ॥

विंशतिस्थानकानारयिचारामृतसंभलः ।

गच्छेदश्रीजयचंद्रसूरिशिष्येण निर्मितः ॥ १४ ॥

धीरमगामास्यपुरे युग्मश्रोमैदुपंचभिः ।

प्रमिते वत्सरे हर्षजिनद्वयेण साधुना ॥ १५ ॥

संयस्यास्य पवित्रस्य याननभयगादिभिः ।

नमो मागिनः पैटां श्रीजिनेश्वरसदम् ॥ १६ ॥

पयोटाविंशतिशतानुमितः सर्वसंशया ।

जीयादयं बुधश्रेणिशब्दमानो निरंतरम् ॥ १७ ॥

इति श्रीविंशतिस्थानरुचिनारामृतसंपदः सपूर्णः ॥

No. 1333.

विधिमार्गप्रपा-जिनप्रभसूरिः ।

आ०—नमिय महावीरजिणं सम्मं सरिउं गुरुवएसं न ।

साययमुणिकिचाणं समायारीं लिहामि अहं ॥ १ ॥

च० —जिणदत्तसूरिसताणतिलयजिणसिंहसूरिसीसेण ।

गुत्तिरसकिरियवाणप्पमिए विक्कमनिग्गवरिसे ॥ १ ॥

विजयदसमीह एसा सिरिजिणग्गहसूरिणा समायारी ।

सवरोवयारहेउं समाणिया कोसलानयरे ॥ १० ॥

सिरिजिणवद्दहजिणदत्तसूरिजिणचंदजिणग्गमुणिदा ।

सुगुरुजिणेसरजिणसिंहसूरिणो मह. पसीयंतु ॥ ११ ॥

वाइयसयलसुएणं वाणायरिएण अल्लसीसेण ।

उदयाकरेण गणिणा पट्टमाग्रिसे कया-एसा ॥ १२ ॥

जीए पंसायाउ नरा सुकईसरसत्थवद्दहा हुंति ।

सा सरसई य पडमाग्रई य मे दिंतु छयरिद्धि ॥ १३ ॥

ससिसूरपईवा जाव भुवणभवणोदरं पभासेंति ।

एसा समायारी सफलज्जउ ताव सूरीहिं ॥ १४ ॥

पच्चक्खरगणगाए पाएण कयं पमाणमेईए ।

चउहत्तरीसमहिया पणवीससया सिलोयाणं ॥ १५ ॥

विहिमग्गपयानाम सायायारी इमा चिरं जयउ ।

पल्हायंती हिययं सिद्धिपुरीपंधियजणाणं ॥ १६ ॥

संवत् १६६६ अंकतोपि मथायं ३५७४

No. 1334.

- विवेकविलासः—जिनदत्तसूरिः ।

च०—१३३०॥ यथाग्रं सर्वसंख्यया ॥ १३६१ ॥

इति श्रीजिनदत्तसूरिरिचित्रे द्वादशोलासे श्रीविवेकविलासे
 पद्यस्य प्रशस्तिः । संपूर्णोऽयं विवेकविलासः ॥ संवत् १६८५ वर्षे
 फाल्गुनमासे शुक्लपक्षे द्वितीयातिथौ सोमनासरे मीनलग्ने बहमाने
 शुभवेलाया भट्टारकश्री १९ श्रीविजयदेवसूरिराज्ये श्रीशत्रुजयकर-
 मोचनायनेकशुभकृतकारि श्री श्री श्री श्री श्री भानुनम्रगणित-
 शिष्यसोमचद्रगणिनाऽलेखि ॥

No 1340.

शतपदीसारोद्धारं—मेरुतुङ्गाचार्यः ।

आ०—श्रीभर्तृ त जिन नत्वा भग्यानां हितकाम्यया ।

शतपद्याः समुद्रुत्य लिख्यते सारसमह ॥ १ ॥

इह यद्यपि परमार्हतश्रीकुमारपालभूपालप्रगतपादारविदकलि-
 कालसर्वज्ञप्रभुश्रीहेमाचार्यप्रतिष्ठितविधिपक्षमुख्याभिमानसिद्धातमणीत-
 सामाचारीप्रधाननिर्निदानतप क्रियारंजित यज्ञेश्वरीशासनदेवताविहित-
 सानिध्यमुपासेकसंजायमानशतशाखाविस्तारसारश्रीमदचलगच्छना-
 यक्रमभुश्रीधर्मघोषसूरिसुगुरुनिरचित शतपदीनामा प्रतिपदमनेकसि-
 द्धातालापरुबहुलौ विंशत्युत्तरशतश्रोत्तरविचाररुचिरो द्विपचाश-
 ष्टतप्रमाणो महापद्यः समस्त्येव । तथापि सक्षेपंरुचिसत्त्वानुकपया
 शतपदीमयादुद्रुत्य कतिपयानि विशेषोपयोगीनि लिख्यते ॥

च०—तत्र श्रीआर्यरक्षितमूरीणां दत्ताणीमामेः श्रे० द्रोणः पिता
 आ० देदी माता सं० ११३६ जन्म ११४२ मृत १२२६ ५-

रलोकः सर्वायुर्वर्ष ९१॥ श्रीजयसिंहसूरीणां सोपारके श्री० दाहड-
 पिता श्री० नेढा माता सवत् ११७९ जन्म ११९७ व्रत १२०२
 सूरिपद १२५८ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ८० ॥ तत्पुत्रे धर्मघोषसूरीणां
 मरुदेशे माहप्रपुरे श्रीचंद्रः पिता श्री० राजलदे माता संवत् १२०८
 जन्म १२२६ व्रत १२३४ सूरिपद १२६८ स्वर्गः सर्वायुः ७६
 तेषां पदे प्राप्त आगमकलामुखविरुदा मुखपाठेनैव सर्वसिद्धांता-
 ध्यापका. श्रीमहेन्द्रसूरयो ज्ञायन्त । यैस्तिमिरवाटके ग्लानवासस्थैर्वै
 दनार्थमागतस्य जात्रालीपुरीयसघस्य व्यशीतिः सदेहा पृष्ठा अप्येक-
 व्याख्यानेनैव भग्ना द्वौ सदेहो त्रेकांते भग्नाविति । तेषां च सरनगरे
 सा० देवप्रसादः पिता सा० स्थिरदेवी माता । सवत् १२२८ जन्म
 १२३७ दीक्षा १२६३ सूरिपद १२७१ गच्छेशपद १३०९ स्वर्गः
 सर्वायुर्वर्ष ॥ ८२ ॥ तत्पुत्रे श्रीसिंहप्रभसूरयः यै प्रवज्यार्थमुत्सह्य
 दीक्षाक्षणेविरक्ते ज्येष्ठभ्रातरि सिंहपराक्रमेण दीक्षां स्वीकृत्य सूत्राण्यश्री-
 यद्विः प्रतिपदं प्रतिलोमवृत्तपरावर्त्तनेन दाक्षिणात्यो महावादी जिग्ये ।
 तेषां वीजापुरे श्री० अरिसिंहः पिता प्रीतिमती माता सवत् १२८३ जन्म
 १२९१ दीक्षा १३०९ सूरिपद १३१३ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ३१ ॥
 ततः श्रीअजितसिंहसूरयः जात्रालिपुरे यद्ददनार्थमागच्छिरपूर्वा-
 पूर्वैः श्रावकसघैः प्राभूतेषु क्रियमाणेषु किमि (मे) तदिति पृच्छते [ता]
 राखलसमरसिंहेन पठाटमविकृतित्यागादि घोर यत्तप श्रुत्या
 नतुमागच्छता प्रबुद्धेन स्वदेशे सत्त्वमात्रामारिः कारिता । आचार्यादीनि
 च महतोत्सवेन पंचदशपदानि स्थापितानि । ततश्च राज्ञि धर्मिणे
 सर्ववर्णानां गलिताभोव्यापारे नमस्कारस्मरणादिधर्मकृत्ये प्रव-
 र्त्तत्वात् शाणादिप्रामा धर्मक्षेत्राणीत्यद्यापि प्रसिद्धा इति । डोड०
 ग्रामे सा० जिनदेवः पिता जिनमती माता सवत् १०८३ जन्म
 १२९१ दीक्षा १३१४ सूरिपद १३१६ गच्छेशपद १३३९ स्वर्गः

सर्वायुर्वर्ष ५७ ॥ तत्पट्टे श्रीदेवेंद्रसिंहसूरयः यद्व्याख्यानश्रवणार्थमने-
कदेशेभ्यः समेत्याचार्योपाध्यायादिभिरेव पूर्णायां सभायामेत्य श्रोतृणां
स्थानमेवं नाभवत् । पाल्हणपुरे व्य० सांतूपिता आ० संतोषश्रीमाता
१२९९ जन्म १३०६ दीक्षा १३२३ सूरिपदं १३३९ गच्छेशत्वं
१३७१ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ७२ ॥ ततः श्रीधर्मप्रभसूरयः येषां स-
मयाधिविशिष्टतपःक्रियावतां चरणोदकेनापि सर्वदोषव्याधिशां-
तिरजनिटं । प्रसन्नतया प्रोक्तेन वचसापि सर्वार्यसिद्धिश्च । भिन्नमा-
ते व्य० लीला पिता व्य० धीजलदेवी माता संवत् १३३१ जन्म
१३४१ दीक्षा १३५९ सूरिपदं १३७१ गच्छेशपदं १३९३ स्वर्ग-
सर्वायुर्वर्ष ६३ ॥ ततः श्रीसिंहतिलकसूरयः । आदित्यवाटके श्रे०
आसधरपिता चांपलदेवी माता संवत् १३४५ जन्म १३५२ दीक्षा
१३७१ सूरिपदं १३९३ गच्छेशपदं १३९५ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ५१ ॥
तेषां पट्टे पूज्याराध्यश्रीमहेंद्रप्रभसूरयः वडामे परी० आभा
पिता परी० लीलाणि माता संवत् १३६३ जन्म १३७५ दीक्षा
१३९३ सूरिपदं १३९८ गच्छेशपदं १४४३ स्वर्गः सर्वायुर्वर्ष ८१
यैश्च संवत् १४०९ वर्षे नाणीमामे वर्षास्वनागतासु ४० दिनैर्विभं
विज्ञाय सर्वत्र धर्मध्यानं कारयद्भिः अश्वयुग्मदि ८ रात्रौ कालसर्पदष्टैः
श्रीपार्श्वनाथैस्त्ये सूरिमंत्रध्यानात्सयोगप्रसृतं दशभिर्यमैर्दुष्टविषं मुखे-
नैव यातं । ततः प्रातः सहस्रैवोत्थितेषु येषु सहस्रसंख्ये मिलिते लोकेऽहो
कलिकालेपि सम्यक् ध्यानानुभाय इति भावनां भावयति महोत्सव-
पूर्वकं सं० नूणामुख्यं भावकैः शीलव्रतस्त्रीकारादि पुण्यलाभोऽप्यादि ।
सहसापि प्रोक्तं यैर्वचः कस्य नाम न फलितम् । ये च स्वभावतः कल्प-
द्रुमादिभ्योऽन्यधिकमाहात्म्यभाजो जगति व्यंजयंतः ॥ तत्पट्टकमले
राजमगला इव सांप्रतं श्रीमेरुतुंगमूर्तिद्राजयंति जगतीतले ॥ १ ॥

सुकुमारमतीनां तैः सुखाय व्यरन्ति स्वयम् ।

शतपथाः समुद्धारत्विषंवागीतिवत्सरे ॥ २ ॥

इति शतपदीमथसमुद्धारः ॥ यथाग्रं. १५७०

अस्मिन् पंचदशश्लोकशतौ समतिसयुता ।

शतपद्याः समुद्धारो यथमान विनिश्चितम् ॥ १ ॥ संवत् १६१०

• No. 1348

श्रीपालचरित्रम्-मा०-हेमचंद्रः ।

भा०-अरिहाहं नवपयाह द्वाइत्ता हिययकमलमज्झमि ।

सिरिसिद्धचक्रमाहप्पमुत्तमं किपि जपेमि ॥ १ ॥ •

च०-सिरि यज्जसेणगणहरं पट्टप्पहुहेमतिलयसूरीण ।

सौसेहिं रयणसेहरसूरीणि इमा ऊण सकलिया ॥ ३८ ॥

तस्सीसहेमचदेण साहुणा विकमस्स धरिसंमि ।

चउदस अट्ठावीसे तिहिआ गुणभत्तिकल्लिपण ॥ ३९ ॥

सायरमेरू जा महियत्तंमि जा नहयलमि ससिद्धर ॥

यट्ठति ताय नदउ आहज्जयंता कहा एत्ता ॥ ४० ॥

इति श्रीश्रीपालचरित्रं श्रीसिद्धचक्रमहिमायुत समाप्तम् ॥

तद्विवरणमंजुषामनुसृत्य पदार्थमात्रसारेयम् ।

सांक्षिप्यरुचिहितार्थं विधिरत्नकरंढिका क्रियते ॥ ९ ॥

इह हि परोपकारकृतधियो विशुद्धसिद्धांताचारशृंगारितचारित्र-
धियः श्रीजिनदत्तसूरयस्तथाविधविषमदुःखमासमुल्लसदसदुपदेशदा-
यंकवचनश्रवणान्यान्यक्रियानुष्ठानदर्शनोद्धूतप्रभूतसंदेहावर्त्तपतितलो-
कमालोक्य कतिचित्तमुद्धर्त्तुमनसः स्वपरसंभावितप्रश्नतदनुसारिता-
वृत्तुरदानप्रधानसंशयपदप्रभोत्तरनामकं सदेहदोलावली तद्विती-
यनामप्रसिद्धं प्रकरणमकार्षुः ॥ अत्र चायं वृद्धवादः । श्रीग्रीष्म-
हिंडानगरास्तव्या काचित्पुण्यमती परमखरतरभ्राविकात्मगुरूप-
दिग्धर्मानुष्ठाननिरता वसति स्म । अथ विविधगच्छयासिसाधु-
जननयनयोक्ताभिः सशयापन्ना सती सम्यगुत्तरलाभार्थं कानिचित्सं-
देहपदानि विज्ञप्तिकायां लिखित्वा श्रीमदंबिकादेवताप्रकाशितयुगप्र-
धानताजभासितनान्नां श्रीजिनदत्तसूरीणां पादमूले प्रेषितवती श्रीपू-
ज्यश्च तद्वाचनानंतरं तत्कालमेव तस्या माविलोकानां चोपकारा-
सार्थं शतगायाप्रमाणमिदं प्रकरणं विरचितमिति ॥ तत्रादौ शिष्टस-
म्यपरिपालनार्थमभीष्टदेवतानमस्कारादित्रितयप्रतिपादनार्थं गथा इ-
यमाहुः ॥

पडिविविधपणयजयं जस्तंहिरुदोरुमडरमालासु ।

सरणागय व नज्जइ तं नामिय जिनेसरं धीर ॥ १ ॥

कइयसदेहपयाणमुत्तरं सुगुरुसंपयम्पण ।

बुच्छं मिच्छत्तमओतमन्नहा होइ ससइयं ॥ २ ॥ व्याख्या ०

युगप्रसारागमजिनवल्लभसूरिशिष्येणोक्तमन्यथा तु सकल-

जगत्कल्याणकामकुभेन त्रिभुवनस्पृहणीयमहामहिम्ना सर्व-

प्रातिख्यातिमारुढेन श्रीजिनदत्तसूरिनाम्नैव साध्यसिद्धिः

सपत्नीपद्यत इति भावः ॥ १९० ॥

रसूरिभिः श्रीपार्श्वजिनेश्वरस्य नमस्कारगर्भिता प्रथमगाथा प्रकाशि-
तास्ति सा प्रोच्यते । तथा हि ।

निमिऊण नमिरतिअसिंदविंदसिरिमज्जलीढपयवीढं ।

पासजिणे संयमसुखसंकिच्छणं काहं ॥ १ ॥

टी० च०—अथ संयममंजर्यप्रकरणस्य समाप्तिदोधकमाह ।

समणहभूषण गयवसण संजममंजरि एह ।

[सिरि]महेसरसूरिगुरुकन्नि कुणंत छहेण ॥१४०॥

इति संयममंजरीवृत्तिः समाप्ता ॥ सं० १५६१ मार्गशुदि - -
श्रीपिप्पलगच्छे तालध्वजीयभट्टारक श्रीश्रीशांतिसूरिभिर्लिखापिता ।
श्रीगंधारमंदिरे ॥ स्वास्ति

यैश्च प्रोन्नतिकारकैर्जिनमतस्योद्धृत्य साधुक्रियां

नूत्नं श्रीविधिपक्षगच्छमचिरात्संस्थाप्य च प्रोद्य(मान्)।

नानानेकजनाः सुबोधसहिताः आसीद्वृत्ता लक्षश-

स्ते श्रीसूरिवरार्यरक्षितगणाधीशा बभूवुर्भृशम् ॥

तदन्यवाये

श्री(म)ज्जैज्जदिव्वाकरा यच्चमतीप्प्रीति समुद्दासय-

न्ते[तो]विद्धज्जनकोटिमौलिमुकुटा मोहारिसंमर्दनाः ।

शश्वत्सिद्धिसमृद्धिवृद्धिसुविधिप्रोद्धुद्धिसंसेविता-

स्ते सूरिद्रवरप्रभा गणधराः श्रीमेरुगोचराः ॥

No. 1360.

दानशीलतपोभावनाप्रकरणम्—अशोकमुनिः

सयेगच्छामणिश्च ।

धा०—देवाहिदेवं नमिऊण वीरं संपत्तसंसारसमुत्तीर ।

पद्मेमिदाण गुणसंगिदाणं पायेमि जेणं सिउखखडाणं ॥१॥

१-उदाह सत्येण अयाणएणं

असोगनामा मुनिपुंगवेणं ।

सिद्धन्तनिस्सायरयेमि जेणं

हीणाहियं सूरि खमंतु एणं ॥ ५० ॥

इति श्रीदानशीलतपोभावनाप्रकरणम्

०-नमिऊण तित्थनाहं भगव वद्धमाणजिणवसहं ।

संवेगत्तरूवाणं वोछामि गुरुवएसेणं ॥ १ ॥

०-धम्मेण चेह जयइ धम्मेण दुहत्तहं न भवउहं ।

धम्मेणमणंतसुहं लइइ जीउ सासयं ठाणं ॥ ५२ ॥

इति संवेगचूडामणिप्रकरणं संपूर्णम् ॥

No. 1361.

सगरादित्यचरित्रं श्लोकवद्धम्-प्रद्युम्नसूरिः ।

भा०-निप्रभानुसुधाभानुचंडभानुप्रभाधिकम् ।

शाश्वतं जयति ज्योतिः परमं पयमंगलम् ॥

च०-चंद्रप्रभप्रभुरभूदिह चंद्रगच्छे

तस्माद्गुरुथ समभूत्पुरि पद्मदेव्याः ।

श्रीमान्धनेश्वर इति प्रशितोऽस्य शिष्यः

श्रीशांतिमूरिरभवज्जितवादिविद्यः ॥ ६४ ॥

अक्षावलिप्रवरपुस्तकधर्मचिह्न-

श्रेतांबुजस्यरधिपंचि करे यदीये ।

शब्दानुशासनपिरंचिरितः स देवा-

नंदप्रभुः पुरुषरूपगिरीश्वरोभूत् ॥ ६५ ॥

श्रीरत्नप्रभपरमानंदौ कनकप्रभप्रभुस्तस्मात् ।

श्रीपरमानंदविभोर्जगति जयसिंहमूरि(रुद्रि)याय ॥ ६६ ॥

रसूरिभिः श्रीपार्श्वजिनेश्वरस्य नमस्कारगर्भिता प्रथमगाथा प्रका-
तास्ति सा प्रोच्यते । तथा हि ।

निमिऊण नमिरतिअसिंदविंदसिरिमडडलीढपयवीढं ।

पासजिणे संयमसुखसंकिच्छणं काहं ॥ १ ॥

टी० च०—अथ संयममंजर्यप्रकरणस्य समाप्तिदोधकमाह ।

समणहभूसण गयवसण संजममंजरि एह ।

[सिरि]महेसरसूरिगुरुकनि कुणत सुहेण ॥१४०॥

इति संयममंजरीवृत्तिः समाप्ता ॥ सं० १५६१ मार्गशुदि - -
श्रीपिप्पलगच्छे तालध्वजीयभट्टारक श्रीश्रीशांतिसूरिभिर्लिखापिता ।
श्रीगंधारमदिरे ॥ स्वस्ति

यैथ प्रोन्नतिकारकैर्जिनमतस्योद्धृत्य साधुक्रियां

मूलं श्रीविधिपक्षगच्छमचिरात्संस्थाप्य च प्रोद्य(मात्)।

नानानेकजनाः सुबोधसहिताः आदीकृता लक्षश-
काख्य स्यात्तमुच्चारितरयमचतुष्काष्टकागाढनद्धम् ।

सवेगः स्वच्छभावः शिखरकलसकः शुद्धबुद्धिः पताका-

साधुआदौ च धुर्यो जयति शमयुगः स्यंदनः सैष शास्त्रम्॥७०॥

त्रिलोकवसुदेवांके चिद्विवृद्धिमिहाधिकाम् ।

आद्यतयोधतुर्युक्तां समांशीतिमनुष्टुभाम् ॥७१॥ ४८७४

No. 1374.

सिद्धान्तरत्नावली—हेमसूरिशिष्यः ।

आ०—यः कुमाहनिवारणे षट्सुतरस्ताक्षरादिरा गीष्पतिः

सत्सिद्धातनिरूपणैकरसिको भव्यात्मनां शर्मदः ।

स्याद्वादामृतपानरक्तमनसामानंदवल्लीघन-

स्तं वंदे गुणसागर निजगुरुं श्रीहेमसूरीश्वरम् ॥ १ ॥

-छंदाइ सत्येण अयाणएणं

असोगनामा मुनिपुंगवेणं ।

सिद्धंतनिस्सायरयेमि जेणं

हीणाहियं सूरि खमंतु एणं ॥ ५० ॥

ने श्रीदानशीलतपोभावनाप्रकरणम्

-नमिऊण तित्थनाहं भगउ वद्धमाणजिणवसह ।

सवेगसरूवाणं वोठामि गुरूएसेण ॥ १ ॥

-धेम्मेण चेह जयइ धम्मेण दुरुत्तरं न भवउह ।

धम्मेणमणंतसुह लहइ जीउ सासयं ठाणं ॥ ५२ ॥

इति सवेगचूडामणिप्रकरणं संपूर्णम् ॥

No. 1361.

समरादित्यचरित्रं श्लोकवद्धम्-प्रद्युम्नसूरिः ।

भा०-नित्रभानुसुधाभानुचङ्गभानुप्रभाधिकम् ।

स्याद्वादमञ्जरी सटीका-मू० हेमचन्द्रः । टा० माक्षपणः ।

टी० भा०-यस्य ज्ञानमनतवस्तुविषयं यः पूज्यते देवतैः...

इह हि विषमदुःखमारजनितिरस्कारभास्कुरानुकारिणा वसुधात-
लावतीर्णमुधासारणीदेव्यदेशनावितानपारमार्हतीकृतकुमारपालरूमा-
पालप्रवर्तिताभयदानाभिधानजीवानुसंजीवितनानाजीवप्रदत्ताशिर्याद-
माहात्म्यकल्पावधिस्थायिविशदयशःशरीरेण निर्विद्य[निरवद्य]चा-
तुर्विद्यनिर्माणैकत्रयणा श्रीहेमचंद्रसूरिणा जगत्प्रसिद्धश्रीसिद्धसेनदि-
याकरयिरचितश्चात्रिशद्द्वार्त्रिशिकानुसारिश्रीवर्धमानजिनस्तुतिरूपम-
योगव्यवच्छेदान्ययोगव्यवच्छेदाभिधानं द्वार्त्रिशिकाद्वितय विहज्जन-
मनस्तत्त्वावबोधनियंधनं विदधे । तत्र प्रथमद्वार्त्रिशिकायाः छल्लोसे-

यत्प्राध्याख्यानमुपेक्ष्य द्वितीयस्यास्तस्या निदर्शेपदुर्वादिपरिपदधिक्षेप-
दक्षायाः कतिपयपदार्थविवरणकरणेन स्वस्मृतिबीजप्रबोधविधिर्विधी-
यते । तस्याश्वेदमादिकाव्यम् ॥

मू०—आ०—अनतविज्ञानमतीतदोषमबोध्यसिद्धांतममर्त्यपूज्यम् ।

मू०—च०—तदुद्धर्तुं शक्तो नियतमविसंवादियचन-

स्त्रमेवातस्त्रातस्त्वयि कृतसपर्याः कृतधियः ॥३२॥

टी०—च०—कृतसपर्याः आराध्यांतरपरित्यागेन त्वय्येव सेवाहे-
वाकितां परिशीलयतीति शिखरिणीछंदोलकृतकाव्यार्थः ।

समाप्ता चेयमन्ययोगव्यवच्छेदद्वान्निशकास्तवनटीका ।

येषामुज्ज्वलहेतुहेतिरुचिरः प्रामाणिकाध्वस्पृशां

हेमाचार्यसमुद्रवस्तवनभूरर्थः समर्थः सखा ।

तेषां दुर्नयदस्युसभयभयात्स्पष्टात्मनां सभव-

त्यायासेन विना जिनागमपुरप्राप्तिः शिवश्रीमदा ॥ १॥

चानुविधमहोदधेर्भगवतः श्रीहेमसूरोर्गिरां

गभीरार्थविलोकने यदभवद्दृष्टिः प्रकृष्टा मम ।

ब्राह्मीय.समयादरामहपराभूतप्रभूतावम

तन्नूनं गुरुपादरेणुकणिकासिद्धाजनस्योर्जितम् ॥ २॥

अन्योन्यशास्त्रतरुसंगतचित्तहारि-

पुष्पोपमेयकतिचिन्निचितप्रमेयैः ।

दृग्धां मयांतिमजिनस्तुतिवृत्तिमेनां

मालामित्रामलद्वन्द्वे ददये वहंतु ॥ ३ ॥

प्रमाणसिद्धांतविरुद्धमत्र

यत्किंचिदुक्तं मतिमाद्यदोषात् ।

मात्सर्यमुत्सार्य तदार्यचित्ताः

प्रसादमाधाय विशोधयन्तु ॥ ४ ॥

उर्व्यामेव सुधाभुजां गुरुरिति त्रैलोक्यविस्तारिणो
यत्रेयं प्रतिभाभरादनुमितिर्निर्दममुज्जृम्भते ।

किंचामी विबुधाः सुधेति वचनोद्धारं यदीयं मुदा
शंसन्तः प्रथयन्ति तामतितमां संवादमेदस्विनीम् ॥ ५ ॥

नागेन्द्रगच्छगोविंदवक्षोलंकारकौस्तुभाः ।

ते विश्ववंशा नंदासुरदयप्रभसूरयः ॥ ६ ॥

श्रीमल्लिषेणसूरिभिरकारि तत्पट्टगगनदिनमणिभिः ।

वृत्तिरियं मनुरविमितशाकान्दे दीपमहसि शनौ ॥ ७ ॥

श्रीजिनप्रभसूरीणां साहाय्योद्भिन्नसौरभा ।

शुतायुत्तंसतु सतां वृत्तिः स्याद्वादमंजरी ॥ ८ ॥

विभ्राणे कस्तिनिर्जयाज्जिनतुलां श्रीहेमचंद्रप्रभौ

तद्वृष्पस्तुतिवृत्तिनिर्मितिमिषाद् भक्तिर्मयाविष्कृता ।

निर्णेतुं गुणदूषणे निजगिरां तत्तार्थये सज्जनान्

तस्यास्तत्त्वमकृत्रिमा बहुमतिः सास्त्रत्र सम्यग्यतः ॥ ९ ॥

इति स्याद्वादमंजरीप्रंथः समाप्तः ॥ संवत् १५२० वर्षे

No. 1389.

कर्मग्रन्थान्तर्गतशतकप्रकरणम्—मा० शिवशर्मसूरिः ।

आ०—अरहते भगवते अणुत्तरपरकमे पणमिऊणं ।

बंधसयगे निवद्ध संगहमिणमो पयक्खामि ॥ १ ॥

सुणह इह जीवगुणे संति एसु गणेषु सारजुत्ताओ ।

घोड कहइयाओ गाराओ दिङ्खियायाओ ॥ २ ॥

उवओगा जोगविही जेसु य हाणेसु जत्तिया भत्थि ।
 जं पच्चइओ बंधो होइ जहा जेसु ठाणेसु ॥ ३ ॥
 बंधउदयमुदीरणविहिं च तिण्हंपि तेसु संजोगं ।
 बंधविहाणे य तहा किंवि समासं पवक्खामि ॥ ४ ॥

च०—एसो बंधसमासो पिडक्खवेण धन्निउ कोइ ।
 कम्मप्पवायसुयसागरस्स निस्संदमिस्सोउ ॥ १०६ ॥
 बंधविहाणसमासो रइउ अप्पमंदमहणाउ ।
 तं बंधमोक्खनिउणा पूरेऊणं परिकहेंति ॥ १०७ ॥
 इय कम्मयडिए गयं सखेवुहिइ निच्छयमहत्यं ॥
 जो उवउंनइ बहुसो सो नाही बंधमोक्खत्थं ॥ १०८ ॥

No. 1390.

तस्यैव भाष्यं गायारुद्रम् ।

आ०—नमिऊण जिणं वुच्छामि बंधसयगे षउविहबंधाणं ।
 दाराणि तहा संखामित्तनिविद्धा य पयडीउं ॥ १ ॥
 च०—सुखगइ असायचउरो सुराउ नरयाउ नारयदुणाणि ।
 दुन्निउ आहारदुगं पंचसुए वेदुब्बिदुगतित्था ॥ २५ ॥
 शतकभाष्यं समाप्तम् ॥

No. 1391.

कर्मग्रन्थान्तर्गतसप्ततिकाख्यं प्रकरणं सटीकम्—

मू० भा०—टी० मलयगिरिः ।

टी० आ०—अशेषकर्माशतमःसमूह-

क्षयाय भास्यानिव दीप्ततेजाः ।

प्रकाशिताशेषजगत्स्वरूपः

प्रभुः स जीयाज्जिनवर्धमानः ॥ १ ॥

जीयाज्जिनेशसिद्धांतो मुक्तिकामप्रदीपनः ।

कुभ्रुत्यातपतप्रानां सांद्रो मलयमारुतः ॥ २ ॥

चूर्णयो नावगम्यते सप्ततेर्मदबुद्धिभिः ।

ततः स्पष्टावबोधार्थं तस्याष्टीकां करोम्यहम् ॥ ३ ॥

अहर्निशं चूर्णविचारयोगान्

मंदोपि शक्तो विवृतिं विधातुम् ।

निरंतरं कुंभनिर्घर्षयोगाद्-

प्रायोपि कूपे समुपैति घर्षम् ॥ ४ ॥

इह यच्छास्त्रं प्रकरणं वा सर्वविन्मूलं तत्प्रेक्षात्रतामुपादेय भ-
धति नान्यत् । ततः सप्ततिकाख्यं प्रकरणमारभमाण आचार्यः प्रेक्षा-
यतां प्रकरणविषये उपादेयबुद्धिपरिमितार्थं प्रकरणस्य सर्वविन्मूलतां
तथा सर्वविन्मूलत्वेपि न प्रेक्षापूर्वकारिणोऽभिधेयादिपरिज्ञानमतरेण
यथाकथंचित्प्रवर्त्तते प्रेक्षायत्ताक्षतिप्रसंगात् । ततस्तेषां प्रवृत्त्यर्थमभिधे-
यादिकं च प्रति विपादयिपुरिदमाह ॥

मू०-सिद्धपपहिं महत्त्वं बंधोदयसंतपयडिगणार्ण ।

धौच्छं सुग संखेवं नोसंदं दिद्विनायस्त ॥ १ ॥

मू०-न०-नो जत्य अपडिपुत्तो अत्यो अप्पागमेण वद्धोत्ति ।

तं खमिऊण बहुसुया पूरेऊणं परिकइंतु ॥ (९२) ॥

टी०-न०-परिपूर्णमर्थं पूरयित्वा शिष्येभ्यः कथयंतु ॥ (९२) ॥

निरुपममनंतमनघं शिष्यपदमधिरूढमपगतकलंकम् ।

दांशितशिष्यपुरमार्गं धीरजिनं नमत परमशिष्यम् ॥ १ ॥

यस्योपांतेपि संप्राप्ते प्राप्यते संपदो ऽनघाः ।

नमस्तस्मै जिनेशभ्रीश्वीरसिद्धांतसिधये ॥ २ ॥

यैरेपा विषमार्था समतिका सुस्फुटा कृता सम्यक् ।
 अनुपकृतपरोपकृतधूर्णिकृतस्तान्नमस्कुर्वे ॥ ३ ॥
 प्रकरणमेतद्विषम समतिकाख्यं त्रिपुण्ड्रता कुशलम् ।
 यदवापि मलयगिरिणा सिद्धिं तेनाभुतां लोकः ॥ ४ ॥
 अर्हतो मगल सिद्धान्मगल सयतानहम् ।
 अशिभिय जिनाख्यात धर्म परममगलम् ॥ ५ ॥

श्रीसत्तरीवृत्ति । पं० ३७८० ॥ स० १४९० वर्षे चैत्र
 शुदि १० शनौ श्रीमति श्रीस्तभतीर्थे श्रीखरतरगच्छे श्रीजिनराज-
 सूरिपट्टे श्रीजिनभद्रसूरिराज्ये सा० गूर्जरसुत सा० धरणाकेन
 सत्तरीवृत्तिर्लिखापिता । पु० हरीयाकेन लिखित । शुभ भवतु ॥

No. 1392

शतकवृत्तिः—हेमचन्द्रः ।

आ०—See Dr. Keilhorn, Report 1881, Page 41.

च०—श्रीहेमचन्द्रसूरिमिरियमनुरचिता शतकवृत्ति ॥ १० ॥
 प्रथम ३७०० शतकसूत्रप्रथमाया ११० ॥ शतकभा-
 प्यगाथा ॥ २५ ॥ प्रथमं सर्वसख्या ३८६६ ॥ शुभं
 भवतु ॥ स० १४९० वर्षे चैत्रशुदि पचम्या तिथौ रवि-
 वारे श्रीमति श्रीस्तभतीर्थे अविचलत्रिकालज्ञाज्ञापालन-
 पटुतरे विजयिनि श्रीमत्खरतरगच्छे श्रीजिनराजसूरिपट्टे
 लब्धिलीलानिलयबधुरबहुबुद्धिबोधितभूवल्यकृतपापपूरप्र-
 लयचारुचारित्रचंदनतरुमलययुगप्रवरोपममिथ्यात्वतिमिर-
 निकरदिनकरप्रसरसमश्रीमद्वच्छेशभट्टारकश्रीजिनभद्रसूरी-
 श्वराणामुपदेशेन परीक्ष्यसा० गू० जरसुतेन रेखाप्राप्तसुभा-
 वकेन सा० परीक्ष्य धरणाकेन पुत्र सा० साइयासहि-
 तेन श्रीसिद्धांतकोशो लेखित स्वश्रेयसे ॥

यावन्मेरुः पवित्रो जिनवरजननस्नानसंभूततौयै-
 र्यावहिष्या विमानस्थितिरतिमुखादा सिद्धिसंस्थाश्च सिद्धाः ।
 यावल्लोकप्रकाशं सकलजनहितं जैनसिद्धांततत्त्वं
 विद्वद्भिर्वाच्यमानं चिरमवनिर्तले पुस्तकं तावदास्ताम् ॥
 श्रीसंघस्य कल्याणः ॥

No. 1395.

अध्यात्मकमलमार्तण्डः—राजमलः ।

आ०—प्रणम्य भावं विशदं चिदात्मक
 समस्ततत्त्वार्थविदं स्वभावतः ।
 प्रमाणसिद्धं नययुक्तिसंयुतं
 विमुक्तदोषावरणं समततः ॥ १ ॥
 अनंतधर्मी समयं ह्यर्तीद्रियं
 कुवादियादप्रहतस्वलक्षणम् ।
 द्रुवे ज्वर्गस्य च हेतुमद्भुतं
 पदार्थतत्त्वं भवतापशान्तये ॥ २ ॥ युग्मम् ।

व०—अर्थाश्चाद्यवसानवर्जितनवः सिद्धाः स्वयं मानत-
 स्तल्लक्ष्मप्रतिपादकाश्च शब्दाश्च नियमा]न्निष्पन्नरूपाः किल ।
 भो विज्ञाः परमार्थतः कृतिरियं शब्दार्थयोश्च स्वतो
 नव्यं काव्यमिदं कृतं न विदुषा तद्राजमल्लेन हि ॥ २० ॥

इति श्रीमदध्यात्मकमलमार्तण्डाभिधाने शाखे सप्ततत्त्वनवप-
 दार्थप्रतिपादकश्चतुर्थः श्रुतस्कंधः समाप्तः ॥ ४ ॥

प्रथामसंख्या २०५ संवत् १६६३ वर्षे वैशाखसुदि १३
 शनिवासरे भहारकश्रीगुणभद्रसूरिदेवतत्पट्टेभहारकश्रीभानुकीर्तिदेव-

तत्पट्टे भट्टारकश्रीकुमारसेणि तदाघ्राये अभोतकान्वये गोइलपोत्रे
साहुपीथू तद्धार्या सूराली तत्पुत्र पडित छजमल अध्यात्मकमलकी
प्रति लिखापितं । लिखित पडित सोहितु ॥

ज्ञानवान् ज्ञानदानेन निर्भयो ऽभयदानतः ।

अन्नदानात्सुखी नित्यं निर्व्याधिर्भयनाद्भवेत् ॥ १ ॥

No. 1396.

अनन्तनाथपूजा-गुणचन्द्रः ।

आ०—श्रीसर्वज्ञं नमस्कृत्य सिद्ध साधूंस्त्रिधा पुनः ।

अनतप्रतमुख्यस्य पूजां कुर्वे यथाक्रमम् ॥ १ ॥

घ०—इत्यनंतविधेः पूजां प्यरचन्गुणचक्रकः ।

श्लोकसप्तशतीं पंचसप्तन्यूनां यतीश्वरः ॥ १ ॥

सवत्पोडशत्रिंशतैष्यपलके पक्षेप्रदाते तिथौ

पक्षत्यां गुरुवारके पुरुजिनेट् श्रीशकमार्गे पुरे ।

श्रीमदुबडवंशपद्मसविता हर्पाख्यदुर्गा वणिक्

सौर्यं कारितवाननतजिनसत्पूजां वरे वाग्वरे ॥ २ ॥

श्रीमूलसंघे ऽधविघातिनीह

प्रद्योतमाने ऽन्यमतानि नेशुः ।

सारस्वतो गच्छ इहैव नंदा-

च्छ्रीमद्वल्गात्कारगणाभियुक्तः ॥ ३ ॥

श्रीरत्नकीर्तिभगवज्जगतां वरेण्य-

आरित्ररत्ननिबहस्य बभार भारम् ।

तद्दीक्षितो यत्तिवरो यश्चकीर्तिकीर्ति-

आरित्ररजितजनोद्दहिताच्छकीर्तिः ॥ ४ ॥

तच्छिष्यो गुणचंद्रसरिरभवच्चारित्रचेतोहर-
 स्तेनेदं वरपूजनं जिनवरानंतस्य युक्तयाऽऽचि ।
 येत्र ज्ञानविकारिणो यतिपरास्तैः शोधयमेतद्भुवं
 नद्यादारविचंद्रमक्षयतरं संघस्य मांगल्यकृत् ॥ ५ ॥
 इत्याचार्यगुणचंद्रविरचिता श्रीअनंतनाथपूजा उद्यापनसहिता
 समाप्ता ॥ श्रीमदनंतव्रतस्योद्यापनं समाप्तम् ॥

No. 1400.

उपदेशरत्नमाला—सकलभूषणः ।

आ०—यंदे श्रीवृषभं देवं दिव्यलक्षणलक्षितम् ।
 प्रीणितप्राणिसङ्घं युगादिपुरुषोत्तमम् ॥ १ ॥
 घ०—श्रीमूलनंदतिलके वरनंदिसंघे
 गच्छे सरस्वतिस्तुनाम्नि जगत्प्रसिद्धे ।
 श्रीकुंदकुंदगुरुपट्टपरंपरायां
 श्रीपद्मनंदमुनिपः समभूज्जिताक्षः ॥ २६ ॥
 तत्पट्टधारी जनचित्तहारी
 पुराणमुख्योत्तमशास्त्रकारी ।
 भट्टारकः श्रीसकलादिकीर्तिः
 प्रसिद्धनामाऽजनि पुण्यमूर्तिः ॥ २७ ॥
 भुवनकीर्त्तिगुरुस्तत ऊर्जितो
 भुवनभासनशासनमंडनः ।
 अजनि तीव्रतपधरणक्षमो
 विबुधधर्मसमृद्धिस्तुदेशकः ॥ २८ ॥
 श्रीज्ञानभूषापरिभूषितांगः
 प्रसिद्धपांडित्यकलानिधानः ।

श्रीज्ञानभूषाख्यगुरुस्तदीय-

पट्टोदयाद्राचिव भानुरासीत् ॥ २९ ॥

भट्टारकश्रीविजयादिकीर्त्ति-

स्तदीयपट्टे परिलब्धकीर्त्तिः ।

महामना मोहसुखाभिलाषी

बभूव जैनावनिपार्थपादः ॥ ३० ॥

भट्टारकश्रीशुभचंद्रसूरि-

स्तत्पट्टपंकेरुहतिग्मरदिमः ।

त्रैविद्यविद्यः सकलप्रसिद्धो

घादीभसिंहो जयताडरिष्याम् ॥ ३१ ॥

पट्टे तस्य प्रीणितप्राणिवर्गः

शांतो दांतः शीलशाली सुधीमान् ।

जीयात्सूरिः श्रीसुमत्यादिकीर्त्ति-

गच्छाधीशः कन्नकांतिः कलावान् ॥ ३२ ॥

तस्याभूच्च गुरुभ्राता नाम्ना सकलभूषणः ।

सूरिर्जिनमते लीनमनाः संतोषपोषकः ॥ ३३ ॥

तेनोपदेशसद्ब्रजमालासंज्ञो मनोहरः ।

कृतः कृतिजगानंदनिमित्तं मंथ एषकः ॥ ३४ ॥

श्रीनेमिचंद्राचार्यादियतीनामामहाकृतः ।

सद्बर्धमानाटोलादिप्रार्थनातो मयैषकः ॥ ३५ ॥

सप्तविंशत्यधिके षोडशशतवत्सरे सुविक्रमतः ।

आवणमासे शुक्लपक्षे पठ्यां कृतो मंथः ॥ ३६ ॥

न मया ख्यातिनिमित्तं न चाभिमानेन विरचितो मंथः ।

धर्मरतानां गृहिणां हिताय च स्वस्य पुण्याय ॥ ३७ ॥

यावत्सिद्धाः सिद्धिधामप्रपन्नाः

मेर्वाद्या वै भूरिधरा भूरिसंख्याः ॥

चंद्रादित्याद्याश्च खेऽसंख्यसंख्या

संतिष्ठन्ते तावदास्तां ममायम् ॥ ३८ ॥

श्रीवीरगौतमाद्यैश्च श्रेणिकस्य पुरः पुरा ।

यदुक्तं तच्च संक्षिप्य मयापीहं निरूपितम् ॥ ३९ ॥

सिद्धान्तशब्दयुक्तयादिविरुद्धं यन्मयोदितम् ।

क्षमितव्यं मुनीशैस्तत्सर्वशास्त्राभिपारगैः ॥ ४० ॥

न्यूनमक्षरमात्राद्यैरज्ञानान्मयकात्र यत् ।

प्रोक्तं क्षमस्य तदेवि सारदे श्रीजिनास्यजे ॥ ४१ ॥

जिनसिद्धसूरिपाठकसाधुमुनीन्द्राधतुर्विधस्य संघस्य ।

विदधतु मंगलमतुलं भुक्तिं मुक्तिं च यच्छंतु ॥ ४२ ॥

सहस्रत्रितयं चैव त्रिशतं त्र्यशीतिसंश्रित्यायुतम् ।

अनुष्टुप्छंदसां चास्य प्रमाणं निश्चितं वृषैः ॥ ४३ ॥

इति श्रीभट्टारक श्रीशुभचंद्रशिष्याचार्य श्रीसकलभूषणविरचि-

तायामुपदेशरत्नमालायां पुण्यपट्टमप्रकाशिकायां तपोदानमाहात्म्य-

वर्णनोनामाष्टादशपरिच्छेदः संपूर्णः ॥ संवत् १७८३ वर्षे ज्येष्ठ-

मासे शुक्लपक्षे सप्तम्यां तिथौ गुरुवासरे ॥ शुभं भवतु ॥ संवत्

१७८३ वर्षे शाके १६४८ प्रवर्तमाने आपाढमासे कृष्णपक्षे पंच-

मीतिथौ बृहस्पतिवारे श्रीसांगानेरनगरमध्ये महाराजाधिराजमहा-

राजा श्रीसवाई जेसितजीचिरंजी० राज्ये प्रवर्तमाने पुस्तकं लिखापितं ।

श्रीमूलसंघे बलात्कारगणे सस्यतीगच्छे कुंदकुंदाचार्यान्यये नद्याप्ताये

बलात्कारगणे भट्टारकश्रीचंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे भट्टारकश्रीदेवेंद्रकीर्ति-

स्तत्पट्टे भट्टारकश्रीनरेंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे भट्टारकश्रीसुरेंद्रकीर्तिस्तत्पट्टे

भट्टारकश्रीजगत्कीर्तिजी तत्पट्टे भट्टारकश्रीश्रीदेवेंद्रकीर्तिजी तदा-
साये सावडागोत्रे -----

No. 1401.

उपासकाध्ययनम्-वस्तुनदि ।

आसीत् स्वसमयपरसमयविद् श्रीकुन्दकुन्दसताने

आसी ससमयपरसमयविद् सिरीकुदकुदसताणे ।

भव्यजनकुमुदवनशिशिरकर श्रीनन्दिनाम्ना

भव्ययणकुमुयवणसिसिरयरो सिरिणंदिणामेण ॥ ४१ ॥

कीर्तिर्यस्येन्दुभुम्भा सकलभुवनमध्ये यथेच्छं भूमित्या

किञ्ची जस्मिन्दुभुम्भा सयलभुवनमज्जे जहिच्छं भूमित्या ।

नित्य सा सज्जनाना हृदयवदनभोत्रे निवास करोति

णिच सा सज्जणाण हिययवयणसोए निवास करेइ ।

यः सिद्धान्ताम्बुराशिं सुनयतरण आसाद्य लीलावतीर्णो

जो सिद्धतपुरासिं सुणयतरणमासेज्ज लीलावतिणो ।

वर्णयितु कः समर्थः सकलगुणगण तस्य प्रगल्भोऽपि लोके

वण्णेउ को समत्यो सयलगुणगण से वियड्डो वि लोए ॥ ४२ ॥

शिष्य तस्य जिनेन्द्रशासनरतः सिद्धान्तपारगतः

सिस्सो तस्स जिणिंदसासनरओ सिद्धतपारगओ

क्षान्तिमार्दवलाघवादिदशधा धर्मे नित्योद्युक्तः

खतीमइललाहवाइदसहाधम्मम्मि णिच्चुज्जुओ ।

पूर्णेन्दुज्ज्वलकीर्तिपूरितजगच्चारित्रलक्ष्मीधर

पुर्णिदुज्जलकिन्तिपूरियजओ चारित्तलच्छीहरो

सजातः नयनन्दिनाममुनि भव्याशयानन्ददः

सजाओ णयनदिनाममुणिणो भव्वासयाणदओ ॥ ४३ ॥

शिष्यः तस्य जिनागमजलनिधिवेलातरङ्गधौतमनाः

सिस्सो तस्स जिनायमजलनिधिवेलातरंगधोयमणो ।

संजातः सकलजगति विख्यातः नेमिचन्द्र इति .

संजाओ सयलजए विक्खार्त्त णेमिचंदु त्ति ॥ ४४ ॥

तस्य प्रसादेन मया आचार्यपरंपरागतं शास्त्रं

तस्स पसाएण मए आचारियपरंपरागतं सत्थं ।

वात्सल्यादररचितं भक्तिकानामुपासकाध्ययनम्

वच्छल्लायररइयं भवियाणमुवासथज्झयणं ॥ ४५ ॥

यत् किमपि अत्र भणितं भज्जायमानेन प्रवचनविरुद्धं

जं किंपि एत्थ भणियं-अयाणमाणेण पवणयविरुद्धं ।

क्षमित्वा प्रवचनानि शोधयित्वा तानि प्रकाशयन्तु .

एमिऊण पवयणाणं सोहिच्चा तं पयासंतु ॥ ४६ ॥

पद् शतानि पञ्चाशदुत्तराणि, एतस्य ग्रन्थपरिमाणं

एच्चसया पण्णसुत्तराणि एयस्स ग्रन्थपरिमाणं ।

वसुनन्दिना निबद्धं विस्तरितव्यं विदग्धैः

वसुणंदिणा निबद्धं त्रित्यरियच्चं त्रियड्डेहि ॥ ४७ ॥

इत्युपासकाध्ययनं वसुनंदिना कृतमिदं समाप्तम् ॥

. No. 1402.

उपासकाध्ययनं सटीकम्—मू० समन्तभद्रः । टी० प्रभाचन्द्रः ।

टी० आ०—समन्तभद्रं निखिलात्मबोधनं

जिनं प्रणम्याखिलकर्मशोधनम् ।

निबन्धनं रत्नकरंडके परं

करोमि भव्यप्रतिबोधनाकरम् ॥ १ ॥

मू० अ०—नमः श्रीवर्धमानायै निर्धूतकलिलात्मने ।

सालोकानां त्रिलोकानां यद्विद्या दर्पणायते ॥ १ ॥

मू० च०—जिनपतिपदपद्मप्रेक्षिणी इष्टिलक्ष्मीः ॥ १४५ ॥

टी० च०—इष्टिलक्ष्मीरपि गुणभूषा अष्टमूलगुणैरलंकृता सम्यक्
पुनीतादिति ॥

येनाज्ञानतमो विनाश्य निखिलं भव्यात्मचेतोगतं

सम्यग्ज्ञानमहाभुभिः प्रकटितः सागारमार्गोऽखिलः ।

स श्रीरत्नकरंजकामलरविः संसृत्सरिच्छोपको

जीयादेव समंतभद्रमुनिपः श्रीमत्पद्मेन्दुर्जिनः ॥१॥

इति प्रभाचंद्रविरचितायां समंतभद्रविरचितोपासकाध्ययनटीकायां
पंचमः परिच्छेदः ॥ ॥

No. 1404.

अथ भनाथचरित्रम्—सकलकीर्तिः ।

आ०—श्रीमंतं त्रिजन्माद्यमादितीर्थकरं परम् ।

फणीर्द्धिद्रनैर्द्राच्यै वदेज्जंतगुणार्णवम् ॥ १ ॥

च०—अष्टाविंशाधिका भोः षट्चत्वारिंशच्छतप्रमाः ।

अस्याद्यर्हचरित्रस्य स्युः श्लोकाः पिंडिता बुधैः ॥ १८१ ॥

इति श्रीवृषभनाथचरिते भट्टारकश्रीसकलकीर्तिविरचिते वृषभना-
थनिर्वाणगमनवर्णनो नाम विंशः सर्गः ॥ ग्रंथसंख्या ॥४६२८॥

स्वस्ति श्री । अथ संवत्सरेऽहिमन् श्रीनृपतिविक्रमादित्यराज्ये संवत्

१७१० वर्षे शाके १५७६ प्रवर्त्तमाने मार्गशिर-
मासे कृष्णपक्षे प्रतिपदातिथौ बुधवासरे मृगशिरनक्षत्रे सि-
द्धयोगे श्रीमूलसंघे नद्याम्नाये बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे

कुंदकुंदाचार्यन्वये भट्टारकश्रीपद्मनंदिदेवास्तत्पट्टे भट्टार-
 कश्रीशुभचंद्रदेवास्तत्पट्टे भट्टारकश्रीजिनचंद्रदेवास्तत्पट्टे-
 भट्टारकश्रीप्रभाचंद्रदेवाः द्वितीयाशिष्यमंडलाचार्यश्रीभुवन-
 कीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीधर्मकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे मंड-
 लाचार्यविशालकीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलानार्यश्रीलक्ष्मीचंद्र-
 देवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यश्रीसहस्रकीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडला-
 चार्यश्रीनेमिचंद्रदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यविद्यामथानचारुचा-
 रित्रोद्दहनवादीभकुंभविदारणैककेसरिस्मरसारंगविदारणै-
 कमृगेंद्रपंचाचारवरणचतुरभेदाभेदरत्नत्रयाराधकश्रीयशः-
 कीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यसर्वसत्यदयोपेताः शश्वद्धर्मो-
 पदेशका विकथादियिनिर्मुक्ताः तृणहेमसमोपमाः श्रीभानु-
 कीर्तिदेवास्तत्पट्टे मंडलाचार्यमौनप्रतधारणधीराः सूर्याग-
 भ्रुतसागराः क्षमादिदशधार्मयुक्ता जितपरीषदाः सक-
 लगुणमणिगणाभरणभूषितविग्रहाः श्रीश्री १०८ श्रीश्री-
 भूषणजी, तदाघ्राये खंडेलवालान्वये राहणिवास्तव्ये पति-
 साह श्रीस्याहज्यहां विजयराजराज्ये राजाधिराजमहा-
 राजश्रीजसवंतसिंहराज्ये राठोडगोत्रे विख्यातविराज-
 माने धरातलविख्यातपाटणीगोत्रे साहडवर तस्य भार्या-
 डालमदे(वी)तयोः पुत्राः षट् ... श्रीभूषणजीतच्छिष्य-
 ब्रह्मरूपचंद्रः तस्मै प्रदत्तम् ॥

No. 1405.

आराधनाकथाकोशः—ब्रह्मनेमिदत्तः ।

आ०—श्रीमद्भगवद्गीतासद्गानुल्लोकाशकप्रकाशकान् ।

आराधनाकथाकोश वक्ष्ये नत्वा जिनेश्वरान् ॥ १ ॥

नमस्तस्मै[स्थे]स्तरस्त्रयै सर्वविज्ञानाश्रये ।
 यस्या संप्राप्यते नाम्ना पार सज्ञानधारिणे ॥ २ ॥
 रत्नत्रयपवित्राणां मुनीनां गुणशालिनाम् ।
 रदिह बोधसिंधूनां पादपद्मद्वयं सदा ॥ ३ ॥
 इत्यामभारतीसाधुपादपद्मस्य चित्तनम् ।
 अस्तु मे सत्कथारम्भासादकलशश्रिये ॥ ४ ॥

श्रीमूलसंघे वरभारतीये
 गच्छे बलात्कारगणेशतिरम्ये ।
 श्रीकुदकुदाख्यमुनीन्द्रवशे
 जात प्रभाचद्रमहायतीन्द्र ॥ ५ ॥
 देवैर्द्रव्यार्कसमर्चितेन
 तेन प्रभाचद्रमुनीश्वरेण ।
 अनुमहार्थं रचितं सुवाक्यै-
 राराधनासारकथाप्रबध ॥ ६ ॥
 तेन क्रमेणैव मया स्वशक्त्या
 श्लोके प्रसिद्धैश्च निगद्यते स ।
 मार्गे न किं भानुकरप्रकाशे
 स्वलीलया गच्छति सर्वलोक ॥ ७ ॥

अथ श्रीजिनसूत्रेण कथ्यते विमलश्रिये ।
 आराधनेति किं नाम सता सनोपहेतवे ॥ ८ ॥
 सम्यग्दर्शनबोधमृत्ततपसा सत्तारविच्छेदिना
 शक्त्या भक्तिभरेण सहुरुमतात्स्वर्गापवर्गश्रिये ।
 उद्योतोद्यमने तथा च नितरा निर्वाहन साधन
 पूत निस्तरण महामुनिवरैराराधनेतीरिता ॥ ९ ॥

च०-यातः[जातः]श्रीमति मूलसंघतिलके सारस्वते सन्धुमे
 गच्छे स्वच्छतरे प्रसिद्धमहिमा श्रीकुंदकुंदान्वये ।
 श्रीजैनागमसिंधुवर्धनविधुर्वर्धनः मेधितः
 श्रीमत्सूरिमतास्तिका गुणनिधिर्नैयात्वभानंद्रयाक्[नंद्रकः]॥६९

श्रीमज्जैनपदाब्जसारमधुकृच्छ्रीमूलसंपामणीः

सम्यग्दर्शनसाधुबोधविलसगारित्रनूटामणिः ।

विद्यानंदिगुरुप्रपदकमलोत्तासप्रदो भास्करः

श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरुर्भूयात्सदा शर्मणे ॥ ७० ॥

श्रीसर्वज्ञविशुद्धभक्तानिरतो भव्योपसंवोधकः

कामक्रूरकरांद्रदर्पदत्तने कंडीरयो निद्रुरः ।

ज्ञानध्यानरतः प्रसिद्धमहिमा रत्नत्रयालंकृतः .

कुर्याच्छर्म सतां प्रमोदजनकः श्रीसिंहनंदी गुरुः ॥ ७१ ॥

प्राद्यत्सम्यक्स्वरत्नो जिनकथितमहासप्तभंगीतरंगे-

निधूतेकांतमिथ्यामतमलनिरुः क्रोधनक्रादिदूरः ।

श्रीमज्जैनैन्द्रवास्यामृतविशदरसः श्रीजिनेंदुप्रवृद्धि-

र्जायान्मे सूरिययो व्रतनिचयलसत्पुण्यपण्यःभुतादिधः॥७२

तेषां पादपयोजयुग्मरूपया श्रीजैनसूत्रोचिताः

सम्यग्दर्शनत्रोधवृत्ततपसामाराधनासत्कथाः । .

भव्यानां वरदांतिकांतिविलसत्कीर्तिप्रमोदं श्रियं

कुर्युः संरचिता विशुद्धशुभदाः श्रीनेमिदत्तेन वै॥७३॥

इति कथाकोशे भट्टारकश्रीमल्लिभूषणशिष्यव्रक्षणेमिदत्तविरचिते
 श्रीजिनपादपूजाफलदृष्टांतकथावर्णनायां चतुर्थः परिच्छेदः समाप्तः॥
 संवत् १६१४ वर्षे महासुदि ८ भृगुवासरे

No. 1407.

करकण्डुचरित्रम्—जिनेन्द्रभूषणः ।

आ०—पार्श्वनाथजिनं वंदे विश्वविघ्नोघनाशनम् ।

कमठोपसर्गदैत्यारिनाशनं सौख्यकारणम् ॥ १ ॥

च०—वक्तुं सर्वमिह क्षमः किल भवेत्कस्योत्तमा भारती ॥ १५ ॥
 इति श्रीमुमुक्षुसिद्धांतचक्रवर्त्तिश्रीकुंदकुंदाचार्यानुक्रमेण श्रीभट्टार-
 कविश्वभूषणपट्टाभरणश्रीब्रह्महर्षसागरात्मजश्रीभट्टारकजिनेन्द्रभूष-
 णविरचिते श्रीमज्जिनेन्द्रपुराणांतर्गतभगवत्पूजाफलव्यावर्णने श्री-
 करकण्डुसहस्रारकामिवर्णनो नाम चतुर्थोऽधिकारः संपूर्णः ॥

करकण्डुकथा संपूर्णा ॥

No. 1409.

कार्तिकेयानुप्रेक्षा सटीका—मू० मा० कार्तिकेयसाधुः ।

टी० शुभचन्द्रः ।

टी० आ०—शुभचंद्रं जिनं नस्त्रानंतानंतगुणार्णवम् ।

कार्तिकेयानुप्रेक्षायाटीकां धक्ष्ये शुभभिये ॥ १ ॥

अथ स्वामिकार्तिकेयो मुनीन्द्रोऽनुप्रेक्षां व्याख्यातुकामः मलमालन-
 मंगलावामिलक्षणमाचष्टे ।

मू० आ०—तिहुवणतिलयं देवं वंदित्ता तिहुवणिदपरिपुजं ।

वोढ अणुपेहाउ भवियजणाणंदजणणीओ ॥ १ ॥

मू० च०—वारस अणुवेक्खाउ भणिया ह जिणागमानुसारेण ।

जो पढइ छणइ भावइ सो पावइ उत्तमं सोक्ख ॥ ४८८ ॥

टी० च०—श्रीमूलसधेऽजनि नंदिसंघ-

यरो बलात्कारणः प्रसिद्धः ।

श्रीकुंदकुंदो वरस्तरिचर्यो
 विभाति भाभूपणभूपितांगः ॥ २ ॥
 तदन्वये श्रीमुनिपद्मनंदी
 ततोऽम्बच्छीसकलादिकीर्तिः ।
 तत्पट्टधारी भुवनादिकीर्तिः
 श्रीज्ञानभूपो वराचित्तभूपः ॥ ३ ॥
 तदन्वये श्रीविजयादिकीर्ति-
 स्तत्पट्टधारी शुभचंद्रदेवः ।
 तेनेयमाकारि विशुद्धटीका
 श्रीमत्सुमत्यादिसुकीर्तिकीर्तिः ॥ ४ ॥

स्वरिशुभचंद्रेण यादिपर्वतयशिणा ॥
 त्रिविद्येनानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥ ५ ॥
 श्रीमद्विष्णुभूपतेः परिमिते वर्षे शते षोडशे
 माघे मासि दशमवह्निमहते ख्याते दशम्यां तिथौ
 श्रीमच्छ्रीमहिसारसारनगरे चैत्यालये श्रीगुरोः
 श्रीमच्छ्रीशुभचंद्रदेवविहिता टीका सदा नंदतु ॥ ६ ॥
 षण्णिशिक्षेमचंद्रेण विनयेन कृतार्थना ॥
 शुभचंद्रगुरो स्वामिन् कुरु टीकां मनोहराम् ॥ ७ ॥
 तेन श्रीशुभचंद्रेण त्रैविद्येन गणेशिना ।
 कार्तिकेयानुप्रेक्षाया वृत्तिर्विरचिता वरा ॥ ८ ॥
 तथा साधुसुमत्यादिकीर्तिना कृतप्रार्थना [प्रार्थना कृता] ।
 सार्थाकृता समर्थेन शुभचंद्रेण सूरिणा ॥ ९ ॥
 भट्टारकपदाधीशा मूलसधे विदांवराः ।
 रमाचरिंदुनिद्रूपगुरवो हि गणेशिनः ॥ १० ॥

लक्ष्मीचंद्रगुरुः स्वामी शिष्यस्तस्य सुधीयशाः ।

वृत्तिर्विन्तारिता तेन श्रीभुभेदुप्रसादतः ॥ ११ ॥

इति श्रीस्वामिकार्त्तिकेयटीकायां त्रिविद्यविद्याधरपट्भाषाकवि-
चक्रवर्त्तिभट्टारकश्रीभुभचंद्रविरचित्तायां धर्म्मनिप्रेक्षायां द्वादशो-
ऽधिकारः ॥ १२ ॥

No. 1418.

जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिसंग्रहः—मा० पद्मनन्दिः।

आ०—देवास्त्रिंदमहिदे दसद्धरूयूणकम्मपरिणीणे ।

केवलणाणालोए सद्धम्मुवएसदा अरुहे ॥ १ ॥...

ते चंदिऊण सिरसा चोछामि जहाकमेण जिणदिट्ठं ।

अयरियपरंपरया पणत्तिं दीयजलधीणं ॥ ६ ॥

च०—विबुधवइमडडमणिगणकरसलिलसुद्धे[धो]यनाएपयकमलं ।

एरपडमणंदिणमियं धीरजिणंदं णमंतामि ॥ १७५ ॥

इय जंबूद्वीपपणत्तिसंगहे पमाणपरिच्छेदो नाम तेरसो च्छेसो
सम्मत्तो ॥ १३ ॥

No. 1420.

जम्बूस्वामिचरित्रम्-जिनदासः।

आ०—श्रीवर्धमानतीर्थेशं पंदे मुक्तिवधूवरम् ।

काण्ण्यजलधिं देवं देवाधिपनमस्कृतम् ॥. १ ॥

च०—श्रीकुंदकुंदान्वयमौलिरत्नं

श्रीपासनंदिर्विदितः पृथिन्याम् ।

सरस्यतीगच्छविभूषणं च

वभूय भग्यालितरोजदंसः ॥ २३ ॥

ततोऽप्यक्षस्य जगत्प्रतिदे

पदे मनोभे सरन्नादिकीर्त्तिः ।

महाकविः शुद्धचरित्रधारी
 निर्मथराजा जगति प्रतापी ॥ २४ ॥
 जयति सकलकीर्त्तिर्[तेः] पादपङ्केजभानु-
 र्जगति भुवनकीर्त्तिर्विश्वविख्यातकीर्त्तिः ।
 बहुयतिजनयुक्तः सूर्यसावद्यमुक्तः
 कुसुमशरविजेता भव्यसन्मार्गनेता ॥ २५ ॥
 विबुधजननिषेव्यः सत्कृतानेककाव्यः
 परमगुणनिधासः सद्गतालीविलासः ।
 विजितकरणमारः प्राप्तसंसारपारः
 स भवतु गतदोषः शर्मणे वः सतोषः ॥ २६ ॥
 पद्मदमादेस्तपसो विधाता
 क्षमाभिधः श्रीगिलयं धरिष्याम् ।
 जीयाज्जिततानेकपरीपहारिः
 संवोधयन् भव्यगणं चिरं सः ॥ २७ ॥
 भ्रातास्ति तस्य प्रथितः पृथिव्यां
 सद्गन्धारी जिनदासनामा ।
 तेनेति तेने चरिते पवित्रं
 जङ्घादिनामा [घो] मुनिसत्तमस्य ॥ २८ ॥
 वेशे विदेशे सततं विहारं
 कितन्वता येन कृताः सुलोकाः ।
 विशुद्धसूर्यजमतप्रयोगाः
 परोपकारमततत्परेण ॥ २९ ॥
 स ब्रह्मचारी किल धर्मदासः
 स्तस्यास्ति शिष्यः कविबद्धसम्यः ।

सौजन्यवल्लीजलद कृतोऽर्थ
 तद्योगतो व्याकरणप्रवीण ॥ ३० ॥
 कविर्महादेव(इति)प्रसिद्ध-
 स्तन्मित्रमास्ते द्विजवशरत्नम् ।
 महीतले नूनमसौ कृतध
 साहाय्यतस्तस्य सुधर्महेतो ॥ ३१ ॥
 मथ कृतोऽय जिननाथभक्त्या
 गुणानुरागात्[रागाच्च]महामुनीनाम् ।
 पूजाभिधानाद्रहितेन नित्यं
 महाप्रशस्त परमार्थबुद्ध्या ॥ ३२ ॥

ये शृण्वति चरित्रमुत्तममिद श्रीजबूनामो मुने-
 र्नानाचित्रकथाविभूषितमतिप्राचीण्यसबोधनम् ।
 तेषा स्याद्बहुपुण्यकर्मनिपुणा बुद्धि शुभ भूरि च
 त्यक्ताशेषभवप्रसूतसुखसार्थस्याशु धर्मास्पद(म्) ॥ ३३ ॥
 पठनीय पाठनीय शास्त्रमेतन्मुनीश्वरै ।
 जबूस्वामिचरित्रादय रोमानजनन नृणाम् ॥ ३४ ॥
 सतव्य शारदे देवि यदत्र स्खलित मया ।
 मोहप्रमादयशत शुनाध्वौ[श्रुताध्वौ]को न मुह्यति ॥ ३५ ॥
 जबूस्वामी जिनाधीशो भूयान्मागल्यसिद्धये ।
 भवता भुवि भो भव्या श्रीवीरातिमकेवली ॥ ३६ ॥
 एकविंशप्रमाणानि शतानि च चरित्रके ।
 त्रिंशदयुक्तानि श्लोकाना शुभान् सति निश्चितम् ॥ ३७ ॥
 इति श्रीजबूस्वामिचरित्रे विद्युच्चरमणमुनिसर्वार्थसिद्धिगमनो
 नामैकादश सर्ग ॥ ११ ॥ स० ३० वर्षे चैत्रशुद्धि १ रविवारे

No 1423.

ज्ञानार्णवगद्यटीका-श्रुतसागरः ।

भा०-शिवोऽयं वैनतेयश्च स्मरथास्थैव कीर्तितः ।

अणिमपुदिगुगानर्त्यरत्नार्थिर्बुधैर्मतः ॥ १ ॥

च०-आचार्यैरिह शुद्धतत्त्वमतिभिः श्रीसिद्धनंदादयैः

संप्रार्थ्य श्रुतसागरं कृतिररं भाष्यं शुभं कारितम्

गद्यानां गुणरत्नियं विनयतो ज्ञानार्णवस्यांतरे

विद्यानंदिगुरुप्रसादजनितं देयादमेयं सुरम् ॥

॥ श्रीज्ञानार्णवस्थितगद्यटीका तत्त्वत्रयप्रकाशिनी समाप्ता ॥ ॥

No. 1429.

विषट्पलक्षणमहापुराणसंग्रहः-

शकनूपकालाभ्यन्तरविंशत्यधिकाष्टशतमिताध्दाते ।
 मंगलमहार्थकारिणि विंगलनामनि^१ समस्तजनसुखदे ॥ ३५ ॥
 प्रंचम्यामाश्रिते गोयुजि^२ दिवसवरे मंत्रिधारे^३ बुधांशे
 पूर्वायां^४ सिंहलग्ने धनुषि धरणिजे^५ वृश्चिकर्के^६ तुलायाम् ।
 सार्वे^७ शुक्रे कुलीरे^८ रविजसुरगुरौ^९ निष्ठितं भव्यवर्च्यः
 माप्रेज्यं शास्त्रसार जगति विजयते पुण्यमेतत्पुराणम् ॥ ३६ ॥

यावद्धराजलनिधिर्गमनं हिमांशु-

स्तिग्मशुतिः सुरगिरिः ककुभां विभागाः ।

तावत्सतां यच्चसि चेतसि पृतमेत-

च्छ्रोतव्यतास्थितिमुपैति महापुराणम् ॥ ३७ ॥

धर्मोत्र मुक्तिपदमत्र (कवित्वमत्र)

तीर्थेशिभां चरितमत्र महापुराणे ।

यद्वा कवीद्राजिनसेनमुखारविद-

निर्यद्वर्चांसि न मनांसि हरन्ति केधाम् ॥ ३८ ॥

महापुराणस्य पुराणपुंसः

पुरा पुराणे सदकारि किञ्चित् ।

कवीशिनानेन यथा न काव्य-

चर्चासु चेतोविकलाः कवीन्द्राः ॥ ३९ ॥

कविवरजिनसेनाचार्यवर्यार्यमासौ

मधुरिमणि न वाच्य नामिसूनोः पुराणे ।

तदनु च गुणभद्राचार्यवाचो विचिन्ताः

सकलकविकरीद्रघातसिंहो जयन्ति ॥ ४० ॥

१. एकपचाशत्तमे सप्तमसरे वर्त्तमाने २ किरणयुक्ते-अर्धादाश्विनशुक्लपंचम्याम् ३ गुरुवारे ४ कन्याख्ये पूर्वाषाढनक्षत्रे ५ धनराशौ मंगले स्थिते चन्द्रे च स्थिते सति ६ वृश्चिकसम्प्रदायौ ७ सार्वे राहौ सति बुधे च सति ८ कर्कराशौ शुक्रे सति ९ रविजेन शनिनोपलक्षित सुरगुरुस्तस्मिन्

यदि सकलकवीन्द्रशोक्तसूक्तप्रचार-

भवणसरसचेतास्तत्त्वमेवं सखेऽस्याः ।

कविवरजिनसेनाचार्यवृत्रारविद-

प्रणिगदितपुराणाकर्णनाभ्यर्णकर्णः॥ ४१ ॥

धर्मः कश्चिदिहास्ति नैतदुच्यते वक्तुं पुराणे महत्

अव्याः किं तु कथास्त्रिपटिपुरुषपाख्यानं चरित्रार्णवः ।

कोऽप्यस्मिन्कवितागुणोस्ति कवयोऽप्येतद्वचोऽज्जालयः

कोऽस्तावत्र कविः कवीन्द्रगुणभद्राचार्यवर्यः स्वयम् ॥ ४२ ॥

एतद्वै भगवद्गुणभद्राचार्यप्रणीते त्रिपटिलक्षणमहापुराण-

महे गुह्यमवर्णनो नाम सप्तसप्ततितमं पर्व ॥ ७७ ॥

समाप्तमिदं महापुराणम् ॥ १७७४ वर्षे

No. 1399.

स एव-स एव ।

व०-४२ इत्यादि त्रिपटिलक्षणमहापुराणममहे भगवद्गुणभद्राचार्य-

प्रणीते प्रशस्तिव्यावर्णनं नाम सप्तसप्ततितमं पर्वं समाप्तं च महापुराण-

ममिति ॥ मयत् १६३२ वर्षे मार्गशुद्धि एकादशी तिथौ रविसासर

उत्तराभाद्रपदानक्षत्रे श्रीमूलसधे नन्दास्त्राये यलात्कारगणे सरस्वती-

गच्छे श्रीकुन्दकुदानारायण्यये म० श्रीपद्मनन्ददेवास्तत्पट्टे म० श्री-

शुभनन्ददेवास्तत्पट्टे म० श्रीजिननन्ददेवास्तत्पट्टे म० श्रीप्रभाकरदे-

वामनचिप्यम० श्रीधर्मनन्ददेवास्तत्पट्टे म० श्रीललितकीर्तिदेवास्त-

त्पट्टे म० श्रीनन्दकीर्तिदेवास्तत्पट्टे म० श्रीनन्दकीर्तिदेवास्तत्पट्टे म० श्री-

नन्दकीर्तिदेवास्तत्पट्टे म० श्रीनन्दकीर्तिदेवास्तत्पट्टे म० श्रीनन्दकीर्तिदेवास्त-

त्पट्टे म० श्रीनन्दकीर्तिदेवास्तत्पट्टे म० श्रीनन्दकीर्तिदेवास्तत्पट्टे म० श्रीनन्दकीर्तिदेवास्त-

त्पट्टे म० श्रीनन्दकीर्तिदेवास्तत्पट्टे म० श्रीनन्दकीर्तिदेवास्तत्पट्टे म० श्रीनन्दकीर्तिदेवास्त-

No. 1430

त्रैलोक्यप्रज्ञातिः—मू० मा० शुभचन्द्रः ।

आ०—अद्वयिहकम्मवियत्ता णिद्वियकज्जा पण्डसंसारा ।

दिद्वसयुलत्थसारा सिद्धा सिद्धि मम दिसतु ॥ १ ॥

च०—चुणिसंख्वं अत्थं करणसंख्वपमाण होइ किं जत्तं ।

अद्वसहस्सपमाणं तिलोयपण्णत्तिणामाए ॥ ८० ॥ ८०००

एवमाइ य परंपरागइ तिलोयपण्णत्तीए सिद्धो ।

लोयसरूणिस्सुवणपण्णत्ती णाम णवमो महाहियारो सम्मत्तो

मंगगप्पभात्रणट्ठं पवयणभात्तिं पवोधिदेन मया ।

भणिद गंथ पवरं सोहंतु बहुसुद्धा हरिया ॥

तिलोयपण्णत्ती सम्मत्ता ॥

अथ प्रज्ञास्तिपाठः ।

वृषभो वः श्रिय कुर्यावृषभांको वृषाप्रणीः ।

ध्वस्ता रागादयो येन दोषाः सिंहेन वा मृगाः ॥ १ ॥

चंद्रप्रभो जिनो जीयाचंद्राभोयि तनुश्रिया ॥

निःकलंकः कलानेको भ्रातिहीनस्तमोगतः ॥ २ ॥

शान्तिः शान्तिकरो भूयात्पण्डशस्तीर्धनायकः ।

चकार जगतः शान्तिं यो धर्माभूतवर्द्धनेः ॥ ३ ॥

श्रीवीरं च महावीरं वर्धमानं च सन्मतिम् ।

महांतं प्रणमामीशं कलौ कल्पतरुमम् ॥ ४ ॥

यदालम्ब्य जना याति पारं ससारचारिधेः ।

अनंतमहिमादयं तज्जैनं जयन्ति शासनम् ॥ ५ ॥

जयतु गीतमस्वामिप्रमुखा गणनायकाः ।

सूरयो जिनचक्रांताः श्रीमंतः क्रमदेशकाः ॥ ६ ॥

वर्षे नवैकपंचैक १५१९ पूरणे विक्रमेनतः ।

ज्येष्ठमासे सिते पक्षे पंचम्या भौमवासरे ॥ ७ ॥

अधोमध्योर्ध्वलोकस्य यस्यां प्रज्ञापकं मतम् ।

तस्याधैलोक्यप्रज्ञप्तेर्यश लेखयितुर्नुवे ॥ ८ ॥

गिजंबूहीपपदे ... See my See'ong Re fort P. 136

No. 1431.

त्रैलोक्यसार. सटीकः—मू० मा० नेमिचन्द्रः ।

टी०आ०—विभुवनचंद्रजिनेंद्र भक्त्या नत्वा त्रिलोकसारस्य ।

वृत्तिरिमं किंविज्ञप्रयोधनाय प्रकाश्यते विधिना ॥ १ ॥

मू०आ०—वलगोर्विदसिहामणिकिरणकलावरुणचरणनहकिरण ।

विमलयरणेमिचंद्रं तिहुयणचंद्रं नमसामि ॥ १ ॥

च०—उक्तार्थमेव विशेषतो गायार्हयेनाह ॥

वरमज्जिमअवराणं दलकमं भइसालणदणगा ।

गंदीसरगविमाणगजिणालया होति जेडा हु ॥ ९६९ ॥

इति त्रैलोक्यसारः संपूर्णः ॥

No. 1432.

धन्यकुमारचरित्रम्—ब्रह्मनेमिदत्तः ।

आ०—श्रीमंतं तं जिनं नत्वा केवलज्ञानलोचनम् ।

वक्ष्ये धन्यकुमारस्य वृत्तं भग्यानुरजनम् ॥ १ ॥

च०—गच्छे श्रीमति मूलसंघतिलके सारस्वतीये शुभे

विद्यानंदिगुरुप्रपट्टकमलोद्भासमदो भास्करः ।

ज्ञानध्यानरतः प्रसिद्धमहिमा चारित्रचूडामणिः

श्रीभट्टारकमल्लिभूषणगुरुर्जीयात्सतां भूतले ॥ ९२ ॥

इति श्रीधन्यकुमारचरिते भट्टारकश्रीमल्लिभूषणशिष्यब्रह्मनेमि-
दत्तविरचिते धन्यकुमारमहामुनिसर्वार्थसिद्धिगमनो नाम पत्रमोऽधि-
कार सपूर्ण ॥

No 1434

धर्मरत्नाकर-जयसेन ।

आ०-लक्ष्मी निरस्तनिखिलापदमाप्नुवतो

लोकप्रकाशखय प्रभवति भव्या ।

यत्कीर्त्तकीर्त्तनपरा जिनवर्धमान

त नौमि कोविदनुत स्वधिया सुधर्मम् ॥ १ ॥

च०-गोपी मथानवद्या जगति विजयता

सा सखी मुक्तिलक्ष्म्या ॥ ६६ ॥

इति धर्मरत्नाकरे उक्तानुक्तशेषविशेषसूत्रको विंशतितमोऽप्रसर ।

श्रीवर्धमाननाथस्य मेदार्यो दशमोऽजनि ।

गणभृदशधा धर्मो यो मुक्तो वा व्यवस्थित ॥ १ ॥

मेदार्येण महर्षिभिर्विहरता तेपे तपो दुधर

श्रीखडिलकपत्तनातिकरणाभ्यर्धिप्रभात्रात्तदा ।

शाठ्येनाप्युपतन्वता सुरतरुमख्या जनाना श्रिय

तेनागीयत शाडवागड इति त्वेको हि सद्योजनव ॥ १ ॥

धर्मज्योत्स्ना विकिरति सदा यत्र लक्ष्मीनिपासा

प्रापुश्चित्रं सकलकुमुदायत्युपेता विकाशम् ।

श्रीमान्सोभून्मुनिजननुतो धर्मसेनो गणीदु-

स्तस्मिन् रत्नत्रितयसदनीभूतयोगीद्रवशे ॥ ३ ॥

भजन्यादीद्रगान पुरिपुरि नितरा प्राप्नुवन्नुद्यमान

तन्वन् शास्त्रार्थदान रुचिरुचिरुचिर सर्वथा निर्दिष्टागम् ।

विद्यादर्शोपमानं दिशिदिशि त्रिकिरन् स्वं यशो योऽप्रमानं
तेभ्यः श्रीशान्तिपेणः समजनि सुगुरुः पापधूलीसमीरः ॥ ४ ॥

यत्रास्पदं त्रिदधती परमागमश्री-

रात्मन्यमन्यत सतीत्यमिदं नु चित्रम् ।

वृद्धा च संततमनेकजगोपभोग्या

श्रीगोपसेनगुरुराधिरभूत्स तस्मात् ॥ ५ ॥

उत्पत्तिस्तपसां पदं च यशसामन्यो रत्रिस्तेजसा-
मादिः सद्गुणानां [सां] त्रिभिः सुतरसामासीन्निभिः श्रेयसाम् ।

आद्यासौ गुणिनां पिता च क्षमिनां माता च धर्मात्मनां
न शतः कलिना जगत्सु कलिना श्रीभारसेनस्ततः ॥ ६ ॥

ततो जातः शिष्यः सकलजनतानन्दजनन-

प्रसिद्धः साधूनां जगति जयसेनाख्य इह सः ।

इदं वक्त्रे शास्त्रं जिनसमयसगार्थनितितं

हितार्थं जंतूनां स्वमतिभिर्वाद्गर्विकलः ॥ ७ ॥

यावद्योतयतः सुधाकररवी धिक्त्रं निजांसृत्कर्णे-

र्यायलोकमिमं विभर्ति धरणी यावच्च मेरुः स्थिरः ।

रत्नांशुच्छुरितोत्तरंगपयसो यावत्पयोराशय-

स्तावच्छास्त्रमिदं महर्षिनिबद्धैः स्तावत्पठ्यमानं भिये ॥ ८ ॥

इति धर्मरत्नाकरः समाप्तः ।

No. 1111.

पञ्चास्तिकायप्राभृत सटीकम्-

मू० कुंदकुन्दानार्यः । टी० प्रह्लादराजी ।

टी० भा०-स्वसधेदनमिद्वय जिनाय परमात्मने ।

शुद्धजीवास्तित्तागाय नित्यानदग्निने नमः ॥ १ ॥

अथ श्रीकुमारनन्दिसैद्धांतदेवशिष्ये [सैद्धांतिकदेवशिष्यैः] प्रसिद्धकथान्यायेन पूर्वविदेहं गत्वा वीतरागसर्वज्ञसीमंधरस्वामितीर्थकरपरमदेवं दृष्ट्वा च तन्मुखकमलविनिर्गतदिव्यवर्णश्रवणादवधारितपदार्थसमूहैः बुद्धात्मतत्त्वादिसारार्थं गृहीत्वा पुनरप्यागतैः श्रीमत्कुंदकुंदाचार्यदेवैः पद्मनंदाद्यपरनामधेयैरंतस्तत्त्वबहिस्तत्त्वगौणमुख्यप्रतिपत्त्यर्थम् । अथवा शिवकुमारमहाराजादिसक्षिपरुचिशिष्यप्रतिबोधार्थं विरचिते पञ्चास्तिकायप्राभृतशास्त्रे यथाक्रमेणाधिकारशुद्धिपूर्वकं तात्पर्यार्थव्याख्यानं कथ्यते । तद्यथा । प्रथमस्तावत्, इंदसयवंदियाणमित्यादि पाठरूपेणैकादशोत्तरशतगाथाभिः पञ्चास्तिकायपद्धत्यप्रतिपादनरूपेण प्रथमो महाधिकारः । अथवा स एवामृतचंद्रिकाटीकाभिप्रायेण अधिकशतपर्यंतथ । तदनंतरमभिवंदिकुणशिरसा इत्यादि पञ्चाशद्गाथाभिः सप्ततत्त्वपदार्थव्याख्यानरूपेण द्वितीयो महाधिकारः । अथवा स एव टीकाभिप्रायेणाष्टचत्वारिंशद्गाथापर्यंतथ । अथानंतरं जीवसहाबो णाण इत्यादि विंशतिगाथाभिर्मोक्षमार्गमोक्षस्वरूपकथनमुख्यत्वेन तृतीयोधिकार इति समुदायेनैकाशीत्युत्तरशतगाथाभिर्महाधिकारत्रयं ज्ञातव्यम् ॥

मू० आ०—इदसयवंदियाणं तिहुअणहितमधुरविसदवका[क्का]णं
अंतातीदगुणाणं णमो जिणाणं निदमयाणं ॥ १ ॥

मू० च०—एगो मे सस्स हो अप्पा णाणदंसणलक्खणो ।

सेसा मे याहिरा भावा सव्वे संयोगलक्खणा ॥

टी० च०—समुदायेनैकादशोत्तरशतगाथाभिः पञ्चास्तिकायप्राभृतः
समाप्तः ।

जिनविंशं जिनागारं जिनपूजां जिनस्तुतिम् ।

यः करोति नरस्तस्य न किंचिदुल्लभं भवेत् ॥

इति श्रीपञ्चास्तिकायजीकी टीका ब्रह्मदेवजीकृता संपूर्णा ।

No. 1447.

॥ परमात्मप्रकाश सटीक -मू० योगीन्द्रदेव ।
 मू०भा० जे जाया ज्ञानगियण कम्मकलक डहेवि ।
 निचनिरजणणमया ते परमप्पणवेवि ॥ १ ॥
 मू० च० परमपयगयाण भासउ दिव्वकाउ
 मणसि मुणिवराण मुक्खदो दिव्वजोउ ।
 विसयसुहरयाण दुल्लहो जो हु लोये
 जयउ सिवसरूवो केवलो कोवि वोहो ॥ ३४५ ॥

No 1448

परीक्षामुख सटीकम्-मू० माणिक्यनन्दि ।

भा०-नतामरशिरोरत्नप्रभाप्रोतनखत्विपे ।
 नमो जिनाय दुर्वारमारवीरमदच्छिदे ॥ १ ॥
 अकलकवर्चोभोधेरुद्रे येन धीमता ।
 न्यायविद्यामृत तस्मै नमो माणिक्यनन्दिने ॥ २ ॥
 प्रभेदुयन्नोदारचन्द्रिकाप्रसरे सति ।
 मादृशा क नु गण्यते ज्योतिरिगणसन्निभा ॥ ३ ॥
 तथापि तद्वचोऽपूर्वराजनाखचिर सत्ताम् ।
 चेतोहर भृत यद्वज्रद्या नवघटे जलम् ॥ ४ ॥
 वैजेयप्रियपुत्रस्य हीरपस्योपरोधत ।
 शांतिपेणार्थमारब्धा परीक्षामुखपत्रिका ॥ ५ ॥

श्रीमद्रायावारपार [न्यायपाराधार]स्यामेयप्रमेयरत्नसरस्यावगा-
 हनमव्युत्पन्नै कर्तुं न पार्यत इति तदवगाहनाय पेतप्रायमिदं प्रकर-
 णमाचार्यः प्राह । तत्प्रकरणस्य च सबधादित्रयापरिज्ञाने सति प्रेक्षावता
 प्रयुक्तिर्न स्यादिति तत्रयानुवादपुर सर वस्तुनिर्देशपर प्रतिज्ञाश्लोकमाह ।

प्रमाणादर्थसंसिद्धिस्तदाभासाद्विपर्ययः ।

इति वक्ष्ये तयोर्लक्ष्म सिद्धमल्पं लघीयतः ॥ १ ॥

न०—अकलंकशशांकेर्यत्प्रकटीकृतमखिलमाननिभनिकरम् ।

तत्संक्षिप्तं सूरभिरुमतिभिर्व्यक्तमेतेन ॥ १ ॥

इति परीक्षामुखलघुवृत्तौ प्रमाणाद्याभाससमुद्देशः पठः परि-
च्छेदः ।

श्रीमान्विजयनामाभूदमणीगुणशालिनाम् ।

वदरीपालनशालिव्योमदुमणिर्नितः ॥ १ ॥

तदीयपत्नी भुवि विभ्रुतासी-

ज्ञाणांयनामा गुणशीलधामा ।

यां रेवतीति प्रथितांविकेति

प्रभावतीति प्रवदंति संतः ॥ २ ॥

तस्यामभूद्विश्रजनीनयुत्ति-

र्दानांबुबाहो भुवि हीरपाख्यः ।

स्वगोत्रविस्तारनभौभुमाली

सम्यक्त्वरत्नाभरणार्चितांगः ॥ ३ ॥

तस्योपरोधवशतो विशदोरुकीर्त्ते-

र्माणिक्यनंदिकृतशास्त्रमगाधबोधम् ।

स्पष्टीकृतं कतिपयैर्यननैरुदारै-

र्वालप्रबोधकरमेतदनंतरीर्यैः ॥ ४ ॥

इति प्रमेयरत्नमालापरनामधेयपरीक्षामुखवृत्तिः समाप्ता ।

No. 1452.

पाण्डवपुराणम्—शुभचन्द्रः ।

आ०—सिद्धं सिद्धार्थसर्वस्वं सिद्धिदं सिद्धसत्पदम् ।

प्रमाणनयसंसिद्धं सर्वज्ञं नौमि सिद्धये ॥ १ ॥...

भद्रबाहुर्महाभद्रो महाबाहुर्महातपाः ।
 स जीयात्सकलं येन श्रुतं ज्ञातं कलौ विदा ॥ १२ ॥
 विशाखो विश्रुता शाखा सुशाखो यस्य पातु माम् ।
 स भूतले मिलन्मौलिहस्तमूलोकसंस्तुतः ॥ १३ ॥
 कुंदकुदो गणी येनोज्जयंतगिरिमस्तके ।
 सोवताद्वादिता ब्राह्मी पापाणघटिता कलौ ॥ १४ ॥
 समंतभद्रो भद्रार्यो भातु भारतभूषणः ।
 देवागमेन येनात्र व्यक्तो देवागमः कृतः ॥ १५ ॥
 पूज्यपादः सदा पूज्यपादः पूज्येः पुनातु माम् ।
 व्याकरणार्णवो येन तीर्णो विस्तीर्णसद्गुणः ॥ १६ ॥
 भकलंकोऽकलंकः स कलौ कलयतु श्रुतम् ।
 पादेन ताडिता येन मायादेवी घटस्थिता ॥ १७ ॥
 जिनसेनयातिर्जीयाज्जिनसेनः कृतं वरम् ।
 पुराणपुरुषारथ्यार्यपुराणं येन धीमता ॥ १८ ॥
 गुणभद्रभदतोऽत्र भगवान् भातु भूतले ।
 पुराणाद्वै प्रकाशार्थं येन सूर्यायितं लघु ॥ १९ ॥
 तत्पुराणार्थमालोक्य धृत्वा सारस्वत श्रुतम् ।
 मानसे पांडवानां हि पुराण भारत ब्रुवे ॥ २० ॥

च०—श्रीमूलसंघे ज्जनि पद्मनंदी

तत्पट्टधारी सकलादिकीर्त्तिः ।

कीर्त्तिः कृता येन च मर्त्यलोके

शास्त्रार्थकर्त्री सकलापि चित्रा ॥ ६७ ॥

भुवनकीर्त्तिरभृद्भुवनाद्भुतै-

र्भुवनभासनचारुमतिः स्तुतः ।

वरतपधरणोद्यतमानसो

भवभयाहिखगेद् क्षितिवल्क्ष्मी ॥ ६८ ॥

चिद्रूपवेत्ता चतुरधिरतन-

श्चिद्रूपणार्थचितपादपद्मकः ।

सूरिश्च चद्रादिचयैधिनोतु वै

चारित्र्यशुद्ध[र्द्धि] खलु नः प्रसिद्धिदम्[दाम्] ॥ ६९ ॥

विजयकीर्त्तियतिर्मुदितात्मको

जितनतान्यमनःसुगतैः स्तुतः ।

अथतु जैनमत सुमतो मतो

नृपतिभिर्भक्तो भक्तो विभुः ॥ ७० ॥

पट्टे तस्य गुणाबुधिर्नतधरो धीमान् गरीयान् वरः

श्रीमच्छ्रीशुभचद्र एव विदितो चादीभसिंहो महान् ।

तेनेद चरित विचारसुकर चाकारि चचद्रुचा

पादो श्रीशुभसिद्धिसातजनक सिद्धचै सुतानां सदा ॥ ७१ ॥

चद्रनार्थचरित चरितार्थ

पद्मनाभचरित शुभचद्रम् ।

मन्मथस्य महिमानमतद्रो

जीवकस्य चरित च चकार ॥ ७२ ॥

चदनायाः कथा येन दृत्वा [ब्धा] नादीशरी तथा ।

आशाधरकृतार्चाया वृत्ति(.) सदृत्तिशालिनी ॥ ७३ ॥

त्रिंशच्चतुर्विंशतिपूजन च

सदृत्तसिद्धार्चनमाव्यधत्त ।

सारस्वतीयार्चनमत्र शुद्ध

चिंतामणीयार्चनमुच्चरिष्णु ॥ ७४ ॥

श्रीकर्मदाहविधिबंभुरसिद्धसेवां

नानागुणौघगणनाथसमर्चनं च ।

श्रीपार्श्वनाथवरकाव्यसुपंजिकां च

यः संचकार शुभचंद्रयतींद्रचंद्रः ॥ ७५ ॥

उद्यापनमदीपिष्ट पल्योपमविधेभ्यः ।

चारित्र्यशुद्धितपसश्चतुस्त्रिंशदशात्मनः ॥ ७६ ॥

संशयवदनविदारणमपशब्दसुखंडनं परं तर्कम् ।

सतत्परनिर्णयं वरस्वरूपसंबोधिनीं वृत्तिम् ॥ ७७ ॥

अध्यात्मपद्यवृत्तिं सर्वार्थापूर्वसर्वतोभद्रम् ।

योऽकृत सद्वाकरणं चिंतामणिनामधेयं च ॥ ७८ ॥

कृता येनांगपञ्चतिः सर्वांगार्थप्ररूपिका ।

स्तोत्राणि च पयित्राणि पद्मादाः श्रीजिनोशिनाम् ॥ ७९ ॥

तेन श्रीशुभचंद्रदेवविदुषा सत्पांडवानां परं

दीप्यद्दंशविभूषणं शुभभरभ्राजिष्णु शोभाकरम् ।

शुभद्वारतनामनिर्मलगुणं सच्छब्दचिंतामणिं

पुण्यत्पुण्यपुराणमत्र हुकरं चाकारि प्रीत्या महत् ॥ ८० ॥

शिष्यस्तस्य समृद्धिमुद्दिशिशदो यस्तर्कवेदी य[प]ते

वैराग्यादिनिशुद्धिवृद्धजनकः श्रीपालवर्णी महान् ।

सशोधाखिलपुस्तकं वरगुणं सत्पांडवानामिदं

तेनालेखि पुराणमर्थनिकरं पूर्वं वरे दुस्तके ॥ ८१ ॥

श्रीपालवर्णिना येनाकारि शास्त्रार्थसंपदे ।

साहाय्यं स चिरं जीयाद्दरविद्याविभूषणः ॥ ८२ ॥

ये भृशं पठन्ति पांड्यगुणं सलेखग्रंथ्यादरा-

सदमीराज्यनरापिपत्यहुरता नक्रितरश्वेशिनाम् ।

भुक्त्वा भोगमिदं पुराणमखिलं सर्वोभुवत्युन्नता
 मुक्तौ ते भवभीमनिघ्नजलधिं सतीर्य सात गता ॥८३॥
 अर्हंतो ये जिनेन्द्रा वरवचनत्रयै प्रीणयंतः सुभयान्
 सिद्धाः सिद्धिं समृद्धिं ददत इह शिव साधवः सिद्धिशुद्धाः ।
 वृक्षद्वोध सुवृत्तजिनवरवचन तीर्थराजमोक्तधर्म-
 स्तत्सच्चैत्यानि रम्या जिनवरनिलया संतु नस्ते सुसिद्धये ॥८४॥
 यावच्चद्रार्कताराः सुरपतिसदन तोयधिः शुद्धधर्मो
 यावद्भूगर्भदेवाः सुरनिलयगिरिर्देवगंगादिनद्यः ।
 यावत्सकल्पवृक्षास्त्रिभुवनमहिता भारते वे जगत्यां
 तावत्स्येयात्पुराणशुभशतजनकभारतपाडवानाम् ॥८५॥
 श्रीमद्विक्रमभूषतोर्विकहते स्पष्टाष्टसंख्ये शते
 रम्येष्टाधिकवत्सरे १६०८ सुखकरे भात्रे द्वितीयातिथौ ॥
 श्रीमद्वाग्देवनीवृत्तीदमतुले श्रीशाकवाटे पुरे
 श्रीमच्छ्रीपुरुषाभिधे विरचिते स्येयात्पुराणे विरम् ॥ ८६

इति श्रीपांडवपुराणे भारतनाम्नि म० श्रीशुभचन्द्रप्रणीते ब्रह्मश्री-
 पालसाहाय्यसापेक्षे पांडवोपसर्गसहनकेवलोत्पत्तिमुक्तिसर्वार्थसिद्धिग-
 मनवर्णनं नाम पञ्चविंशतितमः पर्वः ॥ २५ ॥ सवत् १६५३ वर्षे
 सहस्रं मासे कृष्णपक्षे त्रयोदश्या त्रिथौ भौमवासरे श्रीआदिनाथचै-
 त्यालये श्रीमूलसंघे नद्याम्नाये बलात्कारगणे सरस्वतीगच्छे श्रीकुदकु-
 दाचार्यान्वये भट्टारकश्रीपद्मनदिदेवास्तत्पट्टे म० श्रीशुभचन्द्रदेवास्त-
 त्पट्टे म० जिनचन्द्रदेवास्तत्पट्टे म० श्रीप्रभाचन्द्रदेवा मडलाचार्यश्री-
 धर्मकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे म० विशालकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे म० लक्ष्मीचन्द्र-
 देवास्तत्पट्टे म० सहस्रकीर्त्तिदेवास्तत्पट्टे मडलाचार्यश्रीनेमिचन्द्र-
 स्तस्मै सत्पात्राय जिनगृह्यासिनी आचिका रूपी तथा इदं शास्त्रं
 पांडवपुराणाख्यं ज्ञानावरणीयकर्मक्षयनिमित्तं लिखाप्यं प्रदत्तम् ॥

No. 1454.

पुरुषार्थसिद्धयुपायः सटीकः—मू० अमृतचन्द्रसूरिः ।

टी० भा०—चंद्रप्रभजिनं वार्णीं नत्वा गुरुपदांबुजम् ।

पुमर्थसिद्धयुपायस्य कुर्वे टीकां मनोहराम् ॥ १ ॥

अथ श्रीमान्निर्वाचार्यवर्यः श्रीमदमृतचंद्रमन्नारकः कलिकालगण-
धरदेवः भव्यपुंडरीकेभ्यः पुरुषार्थसिद्धयुपायं प्रकाशयद्विष्टदेवता-
विशेषमाशिर्वादात्मकमंगलं कथयन्नमस्करोति ।

अथ मूलसूत्रम् ॥

तज्जयति परं ज्योतिः समं समस्तैरनंतपर्याये ।

दर्पणतल इव सकला प्रतिफलति पदार्थगालिका यत्र ॥ १ ॥

टी० च०—इत्यमृतचंद्रसूरीणां कृतिः पुरुषार्थसिद्धयुपायोऽयम् ।

नाम जिनप्रचनरत्नस्य कोशः समाप्त इति ॥ २२७ ॥

अयं पुनर्यस्य सिद्धयुपायः यथः इति अमृतचंद्रसूरीणां अमृतचंद्र-
भट्टारकाणां इयं कृतिः इयं रचयिता अस्य पुरुषार्थसिद्धयुपायस्या-
परनाम प्रचनरत्नस्य कोशो घटते इति कथनेन समाप्त इति ॥ २२७ ॥

इति श्रीपुरुषार्थसिद्धयुपायः समाप्तः ॥

No 1462

भद्रबाहुचरित्रम्—रतनन्दी ।

आ०—सद्बोधमानुना भित्वा जनानामांतरं तमः ।

यः सन्मतिरमापन्नः मन्मतिः सन्मतिं क्रियान् ॥ १ ॥

च०—यादीर्भद्रमदप्रमर्दनहरेः क्षीलामृतामोनिधेः ।

शिष्यः श्रीमदनंतकीर्त्तिगणिनः सत्कीर्त्तिकांतानुवः ।

स्मृत्वा श्रीललितादिकीर्त्तिमुनिपं शिक्षागुरुं सद्गुण

चक्रे चारु चरित्रमेतदनं रत्नादिर्नदी मुनि ॥ ७४ ॥

इतिहाससमासोयमत्रावहितचेतसाम् ।

आश्रयंति शुभान्युच्चैर्निर्जयंत्यशुभान्यपि ॥ ६ ॥

श्रीपार्श्वनाथकाकुत्स्थचरितं येन कीर्तितम् ।

तेन श्रीवादिराजेन वृद्धा याशोधरी कथा ॥ ७ ॥

No. 1495.

वर्धमानचरित्रम्—असगः ।

आ०—श्रियं त्रिलोकीतिलकायमाना-

मात्यन्तिकीं ज्ञातसमस्ततत्त्वम् ।

उपागतं सन्मतिमुज्ज्वलोक्तिं

घंदे जिनेद्रं हतमोहतद्रम् ॥ १ ॥

च०—कलाः कल्याणमुच्चैः सपदि जिनपतेः पंचमं तस्य कृत्या

भूयाच्चोऽध्यस्य भक्त्या ध्रुवमनतिचिरात्सिद्धिसौख्यस्य सिद्धिः ।

इत्यंतर्धितयंतः स्तुतिमुखरमुखास्तं प्रदेशं परीत्य .

प्रीताः शक्रादयः स्वं प्रतिययुरमरा धाम संप्राज्यसंपत् ॥ १० ॥

इत्यसगकृते श्रीवर्धमानचरिते महाकाव्ये भगवत्तिर्माणगमनो

नामाष्टादशः सर्गः ॥ १८ ॥

मुनिचरणरजोभिः सर्वदा भूतधात्र्यां

प्रणतिसमयलम्बैः पावनीभूतमूर्ध्ना ।

उपशम इव मूर्त्तः शुद्धसम्यक्त्वयुक्तः

पटुमतिरिति नाम्ना विभ्रुतः आवकोऽभूत् ॥ १ ॥

तनुमपि तनुतां यः सर्वपर्वोपयासै-

स्तनुमनुपमधीः स प्रापयन् संचिनोति ।

सततमपि विभूर्तिं भूयसीमददान-

प्रभृतिभिरुपपुण्यं कुंदभुवं यदाथ ॥ २ ॥

भक्तिं परामविरतां समपक्षपातां-
 मातन्वती मुनिनिकायचतुष्टयेपि ।
 वेरित्तिरित्यनुपमा भुवि तस्य भार्या
 सम्यक्त्वशुद्धिरिव भूक्तिमती सदाभूत् ॥ ३ ॥
 पुत्रस्तयोरसग इत्यवदातकीर्त्यो-
 रासीन्मनीषिण्यहप्रमुखस्य शिष्यः ।
 चंद्रांशुभ्रयशसो भुवि नागनंदा-
 चार्यस्य शब्दसमयार्णवपरगस्य ॥ ४ ॥

सदृशं दधता स्वभावमृदुना निःश्रेयसप्रार्थिना
 साधूनां हृदयोपमेन भुविना संप्रेरितः प्रेयसा ।
 एतत्सादरमार्थं तदिगुरुणा सिद्धये व्यधत्तासगः
 कीर्त्युस्कीर्त्तनमात्रचारुचरितं श्रीसन्मतेः सन्मतेः ॥ ५ ॥
 इति वर्धमानचारित्रं समाप्तम् ॥

संवत् १६७९ वर्षे आश्विनमासे शुक्लपक्षे नवमीदिने सोमवारि
 श्रीमूलसंधि सरस्वतीगच्छे बलात्कारगणे नंदासाये भट्टारकश्रीप्रभा-
 त्रधर्मचंद्रललितकीर्तिचंद्रकीर्त्यादीनां पदे श्रीमद्देवेंद्रकीर्तिस्तस्मिन्प्रियांते-
 यामिनो मंदीकृतमिथ्यायादिभ्यो हर्षकीर्तिनासो मुनेरिदं पुस्तकं चिरं
 स्थेयात् ॥

No. 1477.

विद्यातत्त्वे भारतीयोपदेशः ।

आ०—ॐ ऐं ह्रीं ॐ दिव्यार्केन्द्रस्थानभयशैलशेखराय नमः ।
 समुल्लसच्चंदनाचल(चल) द्विलीललहरीभरात्तावितपूर्वोत्तरप्रदेश-
 न०—मत्पात्रदानपरपुण्यमंतरेण न केयलावबोधाचरणं पशुपाश-
 निराकरणं च विदध्यात् ॥

इति श्रीदुर्वा श्रीमदु]त्सर्गापवादवचनैकांतोपनिषत्सु विद्यातत्त्वे
भारतीयोपदेशे त्रयोदशोऽध्यायः ॥

No. 1483.

संमिदशिखरिमाहात्म्यम्—दीक्षितदेवदत्तः ।

आ०—ध्यात्वा यत्पदपाथोजं भव्याः संसारपारगाः ।

सारात्सारं सदाधारं तमर्हंतं नमाम्यहम् ॥ १ ॥

गुरुं गणेशं वाणीं च ध्यात्वा स्तुत्वा प्रणम्य च ।

संमिदशैलमाहात्म्यं प्रकटीक्रियते मया ॥ २ ॥

जिनेन्द्रभूषणयतिर्यतिधर्मपरायणः ।

तस्योपदेशात्संमिदवर्णने मद्भिरोत्सुका ॥ ३ ॥

भट्टारकपदस्थायी स यतिः सत्कविप्रियः ।

भयाद्भिन्नतरणायेह सत्कथापोतसज्जकः ॥ ४ ॥

माहात्म्यपूर्त्तिसिद्धयर्थं वंदे सिद्धगणं हृदि ।

सद्गुद्धिं ते प्रयच्छंतु वाणी मे काव्यरूपिणीम् ॥ ५ ॥

संमिदशैलवृत्तांतो महावीरेण भाषितः ।

गौतम प्रति भूयः स लोहानार्येण वीमता ॥ ६ ॥

तत्सद्वाक्यानुसारेण देवदत्तारयसत्कविः ।

संमिदशैलमाहात्म्यं प्रकटीकुरुतेऽमुना ॥ ७ ॥

च०—११६ ॥ इति श्रीभगवद्भोवाचार्यनुक्रमेण श्रीभट्टारकजिनेन्द्रभूषणोपदेशाच्छ्रीमद्दीक्षितदेवदत्तकृते श्रीसंमिदशिखरिमाहात्म्ये स-
माप्तिस्तुतको नाम एकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ समाप्तोऽयं ग्रन्थः ॥

No. 1492.

सारसूक्तावलिः ।

आ०—धीरं विश्वगुरुं नत्वा कृत्वा यत्नेन संग्रहम् ।

सदोपकारिसूक्ताली स्वान्यपाठाय लिख्यते ॥ १ ॥

च०—वामनावतारे हि वामनेन श्रीरैवतके श्रीनेमिनाथाय(तते)
 बलिबंधसामर्थ्यार्थं तपस्तेपे इति तत्र (प्रभासपुराणे) कथा । इति
 श्रीसारसूक्तावली संपूर्णा ॥ संवत् १६५० वर्षे माघवदि ७ शुक्ले श्री-
 मंडपाचले पंडितप्रवर पं० श्रीमुनिचंद्रगणिकृते पं० शिवहंसेन लिखिता ।

No. 1498.

सुभाषितार्णवः ।

आ०—उं नमः सिद्धेभ्यः ॥ धर्मपद्धतिः ॥

चंद्रनाथं जितं नत्वा जितघातिचतुष्टयम् ।

सुभाषितार्णवं वक्ष्ये ज्ञानविज्ञानकारणम् ॥ १ ॥

घ०—आदौ चित्ते ततः काये सतां संलीयते जरा ।

असतां तु पुनः काये चित्ते नैव कदाचन ॥ १३ ॥

इति सुभाषितार्णवग्रंथः समाप्तः ॥ संवत् १६०९ वर्षे भाद्रपद-
 मासे शुक्लपक्षे पंचमीदिवसे बुधवासरे स्वातिनक्षत्रे ऐन्द्रयोगे...

No. 1496.

सुदर्शनचरित्रम्-नेमिदत्तः ।

आ०—नत्वा पंचगुरुन् भक्त्या पंचमीगतिनायकान् ।

सुदर्शनमुनेश्वाह चरित्रं रचयाम्यहम् ॥ १ ॥

च०—श्रीमूलसंघे वरभारतीये

गच्छे बलात्कारगणेतिरम्ये ।

श्रीकुंदकुंदाख्यमुनीन्द्रवंशे

जातः प्रभाचंद्रमहामुनीन्द्रः ॥ ४७ ॥

पट्टे तदीये मुनिपद्मनंदी

भट्टारको भग्यसरोजभानुः ।

जातो जगन्नयहितो गुणरत्नसिंधुः

कुर्यात्सतां सारसुखं यतीशः ॥ ४८ ॥

तत्पट्टपद्माकरभास्करोऽत्र

देवैर्द्रकीर्त्तिर्मुनिचक्रवर्ती ।

तत्पादपकेजसुभक्तियुक्तो

विद्यादिगंदी धरितं चकार ॥ ४९ ॥

तत्पट्टेऽजनि मालिभूषणगुरुधारित्रचूडामणिः

संसारान्बुधितारणैकचतुरार्थितामणिः प्राणिनाम् ।

सूरिः श्रीश्रुतसागरो गुणनिधिः श्रीसिंहनंदी गुरुः

सर्वे ते यातिसत्तमाः शुभतराः कुर्वतु वो मंगलम् ॥ ५० ॥

गुरुणामुपदेशेन सधरित्रमिदं शुभम् ।

नेमिदत्तो व्रती भक्त्या भावयामास शर्मदम् ॥ ५१ ॥

इति श्रीसुदर्शनचरिते पंचनमस्कारमाहात्म्यप्रदर्शके ब्रह्मनेमिद-
त्तचरिते सुदर्शनमहामुनिमोक्षलक्ष्मीसंप्राप्तिव्यावर्णनो नाम द्वाद-
शोधिकारः समाप्तः ॥ १२ ॥

No. 1502.

हरिवंशपुराणम्— जिनसेनाचार्यः ।

भा०—सिद्धं धौव्यव्ययौत्पादलक्षणं द्रव्यसाधनम् ।

जैनं द्रव्याद्यपेक्षातः साधनाद्ययः शासनम् ॥ १ ॥

भुद्धज्ञानप्रकाशाय लोका लोकैकमानवे ।

नमः श्रीवर्धमानाय वर्धमानजिनेश्वरे ॥ २ ॥

च०—प्रतापवदयाखिलराजके नृपे

प्रज्ञासति क्षमातलमुपशासने ।

जरत्कुमारे जनितादराः प्रजाः

प्रकाममापुः प्रमदं धरातले ॥ १ ॥

कलिगराजस्य नृपस्य देहजा
 जरत्कुमारस्य बधूर्बधूतमा ।
 सुखेन लेभे जगतः सुखावहं
 वसुध्वजं राजकुलध्वजं सुतम् ॥ २ ॥
 स तत्र युनि व्यवसायिनि क्षितिं
 जरत्कुमारे हरिवंशशेखरे ।
 निधाय यातस्तपसे वनं सतां
 कुलव्रतं तीव्रतपोभिषेकणम् ॥ ३ ॥
 सुतोऽभवद्यंद्र इव प्रजाप्रियो
 वसुध्वजाद्यातुःसुर्वसूपमः ।
 समीपवर्मास्य कलिगपालक-
 स्तदन्वयेऽनीयुग्नेकशो नृपाः ॥ ४ ॥
 कपिष्ठनामान्द्रथभूषणस्त्यभु-
 दजातशत्रुस्तनयस्ततोऽभवत् ।
 स शत्रुसेनोऽस्य जितारिरंगज-
 स्तदंगजोऽय जितशत्रुरीश्वरः ॥ ५ ॥
 भवान्न किं श्रेणिक वेत्ति भूपतिं
 नृपेन्द्रसिद्धार्थकनीयसीपतिम् ।
 इमं प्रसिद्धं जितशत्रुमाख्यया
 प्रतापवंतं जितशत्रुमंडलम् ॥ ६ ॥
 जिनेन्द्रवीरस्य समुद्रयोत्सवे
 तदागतः कुंडपुरं सुददृतः ।
 सुपूजितः कुंडपुरस्य भुभृता
 नृपोऽयमाखंडलतुल्यविक्रमः ॥ ७ ॥

विदित्य पूज्योपि महीं महीयसां
 महामुनिर्मोचितकर्मबंधनः ।
 इयाय मोक्षं जितशत्रुकेवली
 निरंतरसौख्यप्रतिबद्धमक्षयम् ॥ १४ ॥
 जिनेन्द्रवीरोपि विबोध्य संततं
 समंततो भव्यसमूहसंततिम् ।
 प्रपद्य पावानगरीं गरीयसीं
 मनोहरोद्यानवरे तदीयके ॥ १५ ॥
 चतुर्थकाले ऽर्धचतुर्थमासके-
 विहीनताविधितुरब्दशेषके ।
 स कार्तिके स्वातिषु कृष्णभूतसु-
 प्रभातसंध्यासमये स्वभावतः ॥ १६ ॥
 अघातकर्माणि निरुद्धयोगको
 विधूय घातींधनवह्निबंधनः ।
 विबंधनस्थानमवाप शंकरो
 निरंतरांयोरुखानुबंधनम् ॥ १७ ॥
 स पंचकल्याणमहामहेश्वरः
 प्रसिद्धनिर्वाणमहे चतुर्विधैः ।
 शरीरपूजाविधिना विधानतः
 सुरैः समभ्यर्च्यत सिद्धशासनः ॥ १८ ॥
 ज्वलत्प्रदीपालिकया प्रवृद्धया
 सुरासुरैर्दापितया प्रदीप्तया ।
 तदा स्म पावानगरी समंततः
 प्रदीपिताकाशतला प्रकाशते ॥ १९ ॥

तथैव च श्रेणिकपूर्वभूमुजः

प्रकृत्य कल्याणमहं सहस्रजाः ।

प्रजम्पुरित्वाश्च सुरैर्यथायथं

प्रयाचमाना जिनबोधिमार्थिनः ॥ २० ॥

ततश्च लोकः प्रतिवर्षमादरा-

त्प्रासिद्धदीपालिकयात्र भारते ।

समुद्यतः पूजयितुं जिनेश्वरं

जिनेन्द्रनिर्वाणविभूतिभक्तिभाक् ॥ २१ ॥

त्रयः क्रमात्केवलिनो जिनात्परे

द्विपटिवर्षांतरभाविनोऽभवन् ।

ततः परे पंच समस्तपूर्विण-

स्तपोधना वर्षशतांतरे गताः ॥ २२ ॥

अश्वीतिके वर्षशते तु रूपयुक्

दशैव गीता दशपूर्विणः शते ।

द्वये च विंशेऽगभृतोऽपि पंच ते

शते च साष्टादशके चतुर्मुनिः ॥ २३ ॥

गुरुः सुभद्रो जयभद्रनामा

परो यशोबाहुरनंतरस्ततः ।

महार्हलोहार्यगुरुश्च ये दधुः

प्रसिद्धमाचारमहांगमत्र ते ॥ २४ ॥

महातपोवृद्धिनयंधरःश्रुता-

मृषिभृतिं गुप्तपदादिकां दधन् ।

मुनीश्वरोऽन्यः शिवगुप्तसंज्ञको

गुणैः स्वमहद्भक्तिरप्यधात्पदम् ॥ २५ ॥

समंदरार्योपि च मित्रती रविं
गुरु तथान्यौ बलदेवमित्रकौ ।

विवृद्धमानाय त्रिरत्नसंयुतः

[विवर्धमानत्रिकरत्नसंयुत]

श्रियान्वितः सिंहबलश्च वीरवत् ॥ २६ ॥

स पद्मसेनो गुणपद्मखड्गभृत्

गुणामणीर्व्याघ्रपदादिहस्तकः ।

स नागहस्ती जितदण्डनामभृ-

त्स नदिपेणः प्रभुदीपसेनकः ॥ २७ ॥

तपोधनः श्रीधरसेननामकः

सुधर्मसेनोपि च सिंहसेनकः ।

सुनदिपेणेश्वरसेनकौ प्रभू

सुनदिपेणाभयसेननामकौ ॥ २८ ॥

स सिद्धसेनोभयभीमसेनकौ

गुरु परो तौ जिनशातिपेणकौ ।

अखड्गपट्खंडमखडितस्थितिः

समस्तसिद्धांतमपत्त योज्यतः ॥ २९ ॥

दधार कर्मप्रकृतिं श्रुतिं च यो

जिताक्षवृत्तिर्जयसेनसद्गुरुः ।

प्रसिद्धवेयाकरणप्रभावदा-

नशेपरादातसमुद्रपारगः ॥ ३० ॥

तदीयाशिष्योऽमितसेनसद्गुरुः

पवित्रपुष्पाटगणामणी गणी ।

जिनेन्द्रसच्छाशनवत्सलात्मना
 तपोभृता वर्षशताधिजीविना ॥ ३१ ॥
 स्रुशास्त्रदानेन वदान्यताऽमुना
 वदान्यमुख्येन भुवि प्रकाशिता ।
 तदप्रजो धर्मसहोदयः शमी
 समप्रधीर्धर्म इवात्तविग्रहः ॥ ३२ ॥
 तपोमयीं कीर्तिमशेषदिक्षु यः
 क्षिपन् बभौ कीर्त्तितकीर्तिप्रेणभाः ।
 तदप्रशिष्येण शिवाप्रसौख्यभा-
 गरिष्टनेमीश्वरभक्तिभारिणा ॥ ३३ ॥
 स्वशक्तिभाजा जिनसेनसूरिणा
 पियाल्पयोक्ता हरिवंशपद्धतिः ।
 यदत्र किंचिद्वर्चितं प्रमादतः
 परंस्परव्यादितिदोषदूषितम् ॥ ३४ ॥
 तदप्रमादास्तु पुराणकोविदाः
 स्रजंतु जंतुस्थितिशक्तिवेदिनः ।
 प्रशस्तयंशो हरिवंशपर्यंतः
 क्व मे मतिः क्वाल्पतराल्पशक्तिका ॥ ३५ ॥
 अनेन पुण्यप्रभवस्तु केवलं
 जिनेन्द्रवंशस्तवनेन व्याज्झितः ।
 न काव्यबंधव्यसनानुबंधतो
 न कीर्त्तिसंतानमहामनीषया ॥ ३६ ॥
 न काव्यगर्वेण न चान्यबोक्षया
 जिनस्य भक्त्यैव कृता कृतिर्मेया ।

जिनाश्चतुर्विंशतिरत्र कीर्त्तिताः
 सुकीर्तयो द्वादश चक्रवर्तिनः ॥ ३७ ॥
 नव त्रिधा सीरिहरिप्रतिद्विप-
 स्त्रिपष्टिरित्यं पुरुषाः पुराणगाः ।
 अवांतरेनेकशतानि पार्थिवा
 महीचरा व्योमचराश्च भूरिशः ॥ ३८ ॥
 क्षितौ चतुर्वर्गफलोपभोगिनः
 पुराणमुख्येऽत्र यशस्विनः स्तुताः ।
 अगण्यपुण्यं हरिचंशकीर्तिना
 यदत्र गण्यं गुणसंकितं मया ॥ ३९ ॥
 फलादमुष्मात्तु मनुष्यलोकजा
 भवंतु भव्या जिनशासनस्थिताः ।
 जिनस्य नेमेधरितं चराचरं
 प्रसिद्धजीवादिपदार्थभासनम् ॥ ४० ॥
 प्रवाच्यतां वाचकमुख्यसज्जनैः
 सभागतैः श्रोत्रपुटैः प्रपीयताम् ।
 जिनेन्द्रनामग्रहणं भवत्यलं
 महादिपीडापगमस्य कारुणम् ॥ ४१ ॥
 प्रवाच्यमानं दुरितस्य दारुण
 सतां समस्तं चरितं किमुच्यते ।
 कुर्वंतु व्याख्यानमनन्यचेतसः
 परोपकाराय च मुक्तिहेतवे ॥ ४२ ॥
 सुमंगलं मंगलकारिणामिदं
 निमित्तमप्युत्तममार्थिनां यताम् ।

महोपसर्गे शरणं सुशान्तिकृत्
 सुशाकुनं शास्त्रमिदं जिनाश्रयम् ॥ ४३ ॥
 प्रशासनाच्छासनदेवताथ या
 जिनांश्चतुर्विंशतिमाश्रिताः सदा ।
 हिताः सतामप्रतिचक्रयान्विताः
 प्रयाचिताः सन्निहिता भवन्तु ताः ॥ ४४ ॥
 गृहीतचक्रा प्रतिचक्रदेवता
 तथोज्जयन्तालयसिंहवाहिनी ।
 शिवाय यस्मिन्निह सन्निधीयते
 क्व तत्र विप्राः प्रभवति शासने ॥ ४५ ॥
 महोरगा भूतपिशाचराक्षसा
 हितप्रवृत्तौ जनविघ्नकारिणः ।
 जिनेशिनं शासनदेवतागण-
 प्रभावशक्त्याय समं अयंति ते ॥ ४६ ॥
 प्रकाममोक्षांकितकामसिद्धयः
 प्रसिद्धधर्मार्थविमोक्षलभ्ययः ।
 भवन्ति तेषां स्फुटमल्पयत्नतः
 पठति भक्त्या हरिवशमत्र ये ॥ ४७ ॥
 निवार्य मात्सर्यमद्वैतवीर्यया
 धिया सुधैर्योर्जितया जिनादराः ।
 अनार्यवर्याः सहिताः सपर्यया
 पुराणमार्याः प्रथयन्तु विष्टपे ॥ ४८ ॥
 किं मेऽथवा प्रार्थनया यत्तस्ततः
 स्वभावेन विन्धमरक्षमाविदः ।

पयोधरोन्मुक्तमित्रांस्तु भूधरा
विध्या[धा]य मूर्ध्नि प्रययंतु भूतले ॥ ४९ ॥

सुपृष्टमुत्सृष्टमुदात्तशब्दै-
र्नवं पुराणं च पुराणवारि सत् ।
महानुकूलैर्जनतासरित्कुलै-
धतुःसमुद्रांतमिदं प्रतन्यते ॥ ४९ ॥

जयंति देवाः सुरसंघसेविताः
प्रजातिशान्तिप्रदशान्तशासनाः ।

विशुद्धकैवल्यविनिद्रदृष्टयः
सुदृष्टतत्त्वा भुवने जिनेश्वराः ॥ ५० ॥

जयत्यजय्या जिनधर्मसंततिः
प्रजास्विवह क्षेम सुभिक्षमस्त्यतः ।

सुखाय भूयात्प्रतिवर्षवर्षणैः
सुजातसस्या वसुधास्तुधारिणाम् ॥ ५१ ॥

शाकेष्णन्दशतेषु सप्तसु दिशं पञ्चोत्तरेषूत्तरां
पार्तीद्रायुधनाम्नि कृष्णनृपजे श्रीरुहमे दक्षिणाम् ।
पूर्वा श्रीमदवंतिभूमृति नृपे वत्सादिराजेश्वरां
सौर्याणामथ मंडलं जययुते वीरे वराहेश्वरति ॥ ५२ ॥

कल्याणैः परिवर्धमानविपुलश्रीवर्धमाने पुरे
श्रीपार्श्वालयात्तन्नराजवसतौ पर्याप्तशेषः पुरा ।
पश्चाद्दोस्तटिकाप्रजाप्रजनितप्राज्यार्चनावर्च[र्ज]ने
शान्तिः शान्तिगृहे जिनेश्वरचिते वंशो हरीणामयम् ॥ ५३ ॥

व्युत्सृष्टापरसंघसंततिवृहत्पुत्राटसंधान्वये
प्राप्तः श्रीजिनसेनसूरिकविना लाभाय बोधेः पुनः ।

दृष्टो[ब्धो]ऽयं हरिवंशपुण्यचरितः श्रीपार्वतः सर्वतो

व्याप्ताशामुखमंडलः स्थिरतरः स्थेयान्[त्] पृथिव्यां चिरम् ५४

इत्यदिष्टनेमिपुराणसंग्रहे हरिवंशे जिनसेनाचार्यस्य कृतौ गुरुपर्व-
कमलवर्णनो नाम षट्षष्टितमः सर्गः ॥ ६६ ॥

नं०	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पं० ना०.	पृ० सं०.	अक्षरा- णि	संवत्	अपूर्णादि वाच्यम्.
२३	काम्यायनसूत्रस्य पद्धति .	याज्ञिकदेव	५१	११	२८	...	अपूर्णा.
२४	तस्यैव ग्रन्थनाम्यायपद्धति ..	स एव ..	१४	१३	२६	१७१८	
२५	तस्यैव द्वितीयतृतीयाध्याय- पद्धती	स एव ...	५४	९	२८	१८६८	
२६	तस्यैव पञ्चमाध्यायपद्धति .	स एव ...	९६	९	२८	१८६९	
२७	कार्त्तरीसीष्टिलोचनप्रयोग.	२	११	६२	.	
२८	कालाग्निरुद्रोपनिषद्	४	१०	४३	...	
२९	केनोपनिषद्भाष्यम्	राक्षसाचार्य.	१४	१०	४०	...	पत्रे २३३.
३०	तदेव मूलसाहितम्	भा० स एव	१४	१२	४८	...	
३१	कौपीनिक्यारण्यकम्	१३	६	२६	१५७४	अध्यायाः १४
३२	यणपर्ण्युपनिषद्	३	११	२१	१८९०	
३३	सैव	३	८	२४	१८३९	
३४	गृह्यसूत्रम्	आपस्तम्ब	११	११	३६	...	
३५	गृह्यसूत्रम्	गोभिलः	३६	८	३२	१७५०	
३६	गृह्यसूत्रम्	पारश्वर्य ..	३४	८	३२	१७३३	
३७	तदेव	स एव ..	४०	७	३२	...	
३८	तस्यैव भाष्यम्	हरिहरः ..	१९५	८	२४	१८८९	काण्डौ २-
३९	गृह्यसूत्रम्	सांख्यायन	४६	७	३०	१८१०	
४०	गोपालनाथिनी खटीका	दी० विश्वेश्वर	२६	१४	३२	...	
४१	चरणव्यूह	९	८	१२	...	
४२	चरणव्यूहः श्रावकल्पश्च	२०	८	१६	१७७८	
४३	उन्मोचिचयः	६	९	३६	१११७	
४४	स एव	९	८	७४	१७२५	
४५	छान्दोग्योपनिषद्	७८	११	२६	...	
४६	सैव	८४	८	२४	१८९३	
४७	ताण्ड्यप्राज्ञर्ण साधवेदस्य	१३२	९	२४	...	अपूर्णम्.
४८	तदेव	१०३	१०	३३	...	अपूर्णम्.
४९	नैत्तिरीयोपनिषद्	१४	८	२४	...	
५०	दर्शपूर्णमासहीनम्-सांख्यनम्य	२२	७	७९	...	
५१	दर्शपूर्णमासहीनं आश्वलायनम्य	२०	७	७४	...	
५२	दर्शपूर्णमासतिष्ठिप्रयोग.	४२	७	३२	१५७४	
५३	देवताध्याय	३	१०	३०	१६९२	
५४	धनुर्वेद	८	१२	४८	१८६९	
५५	नागयज्ञोपनिषद्	२	९	२६	...	
५६	निघण्टुः	२१	७	७४	...	
५७	निरुक्तम्	याज्ञिकः ..	१७८	८	७६	...	

नं०.	ग्रन्थनाम	कृतनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णता वाच्यम्
१५०	उत्सर्गप्रयोगः	१२	८	२१	...	
१५१	उत्सर्गमयूख	नीलकण्ठ.	३१	११	१८	१७१८	
१५२	उत्सर्गोपाकर्मप्रयोगः	रामकृष्ण	१४	९	२८	१८७३	
१५३	उपाकर्मप्रयोग	२०	७	२८	...	
१५४	मुपितपणं सचरणचूडम्	१०	१०	२१	...	
१५५	औदीच्यप्रकाश	१६	१४	२२	...	अपूर्णः
१५६	रुमंमदीप	५३	७	२०	११११	
१५७	कलादीक्षा	२४६	१६	१७	...	शारदातिथि
१५८	कारवायनीशान्ति	१५	१६	२१	...	
१५९	कालानिर्णयदीपिका	रामाचार्य (रामचन्द्राचार्य)	२८	१०	३२	...	
१६०	सैव	स एव	२६	१०	४०	१६१०	
१६१	सैव सविवरणा	वि० नृसिंहाचार्य	६३	३४	५५	१८५०	पत्राणि ३७, ३६, ५० न सन्ति.
१६२	कालमाधव. सदीक	माधवाचार्यः	१७	१२	६०	...	अपूर्ण
१६३	काशीतत्त्वम्	रघुनाथेन्द्रस रत्नर्त्ता	५	११	३२	१८२०	
१६४	कुण्डतन्त्रमदीप. सदीकः	बलभद्रसूरि	३७	१५	४०	१८८८	
१६५	कुण्डमण्डपासिद्धि	विठ्ठलदीक्षित.	५	१०	३२	...	
१६६	सैव सदीका	स एव ...	२१	१६	२२	...	
१६७	कुत्तरत्रयम्	हस्तिभूषण खण्डेराय	२३	१८	३६	...	अपूर्णम्.
१६८	कुत्तरव्याजली	रामचन्द्र	१५४	१०	२८	१८७४	
१६९	सैव	स एव	२४	९	४०	...	
१७०	गणेशपूजतिः	रघुनाथः	३३	७	३६	...	
१७१	गोमंथानादिमहाकारत्रयम्	७	१०	३२	...	
१७२	गायत्रीपूजति	२१	९	२६	...	
१७३	गायत्रीपूजनविधि	खनाथ.	६०	८	१८	१८७३	
१७४	गोत्रप्रवरनिर्णय	२६	९	३२	१६५१	
१७५	गोत्रप्रवरनिर्णय	सदाराय	५	१५	५६	१७०३	
१७६	महशान्ति यातिष्टी	१८	८	११	१८३१	
१७७	महशान्तिपूजति	बाबूराय	६४	१०	३२	१८७३	
१७८	महस्थापनपूजति	१८	८	२१	...	

नं०	पथनाम	कृतनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	सं०	अपूर्णता वंश
२०८	दशरूपपञ्चति	रामचन्द्र	६१	९	२१		
२०९	दशरूपपञ्चति भाषासाहिता		२०	१	३०	११३८	अपूर्ण
२१०	दशदिनपूजाश्राद्धविधिः		८	११	१०		प्रथमपत्र स्ति
२११	दशभेदुद्देशनाविधि		१६	१७	४१		
२१२	स एव		३६	१०	३०		अपूर्ण
२१३	दशसदृशास्पञ्चति		७०	७	२८		
२१४	दानपञ्चाङ्गिका	नरराज	२०	९	२१		अपूर्णा
२१५	दानपञ्चति		४६	१०	१०		
२१६	दानमन्त्र		६७	१०	२१		अपूर्ण
२१७	शावाक्यम्	नरराज	५७	९	२६	१११०	प्रथमपत्राणि ४ न सा न
२१८	साहायिकरूपपञ्चति		८	९	३०		
२१९	वीभामयाग		२	१०	३८	१८००	
२२०	दशप्रतिष्ठापञ्चति		४५	१४	१०	१८६१	
२२१	धर्मप्रकाश	माधव	१२५	१३	४८		
२२२	धर्मप्रवृत्ति	गणेशभ	१६०	११	३८		अन्तिम पत्र मास्त
२२३	धर्मसमूह	हरिचन्द्र	६०	७	३८		
२२४	नवकाण्डिका		५	१०	३०		
२२५	नवमहपञ्चति		१४	६	२२		
२२६	नागरनिरूपणम्		४३	८	१६		
२२७	नाम्नीश्राद्धपञ्चति	रामचन्द्र	२०	६	२७		
२२८	नित्यरूपपञ्चति	श्रीपराशर्य	२६	१०	४६		अपूर्णा
२२९	निणयदीपिका	अनन्तद्विवर्दी	४५	१०	१०		अपूर्ण
२३०	निणयामृतम्	अन्नाडनाथ	३१७	१	२६	१६८२	
२३१	नूतनारणिसमूहणविधि		२	११	३८		
२३२	न्यासपञ्चति	त्रिभुक्त	३१	७	१६	१९००	
२३३	पञ्चरास्कारपञ्चति		४	८	४०		
२३४	पञ्चसंस्कारप्रमाणविधि		७	११	५२		निम्नार्धम् तीर्थ प्रथमपत्राणि २० न सन्ति
२३५	पञ्चायतनपूजा	नृसिंहभक्त	१३३	९	१६		
२३६	पाराशर्यमहासूत्रम्	पराशर	२४	९	४०	१८७३	
२३७	पिण्डापन्यस्त		६	७	२७		
२३८	पितृतावत्कारिकश्राद्धप्रयोग		४	११	१०		

सं.सं.	प्र-धनान.	कर्मनाम	पत्राणि	पृष्ठ- सं.	अक्षरा- णि.	संवत्	व्युत्पत्ति- वर्णनम्.
२३९	पुरश्चरणविधि	गोपीनाथ	१५	१२	१७	...	
२४०	प्रतिष्ठापद्धति	१४	१२	२८	.	
२४१	प्रतिष्ठापद्धति	शकरभट्ट	५१	७	१६	.	
२४२	प्रतिष्ठापद्धति	त्रिविक्रम	६३	८	२४	...	अपूर्ण.
२४३	प्रतिष्ठाविधि	३	१	४०	...	
२४४	प्रयोगपद्धति	गङ्गाधर	३३	१०	३६	१९४८	द्वितीया
२४५	प्रयोगपद्धति	३२	१०	३५	१८५२	
२४६	प्रयोगपद्धति	शकरदेव	३६	१०	२६	...	
२४७	प्रयोगपद्धति	५	८	३६	...	
२४८	प्रयोगपद्धति	नीलकण्ठ	२३५	८	४३	१८४३	
२४९	प्रयोगपद्धति	द्वितीय	१२०	३९	३०	१८७७	
२५०	प्रयोगपद्धति	नागोजीभट्ट	७४	१२	३२	...	
२५१	प्रयोगपद्धति	१०६	१०	४८	१७७९	
२५२	प्रयोगपद्धति	३	११	४०	...	
२५३	प्रयोगपद्धति	गोपालभट्ट	५६	१३	४०	...	अपूर्ण.
२५४	प्रयोगपद्धति	धरणीधरमुकु	९	८	२०	.	
२५५	प्रयोगपद्धति	६	१	३२	...	
२५६	प्रयोगपद्धति	१३	७	२६	...	
२५७	प्रयोगपद्धति	८	११	३२	...	
२५८	प्रयोगपद्धति	२३	८	२६	...	
२५९	प्रयोगपद्धति	विश्वेश्वर	३८६	११	३२	१६४१	
२६०	प्रयोगपद्धति	स एव	१८९	३६	४०	...	अपूर्ण
२६१	प्रयोगपद्धति	स एव	१६९	११	२६	१८४९	
२६२	प्रयोगपद्धति	६	१	३०	...	
२६३	प्रयोगपद्धति	३	१२	३६	...	
२६४	प्रयोगपद्धति	सर्वविलक	५८	१३	२७	.	प्रयोगपद्धति १४ न सन्ति
२६५	प्रयोगपद्धति	२३	१०	३६	१६९१	प्रयोगपद्धति
२६६	प्रयोगपद्धति	विश्वेश्वर	१८८	१२	३४	...	
२६७	प्रयोगपद्धति	स एव	१४३	११	३८	...	
२६८	प्रयोगपद्धति	मू० विश्वेश्वर	१८९	११	४६	...	अपूर्ण
२६९	प्रयोगपद्धति	मयाराध	७४	१६	२४	१९०९	
२७०	प्रयोगपद्धति	यशस्व	५३	१०	३२	१६४३	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पृष्ठक य	अक्षरा- णि	संवत्	भूतगतदि वाच्यम्.
१००	ब्रतबन्धपद्धतिः	२४	७	३२	१८५७	
१०१	सौव.	२४	७	३२	...	
१०२	प्रताकः	शंकर	२५६	१०	३८	...	
१०३	प्रताकः	गन्धर्व	१३०	१	३८	१८६४	अपूर्ण.
१०४	स एव	स एव	३४	१५	२२	१८७५	
१०५	सम्प्रदायार्णवः	श्रीसांवभौम	३०	११	४०	...	अपूर्णः
१०६	शतचण्डीपद्धतिः	गोविन्द	११६	७	३२	१९०४	
१०७	शान्तसार	दिनकरभट्टः	११९	११	२८	...	
१०८	शिवपञ्चाक्षरपूजापद्धति	२३	८	३२	...	
१०९	शिवपूजनपद्धति	हरिदास	५६	९	३६	...	
११०	शिवपूजनपद्धति	२९	८	२९	...	
१११	शिवप्रसोपपूजा	इन्द्रसरस्वती	६	८	३०	...	
११२	शुद्धिमकरणं स्मृतिरस्नाकररयम्	१	१५	४०	...	
११३	शुद्धिनिर्णय	कमलकरभट्ट	११३	११	३४	१८८३	
११४	शुद्धादिकम्	८	१४	३२	१७४८	
११५	आखकाण्डम्	म होजीवी- सित.	२३	१२	४०	..	
११६	आखपद्धति	१०	१२	४४	१८७६	
११७	आखपद्धतिः	१३	१०	२४	१७७१	
११८	आखमयोग	२४	१०	३४	...	प्रथमपत्रे १ न स्त
११९	आखमयूख	नीलकाण्ठ	१३१	९	३४	...	
१२०	आखविधि	३३	१६	३०	..	अपूर्ण.
१२१	आखसूत्रपद्धति	अनन्तदेवः	८	१०	३६	..	
१२२	आखलुक्कणिका	२८	७	२६	...	
१२३	आवणीहोमपद्धति आखलिय- नामम्	५३	८	१६	...	
१२४	श्रीविद्यानिरूपणविधि	३५	१०	२५	...	
१२५	श्रीनाथपद्धति	१४	१०	३२	१८७१	
१२६	पण्णवतिआखनिर्णय	७	१३	३२	...	
१२७	संन्यासकर्म	सकसचार्यः	११	२२	३६	...	
१२८	संन्यासमरणपद्धति संन्यास- विधिश्च शौचयोक्त.	९	११	३७	...	
१२९	संस्कारकौमुदः	१८९	१०	२८	...	
१३०	समवेदिनायकशान्तिः	समरूपः	३६	७	४०	१९०४	
१३१	सतीमतिष्ठा मरत्यपुणर्णीया	८	१३	३२	...	

नमर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्रांश.	पंक्त- यः	अक्षर- णि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्
३३२	सदाचारविक्रमविधि.....	११	८	२४	१६१४	अपूर्णा.
३३३	रापिण्डीकरणश्राद्धम्	११	८	३२	...	
३३४	समस्तोपनिषद्नाम	१८	१	२४	१९००	
३३५	समावर्त्तनप्रयोग	इयामसुन्दर लक्ष्मणः	११	१	२६	...	
३३६	सर्पपायश्चित्तप्रयोग	अनन्तदेवः	२१	१	२४	..	
३३७	सर्पतोषभ्रमण्डलाविवारिका	१०	१०	२०	...	
३३८	सर्पदेवप्रतिष्ठाविधि.	८	१	३४	१८८९	
३३९	सायमातहोमप्रयोग	३	१०	३२	..	
३४०	सारसमहर्षमंत्रविपाक	१७६	१४	३२	१६६६	पञ्चानि १ १५६, १ सप्तानि
३४१	स्नानविधि:	३	१	१८	...	
३४२	स्नानविधि:	कात्यायन	४	१	२१	...	
३४३	स्मृतिसार:	श्रीयाज्ञिकः	१४	१३	४०	१७२१	
३४४	स्मृतिसारसम्व	देवयाज्ञिक	२७	१	३२	१८४६	
३४५	स्यधर्माभ्युप	निम्बाविरच्य	१	१३	३६	..	
३४६	हरिद्वयअव्ययविधानम्	१४	११	४०	१६०१	
३४७	शरीतधर्मशास्त्रम्	३३३	१०	३२	१८६१	
३४८	शरीतस्मृतौ मन्मोहद्वार.....	हरिश्च	३८	७	१४	...	प्रथमवर्गः रितः
३४९	संघम्	संघम्	११	८	२०	...	
३५०	हेमाद्रिमयोग (महानयोग).	हेमाद्रि	१	७	२८	१७४०	
३५१	हेमाद्रिद्वयान्तिकाण्डोष्का भाग- शान्तयः	२८	११	३८	१८२६	
३५२	होमपद्धतिः रुद्रयामन्योता भाष- वैयकान्ति.	...	२१	१	११	१८०२	
३५३	होमपद्धति	सम्भोदर	४३	७	२७	१८८२	
३५४	होमपद्धति:	२०	७	२७	...	
३५५	होमविधि	४७	६	३२	...	
३५६	होमाद्यकमहारिद्राप्रयश्चित्तम्...	..	१३	८	२४	...	
पुराणेतिहासादि.							
३५७	अधिकमासमाहात्म्यम् (बृहत्ता- रीमम्)	१८५	१	३२	...	

क्र.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पञ्चांग.	पदक यः	शतश. भि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
१५८	आश्विनामायणे चित्रकूटयात्रा	४३	९	४०	...	अपूर्णा.
१५९	इतिहाससमुच्चयः महाभारतस्य	६७	५५	४४	१८०९	५०, ५५, पञ्चे न स्त
१६०	स एव	८९	१०	४०	...	२९ अध्यायाः
१६१	कात्यायनीयसमाहात्म्यम् (ब्रह्मवैवर्तीयम्)	४	१९	३०	...	
१६२	कायस्थस्थितिचिकित्सा (पद्म- पुराणीयम्)	९४	१३	३२	...	
१६३	कायस्थोत्पत्ति (पद्मपुराणान्त- र्गता)	२१	२७	३६	१७८४	
१६४	कार्तिकमाहात्म्यम् सनत्कुमार- संहितान्तर्गतम्	५५	११	३६	..	
१६५	कृष्णजन्मखण्ड (ब्रह्मवैव- र्तीयः)	३२२	१३	३५	१८६३	
१६६	केशरकण्ठ	९७	८	२४	१८०४	
१६७	सर्गसंहिता	१२८	१८	४८	...	
१६८	गौतमीमाहात्म्यम् (ब्रह्मपुराणी- यम्)	६१	८	३२	१७०४	
१६९	जैमिनीयाश्वमेधिक पर्व महाभा- रतस्य	१८८	११	४०	१७४१	
१७०	श्रेणपर्व (भाषायाः)	कुलपतिः	७६	२८	२४	१९०७	
१७१	धर्मयुधिष्ठिरसंवादः महाभार- तोक्त	...	१३	६	२४	...	
१७२	स एव	८	१	३२	...	
१७३	धर्मसमाधि महाभारतीय	२०	१०	२९	१८१७	
१७४	नलोपाख्यानम् महाभारतस्य...	४५	११	३६	१५८२	
१७५	नारदगीता	३	११	३२	...	
१७६	नाशकेतुपुराणम् (भाषायाः) ..	नन्दराज- स्वामी	८६	९	२०	१८७६	
१७७	नाशकेतुपुराणम्	३७	१०	३४	...	
१७८	पुष्करमाहात्म्यम् (पद्मपुराणी- यम्)	४४	११	३२	१८५९	
१७९	प्रयागमाहात्म्यम् (पद्मपुराणी- यम्)	२५६	८	३२	..	
१८०	सहस्रनाथमाहात्म्यम् सनत्कुमा- रसंहितास्थम्.	११	१२	३६	१८७९	

नं०.	ग्रन्थनाम	कतुनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णता वाच्यम्
३८१	भागवततत्त्वार्थदीपस्य टीका .	वल्लभ	११०	१०	३२	.	.
३८२	भागवतानिबन्ध तत्त्वदीपाख्य	वल्लभदीक्षित	१०२	८	३६	१७२५	आदितात्र ८ न सर्ति
३८३	भागवतनिबन्धनितृतिर्योजना	बालकृष्ण	८२	८	२०
३८४	भागवतस्यवेदस्तुतेर्व्याख्या ..	रुचिरूडामाणि चक्रवर्ती	७६	१०	३६
३८५	भागवतस्यवेदस्तुतेर्व्याख्या .	रघुनाथच- क्रवर्ती	२४	१३	३६	..	.
३८६	भागवतासुतम्	११	१२	३२	१८१२	.
३८७	भूगोलवर्णनम् (आद्यायाम्)	१५	१०	२२	१८४७	अपूर्णम्
३८८	धर्मरत्नित भागवतपुराणस्यम्	१	१५	२५	...	पञ्चलिपि.
३८९	महाभारतमाहात्म्यम् (महापुराणा- न्तर्गतम्)	...	५६	११	३२	१८४९	.
३९०	रामगीता(स्कन्दपुराणान्तर्गता)	११	१२	३२	..	.
३९१	रामायणमाहात्म्यम् (स्कन्दपुरा- णीयम्)	...	२१	१	२६	१८२८	.
३९२	रामायणसार	अग्निवेशानुनि	५	१५	६४	..	.
३९३	रामाभ्युदयः (पद्यपुराणीयः)...	...	१६७	१५	३२	१८८१	.
३९४	लिङ्गपुराणम्	३१४	११	४२	..	.
३९५	विष्णुपुराणम्	२२३	१२	४०	१६६१	.
३९६	सर्वे सटीकम्	टी० श्रीरत्नम् भैरवाचार्य	३३०	१२	४८
३९७	वैष्णवी सटीकम् (भागवतीयम्)	...	२०	१३	३२	..	.
३९८	श्रीकृष्णसहस्रनाम (विष्णुधर्मो- त्तरीम्)	...	२२	८	२२	१६५२	.
३९९	श्वेतापाख्यानम् (शारहीयम्)	१८	१०	२८	१८७२	.
४००	स्वर्गारोहणम् महाभारतस्य	१४	१३	३२	.	.
४०१	हरिद्वारमाहात्म्य मायापुरीमाहा- त्म्य च मद्राण्डपुराणस्य	१४	१३	५२	११७३	.
४०२	हलिलीला	चोपदेवपंडित	७	१२	३८	.	.
	न्यायशास्त्रम्.						
४०३	अनुमाननिरूपणम्	रघुदेवः	४३	८	४०	..	.
४०४	अनुमितिपरामर्शवादः	रघुदेवभट्टा- चार्य	१८	१०	३२	.	प्रथमपत्र नास्ति.
४०५	स एव	स एव	२०	१	३५	१७५८	.
४०६	अन्यपाख्यातिरुष्टकोद्धारः	मधुसूदन	११	११	१६	..	.
४०७	आख्यातवादप्याख्या	विश्वनाथ वि- द्यानिवासपुत्र	३६	१३	४०

नं०	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पृष्ठाणि	पङ्क्त- यः	अक्षरा- णि.	संवत्.	अपूर्णादि वाच्यम्.
४०८	ईश्वरवाक	रघुवैद्यभट्टा चार्य.	११	१०	२४	१८४९	
४०९	किरणवल्लोकीका	उदयनाचार्य	४६	३५	४८	...	
४१०	तत्त्वचिन्तामणिः प्रत्यक्षखण्ड	गङ्गाधर	७१	३३	४८	...	
४११	तत्त्वचिन्तामणिः प्रत्यक्षखण्ड	गङ्गाधर	४५	१०	९६	१५८६	
४१२	स एव अनुमानखण्डः ..	स एव	१२	७	५६	...	अपूर्ण.
४१३	स एव द्वन्द्वखण्ड	स एव	८६	९	९६	...	
४१४	तत्त्वचिन्तामणौटीका आलोच प्रत्यक्षखण्डस्य	जयदेवः	७२	१०	९६	...	
४१५	तत्त्वचिन्तामण्यालोकदर्पण	महेशचक्र	११०	६	१००	...	
४१६	तत्त्वचिन्तामण्यालोकटिप्पणी	पञ्चधर	१२३ ४६	३३ १०	५६ ६०	...	अपूर्णा.
४१७	तस्या एव टीका	गङ्गाधर	१८८	११	५२	...	
४१८	तत्त्वचिन्तामणौटीका प्रकाश- नाम्नी	रुचिरदत्त	१४८	१६	४४	...	
४१९	तत्त्वचिन्तामणौट्याख्या मणि दीपितिनाम्नी	रघुनाथशिरो- मणिभट्टाचार्य	३०	८	४६	...	अपूर्णा.
४२०	तत्त्व-अनुमानखण्डस्य	स एव	६३	१२	४८	...	अपूर्णा.
४२१	तस्या एव व्याख्या भवानन्दी	भवानन्द	१४२	१२	४०	...	अपूर्णा.
४२२	तत्त्व अनुमानमणिदीपितिव्या- ख्या	स एव	४१	१०	४०	...	अपूर्णा.
४२३	तस्या एव सामान्यलक्षणी मणि दीपितिटिप्पणी	गङ्गाधर.	४५	११	४६	...	
४२४	तस्या एवानुमानमणिदीपिते- व्याख्या	मणुरत्नाथ	३२५	१३	३६	...	अपूर्णा.
४२५	तस्या एव सारमणिवीथिते- व्याख्या	स एव	६१	११	६१	...	अपूर्णा.
४२६	तर्ककौमुदी	५	२३	६८	...	
४२७	तर्कभाषा	केशवमिश्र	३६	१२	४४	१७८८	
४२८	तत्त्व	स एव	२७	१३	३६	...	
४२९	तर्कभाषाटिप्पणी	वल्लभ	२६	१७	५३	...	
४३०	तर्कभाषाटिप्पणी	भाष्यभट्ट	१०	१५	५०	...	
४३१	तर्कसमष्टीका (बालबोधिनी)	रामनारायण.	८	१४	४५	...	
४३२	तर्कसमष्टीका (न्यायबोधिनी)	रत्ननाथ	५३	१०	२६	...	
४३३	तर्कसमष्टीका (न्यायबोधिनी)	शिवधर्म	१६	१४	३६	१८८२	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्त- यः.	अक्षरा- णि.	संवत्.	अपूर्ण- वाच्यम्.
४३४	तर्कसंग्रहटीका (दीपिका)	अन्नम्भट्टः	२५	११	३२	१७७६	
४३५	तर्कसंग्रहटीका (सिद्धान्तच- न्द्रोदयः)	कृष्णभूषट्टिः	३१	९	३६	०	
४३६	स एव	स एव	१३	१४	४२	...	अपूर्णः
४३७	तर्कसंग्रहटीका	१५	१५	४८	...	
४३८	तर्कसंग्रहोपन्यास	३२	१०	३२	१८७४	
४३९	तर्कामृतम्	जगदीशभट्टः	८	१३	५२	१८४२	
४४०	तर्कामृततरङ्गिणी	मुकुन्दभट्टः	२५	१२	४०	...	
४४१	नञ्चादौ	तार्किकाधिरा- मणिः	३	१०	३५	१७१९	
४४२	तस्य विवरणम्	सार्वभौम	१५	१०	३६	...	
४४३	नञ्चिर्वक्तु	रामकृष्ण	७	१३	५३	...	
४४४	नव्यमतविचार	२१	१०	५०	...	
४४५	न्यायदर्शनसूत्राणि	गोतम	२२	९	३२	...	
४४६	न्यायभाष्यम्	वास्त्यायन- मुनि	१३	११	६४	...	कुरितम्
४४७	न्यायसार	भाषासर्वज्ञः	४२	१०	४८	...	
४४८	न्यायसार	माधवदेव	६६	११	४४	१७५२	
४४९	न्यायसिद्धान्तदीप वा रासधर- प्रकरणम्	रासधर	६९	१३	३३	...	
४५०	पञ्चतादा	महादेवः	५७	१०	३४	...	अपूर्णः
४५१	पदवाक्यरत्नाकर	गोकुलनाथः	११६	१०	५६	...	
४५२	प्रामाण्यवाद	७	११	४८	...	
४५३	भाषापरिच्छेद वा परिभाषावली या कारिकावली वा न्यायका- रिका.	विश्वनाथभ- ट्टाचार्य	६	१०	३६	१७४१	
४५४	स एव	स एव	१२	७	४०	१८६८	
४५५	स एव	स एव	२८	४	४०	...	
४५६	तस्यैव व्याख्यासिद्धान्तमुक्ता- वली	स एव	४२	१५	४८	१७५८	
४५७	सैव	स एव	८८	७	४०	...	
४५८	तस्या एव व्याख्या	महादेव	१४८	१०	४०	...	
४५९	सैव	स एव	११	११	४८	...	अपूर्णः
४६०	मांसवादा	रामभट्टसार्व- भौम	२७	११	४०	...	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	धराणि	पङ्क्त- यः	अक्षर- णि.	संवत्.	अपूर्णदि- वाच्यम्.
४६१	लैङ्गिकभावविचारः . १.	२६	१२	४०	...	
४६२	शास्त्रभाषा वान्यशीपिकासाहेव	दी० यशोमित्र	२८	१०	४८	...	
४६३	ध्यामिमहापायरहस्यम्	१६	१६	४८	१७२७	
४६४	द्युत्वचिवाह	गदाधर	२२८	९	३२	...	ग्रन्थपत्राणि १ न सन्ति.
४६५	तस्यैव टीका	श्रीकृष्णः	४६	१६	५६	...	
४६६	शक्तिरावः	गदाधरमह	४२	११	४२	..	
४६७	राजपदार्थी	शिवादित्य	८	१०	३६	१८८५	
४६८	तस्याष्टीका (पदार्थचन्द्रिका)	श्रीशेषानन्द.	२८	१३	५२	१६६५	
४६९	तस्या एव टीका (मितभाषिणी)	माधवसरस्वती	४०	१३	४०	...	
४७०	सैव	स एव	३३	१५	४२	..	
४७१	सैव	स एव	२४	१५	५७	१६७१	
४७२	सामान्यविरुक्ति	मधुरानाथ	७	११	३२	...	
४७३	सिद्धान्तमञ्जरी	ज्ञानकीर्तिनाथ	६०	९	२८	१७४२	
४७४	तस्याष्टीका टीका	श्रीकृष्ण	५२	११	४०	...	ग्रन्थशतश्लोकस्य
४७५	" " सैव	स एव	७	९	४५	१७७९	उपनागसं०
४७६	" " सैव	स एव	१७४	१०	४०	...	शतश्लोकस्य.
४७७	" " सैव	स एव	१७८	९	४०	...	तद्वैद.
व्याकरणम्							
४७८	भनित्कारिकाविवरणम्	क्षमाभाषिक्य	४	१२	३२	..	
४७९	अष्टाध्यायी	पाणिनि	६५	८	३२	१७४३	
४८०	सैव	स एव	६४	११	२८	..	
४८१	उक्तिरुक्ताकर संस्कृतमञ्जरीच	साधुसुन्दरः	१८	१५	४४	१७७१	
४८२	उणादिवृत्तिः	उज्ज्वलवृत्तः	८८	१०	४०	१६७८	
४८३	उणादिवृत्तिः	हेमचन्द्र	१८	१५	४१	...	अपूर्णा.
४८४	कातन्त्रम्- सूत्रपाठ- पार्तिरुपा- टथ	१९	१०	२८	...	
४८५	कातन्त्रशौर्गसिद्धीवृत्तिः टीकास मेता.	१०४	१८	३२	...	तद्विद्वान्ता.
४८६	कातन्त्रविशारदबोर्डः	२५	९	३२	...	
४८७	कातन्त्रोत्तरसिद्धान्तदापरत्ताम- कम्	विजयानन्द	३०	१०	३२	१८००	
४८८	कारकार्पणिरूपणम्	त्रिलोकनाथ	२०	६	२८	..	
४८९	क्रियाकलापः	विद्यानन्दः	१०	१६	३५	...	

नमर.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्त- यः	अक्षरा- णि	तपनः	अपूर्ण- वाच्यम्.
४९०	क्रियारत्नसमुच्चयः	गुणरत्नगुरि	५८	१५	४८	...	
४९१	गणपाठः	१०	१७	५४	...	
४९२	गणरत्नमहोपधिष्ठिति	वर्धमानगुरि	९४	१५	५१	...	
४९३	चन्द्रशक्ति	चन्द्रदास	३	९	४०	...	
४९४	तत्त्वबोधिनी	ज्ञानेन्द्रसर	१८९	११	४०	...	
		स्वती					
४९५	वराचलकारिका	५	८	३२	१७८३	...
४९६	दानभागवतम्	कुर्वराचल- कर्ण	३३	१०	३२	१७९२	द्वितीयपरि- च्छेदः
४९७	धानुकल्पलतिका	धनमित्र	१७	१३	३२	...	
४९८	धानुपाठ	८७	९	३२	...	
४९९	धानुरूपवली	२३	२०	६४	...	
५००	न्यायार्थमञ्जूषा	हेमहंसगणि	६४	१७	४६	१६५७	...
५०१	परिभाषाप्रकरणम्	६	१०	३२	...	
५०२	परिभाषासूक्त	हरिभास्कर	४१	१०	४०	...	
५०३	परिभाषेन्दुशेखर	नागोजीबड	५४	१२	३४	...	
५०४	तत्त्वैव टीका	भवदेवपुत्र	९८	१४	४५	...	अपूर्णः
५०५	मक्षिकाकौमुदी	रत्नचन्द्रा- चार्य	१६८	११	३६	...	
५०६	शिव	स एव	१०१	८	३२	१६२६	मपञ्चाङ्गि- न सन्नि-
५०७	तस्या एव टीका (प्रसादनामि)	विठ्ठलाचार्य नृसिंहाचार्य पुत्र	११७	१७	५६	...	अपूर्णः
५०८	प्रक्रियाभूषणम्	श्रीनिवास.	५५	११	३४	...	
५०९	प्रक्रियासूत्रम्	१०२	१३	३६	...	
५१०	प्रबोधचन्द्रिका	बैजलभूषणि	४०	११	३४	१८८८	...
५११	प्रयोगविधेयसमह	वररुचि	८	२०	४०	...	पदलानि
५१२	प्राकृतप्रकाशः	स एव	३१	९	३६	...	
५१३	बालमोघ	नरहरि	१३	१२	३२	...	
५१४	भावमकाशिकाध्याख्या	५१	१२	६६	...	अपूर्णः
५१५	मञ्जूषा	नागेशः	५०	१०	५१	...	अपूर्णः
५१६	मध्यकौमुदी	वरदराज	७२१	८	२४	...	
५१७	तस्या ध्याख्या (उत्तरार्थम्)	रामशर्मा	११७	१०	२६	१९०६	
५१८	मध्यकौमुदीविलासः	अय्यरूप	५१	११	४०	...	सुदितः

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अंशसं- ख्ये.	संवत्.	अपूर्णादि- वाच्यम्.
५११	मनोरमा वा प्रौढमनोरमा—सि- द्धान्तकौमुदीटीका (पूर्वार्धम्)	भट्टोजीदीक्षित	२०१	१२	४०	१८२१	..
५२०	सैव सटीका	मू० स एव टी० हरिदीक्षित.	२२४	१२	४०	१८९०	कारकान्ता.
५२१	तस्या एव व्याख्या लघुसूत्र- सूत्राख्या	स एव	२०२	१०	४२	१८८८	सुबन्तान्ता.
५२२	महाभाष्यम्	वतञ्जलि	२७०	२४	५६	१७२१	..
५२३	तद्वै	स एव	७०	१७	४४	१७४५	तृतीयचतुर्था- ध्यायी.
५२४	तद्वै टीका (कैप्यट) सहितम्	मू० पतञ्जलि टी० कैप्यट.	१६२	१२	४८	..	प्रथमाध्यायस्य प्रथमपाद
५२५	तस्यैव व्याख्यानं शब्दकोस्तुभ	डो० दीक्षित	३६२	९	३५	१८८६	नवाङ्किक- यन्त्रम्
५२६	यङ्लुगन्तप्रकरणम्	८	१८	६४
५२७	लघुसूत्रवैङ्गुलीखर.	नागोजीभट्टः	६७६	८	३६	...	निडन्तपर्यन्तः
५२८	स एव	स एव	७६	११	४५	...	कृन्तमात्रः
५२९	तस्यैव टीका त्रिदशस्थिता...	वैद्यनाथ पा- यगुण्डाख्य	२२५	९	४०	...	अपूर्णा.
५३०	लघुसारस्यतम्	कल्याणसर- स्वती.	२२	१०	२६	१८९८	..
५३१	वाक्यप्रकाश सटीक	उदयधर्मगुरि. रत्नासिंहगुरि- शिष्यः	१४	२०	३६	१५०७	..
५३२	वैयाकरणभूषणसारः	कौण्डभट्ट.	३३	१७	४०
५३३	सूत्रसंक्षेपः (रुपावली)	७	१७	६४
५३४	स एव	१४	९	३८
५३५	सूत्रसंक्षेपम्	१६	७	१६
५३६	सूत्रसंक्षेपसहितसूत्रवृत्ति	हेमचन्द्र.	६४	१३	४४	...	अपूर्णा
५३७	सूत्र (अ. ६-७)	स एव	१००	११	५०
५३८	सूत्रार्थः सटीकः	मू० टी० सहज- कीर्तिः	४६	१७	६०	...	प्रदित
५३९	सारसिद्धान्तकौमुदी	वाङ्मयः	३४	१०	४०	१७३०	..
५४०	सारसिद्धान्तवृत्ति	सिद्धिचन्द्रगुरिः	१०	११	६४
५४१	सारसिद्धान्तटीका	माधवः	१००	११	६०

नं०	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पृ०	पङ्का य	अ० पृ०	संवत्	अपूर्णा द वाच्यम्
५४२	सैव समूहा	स एव	६७	१८	४८		शब्दाधिका राम खाप्र यपर्यन्ता
५४३	सारस्वतदीपिका	चन्द्रकीर्ति	१४५	१७	४५	१८९२	
५४४	सिद्धान्तसूत्राकर (मौडवी दाका)	रामकृष्ण	९६	१२	५६		अपूर्ण
५४५	हमलघुन्यास	हमचन्द्र	८२	१३	५२		द्वितीयाध्या यपर्यन्त
५४६	हमलघुप्रक्रिया वेदान्तशास्त्रम्	विजयगणि	६४	१३	५०	१७१०	
५४७	अभिकारसमग्र वारहस्यनयसार	बज्रगुणाध	१२	९	३०		
५४८	अभ्यासापद्धतिविधि	शंकराचार्य	८	१८	४८		
५४९	स एव	स एव	१९	९	३८		
५५०	स एव	स एव	१९	१२	३२		
५५१	अवधूतगीता	बलाबय	४७	७	२२		
५५२	अष्टावक्रसूक्त संगीकम्	टी० विश्वभार	५४	९	२२	१७२१	
५५३	सर्वेव	स एव	४२	१०	४८	१७३२	
५५४	आत्मतत्त्वमयीप संगीक गी० नाम ईश्वरविलासदीपिका	मू० टी० भूदे वसुधन्त	१३८	१६	४६	१७७८	
५५५	आत्मबोध संगीक गीकानाम यातवाधिनी	मू० शंकरा ना य गी० नारा यणतार्य	२२	१२	३६	१७४२	
५५६	आत्मानात्मविवेचनम्	शंकराचार्य	३	९	२८		
५५७	ईश्वरप्रसादब्रह्मन्ध संगीक	मू० टी० भूदे आरामाशय्य	११	२०	२८		
५५८	उत्तरमीमांसासूत्राणि	व्यास	१७	८	२३		
५५९	तान्दय	स एव	१२	११	२८		
५६०	उपदेशसारांशी	शंकराचार्य	३९	१०	३२		
५६१	खण्डनखण्डखाद्यम्	आर्य	१०६	१५	४५	१६७२	
५६२	तद्व संगीकम्	मू० स एन टी शंकरभट्ट	५६	१६	६४		अपूर्णम्
५६३	गीतागार संगीक	टी० गुणवि जयगणि	४	१९	५६		
५६४	तत्त्वतन्त्राधिकार्यसमग्र	वरवनाथ य शान्ताचार्यो परमोभा	१३	२१	४८	१८१२	

नं०	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि बाध्यम्
५९६	तत्त्वमुक्तावली वा भाषावाद शतदूषणी	पूर्णानन्द	१	१४	५०	१७३५	
५९७	तत्त्वविनोददीपिका	नृसिंहाश्रम मुनि	१४०	११	३६	१६७४	
५९८	तत्त्वानुसंधानम्	महादेवानन्द सरस्वती	२१	११	४०		
५९९	सर्वेश्वर	स एव	५३	८	३२		
६००	वृत्तगीता	इच्छात्रेय	१०	१०	२३		प्रथमपत्राणि ४ न सन्ति
६०१	१ द्वाद्यधमहावाक्यविवरणम् २ षोडशमहावाक्यस्मरणम् ३ तत्त्वविवेकः	शंकराचार्य	४१	२१	२८	१८६५	
६०२	द्वादशवाक्यसिद्धान्त (आधर्ष णवदान्तर्यात)		३१	९	२१	१८७८	
६०३	न्यायकालिका		३	९	२८	१७१०	
६०४	पञ्चदशी षडशीपिकासहिता	मूढविद्यारण्य टी० रा० कृष्ण	१८२	१३	८०		
६०५	सैव	स एव	१२८	१०	६४		१० प्रसूति ४० प र्यन्तानि पत्रा णि न सन्ति
६०६	परमार्थबोध	मुकुन्द	१७	११	३६	१७३४	
६०७	प्रभाषणश्रुती	विष्णु वैकुण्ठ अमरिष्य	७	१३	४८	१७४५	
६०८	प्रथमकाशचन्द्रावयव (भाषायां)		१२	९	२४		
६०९	प्रभात्तररत्नमाला	शंकराचार्य	३	१०	२१		
६१०	महावाक्यविवरणम्	शंकराचार्य	४१	११	२४	१८२६	
६११	मनसोद्भास वा दक्षिणामूर्तिस्तोत्र आर्यभट्टस्य सगीत		४४	१०	४०		मुद्रित
६१२	यागवासिष्ठसार		२४	७	२४		
६१३	स एव सगीत	टी० महीधर	३६	८	४०		
६१४	यागवासिष्ठसारविवरणम्	महीधर	३	३४	८०		
६१५	यागवासिष्ठसारसटीका	परमानन्द मिश्र	८५	८	५६	१६४०	
६१६	रत्नप्रथमपरीक्षा सटीका	मू० टी० नील कण्ठ	३१	१५	३२		

नं०	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पृष्ठं	अक्षराणि	संवत्	अपग्राह्यम्
५८६	लघुवाक्यवृत्ति		५	१०	२०	१७९७	
५८७	वशिष्टगीता (भाषायाम्)	नरसिंह (मता)	६१	८	३०	१६७७	
५८८	विद्वन्मोदतरङ्गिणी	शिरजीवीभ दायाय	३०	१०	३८		
५८९	विष्णुमहत्तनामस्तवन सभाष्यम् मू० महाभारतस्थम्	गो० शंकर दाय	५९	१०	४९	१६९०	
५९०	संवेद	स एव	३७	१६	५०	१८३६	
५९१	वदन्ततन्त्रसमह	विश्वभक्तभक्त	२६	१४	३४	१८९८	
५९२	वदन्तपरिभाषा	धर्मराजजी क्षित	४२	१०	३६		
५९३	वदन्तीका (विशतशिक्षाणि)	कृष्णाधरी	१३५	११	४०	१७७९	
५९४	वदन्तमीमांसाभाष्यम्		२७	१३	७३		अपूर्णम्
५९५	वदन्तविलास	भार्गव	१३	९	४०	१७४०	
५९६	वदन्तसार	सदानन्दपरि श्राजक	१८	१०	३०		
५९७	वदन्तसारणीका पञ्चरत्नम्	नृसिंहसरस्वती	४६	१२	३७		
५९८	संवेद	स एव	४०	१३	४०	१८४३	
५९९	वदन्तस्यमन्त्रक्रम	रूपगास्वामी	२४	९	३६		
६००	वदन्तार्थप्रकाश		२१	१४	३८		
६०१	शारीरकभाष्यम्	शंकरदाय	३२०	११	३७		अपूर्णम्
६०२	तस्य गीता (रत्नप्रभा) -		६९	१३	३७	१८२४	अपूर्णम्
६०३	शास्त्रसिद्धान्तलक्षसंग्रह	अप्ययनीक्षित	४१	१२	३६		अपूर्णम्
६०४	स एव	स एव	७७	१२	४०		परिच्छेदः २ ३ ४
६०५	सनत्कुजातीय सन्तीक मूल	गो० शंकर दाय	३४	१३	३६	१६७७	
६०६	सारसमह उपदेशकाण्ड (भाषायाम्)	विविक्ता नन्द	८३	१२	३२		
६०७	सिद्धान्तमुक्तावली सन्तीका	मू० प्रकाश नन्द दी० त च्छिप्य ना नाक्षित	५९	१०	२९		
६०८	संवेद	स एव	७७	१२	४८		अपूर्णम्

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम	पत्राणि.	पङ्क्तयः.	अक्षराणि.	संवत्	अपूर्णदिनाक्षयम्.
१०१	सिद्धान्तसार	वज्रधर्मा	१४	८	३१	...	अपूर्णः
११०	स्वात्मोपदेशः	वज्रध्वज.	२०	७	३२	१८९०	
१११	हर्मिअडस्तोत्र सटीकम्	मू० शंकराचार्य. टी० आनन्दगिरि	२०	१	२८	...	
११२	हस्तामलकं सटीकम्	मू० हस्तामलकाचार्य टी० शंकराचार्य.	२	२३	४७	१६९१	
साहित्यम्.							
११३	रामाससाङ्ख्यसूत्राणि सङ्गृहीतानि	...	७	१४	४६	...	अपूर्णः
११४	तान्येव तथैव	१४	१	३२	१८९४	
११५	सांख्यसप्तति सटीका टीकानां न सांख्यतत्त्वकौमुदी	मू० ईश्वरकृष्णार्य टी० राधकृष्णतिथिभ	३८	१०	४८	१८९०	
११६	तस्याटीका तत्त्वामृतप्रकाशिनी	राधकृष्णनन्द सरस्वती	३२	१२	४८	१८९१	
११७	सांख्यसूत्राणि.....	कपिल	१३	१०	२५	...	अपूर्णः
११८	तेषामेव भाष्यम्	विद्यानाथार्य	१३०	१०	४८	१८९२	
योगः							
११९	योगशास्त्रम्	योगः	१०	१३	३२	...	अपूर्णः
१२०	हठप्रदीपिका	भारुमाराम	३२	८	२५	...	
१२१	संयम	संयम	१६	१६	२८	...	
मीमांसा							
१२२	अर्थसंग्रह	लौगाक्षिभास्कर	२२	१०	२८	...	अपूर्णः
१२३	जैमिनिन्यायमालाविस्तरः	महामाधवः	४०४	१०	४०	...	
१२४	भास्करप्रदीपिका	कौण्डिन्य	४२	१०	४०	...	
१२५	मीमांसान्यायप्रकाश	आपदेव.	२१	१६	४८	...	
१२६	संयम	संयम	१०६	८	२६	...	
भक्तिः							
१२७	अभिमानप्रस्तावम्	कुरनाथ.	११	९	२२	...	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पञ्चांश.	पङ्क्त- यः	अक्षरा- णि.	सं०	अन्योदि- वाच्यम्
६२८	उत्सवमाला.....	गोकुलचन्द्र	१६	९	४०	१८४१	
६२९	दुर्जनमुत्तचपेटिका	रागाश्रमः	९	७	२३	०...	
६३०	त्रिविधनामावली	बलभाचार्य	१५	८	१९	१८४८	
६३१	नवरात्रनकाश	विहलेश्वर	११	७	२८	..	
६३२	प्रसन्नादुर्भावविचार	हरिरास	१२	९	२२	...	
६३३	प्रेमभक्तिचन्द्रिका	५	१३	३२	...	यज्ञालिपिः
६३४	भक्तमाला सटीका (भाषायाम्)	मू० नाथाय मी दी० मिय- रास	१४२	११	६९	...	
६३५	भक्तिरत्नामृतसिन्धु सटीक टीकानाम दुर्गमसंगमरी	मू० रघुनाथः	११७	१४	४०	...	प्रथमपत्रानि ४६ न सन्ति
६३६	भक्तिरत्नामृतम्	मधुसूदनस- स्वामी	३१	८	४४	..	प्रथम वल्लस
६३७	भक्तिरहस्यम्	सोमनाथ	३१	१३	३२	१८०२	
६३८	भक्तिरहस्यं मुण्यसक्तिस्तोत्रम् बलभाषादृष्टं च	विहलेश्वर हरिरास	१४	९	२८	...	प्रथम पत्रं नास्ति
६३९	भगवद्भक्तिरत्नावली.....	विष्णुपुरी	४१	१०	२०	१५५५	
६४०	मधुराष्टकविशुति.	पद्मदयामजी	४	१२	४३	१७८१	
६४१	महावाणी (भाषायाम्)	हरिव्यास	२९	११	३२	.	
६४२	यतिराजविशुतिः	२	१२	३२	..	
६४३	बलभाषादृष्टकविवरणम्	बलभ.	११	९	३२	१७३४	
६४४	विवेकपैर्याभयटीका	गोकुलेश्वर	२८	८	३२	...	
६४५	वैकुण्ठगद्यम्	तन्नामुभाचार्य	१६	८	२७	...	
६४६	वैष्णवगीता...	८	११	२४	१७५८	
६४७	शिक्षापत्राणि	हरिरास.	२१	१२	३२	...	अन्योदि.
६४८	सारसपहः	कल्याणराय	२७	१०	३५	...	
६४९	सिद्धान्तमुक्तावलीयोजना ..	बालकृष्णः ला मूमहोपनाभा	१४	१२	३०	.	
६५०	सिद्धान्तसहस्यविवरणम् ...	पुरुषोत्तम	२३	९	३२	..	
६५१	सिद्धान्तसहस्यविशुतिः	९	१०	३२	...	
६५२	सेवाफल सटीकम्	मू० बलभाचा- र्यः टी० क- ल्याणरायः	९	६	२२	...	
६५३	सेवाफलविशुतिरिप्पणी ...	बालकृष्ण	१५	९	२६	...	
६५४	स्वरूपनिर्णय (भाषायाम्)	२१	१२	३२	१११८	

नं०	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	वर्षाणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्
	काव्यनाटकालङ्कारादि						
६५०	अनघसायनीका	जिनहृदयमणि	१३	१३	४६	१८३८	
६५६	अमरसूतकम्	सकुराणाथ	१८	८	२७		
६५७	अलङ्कारवृत्ति		३	१४	६४		
६५८	आनन्दलहरी		४	८	२८	१८६६	
६५९	आषा	मुद्रलभ	६	११	३६	१७३१	
६६०	कथसरित्सागर	सोमदेव	७९०	१४	४०		
६६१	कर्णालङ्कारमञ्जरी	विष्णुल	८	११	१०	१९०१	
६६२	रूपरमञ्जरीतन्त्र सतीकम्	मू० राजशेखर जी० वासुदेव	३६	१२	४६		
६६३	रुचिकर्णिका	रुचिशेखर	८	११	३६		
६६४	कामधनुःकाव्यम्	विजयपाल	६२	१०	३२		
६६५	कामधुष सभाष्यम्	मू० वास्त्यायन भा० मत्तव	१२६	१३	६०	१८८४	
६६६	तत्त्वैव वृत्ति	नृसिंह	६४	१०	४२		अपूर्णा
६६७	काव्यकल्पलतासूत्रम्	अमरचन्द्र	९	१७	५२		
६६८	काव्यकल्पलतावृत्ति	अमरचन्द्र	४८	१८	६४		
६६९	काव्यप्रकाश	मम्म	८९	१०	३२		
६७०	स गद्य	स गद्य	१४	१२	३२		
६७१	स एव विष्णुसहित	स गद्य	६१	१२	४८		
६७२	तत्त्व टीका (सुवाधिनी)	जी० श्रीधर	११६	१३	४०		पञ्चमोक्षास्तास्ति उदासा ३
६७३	तत्त्वैव टीका (वाच्यप्रदीप)	लाजुन	३७	११	४८		
६७४	काव्यप्रकाशकारिका	गादिन्द	१२	१०	७६		
६७५	सैव		६	१४	३६		
६७६	किरातार्जुनीय सतीकम् टीका (वालवाधिनी)	मू० भाणुजी० महादय	२३७	१७	४८	१८३३	
६७७	कुमारसभरकाव्यम्	कालीदास	७०	९	२६	१६५०	सर्गा ८
६७८	तदेव सतीकम्	मू० कालीदास जी० गोपालदास	३९	१४	५२		सर्गा ३
६७९	कुशलदानन्द	अप्पययी	५८	१३	३७		

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः.	अक्षराणि.	प्रातः	अपूर्णदि- वाच्यम्
६८०	स एव	स एव	६१	१२	४४	१८४४	
६८१	तस्य टीका (अलङ्कारचन्द्रिका)	वैद्यनाथः	५१	१८	४८	...	
६८२	ऊरुलया नन्दकारिका टीका	१८	११	४०	...	
६८३	भमापाठशो	वैशान्ताचार्यः	५	९	२४	...	
६८४	गङ्गाद्वितीया टीका	मू० जगन्नाथ टी० कल पतिरायः	२७	८	४०	१९०९	
६८५	सैव तथैव	स एव	२१	१०	३२	...	
६८६	सैव तथैव	स एव	२४	१०	४४	...	
६८७	गङ्गाद्वितीयम्	कालीदास	४	६	२८	...	
६८८	राजपरीक्षा	३७	१५	४४	...	
६८९	गीतगोविन्दकाव्यम्	जयदेव	२३	७	३६	...	
६९०	तथैव सटीकम्	मू० न एव टी० वर्ममाली	८८	१३	३६	...	पञ्चम पत्र निरति
६९१	गीतार्धनगणशती	गीतार्धन	७४	९	२४	१८७३	
६९२	सैव	स एव	७१	७	२२	...	
६९३	सैव सटीका	मू० स एव	३३	१३	३९	...	अपूर्णा.
६९४	नट्या एव टीका (व्यङ्ग्यार्थबो- धिनी)	अनन्त निमा- जीपण्डितस्य पुत्र	३४	१६	४८	...	अपूर्णा.
६९५	घटखर्पर सटीकम्	घटखर्परः	७	१०	...	१८९६	
६९६	चन्द्रालोक	जयदेवः	१५	१०	३२	१६४८	
६९७	चित्रमीमांसा	अप्यक्षीत	५०	१६	४०	१७६४	
६९८	चित्रनीचरिचम् (सं०)	नीलकण्ठः	
६९९	भावनाविलासश्च (भाषा)...	हेमराज	१०	१६	४०	१८००	
७००	जगद्गोविन्दकाव्यम् दुर्गाभक्तिय- न्द्रिका च (भाषायाम्)	अ० पद्मकर- कावि दु० कु- लपतिमथ	१६३	१८	१६	१८९५	
७००	दण्डकम्	नृलसीशस	१५	७	३२	...	
७०१	वस्यन्तीचम्पू	त्रिपिक्रमभट्ट	४१	१४	५६	...	प्रथमपत्राणि ९ न सन्ति
७०२	सैव	स एव	११७	६	३०	...	अपूर्णा.
७०३	तस्या विवरणम्	दण्डपाल	४५	१५	४८	१६६२	
७०४	तस्या एव विवरणम्	गुणविजय	१७४	१७	४८	१७२०	चतुर्थपत्रादि- ष्टादशपत्रं न्तानि न.

नं०.	ग्रन्थनाम,	कर्त्तृनाम.	पत्रांश.	पृष्ठ- सं०.	अक्षरा- णि.	संवत्.	अपूर्णादि- यापयम्
७०५	इन्द्रात्मचरित्रम्	वण्डी	५०	१२	५२	१८८०	
७०६	दशरूपक, सावलोकम्	मू० धनञ्जय टी० ध्वनिक.	१०२	८	३८	१६८३	
७०७	दुर्गाभक्तिचन्द्रिका (भाषायां)	कुलपतिमिश्र	५७	९	३४	१८७९	
७०८	दुर्घटकाव्य सटीकम्.	१४	१०	४८	१८४६	
७०९	दुर्घटभ्रीका. सटीका.	१९	१६	१९	१८८६	
७१०	धर्मनिजयनाटकस्य व्याख्या...	भयानीशंकर	३७	१०	२८	१८३२	
७११	मलौदयं सटीकम्	मू० विवेक टी० प्रज्ञाकरमिश्रः	६५	८	५०	.	
७१२	मलौदयकाव्य सावचरिकम् ...	मू० स एव	९	१०	४८	१८९४	
७१३	सत्यसाधूणि	१६	१५	६०	१७१७	
७१४	नृसिंहचम्पू	केशव.	१४	१०	४०	.	
७१५	निर्मितकाव्यम्	विक्रम सा- ज्जनपुत्र	२२	७	३०	...	
७१६	नैषधटीका (मूढार्थप्रकाशिका)	लक्ष्मण राम- कृष्णपुत्र	३९	१५	५०	१७८६	सर्ग. प्रथमः
७१७	नैषधटीका	नारायण	७२	१४	५०	!	७, ३, ४. सर्गाः
७१८	नैषधटीका (भाष्योत्तमिका)	रोपरामचन्द्रः	८५	११	६०	.	१७-१९ सर्गाः.
७१९	पञ्चतन्त्रम्	विष्णुसर्मा	९७	१५	५१	१६६९	
७२०	पञ्चाख्यानम् (भाषायां)	५३	१७	५०	...	
७२१	पञ्चसायक.	१२	१२	३२	१८६८	प्रथम पत्र नारित
७२२	पत्रप्रशस्तिका	बालकृष्ण	१७	९	४८	...	
७२३	सैव (सत्राणि भेद)	स एव	६	११	६२	.	
७२४	पद्यतरङ्गिणी सटीका	प्रज्ञवाप.	२३	६	५६	..	
७२५	सैव	स एव	२८	८	३६	१८०९	
७२६	पद्याख्यान	लक्ष्मण	५४	१२	४०	१७९७	
७२७	पद्यावली	महन्व	२०	११	३६	...	
७२८	पार्थपराक्रमव्यायोग. (धनञ्ज यव्यायोग)	प्रह्लादनयुव- राज	४	२०	७८	१४९२	
७२९	पुरुषप्रशिक्षा	विद्यापति	६५	१२	४०	१७२०	
७३०	प्रबोधचन्द्रोदय	श्रीकृष्णमिश्र	५९	८	३२	...	
७३१	स एव	स एव	३७	१४	३२	१६८८	
७३२	प्राणाभरण, पद्यानि, आख्यायि- काश्च	अज्ञनाथ	२३	८	३२	.	

नं०	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्
७३३	भट्टिताव्यम्	भट्टि	४६	८	४८	१७१०	४ सर्गपर्यन्तं
७३४	तदेव सगीकम्	मू० भट्टि टी०	२३८	१०	४८	१८१४	
७३५	तदेव साम्पिण्यम्	जयमङ्गल					
७३६	भट्टिहरिसातकचयम् (भाषायाम्)	भट्टि	१२	१३	४०	१६५१	
७३७	भामिनीविलास	प्रतापसिंह	४३	१७	१५		
७३८	स एव	जगन्नाथ	४६	१०	१६	१८१९	
७३९	स एव सटीक	स एव	२१	८	२८	१८५१	
७४०	स एव सटीक	मू० स एव	५१	१०	३२		१ ३ ४ वि लासा
७४१	भोजप्रबन्ध	बल्लाल	८७	१०	२६		
७४२	स एव	स गण	१०७	८	२६		
७४३	महिम्नीका	श्रीरुद्र	१५	१४	४१		
७४४	मुकुन्दमहिमस्तव	गुरुपात्तमय	९	११	३२	१८८२	
७४५	मेघदूत सटीकम्	सात					
७४६	तदेव सगीकम्	मू० कालीदास	३८	१२	४०	१८३२	
७४७	तदेव सगीकम्	मू० स एव गी०	३६	१६	३६		
७४८	तदेव सगीकम्	नवीनाथ					
७४९	तदेव सगीकम्	मू० स एव	२३	२०	६२		
७५०	तस्यैव टीका (कल्पलता)	मू०	१६	१७	५८		
७५१	तस्यैव टीका (शिशुहस्तिसिपि)	श्रीवत्स	३१	११	४०		
७५२	तस्यैव टीका		६८	१२	२८	१९०८	
७५३	{ मध्याह्निकान्त्यम् वृंदावनकाव्यम् }	कोलिकवि		३	२०	५६	
७५४	यमुनाश्रमकम्	मानाङ्कवि					
७५५		देवाचार्य गि	३	७	१४		
७५६		म्वाकाशेष्य					
७५७	यशस्तिलकम्	सोमदेव	३११	१	३६		
७५८	यावनराजनीतिगतकम्		१२	१२	४०		
७५९	रघुनाथविलास (भाषायाम्)		१०	१८	५८		
७६०	रघुनाथ सगीकम्	मू० कालीदास					
७६१		टा० सुमतिवि		७१	२०	४८	सर्गा ८९ १० ११ १४, १५ सर्गा १५
७६२	रघुनाथ सगीका	जय					
७६३	रघुनाथ सगीका	उदयाकर	१२१	१६	४८	१८५६	
७६४	रघुनाथ सगीका	विह्वल					
७६५	रघुनाथ सगीका	हमाद्रि	२०	११	३२		हुम्तिम
७६६	रघुनाथ सगीका	वल्गुभट्टवसुति	१०३	१७	४८		अपूर्णा

नं०.	ग्रन्थनामः	कर्तृनामः	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्.	अपूर्णादि-वाच्यम्
७५१	रघुवंशदीपिका	७	१३	४०	१६०१	
७५०	रघुवंशदीपिका	हरिदासमिश्र- विष्णुदासा- स्वयं:	२४	१०	४०	...	सर्ग १
७५१	रत्नहस्तम्	कोक	३१	१२	३६	...	
७५२	रत्नावली नाटिका	श्रीहर्षः	३८	८	४०	...	अपूर्णा.
७५३	रत्नावलीस्यप्राकृतस्य व्याख्या	१३	१०	३८	.	प्रथमपत्राणि १ न सन्ति.
७५४	रसमयी	प्रभाकर	२२	११	४८	१८९२	
७५५	रसमञ्जरी	भावुदत्त	३१	७	३५	१८९५	
७५६	सैव सटीका-रीतानाम् व्य- ङ्ग्यार्थकोमुदी	मू० भावुदत्त टी० अमन्त. व्यङ्ग्यरूपत्र	६८	१२	४८	१८९१	
७५७	सैव सटीका	मू० भावुदत्त	४४	१०	४०	...	अपूर्णा.
७५८	तस्याटीका (परिमल) ..	चिन्तामणि	५८	१५	२८	..	
७५९	रसरत्न (भाषायाम्)	कविमतिराम	३८	१२	१६	..	
७६०	रसापर्व (भाषायाम्)	सुखदेवः	५२	१३	३२	.	
७६१	रासवपाण्डवस्य सटीकम् ..	मू० कविराज, टी० रासधर	१५२	१०	४८	...	
७६२	राधाविनोदकाव्य सटीकम् ..	मू० रामचन्द्र टी० नारायण	१५	१०	२८	१७७८	
७६३	तदेव सटीकम्	स एव	७	१८	३२	१८६६	
७६४	तदेव सटीकम्	स एव	१२	८	४०	..	
७६५	रामकृष्णकाव्य वा विलोमका- व्यम्	सूर्यकावि	८	२५	३२	१८४४	
७६६	तदेव सटीकम्	स एव	२०	९	३८	.	अपूर्णा
७६७	रामायण-मुद्रार्या	मुद्रारभट्टः	११	११	१३	...	
७६८	ता एव सटीका	मू० स एव टी० काकभट्ट	२३	१३	४३	..	
७६९	लघुकाव्यप्रकाश सटीक	..	४६	९	४८	..	उ. ४ पर्यन्त
७७०	वाग्भट्टालङ्कार	वाग्भट्ट	१५	११	३२	..	
७७१	वासववत्सल सटीका	मू० सुवन्धु टी० शिखण्ड- न्दगणि.	४६	११	५७	...	
७७२	विश्वनाथध्वजाटकम्	१६४	१४	२४	...	वज्रास्त्र.

नं०	ग्रन्थनाम	कृतनाम	पत्राण	पङ्क्तयः	अक्षराणि	रुपत	अपूर्णदिवाच्यम्
७८३	विदग्धमुखमण्डनम्	धर्मदास चौखाना	११	१२	३२	१८५५	
७८४	तदेव सङ्गीकम्	मू० स एव दी० दुर्गादास	४२	१७	४८	*	
७८५	विद्यापरिणयननाम्नम्	आनन्ददास मर्खा नृसिंहाध्वरिषुव	४७	१२	८०	१९१५	
७८६	विद्वज्जपणम्	बा० कृष्ण	१०	१३	४०	१८३७	
७८७	तदेव व्याख्या	मधुसूदनभट्ट	४७	१६	४८	१८३८	
७८८	विहारिसप्तशती (भाषायां)	विहारिदास	१८	१५	३७	१७८०	
७८९	वृन्दावनकाव्यश्री	काशानाथ	५	१२	३२		प्रथमपत्राणि ४ न सन्ति
७९०	वृन्दावनशतकम् (भाषायां)		८	६२	२८	१८८२	
७९१	वेणीसहारनाटकम्	नारायण	७२	९	१२	१७११	
७९२	तद्व	स एव	१९	११	१६		अपूर्णम्
७९३	वेतालपञ्चविंशती	सिखदास	६१	१०	३२	१७१५	
७९४	सैव	स एव	६१	८	३०		
७९५	रातकवय सङ्ग्रहम्	मू० भर्तृहरि गौधनसार	५३	१५	४६	१७४५	
७९६	तद्व भाषाङ्गीकापत्रम्	मू० स एव गी० रूपानन्द	११	१२	४४	१८२७	आरम्भपत्रं ह्य नास्ति
७९७	गङ्गाधरपद्धति	गङ्गाधर	२३४	१०	३२		
७९८	सैव	स एव	४०३	८	२८		
७९९	सैव	स एव	२०५	८	४०		
८००	सैव	स एव	२३७	११	३२		१३१ आरम्भ १४६ पत्रान्तं नि पत्राण न
८०१	सैव	स एव	६०	१०	४४		जुगता
८०२	गिरिपालवधकाव्यम्	माध	१३७	९	३२	१७६८	
८०३	तस्य टीका	महानाथ	४१६	११	३३		आरम्भ शैव गान्तव्यं
८०४	तस्यैव टीका	यज्ञभट्ट	५२	२१	६६		समा ७
८०५	गिरिबाधना चारुलम्पककवि धुतस्यानारायणस्य टीका	महाद्व	७	२०	५४		छाटवा
८०६	गिर्यशिल्पा अपभ्रंशतः च	गरुडाचार्य	५	१५	३६	१६८८	
८०७	गुरुसंवादाक्षर		४	१९	६४		

क्र.	ग्रन्थनाम,	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्त- यः	अक्षर- णि.	संवत्.	अपूर्णादि- वाच्यम्.
८०८	शृङ्गारनिलकम्	रुद्रमहः	२९	८	२७	...	अन्ने शु०
८०९	शृङ्गारपतिलकम्	कालिदासः	३	१०	३५	...	
८१०	शृङ्गारमञ्जरीसङ्कम्	विश्वेश्वर.	१५	१६	४०	...	
८११	संयोगद्वारिचिन्ता (भाषायां)	मानकविः	५	१६	४०	१७३१	
८१२	संस्कृतमञ्जरी	७	१०	३५	१८५५	
८१३	संस्कृतमञ्जरी	अनन्त	९	९	२६	..	प्रथमं पत्र न.
८१४	संस्कृतमञ्जरी	उद्भवदासः	१४	१९	२८	१८४३	
८१५	साहित्यरत्नाकरः	धर्मसुधीः	११०	९	४८	१८९०	
८१६	सिंहासनद्वारिचिन्ता	२८	११	२६	...	
८१७	सुदर्शनशतकम् ..	कूरनारायण.	२३	९	१८	...	
८१८	सुन्दरशृङ्गार (भाषायां) .	महाकवि.	६२	१७	१४	...	अपूर्णा.
८१९	सुभाषितमुक्तावली	५१	१०	३२	१६८०	
८२०	सुभाषितसंस्वरम्	गोपीनाथ.	४२	१२	२०	...	
८२१	मुक्तावली	९	१२	४०	१८९४	
८२२	सूर्यस्तकम्	मयूर	८	१५	३७	...	
८२३	तस्यैव टीका	मधुसूदन	४५	८	३४	...	अपूर्णा.
८२४	सौन्दर्यलहरी सटीका ..	मु० शंकराचार्य	५३	१२	५६	१८४४	
८२५	सौरी	टी० लक्ष्मीधरः	६७	१०	४१	...	
८२६	हनुमन्तद्वयम्	केवलदाश्रमः	१७	१०	४१	...	
८२७	तद्वैव सटीकम्	हनुमान्	२४	१६	४८	...	
८२८	हरविजयटीका	मू० ए० ए० टी०	१२७	१२	४०	१८४९	अपूर्णा.
८२९	हरिभक्तिरत्नमाला	मोहनदास.	१२	११	९१	..	
८३०	हस्तापदेशः	निधः	१२०	१२	५१	...	
८३१	हस्तापदेशः	आलकः	४०	८	३२	...	
८३२	हस्तापदेशः	महीधरः	१२	११	९१	..	
नीतिः.							
८३३	योगसूत्रटीका	कामन्दक	७१	१०	३२	...	अपूर्णा.
८३४	स एव	स एव	११८	८	२३	...	
८३५	प्राणक्यनीतिः ..	प्राणक्यः	१९	८	२८	१८९८	
८३६	शूलप्राणक्यनीति ..	स एव	१६	१०	३२	१८६४	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्त- यः.	अक्षरा- णि.	संवत्.	अपूर्ण दि- वस्यम्.
शिल्पशास्त्रम्.							
८३५	क्षीरार्णव	विश्वकर्मा	१	१०	३५	..	
८३६	राजवल्लभ अनुवादसहितः	५८	११	५६	..	
संगीतशास्त्रम्.							
८३७	संगीतदर्पणः	सामोदर	२१	१७	३७	...	अपूर्ण.
८३८	संगीतसारोज्ज्वल	कीकण्ठः	१६	१५	४५	...	
कोशाः.							
८३९	अनेकध्वनिमञ्जरी सपर्याया ...	महाभरणः	३१	८	४०	...	
८४०	सैव	स एव	७	१३	४५	...	
८४१	सैव एकाक्षरमाला च	स एव	८	१५	४०	..	
८४२	सैव तथैव	स एव	१९	८	२८	१८२३	
८४३	सैव ताडिपगीता	स एव	२७	६	५५	...	
८४४	अनेकार्णवसमूह	हेमचन्द्रः	६०	१३	४०	१६६७	
८४५	अभिधानचिन्तामणि	हेमचन्द्र	४३	१७	८८	१४८०	
८४६	तस्यैव टीका	स एव	३२०	१५	४०	...	
८४७	स एव भाषार्थयुक्तः	१०६	१४	३४	...	
८४८	अभिधानरत्नमाला	हतायुधः	४३	११	३२	१६६८	प्रथमं १
८४९	अमरकोशः सटीक	मू० अमरसिंह. टी० भानुदी- क्षित	५११	१२	३६	..	नारि
८५०	तस्यैव प्रथमः काण्डः सटीक	मू० स एव टी० स एव	१७	१२	४०	...	
८५१	तस्यैव द्वितीयकाण्डस्य टीका	स एव	१६६	१५	४०	१८००	
८५२	अमरचन्द्रिका	रायमुकुटः	३१५	१	३२	...	
८५३	उणादिकोशः	महादेवः	३१	११	२८	१८०२	
८५४	एकाक्षरकोशः	१	२१	५६	...	
८५५	एकाक्षरी नाममाला	११	७	२६	१८८४	
८५६	देशीनाममाला सटीका	मू० टी० हेम- चन्द्रः	४५	२२	५४	..	
८५७	तस्या एव अकाराद्यनुक्रमः ..	विमल	१८	२१	२८	..	नवीनम्
८५८	नाममाला (भाषायाम्)	८	१५	४०	१७५१	प्रथमं पत्र नारि

नं०.	ग्रन्थनाम०	कर्तृनाम.	पन्नाणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि-वाच्यम्
८९९	पायलच्छीनाममाला	धनपालः	८	१३	५४	.	
९००	महिनीकोशः	१६४	९	२८	.	
९०१	लिङ्गानुशासनविवरणम्	कन्याणसा- गरपुरि	६	१५	४०	.	प्रथमपन्नाणि ५ न सन्ति
९०२	शब्दभेदप्रकाशः	महेश्वर	२०	११	३३	.	
९०३	तत्त्वैव लिङ्गभेद व्याख्यायुक्तः छन्दः	..	१६	१३	४६	..	पुष्टित
९०४	छन्दः कौस्तुभः	राधासामोदर	८	१३	४४	.	
९०५	छन्दः सार (भाषायां)	१०	१४	४०	.	
९०६	पिङ्गलच्छन्दोवृत्तिः	हलाद्युप	४३	१३	३६	१०८३	
९०७	पिङ्गलवीणा	पद्मपतिः	३७	८	४०	१५८०	प्रथमपन्नाणि ८ न सन्ति.
९०८	रूपरीपमापिङ्गलम् (भाषायां)	...	१२	९	२६	..	
९०९	वृत्तरत्नाकरः, सर्गीक	मृ० केदार	३०	१६	५६	..	
९१०	तुर्यैव वीणा	श० सुहृण	१९	१७	७६	१३०९	
९११	भुतबोध	गोमचन्द्र	३	१४	४२	नि का	
९१२	उपोति शास्त्रम्.	काकिलिवास.	३	१४	४२	.	
९१३	भक्तचिन्तामणि	७	११	४६	.	
९१४	भाष्यप्रज्ञ	७	४	४०	..	
९१५	भारतभूतिसिद्धिः	उदयप्रभवेव	९	१७	५२	.	विमर्षा ९
९१६	इष्टदर्शनासादरणम्	नन्दराममिश्र	७	१०	३०	१८३२	
९१७	उद्देश्यप्रदीपः सर्गीक	टी० लक्ष्मीपति	२६	१०	४०	.	
९१८	स ग्य सविवरण	४	२०	२६	१९०८	
९१९	स ग्य सविवरण	६	१२	१०	..	
९२०	करणः सुतुल्यम्	भारतकराचार्य	२२	८	२०	१९३८	
९२१	कर्मविपाक	११	१६	४२	.	
९२२	कान्तधेनुः	७	१२	३०	.	
९२३	कालचक्रजातकम् वा चक्रसारः इय सातोदितः.	६	१३	४०	.	
९२४	कालचक्रजातकम् (रुद्रयामलो स्तम्)	..	९	९	७०	.	
९२५	कुण्डलीकल्पतरु	यामेश्वर	३०	८	४४	१९३८	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पृष्ठाणि.	पङ्क्तयः.	भूषणः.	संवत्.	अपूर्णादि-माद्यम्.
८८५	रा एव	रा एव	३२	१२	२६	.	
८८६	गणकमण्डनम्	गान्दकेश्वरः	११	११	३२	१८४३	
८८७	तदेव	रा एव	६५	७	२५	१८७१	
८८८	गणितरत्नमाला	हरिवन्तः	१४	९	१८	१८०४	
८८९	गिरिधरानन्द	वैशङ्गराय.	४३	१३	४०	१८००	
८९०	गौरीजातरुम्	४	१०	४२	१८९७	
८९१	ग्रहचिन्तामणिः	श्रीनाथः	८	११	२४	१६८१	
८९२	ग्रहनापनट्टीका दीक्षानाम ति- स्त्रान्तरहस्योदाहरणम्	विश्वनाथ	५९	१४	३५	१८४७	
८९३	ग्रहनापनट्टीका	मंगारोपेक्षः	१३६	१२	१२	१८४६	
८९४	ग्रहसारणी	श्वम्भरभट्टः	७१	१६	३४	...	
८९५	चन्द्रोन्मीलनम्	६०	१२	२४	१९२२	
८९६	तदेव	४८	११	३२	..	
८९७	तदेव राटीरुम्	३२	१२	२५	...	
८९८	श्वम्भरकारचिन्तामणि राटीरुः	सू० नारायण- चार्य टी० धनेश्वर	३०	१०	३५	१७९३	अपूर्णम्
८९९	जगन्मोहन	४२१	९	३२	...	अपूर्णः
९००	जन्मपञ्चिकालेखनक्रमः	विश्वनाथः	३३	११	३४	..	
९०१	जययया	मंत्रानन्दः	१५	९	४०	...	
९०२	जातरुचन्द्रिका	याज्ञिकनाथ	३३	८	२६	...	
९०३	जातरुचन्द्रिका	केशवः	५५	७	२६	...	
९०४	जातरुचन्द्रिका	कार्शनाथ	१६	१०	३४	.	
९०५	जातरुचन्द्रिका	६	८	३२०	..	
९०६	जातरुचन्द्रिका	मालेश्वर	८	९	२८	...	
९०७	जातरुचन्द्रिका	कल्याणवर्मा	८६	१७	३२	...	अदिता.
९०८	जातरुचन्द्रिका	हृष्टिदासः	१७	१२	३२	१८७७	
९०९	जैमिनीपुत्र सटीरुम्	जैमिनीकण्ठ	३९	१२	४८	...	अध्यायद्वयम्
९१०	तदेव	रा एव	३५	१०	३२	...	अध्याय-३
९११	ज्योतिर्मञ्जरी	रघुनाथ	१८	९	२४	..	तृतीयप्रकरणम्
९१२	ज्योतिर्मञ्जरी	कृष्णरायः	६	९	४२	.	अपूर्णः
९१३	रा एव सटीरु	मू० रा एव टी० धिरजावभट्टः	२८	१२	४८	१७७३	अपूर्णः
९१४	ज्योतिर्माला भाष्यसहित	सू० श्रीपति	६३	१६	४०	१८१७	
९१५	श्रीरामानन्दे सञ्ज्ञितमाख्यम्	नीलकण्ठः	१२४	११	७७	१८४६	
९१६	तत्त्वत्रय विवाहसौरयम्	रा एव	५३	१३	३६	१८०२	

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	तवत्	अपूर्णानि वाच्यम्
९४५	प्रश्नसुधाकर	लालमणि	५८	१०	३६		
९४६	प्रश्नादश		१३	१०	४४		अपूर्ण
९४७	बालविवर्तिनी		४	८	३६	१७८८	
९४८	बृहज्जातक सङ्गीकम्	म० बराह मिश्र श्री० महीधर	८१	१२	४८		
९४९	तद्व सटिप्पणम्	म० स एव ग० स एव	४६	१६	६६	१६९०	
९५०	तद्व सटिप्पणम्	म० स एव टी० उत्पलभट्ट	१४३	११	३२	१८४७	
९५१	तद्व सविवरणम्	स एव	२३०	११	१०	१८५८	
९५२	बृहत्पाराशरसार		३२	११	४०		अपूर्ण
९५३	ब्रह्मतुल्यावाहरणम्		३३	१३	४०		अपूर्णम्
९५४	ब्रह्मतुल्यावाहरणानि	विश्वनाथ	३७	१५	३६	१७७६	
९५५	गङ्गायवहार	विविक्तम्	४	१७	३६		
९५६	भागवतज्याति शास्त्रयोभूयात् संगालावराधपरिहार		१३	१३	४०		अपूर्ण
९५७	भावा याय रत्नजातकीय		७	१०	३२		
९५८	भुवनदीपक सङ्गीक	म० पद्मप्रभसूति	४६	११	३८	१८७३	
९५९	स एव सटीक	म० स एव टी० मङ्गाधर	१६	१६	३०		
९६०	मकरसटिप्पणम्	गुरुपान्थम्	५	१८	५२		
९६१	मयुरचित्रकम्	नारद	१५	१२	३२	१८७७	
९६२	तद्व	स एव	११	१३	३०	१८९८	
९६३	महामाहात्म्यम् (भाषायाम्)		२	१७	६०		
९६४	मुहूर्तकल्पद्रुम	विठ्ठलाचार्य	५४	११	३२	१८६५	
९६५	मुहूर्ताचन्तामणि सङ्गीक टा बानाम पीयूषधारा	म० रामदेवज्ञ श्री० गाविन्द	२३४	१६	४०		
९६६	स एव सटीक टा० मिताक्षरा	म० टी० राम देवज्ञ	१५१	१२	४८	१८७७	
९६७	मुहूर्तमार्तण्ड	नारायण	११	११	४०		
९६८	मुहूर्तमाला	रघुनाथ	५०	१	४३		अपूर्ण
९६९	मुहूर्तमुक्तावली	भाम्कर	६	१०	३२	१७२२	
९७०	मुहूर्तसूत्रय	क्षमराम	१८	१३	४२		
९७१	मधमाला	महेश्वर	३०	१२	२८	१७५९	
९७२	मयमाला		२०	१०	२८		
९७३	मधमाला	भैरव	२०	११	३२	१८९५	

क्र.सं.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	सवत्	अङ्गणदि- वारपत्रम्
१३८	यन्त्रविन्तानाभिः	चक्रधरः	६	६	२४	..	
१३९	यन्त्रप्रकाशः सटीक	रामचन्द्र	७२	१२	४०	..	
१४०	यन्त्ररत्नावली सटीका	पद्मनाभ	१६	७	३२	...	
१४१	यन्त्रराज. सटीका.	मू० महेंद्रसुरि टी० मलयन्द्र- सुरि	७८	८	३२	१८८७	
१४२	रा एव सधैव	मू० रा एव टी० रा एव	७२	१०	३४	.	
१४३	योगार्णवः	वेङ्कटेशः	१४	१३	२८	१८८९	
१४४	योगार्णव	रा एव	११	१३	४०	.	
१४५	रामनन्दरत्नम्	परमसुखोपा- ध्याय	२८	१३	३६	१८६७	
१४६	रुमलसार	श्रीपति	१२	१४	३६	१८८०	
१४७	रमलाभूतम्	जयरामः	१८	१०	२७	...	
१४८	राजनिर्णयः	रणहस्ती	१३७	८	२०	...	
१४९	रामसङ्ग	११	१०	३२	१७१६	मध्यमपत्रे न स्त.
१५०	राक्षसनाशः	रामदेवस्तः	१८	१०	३२	१७१३	
१५१	रेखानिर्णय जातिरूपधारकस्य	..	१२	१३	३२	.	
१५२	रत्नचन्द्रिका	काशीनाथः	४९	१६	२३	...	
१५३	रत्नसारसमुच्चय.	१	१८	७३	...	
१५४	रत्नजातक सटीकम्	वराहमिहिर	११	१७	६०	१५३७	
१५५	रत्नमानसटीका	महेश्वरः	८	१२	२८	१८४४	
१५६	रत्नयोनि सारोद्धार. टब्बास स्निः	..	१८	६	२८	...	
१५७	रत्नचोष.	११	१०	२६	१७११	
१५८	रत्नावली सटीका	मू० भारद्वाज- चार्य टी० ग ङ्गाधर	६७	१५	३२	...	
१५९	रत्नसारा सटीका	७८	१४	४०	१६४३	
१६०	रिवाजपरलम्	राजक	२२	१	२४	..	
१६१	रीतिविशय प्रकाश्यायः	१६	११	२१	.	पुटित
१६२	रूपसूत्रक सटीकम्	महेश्वर- ध्याय	७३	१३	३०	१७१८	मध्यमपत्रे २ म स्त तथा ११ भाष्य १४ व. रत्नानि पञ्चा- विंशति.

नंबर	ग्रन्थनाम	कृतनाम	पृष्ठांश	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादवस्थ
१११	वृद्धयवनस्त्रीजातकम्		१४५	६	१४		
१००	शकुन्तलावली		४०	११	४०		
१००१	भाक्तमनोरमा	गर्ग	२	१२	३५		
१००२	पद्मपञ्चाशिका संगीता	मू० पृथ्विदास	१	१७	६०	१७०८	
		ग० भगवत्पल					
१००३	सैव तर्पण	स एव	२४	८	३२		
१००४	राविल्लकाश संगीत	गाविन्द	५९	१६	२८		अपूर्ण
१००५	सम्भूतपारस्ताकरचनः	वेदाङ्गराय	१४	८	८०	१७७४	
१००६	सङ्कतकौमुदी	हरिनाथ शर्मा	७	२१	४४		
१००७	सैव	स एव	१८	१२	२८	१८५६	
१००८	समरसार	सूर्यदास	१२	११	३६		
१००९	समरसार संगीत	मू० रामचन्द्र	३३	११	३२		
		सामयानी					
		टी० भरत					
१०१०	समरसारसप्त	रामवानपेय	११	१	२८		
१०११	समादिवरु संगीत	मू० नीलकण्ठ	२७	१०	४४	१८९६	
		टी० माधव					
१०१२	सर्वाधीनन्तामणि	वेङ्कटेश	८०	११	३६		
१०१३	स एव	स एव	२४६	६	२१		
१०१४	स एव संगीत	मू० स एव	३६	११	४८	११३४	ग्रन्थमाध्या
		टी० मधुदि					
		वानन्द					
१०१५	सामुद्रिकम्		१४	१२	३२	१८३९	
१०१६	सामुद्रिक स्वनायायश्च	स्व० बृहस्पति	१	१०	३५		
१०१७	सामुद्रिकतथ्यम्		७७	१	३२		
१०१८	मिथ्यान्तशिरामणवीजमणिता	भास्कर	४८	१२	३२		
	ध्याय						
१०१९	सुगणोक्ति	शंकराचार्य	५	८	३२		
१०२०	सूर्यसिद्धान्तस्य गणिताध्याय		२१	१	३२		
१०२१	तन्मैव गालाध्याय		११	८	२७	१८४६	
१०२२	स्वर्गान्तरामणि	जगदेव	१२	१२	५२		
१०२३	स्वरोदय रुद्रयामलाक्त		८७	६	१२		
१०२४	हायनरत्नम्	बलभद्र	१८०	८	३२		
१०२५	हिलान्ताजिकम्		२४	१	२८	१८८०	
१०२६	हिलान्ताज्याख्या गूढानिनाम्री	रामभार	२४	१०	२६	१८७४	
१०२७	हाराप्रदीप	रामभार	१०	७	२४		अपूर्ण

नं०.	ग्रन्थनामः	कर्तृनामः	पन्नाणि.	पट्टक- यः	अक्षरा- णि.	संवत्.	अपूर्णोद- वाच्यम्.
१०२८	तन्त्रैष टीका	८१	१	२४	१८७४	अपूर्ण.
१०२९	होरासंकरन्दः	गुणकरः	२९	१२	४८	...	
१०३०	होरासंग्रहः	बलभद्रः	२६९	१३	२४	१८९५	
१०३१	होरासारः	१०	१९	५०	१७७०	
१०३२	होरासारः दशाध्यायी च	१३६	११	३६	...	
वैद्यक्रम.							
१०३३	अजीर्णमञ्जरी	काशीनाथः	७	१	२०	१८९१	द्वितीयनिदान- स्थानसंघ. आर्योऽपूर्ण.
१०३४	सिद्ध मृधाऽनुपानमञ्जरी भाषा- टीकासहिते *	अमु० पंता- म्यरः	१८	१२	३६	१९१९	
१०३५	अश्वचिकित्सा	जयदत्तः	५०	११	४८	१८७८	
१०३६	अश्वविगुणाः	४	१२	२०	...	
१०३७	भट्टाङ्ग-दृश्यसंहिता गटीका ...	मू० बाम्भट्ट- टी० टी० डामलः	४०	१	४०	...	
१०३८	आग्नेयी संहिता दशशोकी च	दशशोकिनस	१५	१०	२९	...	अपूर्ण.
१०३९	आयुर्वेदमहोदधिः (सुवेगमबन्धः)	सुवेगः	२८	११	४६	१८७८	
१०४०	भोषधिकल्पः	२०	२८	१४	...	
१०४१	भोषधिनमामाला (लघुनिघण्टु- गामी) भाषानामसंहिता.	केशवराजः	१	१४	२८	...	
१०४२	भोषधिनमामाला	१०१	१०	३२	...	
१०४३	बालहानम्	महादेवः	२१	१	३७	१८५२	...
१०४४	बालहानम्	८	१	२५	१७९१	
१०४५	काशीनाथपञ्चति.	८४	११	४०	१८९८	
१०४६	शेखरसुहस्रम्	शेखरशर्मा	१०१	१	२०	...	
१०४७	गुणरत्नमाला	२९	४	३०	...	
१०४८	गुणरत्ना रत्नः	प्रज्ञाभूषणः	३३	१२	२४	१७९७	...
१०४९	पिप्पलीसंहिता	हंसासः	४८	१४	४०	...	
१०५०	उदरनिविरताष्टकाः	वासुदेवः	८०	१	२४	१७९२	
१०५१	उदरगुणयुग्मपत्रम्	हंसासः	३७	१	३२	...	
१०५२	वक्त्ररत्नः	३	२०	१२	१८३०	
१०५३	विश्वनीलीरिका (वैद्यवक्त्रा) ...	वक्त्रमन्दः	७१	११	३२	१८३०	...
१०५४	द्रव्यावली (निघण्टुः)	महेन्द्रः	२७	११	४८	१८७२	
१०५५	नासीरगाथा (भाषायां) ...	कृष्णदीपयोगी.	४१	१२	३८	...	
१०५६	निघण्टुनामाला इष्टिपत्रसंहिता	धन्यन्तरि.	८२	१	४०	१८३७	
१०५७	निर	निर	३९	१५	३६	१७९३	

नंबर	प्रथमनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादिवाच्यम्
१०५८	निबन्धसमूहः	धन्वन्तरि	५४	१२	४२	१८७४	
१०५९	पञ्चपापव्याधिधि		४१	१०	३२		
१०६०	पाकार्णव		४३	१०	३२		
१०६१	पाकावली		८	१५	४३	१८८९	
१०६२	प्रतापकल्पद्रुम	प्रतापसिंहदेव	११४	१३	४०		
१०६३	वालनद्वय	कल्याण	५४	१०	३२	१८०८	
						१६४४	
						निवा	
१०६४	मदनविनोदनिघण्टु	मदनपाल	७५	११	२८	१८१४	
१०६५	स एव	स एव	८०	१०	४०	१९१३	
१०६६	स एव	स एव	७५	१९	१९	१८४८	
१०६७	मधुसूक्त संगीत	विजयदेवी	१०३	१४	२८		अपूर्ण
		वित					
१०६८	मनोरमावैद्यकम्		११	११	३२	१७०५	
१०६९	नागराजपञ्चाति	नागराजदेव	२४४	१५	४३		सुविता
१०७०	माधवनिदानम्	माधव	१९७	८	३२		
१०७१	योगनक्षत्रिणी	विमलभट्ट	१०४	११	२८		
१०७२	यागरत्नरामचन्द्रय (शूणांभितर)		२६	८	३५		
१०७३	यागयनसूत्रम्		१०	११	३८		
१०७४	तद्व		१०	८	२७		प्रथमपत्राणि न सन्ति
१०७५	रत्नसागर		६४	१४	३१		आद्यन्तर हित
१०७६	रसाधिन्तामणि	भक्तानन्दसूति	३२	१०	४५		अपूर्ण
१०७७	स एव	स एव	१५	१३	४६		अपूर्ण
१०७८	रत्नमञ्जरी	शालीनाथ	४४	१०	३६		
१०७९	रत्नरत्नदीप	रत्नराज	२१	७	२३		अपूर्ण
१०८०	रत्नरत्नाकर	नित्यनाथ-	१४३	७	२४		
		सिद्ध					
१०८१	रत्नरत्नरत्निका	चामुण्ड	१५	१४	३२	१८३०	
१०८२	रत्नसमूह		६	११	३०		
१०८३	रत्नसार ज्ञानकसारमुद्रिका	रत्नसाधिका	७०	१०	२८		
		ध्याय					
१०८४	रत्नसिद्धिप्रकाश	साधनवद	७४	८	३०		
१०८५	रत्नविनाय (भाषायां)	रामचन्द्र	१०१	१०	३०		
१०८६	विद्यासागर		१०	११	२०	१६९३	

नं०.	ग्रन्थनामः	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि- वाच्यम्.
१०८७	वीरसिंहाचलोकः.....	वीरसिंहदेव.	१४६	११	३७	१८३९	अपूर्णः
१०८८	वृन्दसमह.	११२	१२	४०	...	
१०८९	वैद्यकपञ्चाति	काशीनाथः	१०२	११	३२	...	
१०९०	वैद्यकसारसमहः.....	श्रीकण्ठप- ण्डित	४६	१२	४०	१७९१	
१०९१	वैद्यकसारसमुच्चयः (भाषायाम्)	शिवजीरामः	१०२	१७	४२	...	अपूर्णः
१०९२	वैद्यकसारोद्धारः.....	हर्षकीर्ति	१८	१५	५०	...	
१०९३	वैद्यजीवनं सटीकम्	मू० सोलम्व- राजः टी० रुद्रभट्ट	३३	१२	४०	...	
१०९४	वैद्यरत्नम्	गोस्वामिशि- वात्मभट्ट	५०	११	३२	...	
१०९५	वैद्यवदभ.	रस्मिदासि	११	६	३६	१८७९	
१०९६	वैद्यनिनौव	शंकरभट्ट	११	८	४०	१९१८	
१०९७	शतश्रीको सटिप्पणिका	निमलः	१२	१०	४०	१८४३	
१०९८	शतश्रीको भाष्येयीसहिता च .	श० निमलः	१५	१०	२९	...	
१०९९	शतश्रीको सटीका	बोपदेव	५५	८	३२	१७१०	
११००	शास्त्रं धर	शास्त्रं धर	१४०	९	३४	...	
११०१	सिद्धमन्त्र	बोपदेवः	४५	
११०२	स्त्रीविलास	देवेन्द्रोपा- ध्याय	३६	१२	४०	१९१६	
११०३	हिमन्तप्रकाशः (भाषायाम्) ..	श्रीपाति	३३	१५	५६	१८६१	मन्त्रतन्त्रे.
११०४	अज्ञानध्वान्तरीषिका	सोमनाथः	३६	१२	३०	...	
११०५	आसुरीकल्प.	१०	९	२८	१८४६	
११०६	आसुरीकल्प	३२	७	३२	...	
११०७	उडुमरतन्त्रम्	११	१२	३६	...	
११०८	उडुमरकोश	रत्निनामूर्तिः	४२	१२	२०	...	
११०९	स एव	स एव	२७	११	३२	१८५०	
१११०	उलूकतन्त्रम् वा उलूककल्प ..	गोविन्दः	६	८	२४	...	
११११	कभट्टम्	नागाशुनः	४१	१०	३२	...	अपूर्णम्.
१११२	कामरत्नम्	श्रीनाथ	६८	८	२४	...	
१११३	कुम्भार्णवतन्त्रम्	७०	१०	४०	...	
१११४	तद्वैर	१०८	१८	२०	...	

नंबर.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पृष्ठ- य.	अक्षरा- णि	तिवत्.	अपूर्णदि- वाच्यम्.
१११९	कौतुकस्वावली	५१	११	२८	...	
१११६	कौलरहस्यम्	तरुणीन्द्रपि	८	१२	२७	१७४२	
१११७	कौलादर्शनम्	विश्वानन्द- नाथ	८	१२	२७	...	
१११८	क्रमदीपिका सदीका	केसवाचार्य	१५	१३	४६	...	अपूर्णम्.
१११९	गोपालस्तवराज. सभाष्य. ..	भा० धृन्दायन	५	८	४३	...	
११२०	गोतमीतन्त्रम्	१००	११	४०	...	
११२१	तन्त्रसार.	कृष्णानन्द.	२६५	७	८०	...	बहुलि अपूर्ण
११२२	रा एव	२७	१३	४०	...	
११२३	साराभक्तितरङ्गिणी	विमलानन्द- नाथ	१०६	८	३०	१९०८	
११२४	त्रिपुरार्चनपद्धति	विद्याराम	१३	१०	४९	१७८२	
११२५	त्रिपुरास्तोत्रम्	लक्ष्मणाय	१७	१०	३०	...	
११२६	दुर्गास्तोत्रम्	उद्विनाथ	५	८	३२	...	
११२७	देवीकवचम् या अष्टकवच च पण्डिताद्यन्तर्गतम्	५	१०	२६	१८०८	
११२८	देवीपूजनसम्प्रदाय सुमारीपूजन- म् योगप्रक्रिया.	कृष्णानन्द	४५	१०	१६	१८८७	
११२९	देवीसूक्त रुद्रप्रामलस्थम्	१०	७	२८	१८०२	
११३०	पञ्चवशीविधानम्	१०	११	२२	...	
११३१	परमहंसस्तवरा भाः रुद्रयामलीन	४०	९	२०	१८८०	आरम्भे ५ प त्राणि न सन्ति
११३२	पीताम्बरापूजापद्धति	महादेवः	३३	१३	३२	...	
११३३	प्रयोगार्त्तनाकर	प्रमोदिनिः	२३४	१०	४०	१८७३	
११३४	त्रयलामुखीपद्धति.	३१	९	२७	१७४०	
११३५	बहुवर्णगर्भस्तोत्रम् स्वच्छन्दत- न्त्रस्यम्	अभिनवगुप्त	७	२२	२१	...	शारदालिपिः
११३६	अवनेश्वरीवृत्ति	पद्मनाथकावि	६	१९	४८	१७६१	
११३७	मन्त्रचन्द्रिका	जगन्नाथ	१५७	६	३६	...	
११३८	मन्त्रमहादधि	महीधर	१५१	१०	३६	१८४६	
११३९	मन्त्रशुद्ध्यादिप्रकरणानि	४८	१३	३६	...	
११४०	यन्त्रचिन्तामणि	समीधर	५१	९	२८	१९१८	
११४१	रत्नामलीस्तोत्रम्	७	१०	२४	...	
११४२	रामोपनिषद्	२७	२४	२१	...	
११४३	रामपद्धति	रामानुज	१५	७	२८	...	
११४४	रामार्चनसोपान	रावलालशर्मा	४६	९	३४	...	

नं०.	ग्रन्थनामं	कर्तृनामं.	पत्राणि	पङ्क्त- यः.	अक्षरा- णि.	संपत्	अपूर्णादि- वाच्यम्.
११४५	रुद्रयामलस्यधातुकल्पः.....	...	१०	१७	२०	...	
११४६	लक्ष्मीहृदयस्तोत्रम् आधर्वणरह- स्यरथम्	२०	६	२४	...	
११४७	ललितरच्युतन्दम् आनन्देश्वरप- त्रिका च	१७१ १२	१६ १६	२२ २२	...	शारदालिपि
११४८	ललितार्चनपद्धतिः	६२	९	२०	...	
११४९	विज्ञानभैरव	२२	८	१९	...	शारदालिपि.
११५०	विशालयेडु तन्त्रम्	८	९	२६	...	
११५१	शक्त्यतन्त्रम्	४६	९	१६	...	
११५२	शारदालिलक्ष्मीका	राघवभट्ट	१५९	१६	४४	१७१४	प्रथमपत्र नारिन्.
११५३	शिवताण्डवीययन्त्रावल्यादीका	नीलकण्ठ.	६८	८	२८	..	
११५४	शिवानुविधिरूपनम्	१४	८	२४	..	
११५५	शुद्धविद्यादिमन्त्रा	११	१२	४०	१८५४	
११५६	इयामलाण्डकस्तोत्रम्	कालीशरा	७	१०	१६	...	
११५७	इयामारहस्यम्	पूर्णानन्द	१०४	११	३६	१७६२	
११५८	श्रीविरियस्या	६२	१०	२७	१७७५	आरम्भपत्र नारिन्.
११५९	श्रीविद्याविशेषपूजापद्धतिः	१०	१५	५४	...	
११६०	षड्राष्ट्रायपद्धतिः	२५	९	२८	१८४९	
११६१	साधनदीपिका	नारायणभट्ट	४२	१३	४८	...	
११६२	सिंहसिद्धान्तसिन्धु	सिद्धानन्दभट्ट.	२६	१०	३५	..	
११६३	सुदर्शनसहिताया कवचन्यास-	८	९	२८	...	
११६४	सुदर्शनसहिताया हनुमत्पदलव-	१५	१०	३६	१७६०	
११६५	सुभगार्चनरत्नम्	५८	८	२४	...	
११६६	होमविधि मन्त्रमहोदधुक्तः	११	६	३२	...	
जैनीयपुस्तकानि.							
११६७	अभिगतशान्तिस्तव सदीकः ...	मू० मा० नन्दि- पण्डी० मि- नप्रभपुरि	१३	१७	५६	...	
११६८	अध्यात्मरत्नप्रदम् सबास्ताव- योः.	मू० मुनिसुन्दर- ना० हंसरत्न- मुनि	५३	१७	५१	...	
११६९	अध्यात्मविन्दु सदीकः	मू० टी० रघुवंश- न दा हंसराज	१७	१६	५०	...	

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि-वाच्यम्.
११७०	अनुयोगद्वारवृत्ति .	हेमचन्द्र	१०७	११	६२	...	
११७१	अन्योक्तिमुक्तावली	हंसविजयगणि विजया- नन्वसिष्य	११	१५	३४	...	
११७२	अम्बुडरास	मुनिरत्नः	११८	१४	३४	...	
११७३	अञ्जनपतायायन्त्रविधि	७	११	३५	..	
११७४	अष्टलक्षी वा अर्थरत्नावली ..	समयसुन्दर	२५	११	५१	..	
११७५	आचाराङ्गदीपिका . . .	जिनहंसगुरि	२२२	१५	४८	...	
११७६	आनन्दादिभावकचरित्रम् (मा०)	१३	१३	४५	...	अपूर्णम्.
११७७	आत्मपरीक्षा, इष्टोपदेशश्च ..	विद्यानन्द	१०	१०	३७	...	
११७८	आराधनापताका (मा०) ...	वीरभद्राचार्यः	१२	१७	५८	...	
११७९	आलोचनाविधि:	१४	१२	४०	.	
११८०	आरम्यकनिर्णयः (मा०) ..	भद्रबाहः	४३	१७	६४	...	
११८१	सैष सटीका	मू० स एव	३८०	१६	५६	..	
११८२	तस्या एव लघुटीका	तिलकाचार्य	२१६	१७	४०	...	
११८३	तस्या एवावधूषिका	११८	१८	६४	१५१६	
११८४	इलायुनाररास	ज्ञानसागर	६	१७	४५	१७३०	
११८५	उत्तमकुमारचरित्रम् (भापा) ..	विजयचन्द्र	३६	१६	३०	..	
११८६	उत्तराध्ययनटीका . . .	देवेन्द्रगणि:	२५६	१५	५६	..	
११८७	उत्तराध्ययनवृत्ति	वल्लभगणि	२८४	१३	४०	...	
११८८	उपदेशपरवृत्ति	हरिभद्रगुरि	२६८	१७	५८	...	
११८९	उपदेशप्रासादः द्रव्यासहित (स्तम्भ २)	लक्ष्मीगुरि	६४	५	३५	.	
११९०	" " (स्तम्भ ४)	"	८३	५	३६	.	
११९१	" " (स्तम्भ ५)	"	७९	५	३२	...	
११९२	" " (स्तम्भ ९)	"	८५	५	३२	...	
११९३	" " (स्तम्भ: १०)	"	७५	६	३२	...	
११९४	" " (स्तम्भ ११)	"	६६	५	३२	...	
११९५	" " (स्तम्भ १८)	"	१११	५	४०	.	
११९६	" " (स्तम्भ २०)	"	१२१	५	३२	..	
११९७	" " (स्तम्भ २१)	"	८०	५	४०	.	
११९८	" " (स्तम्भ २२)	"	६९	५	३२	.	प्रथमपत्रे २ न स्त
११९९	" " (स्तम्भ २४)	"	१३	५	३८	.	

नं०.	ग्रन्थनाम०	कर्तृनाम०	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	तवत्.	अपूर्णादि- शेषम्.
१२००	उपदेशमालाया धर्मशास्त्रमणिह- ताया अवतूरिः	२४	२०	६०	.	
१२०१	उपदेशमाला अपवा पुष्पमाला सावतूरिः	म० हेमचन्द्रः	१९	१३	५०	१५१९	
१२०२	शैव विवर्णसाहिता	म० स एव वि० अभयदेव	३६०	१३	५०	...	
१२०३	उपदेशसालम् (भाषा)	११०	१३	३६	...	आविष्काराणि ३१ न सन्ति.
१२०४	उपदेशसामानिका	सोमधर्ममणिः	५८	१३	४८	...	
१२०५	उपसंग्रहस्त्वोप ग्राहीकम्	म० भट्टबाहू दी० पार्श्वदेवमणिः	६	१४	४४	...	
१२०६	उपासकद्वन्द्वविपश्चर्यायां सा. दी० कानि. अन्तर्गृह्य अनुचरविपश्चर्यायां प्रसङ्गाद्वर्णनम्. विष्णुः	दी० अभयदेव शूरिः	१०२	१३	३४	१५५२	
१२०७	फविहस्तारासः	मयदन्तशूरि	३२	११	३६	११४३	निका.
१२०८	फविमण्डलटीका	हर्षवन्दनः	१००	१०	४०	१७१६	
१२०९	फविमण्डलटीका	सुखवर्धनः	५०६	१३	४३	११३०	उपान्त्य पक्ष- द्वयं मारित.
१२१०	फविमण्डलटीका	पद्ममन्दिरम- णि	१५०	१०	४८	१३५५	
१२११	फविमण्डलस्तवः सावतूरिः	१०	१०	४३	...	
१२१२	भाषानिर्युक्तिः	४३	१३	३६	१०००	
१२१३	भाषानिर्युक्तिटीका	द्रीणादायः	१६२	१४	५२	१४३६	
१२१४	भाषानिर्युक्त्यवतूरि	३८	११	६४	...	
१२१५	कथासंग्रह	सुमतीतः	१११	१५	६०	...	
१२१६	कथारत्नाकर	उत्तमर्षि	१३०	१०	४०	...	
१२१७	कथारत्नाकरस्य कथासंग्रह	१२	१३	६०	...	अपूर्णः
१२१८	कथेपन्य (मागधी)	द्वेन्द्रशूरि	१८	१०	४०	१५६२	
१२१९	ग एव	ग एव	१	१३	३०	...	पक्ष एव.
१२२०	ग एव सटीकः	म० दी० म न्य	३००	१३	३४	१८०८	
१२२१	ग एव सटीकः	दी० म न्य मिति	८०	१०	३८	...	सर्वविधकार्य- पत्रकर्मपत्रः

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्त- यः	अक्षरा- णि	संवत्.	अपुनोदि- वाच्यम्
१२२२	कल्पसूत्रं सटीकम् टीकानामदी- किरणवली	डी० धर्मसागर	१२७	१५	६०	...	
१२२३	कल्पसूत्र सावधुरि	३५	११	६०	१५६८	
१२२४	कल्पान्तर्वाच्यम्	२५	१५	६८	१५९८	
१२२५	कल्याणमन्दिरस्तोत्रटीका .	हर्ष-कीर्तिः	१३	१४	४८	...	
१२२६	कल्याणमन्दिरस्तोत्र सावधुरि	मू० सिद्धसेन	१५	१२	३७	...	
१२२७	कालसप्तमि सावधुरि	मू० धर्मपौष	३	२०	६०	...	
१२२८	कालिकाचार्यकथा गद्यबद्धा	...	१५	१३	३२	११३४	
१२२९	कालिकाचार्यकथा (माराधी)	...	३	१५	६४	...	
१२३०	कुमारपालप्रवण	जिनमण्डन.	१०	१५	५१	१५०१	
१२३१	कुमारप्रवणार्थकम्	जिनमणिकय.	१३	११	३२	..	
१२३२	क्षुद्रकभवावली सावधुरि, एद- त्तरावस्तोत्र च सावधुरि	३	२०	६०	...	
१२३३	गच्छाचारसूत्र सावधुरि	९०	१८	४८	१६४६	
१२३४	गच्छाचारपईन त्रुल्लव्यालिय देविशब्दक भक्तपरिभाषईन स- धारगपईन महापञ्चलाप	१६	२२	६०	...	
१२३५	गुणमालाप्रकरणम्	रामविजय- गणि	१०३	१३	३६	१९०४	
१२३६	गुणावली	मुनिसुन्दरसूति	१३	१७	५६	...	
१२३७	गन्धसारसमुच्चय	कुलभद्रः	५	१७	६४	१९९५	
१२३८	चन्द्राविजयम्	१	१२	३६	...	
१२३९	चन्द्रप्रभचरित्रम्	देवेन्द्राचार्य	२२१	११	३४	...	
१२४०	चैत्यवन्दनभाष्यम् } गुरुवन्दनभाष्यम् } प्रत्याख्यातभाष्यम् }	सावधुरि	१६	१७	६४	...	
१२४१	चैत्यवन्दनवृत्तिः (ललितवि- स्तरा)	हरिद्रुमुरि	३८	१३	४५	१८२५	
१२४२	जगत्सुन्दरीप्रयोगमाला	११५	१०	३२	..	आद्यन्तरहित
१२४३	जम्बूद्वीपमहाशिवसूत्र सटीकम्	टी० श्रीविज- यसूति	४०२	१५	५४	...	
१२४४	तदेव तथैव	टी० शान्ति- चन्द्र	३८७	१५	४८	१६६०	
१२४५	जम्बूद्वीपसप्तशती	हरिभद्रसूतिः	१	१६	४४	..	
१२४६	जम्बूद्वीपमिचरित्रम् (भाषा)	५	१५	५३	१५५६	
१२४७	जयतिशुभणस्तोत्रं सटीकम् ...	मू० अभयदेव- सूति.	१	१५	३२	...	

नं०.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः.	अक्षराणि.	संवत्.	अपूर्णादि-वाच्यम्.
१२४८	जयन्तकाव्यम्	अभयदेवः	७३	१३	३६	...	
१२४९	जयविजयकथानकम्	१७	१५	३२	...	
१२५०	जिनपूजार्थकं सप्तधानकं (मार्गशीर्ष)	१७	२०	५२	१४९५	
१२५१	जिनसत्तकं सटीकम्	मू० जगन्नामा	३१	१५	६८	१६४१	
१२५२	जिनस्तुतिः	टी० दाम्युसाधुः	८	१५	५६	...	
१२५३	जीतकल्पवृत्तिः मूलमिभिता..	म० सोमप्रभसूरिः	१२५	१३	६०	१४९६	
१२५४	ज्ञानसारः वा अष्टकानि	टी० साधुरवः	६	१५	५३	...	
१२५५	नवदत्तसङ्गिणी सटीका	यशोविजय-गणिः	१८	१८	५३	...	
१२५६	तीर्थकल्पः	मू० मा० टी० सं० धर्मसागरगणिः	१८	१८	५३	...	
१२५७	विषद्विपलाकागुरुपञ्चांगे पञ्चांगरिषं वा रामचरित्रम्.	जिनप्रभसूरिः	१३१	११	३६	...	
१२५८	नवैव	हेमचन्द्रः	१३१	११	४२	१६११	
१२५९	नवैव (नेमिनाथचरित्रम्) ...	स एव	३२	१८	४८	...	
१२६०	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	११	१५	५६	...	
१२६१	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	१०७	१५	५६	...	
१२६२	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	१०७	१५	५६	१४९२	
१२६३	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	२१	१९	५६	...	
१२६४	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	२३	१७	४८	१६६१	
१२६५	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	३८	१५	५७	...	ग्रन्थं पश्य न.
१२६६	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	४९	१६	५४	...	
१२६७	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	११	१४	५०	...	
१२६८	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	३०	१३	३७	१८०५	
१२६९	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	११	१७	५४	...	
१२७०	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	२५	१७	२६	...	
१२७१	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	१६४	१६	५०	...	
१२७२	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	१	१९	५४	...	
१२७३	नवैव (महावीरचरित्रम्)	स एव	१०	१५	४६	...	

नं०.	ग्रंथनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्त- य	शुद्धा- णि.	संवत्.	अपूर्णादि- वाच्यम्.
१२७३	नवतत्त्वप्रकरण सावजूति, वि- चारपट्टविशिका सटीका, जी- वविचारप्रकरणं सटीकं च	वि० मू० टी० जिनसारगणि जी० मू० शा- न्तिगुरि. जी० टी० क्षमाक- न्याण	२३	१७	४८	...	०
१२७४	नवतत्त्वप्रकरण सटीकम्	४
१२७५	नवतत्त्वप्रकरणं भाष्यटीका-यां सहितम्.	मू० देवगुप्तगुरि भा० अभयदेव- गुरि टी० य- शोदेवगुरि:	४३	१५	५५	...	०
१२७६	नवतत्त्वबालावबोधः	हर्षवर्धनगणि	१२	१८	५६	१५८१	..
१२७७	निर्यावलीटीका	चन्द्रगुरि	९	१९	६०
१२७८	नेमिनिर्वाणकाव्यम्	वार्महः	५५	१०	४०
१२७९	पञ्चकल्पभाष्यम् (भागधी)...	सङ्गुदासः	८३	१३	४४
१२८०	पञ्चसूत्र सटीकम्	हर्षभट्टगुरि	२७	१६	४०	१८४२	..
१२८१	पञ्चचरित्रम् (भागधी)	विमलगुरि:	२३३	१४	४८
१२८२	परमात्मप्रकाश (भाषा) ..	धर्ममन्दि- गणि:	४०	१३	३२
१२८३	परिशिष्टपर्व	हेमचन्द्र	५३	१९	६०	१६६१	..
१२८४	पाक्षिकसूत्रवृत्ति	यशोदेवगुरि	६३	१४	५३
१२८५	पाक्षिकसूत्रस्यावजूति	१०	२०	६८
१२८६	पार्थनाथचरित्रम्	भाषादेवगुरि	१२१	१५	४८	१५३२	..
१२८७	पुरन्दरकथा भाषाबद्धा	मालदेवः	१६	१२	३८
१२८८	प्रज्ञापनासूत्रटीका	मलयगिरि	२८५	१५	५६
१२८९	प्रतिक्रमण भाषासहितम्	१८	६	३८	१८२४	..
१२९०	प्रतिक्रमणक्रम	जयचन्द्र	२३	१३	५३
१२९१	स एव	स एव	१६	१७	५६	१५०६	..
१२९२	प्रतिक्रमणसूत्रं भाषार्थसहितम्	...	७	१३	३२
१२९३	तस्यैव लघुवृत्ति	तिलकगुरि	२०	१३	४५
१२९४	प्रतिष्ठाकल्प	सरलचन्द्र- गणि	५३	१४	२३	१८७७	..
१२९५	प्रत्येकशुद्धतातः	समयसुन्दर	४०	१३	३२	१६१८	..
१२९६	प्रवचनसारोद्धारः (भागधी) ..	मिथुनगुरि	१४	१७	५६	१५१७	..
१२९७	स एव सावजूति	७३	१७	३६	१६३२	..

नं०	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	मात्र	अपूर्णादिवाच्यम्
१३१९	रत्नसंयमगुणं दृष्ट्वासहितम् मू० (मा०)		४८	६	३६	१११०	
१३२०	रत्नसारस	वधुचन्द्र	७३	१३	३५	१११८	
१३२१	राजसिंहकथा दृष्ट्वासहिता		३१	७	४०		
१३२२	लोकतत्त्वनिर्णय	हरिभद्र	२	२३	६८		
१३२३	लाजनालिकावगुरि	धमनन्दन	४	१५	४८		
१३२४	सावप्रज्ञाश	यगाविजय	१२१	१६	३८		द्रव्यसार
१३२५	वनस्पतिममति (भागधी)	चन्द्रगुरि	२	१४	४४		
१३२६	धनुदधुमारस	हर्षकुल	१५	१४	४०	१३४२	
१३२७	वासुदेवपरिचरुचि		३	१९	६४	१४८७	
१३२८	विशतिस्थानकविचारमृतसमह	जिनहर्षगणि	६०	१५	६०		
१३२९	विक्रमरास	जयचन्द्रस्य शिष्य					
१३३०	विक्रमादिव्यचरित्रम् (भाषा)	हीमानन्द भालुविजय गणि	१२	१५	५२	१७००	
१३३१	विद्यालय (भागधी विज्ञाह लठ)	जयवल्लभसूरि	२१	१५	५५		आद्यन्तवर्तिनम्
१३३२	स एव	स एव	१३	१५	५६	१५१७	
१३३३	विधिमार्गप्रपा (भागधी)	जिनप्रभसूरि	८२	१५	५३	१६६६	
१३३४	विवेकविलास	जिनवत्सगुरि	३८	१३	५२	१६८५	
१३३५	स एव	स एव	४१	११	३८		
१३३६	विद्योपाविदयकसूत्रभाष्यम्	जिनभद्रगणि	८४	१५	५३		
१३३७	वीतरागस्तावम	हेमचन्द्र	६	१४	४८		
१३३८	व्यवहारसूत्रम्		१५	१३	५२	१५६३	
१३३९	व्रतकथा परविचारश्च	दयाप्रधानगणि	३७	१५	४४	१८९३	
१३४०	व्रतपदीसारोद्धार	मेरुज्ज्ञानाय	३२	१५	४८	१६१०	
१३४१	स एव	स एव	३५	१५	३७	१६६५	
१३४२	शबुल्लयकल्प सभाष	मूपाकलिभाचार्य	१२	६	३२	१७४५	
१३४३	शबुल्लयमहात्म्यम् (भाषा)	जिनहर्ष	१५४	१८	४८		
१३४४	शान्तिनाथरास	समावजय	३५८	१४	३४		
१३४५	शालिभद्रपरिचरु	धर्मकुमार	२६	१५	५२		
१३४६	आद्यप्रतिक्रमणसूत्र सावगुरि		२२	१६	४०		
१३४७	तद्वध सटीकम्		५८	१५	५५		

नंबर	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि	संवत्	अपूर्णादि- माप्यम्.
१३७१	सिंहासनवाजिशिल्पा	२३	१६	४०	१६४६	
१३७२	सैव	२७	१५	५१	...	
१३७३	सिद्धपञ्चाशिकासूत्र सटीकम्	मू० वेवेन्दुसुरि	२५	९	३४	...	
१३७४	सिद्धान्तरत्नावली	हेमसूरिशिष्य	३	१२	४०	१९३४	
१३७५	सिद्धान्तसारसमुच्चय (भाषा)	...	६०	९	३०	...	
१३७६	सिन्दूरप्रकरणम्	सोमप्रभसूरि	५	२०	५२	...	
१३७७	सर्वत्र समासावबोधम्	८३	१५	४६	...	
१३७८	सूत्रमविचारगाथा सटीका	४	
१३७९	सूत्रकृताङ्ग सीपिका	१४८	१५	५०	...	
१३८०	स्तोत्रविधिपञ्चविंशति टट्टा- सहित	वेङ्कटसिद्ध	३	५	४०	शके १६७७	
१३८१	स्पर्शिकालिकाया अष्टसूरि ^१	३	११	६०	...	
१३८२	स्यादादमञ्जरी सटीका ..	मू० हेमचन्द्र- टी० मन्त्रिषेण-	५०	१८	५७	१५२०	
१३८३	हसराजवच्छात्राजरास	जिनोदयसूरि	३०	१४	४३	...	
१३८४	हरिविजयप्रबन्ध (भाषा)	राजराजसूरि	७	२२	६४	१६४५	
१३८५	हरिवाहनकथा	५	२०	५२	...	
१३८६	हस्तसज्जिवनम्	११	१४	४८	...	
१३८७	हीरसौभाग्यकाव्य सटीकम् ..	वेङ्कटसिद्ध	१८०	१६	५४	...	
१३८८	इण्डीनामरूपमितिमाप्रतिपादक- ग्रन्थ	४९	२६	४०	१६०६	
तालपत्रपुस्तकानि.							
१३८९	कर्मपन्थान्तर्गतशतकप्रकरण म् (भागधी)	शिवशर्मसूरि	१५०	३-६	१६	१४२०	
१३९०	तस्यैव भाष्यगाथाचन्द्रम् गाथा २५	
१३९१	तस्यैव टीका विनोदहिता	हेमचन्द्र अ- भय देवसूरि- शिष्य हर्षपु- रीयगच्छे	
१३९२	सप्ततिकाष्ट्यप्रकरणस्य टीका	मलयगिरि	११६	३-६	१६	१४२०	
दिगम्बरपुस्तकानि.							
१३९३	अकलङ्काष्टकम्	२	
१३९४	अक्षयनिधानम्	४	

क्र.सं.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	उपाधि.	पङ्क्त- यः	अक्षरा- णि.	शीतल.	अनुसूचि- तावयम्.
१११६	अध्यात्मरूपलमातेन्द्रः.....	राजवल्गुः		१८	८	२४	१६६३
१११७	अनन्तनाथपूजा	गुणचन्द्रः		२२	१०	४९	१८६७
१११८	आचार्यदीर्घसटीकम्	मू० मा० वंहर- काचार्यः टी० पट्टनभिः		३४८	१२	४०	...
१११९	आत्मानुशासनं भाषासहितम्.	मू० गुणभद्रः		१४०	११	४०	१८६१
११२०	उत्तुंगपुराणम् वा विषयविलक्षण- महापुराणरोपणः	विनोदनाथायः		३१७	१०	३२	१६६२
११२१	उपदेशसरत्नमाला	राकलभूषणः		१३६	११	३६	१७८३
११२२	उपासकाभ्ययनम् (भाग्यपी) ..	पट्टनभिः		४९	७	३२	१८२०
११२३	उपासकाभ्ययनं सटीकम्	मू० समन्त- भद्र-टी० प्र. भाषण्डः		८६	८	४०	१९०३
११२४	प्रपञ्चविनेन्द्रसूक्तिः (२००० क- वत्तः)	विनोदना- थायः		४	१०	३६	...
११२५	प्रपञ्चनाथचरित्रम्	शकलकीर्ति		१८४	११	३८	१७९३
११२६	याथायोगिणः	नेमिचन्द्रः म- हिमपुत्रादि- पुत्रः		२३४	१०	३०	१६९४

नं०.	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम.	पत्राणि	पङ्क्त- य	अक्षर- णि	संवत्	अपूर्णादि- वाच्यम्.
१४१५	चतुर्विंशतिस्थानकम्.....	...	२०	१०	४८	१७२१	
१४१६	चन्द्रनवर्षापूजा	११	११	३०	...	
१४१७	चन्द्रप्रभक्राव्यस्य द्वितीय सर्गः	११	४	३८	...	
१४१८	जम्बूद्वीपप्रज्ञप्तिसंग्रह (भा०)	पद्मनन्दि.	१४४	९	३४	...	
१४१९	जम्बूद्वीपनिचरित्रम्	जिनदास	६६	१४	४०	१७३०	
१४२०	तत्रेय	स एव	१११	१०	३२	...	
१४२१	जलयात्राविधिः	२	१०	३५	...	
१४२२	जैनविवाहविधि	६	१२	२६	...	
१४२३	ज्ञानार्णवगद्यटीका (तत्त्वत्रयप्र- काशिनी)	भुतसागर	१२	११	२८	...	
१४२४	सत्त्वार्थ, वृत्तिसमेत	४७	१८	४०	१७६३	
१४२५	स एव सत्त्वावबोधः	मू० उमास्वामि वाचक भा० जीवन्त	११८	९	३८	१७१५	
१४२६	तत्त्वार्थसारदीपकः	सकलकीर्ति	६६	१२	४०	१८२७	
१४२७	तत्त्वार्थमूनस्य राजवार्तिकम्	२४	१०	२०	...	
१४२८	तीस्रचौविंशीपूजा (भाषा) ..	वृन्दावन	१४१	८	३४	१९०५	
१४२९	त्रिपष्टिलक्षणमहापुराणम्	गुणभद्राचार्य	५८४	८	२८	१७७४	
१४३०	त्रैलोक्यप्रज्ञप्तिः सप्रज्ञप्तिः ..	गू० भा० शु- भचन्द्रः प्र० स० मेधाविप- ण्डित	२११	१२	५६	...	
१४३१	त्रैलोक्यसार. सटीक	गू० भा० नेमि- चन्द्रः	२४१	१०	३२	...	
१४३२	धन्यकुमारचरित्रम्	ब्रह्मवेमिहस्त	१९	१०	३२	...	
१४३३	धर्मपरीक्षा (भाषा)	मनोहर	१०४	१२	६४	...	
१४३४	धर्मरत्नाकरः	जयधेनः	१२९	१०	२८	१८२७	
१४३५	धर्मशर्मोद्यमम् (एकोनविंशति- समसंगस्य दिप्पणेन सहितम्)	हरिचन्द्रः	५६	१७	५४	...	
१४३६	धर्मोद्गम सदिप्पणम्	आशाधर	१६३	७	३०	१८९०	
१४३७	नागकुमारकथा	धर्मधर	५३	१०	३२	...	
१४३८	न्यायशीपिका	धर्मभूषणा- चार्य कर्ध- मानभट्टार- काशिय	१६	१७	५३	...	

नं०	ग्रन्थनाम.	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि.	सं०	अपूर्णादि-वाच्यम्.
१४३९	पञ्चमेष्टपूजन (भाषायाम्)...	...	६	५	२०	...	
१४४०	पञ्चस्तव रादीकम्	४०	१४	४०	१८८६	
	भक्तार्पस्तोत्रं सावर्चादि	मानसुङ्गा- चार्य					
	कल्याणमन्दिरम्	कुमुदचन्द्रा- चार्य					
	एकभावनोत्रम्	बादिरामगुरि					
	विष्णुस्तोत्रम्	धनंजयगुरि					
	भूपालचतुर्विंशतिका					
१४४१	पञ्चास्तिकापटीका	देवजित्	१६०	९	३४	...	
१४४२	पद्मनविपञ्चविंशति भाषागुप्ता	मु०कुन्दकुन्ता चार्य	१८०	११	३८	..	
	धर्मोपदेशामृतम्—पद्य० २००						
	दानपञ्चाशत्—पद्य० ८४						
	अनित्यपञ्चाशत्—पद्य० ५५						
	एकस्वादीति—पद्य० ८०						
	भावसाष्टकम्—पद्य० ९						
	भावसाष्टकम्—पद्य० १२						
	वैशत्रतप्रकाशनम्—पद्य० २०						
	सिद्धस्तुतिः—पद्य० २१						
	भक्तालोचना—पद्य० ३१						
	रादोभचन्द्रोदयः—पद्य० ५०						
	निश्चयपञ्चाशत्—पद्य० ६२						
	नमःपर्यवसायार्ति—पद्य० २२						
	नमःस्तोत्रम्—पद्य० ६०						
	जिनयादर्शनस्तवनम्—मा० गा० ३२						
	गरुडगीर्णस्तवम्—पद्य० ११						
	स्वयंभूस्तुति—पद्य० २४						
	सुदधानाष्टकम्—पद्य० ८						
	शान्तिनाथस्तोत्रम्—पद्य० ९						
	पुष्पाष्टकम्—पद्य० १०						
	कठपाष्टम्—पद्य० ८						
	क्रियाकाण्डमूलिका पद्य० १८						
	पञ्चमभाषाष्टकम्—पद्य० ११						
	परमार्थोपनिषद्—पद्य० २०						

नंबर.	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम.	पत्राणि.	पङ्क्तयः	अक्षराणि	सेवत्.	अपूर्णादि-वाच्यम्
	शरीराष्टकम्—पद्य० ८						
	ज्ञानाष्टकम्—पद्य० ८					६	
	ब्रह्मचर्याष्टकम्—पद्य० ८						
१४४३	सैव	स एव	१०३	६	४४	...	
१४४४	पद्मपुराणम्	सामसेन	२१०	१०	४०	१६७१	
१४४५	पद्मावतीस्तोत्रं यन्त्रादिसमेतम्	२४	१२	२५	.	
१४४६	परमात्मप्रकाश (भाषा)	२१	९	३२	१७०५	
१४४७	परमात्मप्रकाश. सटीक.	मू० भा० यो- गिन्द्रदेव	११०	१३	४४	...	
१४४८	परीक्षामुखं वृत्तिसहितम्	मू० माणिक्य- नन्दि	१४१	१२	६४	..	
१४४९	पत्न्यविधानपूजा	रत्ननन्दी	१०	१	३२	...	
१४५०	पत्न्यविधानोद्यापनम्	शुभचन्द्र	१०	१०	३२	...	
१४५१	पत्न्योपनिषद्विधानम्	शुभभनाथ- मिन	५	१०	३०	...	
१४५२	पाण्डवपुराणम्	शुभचन्द्र.	२७१	९	३२	१६५३	
१४५३	पार्श्वनाथचरित्रम्	सकलकीर्ति	१५१	९	३२	१८२०	
१४५४	पुरुषार्थसिद्धिपुषाय सटीकः .	मू० अमृत- नन्दसुरि	१३	८	३४	..	
१४५५	पुष्पाञ्जलिस्तोत्रोद्यापनम् . . .	गङ्गादास	१०	१	२५	..	
१४५६	प्रतिमाद्यान्तधनुर्दक्षीणबोद्याप- नम्	ताराचन्द्र	१७	१०	३२	..	प्रथमं पत्रं न
१४५७	प्रमाणपरीक्षा	विद्यानन्द	७३	९	३६	...	
१४५८	प्रश्नचनसार सटीक मू० भा० दी० कानाम तत्त्वटीपिका	दी० अमृत चन्द्रसुरि	५२	१७	५१	...	
१४५९	प्रश्नोत्तरोपासकाचार	सकलकीर्ति	१५१	१०	३२	१५५१	
१४६०	बनारसीविलास (भाषा) ...	बनारसीदास.	१३७	१०	३२	१७२७	
१४६१	नक्तमरस्तोत्रम्	रत्नचन्द्र	४१	१०	३०	१७४७	
१४६२	भद्रनाथचरित्रम्	रत्ननन्दि.	२०	११	२८	१८३६	
१४६३	भावगमह (मागधी)	देवसेन	५४	११	३०	१६२७	
१४६४	भैरवपञ्चावलीकल्प	भक्तिदेवसुरि.	१२	१०	३५	...	
१४६५	महिनाथचरित्रम्	सकलकीर्ति	३३	१२	३६	१८१०	
१४६६	नेपथ्यान्तराध्यानकम्	३	१०	३४	...	युद्धितम्.
१४६७	यशोधरचरित्रम्	वादिराज	२१	१०	२८	..	अन्तिम पत्रं न
१४६८	यशोधररास	देवेंद्र	१५१	२२	१६	१६५३	आग्नेयपत्रं य गारित

क्र	ग्रन्थनाम	कृतनाम	पृष्ठाणि	पुस्तक द्वय	अक्षरा णि	रुपय	अपण र मायम
१३१	यज्ञाधरचरित्रम्	सकलकीर्ति	३०	११	३८	१७५	अपण
१३०	रत्नचरणद्वयभाष्यकार भाषा सहित	मु० समन्त भट्टनाथी	२३	१३	५		
१३१	रत्नचयकथा	पद्मनन्दी	६	११	४५		
१३२	राहिणोन्नताद्यापनम्	कृष्णसेनगुह	१२	१०	३८		
१३३	लब्धिविधानम्		८	११	४०		
१३४	लोकप्रसिद्धनिध्यात्वम् (भाषा)		४	१०	३४		
१३५	वर्धमानचरित्रम्	असग	८९	११	४४	१६०५	
१३६	वर्धमानपुराणम्	सकलकीर्ति	११९	१०	४०		
१३७	विद्यावत्सवभारतीयापदेश		१३	१३	४८		
१३८	ज्ञानप्राप्त सारकर्म	कुन्दकुन्दा नाथ	५९	११	३५	१७१८	
१३९	ज्ञाननिनाथचरित्रम्	सकलकीर्ति	१०१	१०	३२		अपण
१४०	श्रीपादसास	शमिल	१३२	१०	३१	१८८५	
१४१	श्रीकवार्तिकाद्वयकारिका		३२	४	३२		
१४२	पादघकारणभाषना (भाषा)		१२	९	६८		
१४३	समस्तसिद्धिनिहास्यम्	हरदत्त	१३०	८	३०	१८५५	
१४४	समस्तसत्तनरूपानञ्ज	सामरार्ति	८४	१०	३५	१८१८	
१४५	समयसार सटीक	मु० कृष्ण नाथाय श्री० भगवत्पद	१६	०	५५	१७३८	
१४६	समय (भाषा)	हेमराज	१३३	१२	३२		
१४७	समयसारनाटकम् (भाषा)	वनारसीनाथ	३०	१६	५०	१७३५	
१४८	समय तर्पण	राजव	७८	११	४०	१८८३	
१४९	समयसारसंग्रहम्	विष्णुधन	६	१०	३६		अपण
१५०	समयसारसंग्रह सारसंग्रहसुनिध	ज्ञानभूषणगुह	२	१०	३८		
१५१	समयसारसंग्रहसिद्धि	जिनदास	१८	१३	४४	१८०९	
१५२	समयसारसंग्रह		१३	१३	३६	१६५०	
१५३	सिद्धान्तसार (भा०)	जिनचन्द्र	८	८	३८		
१५४	सिद्धान्तसारसंग्रह	सकलकीर्ति	२३१	११	३८	१८१८	
१५५	सिद्धिनिधिसंग्रह भाषासमेतम्	भा० रामक वि	१८	९	३०	१७२५	
१५६	सुवर्णचरित्रम्	नोबल	६३	९	३२		
१५७	सुभाषितसंग्रह	सकलकीर्ति	२०	८	३०	१५५५	
१५८	सुभाषितार्णव		७१	८	३०	१६५०	

नंबर	ग्रन्थनाम	कर्तृनाम	पत्राणि	पङ्क्तयः	अक्षराणि	शतम्	अपूर्णदिवाच्यम्
१४९९	सूक्तावली	..	२४	१०	३१		
१५००	स्वामिरुघाराजुपेक्षा		४१	१०	२४	१६०३	
१५०१	हतुमच्चरित्रम्	ब्रह्मजिन	७९	११	३८	१८९०	
१५०२	हरिवंशपुराणम्	विमसेन	२०६	१३	४२	१५८०	
१५०३	हरिवंशपुराणम्	जिनदास	२०८	१०	४०		
		सकलकीर्ति शिष्य					
१५०४	हीरकपरीक्षा ..		२	१५	८०	१८१३	

०